

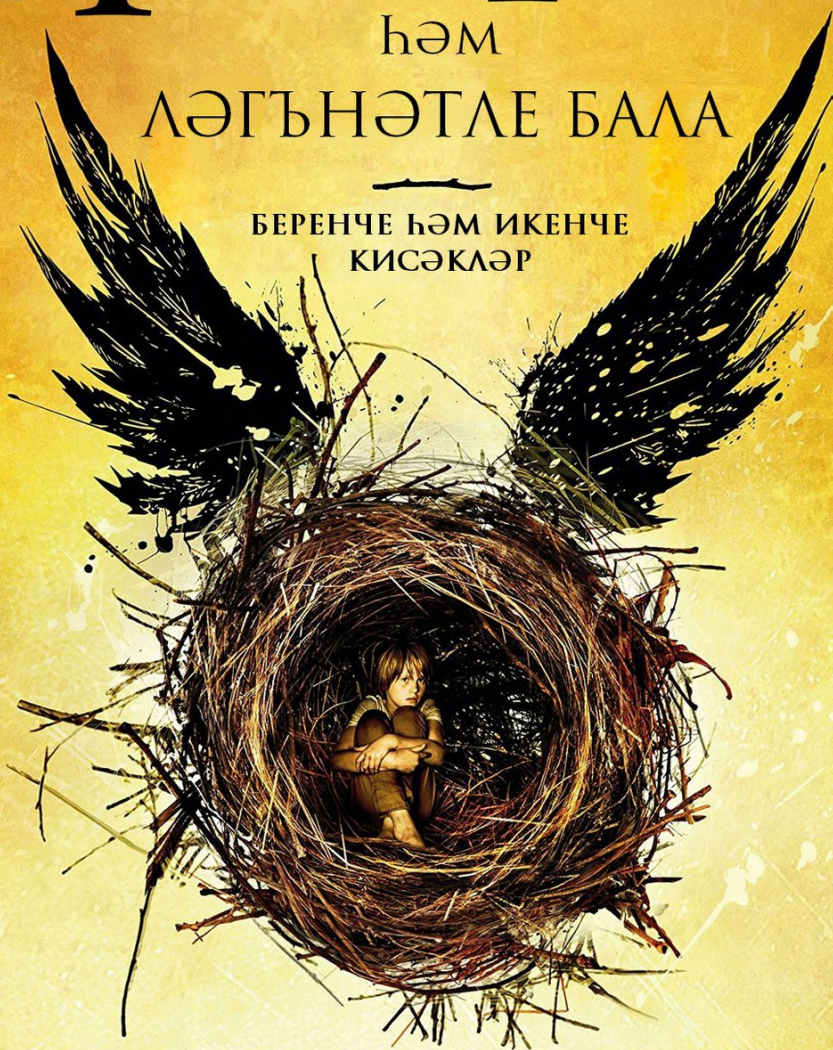
МАХСУС РЕПЕТИЦИЯ БАСМАСЫ

ҺАРРИ ПОТТЕР

ҺӘМ

ЛӘГЪНӘТЛЕ БАЛА

—
БЕРЕНЧЕ ҺӘМ ИКЕНЧЕ
КИСӘКЛӘР

ДЖ.К. РОУЛИНГ

ДЖОН ТИФФАНИ ҺӘМ ДЖЕК ТОРН
ИЖАТ ИТКӘН ЯҢА ӘСӘР НИГЕЗЕНДӘ
ДЖЕК ТОРН ПЬЕСАСЫ

ТАТАРЧАГА ТӘРЖЕМӘГӘ

КЕРЕШ СҮЗ

Тылсым дөньясына рәхим ит, укучы! Һарри Поттерның тылсым дөньясы хәзер татарча да сөйләшә. Әлбәттә, бу тәржемә рәсми түгел, әмма ул — беренче. Анда хаталар һәм кимчелекләр булырга мөмкин. Син аларны гафу ит, һәм безгә алар турында хәбәр житкер: bez@giylem.pro

«Һарри Поттер һәм ләгънәтле бала» спектакленең рәсми сценарий тексты (пьесасы) 2016 елда potter.tatar проекты кысаларында Айдар Шәйхин тарафыннан тәржемә ителде. Тышлыкны Илнур Зәйдуллин ясады.

Әлеге тәржемә тексты табыш алу максатында кулланыла алмый.

potter.tatar | giylem.tatar | vk.com/potter.tatar | vk.com/giylem

ҺАРРИ ПОТТЕР
ҺӘМ АНЫҢ ТЫЛСЫМ ДӨНЬЯСЫ ТАТАРЧА

ҺАРРИ ПОТТЕР

һәм

ЛӘГЪНӘТЛЕ БАЛА

БЕРЕНЧЕ ҺӘМ ИКЕНЧЕ КИСӘКЛӘР

ДЖОАНН К. РОУЛИНГ,

ДЖОН ТИФФАНИ ҺӘМ ДЖЕК ТОРННЫҢ ЯҢА ӘСӘРЕ НИГЕЗЕНДӘ

ДЖЕК ТОРН ПЬЕСАСЫ

БЕРЕНЧЕ ТАПКЫР SONIA FRIEDMAN PRODUCTIONS, COLIN CALLENDER

ҺӘМ HARRY POTTER THEATRICAL PRODUCTIONS

ТАРАФЫННАН КУЕЛДЫ

WEST END PRODUCTION РӘСМИ КУЛЬЯЗМАСЫ

МАХСУС РЕПЕТИЦИЯ БАСМАСЫ

Pottermore

Дж.К. Роулингтан

Тылсым дөньясының
электрон үзәге

www.pottermore.com

*Минем дөнъяма кунак булып кереп,
анда бик матур эз калдырырга
өлгергән Джек Торнга
— Дж. К. Роулинг*

*Джо, Луи, Макс,
Сонни һәм Мерлга...
барыгыз да тылсымчы...
— Джон Тиффани*

*2016 елның 7 апрелендә
дөнъяга килгән
Эллиот Торнга.
Без репетициядә булганда,
ул гел көлә иде.
— Джек Торн*

ЭЧТӨЛӨК

БЕРЕНЧЕ КИСЭК

Беренче пәрдә

Икенче пәрдә

ИКЕНЧЕ КИСЭК

Өченче пәрдә

Дүртенче пәрдә

ҺАРРИ ПОТТЕР

һәм

ЛӘГЪНӘТЛЕ БАЛА

БЕРЕНЧЕ КИСӘК

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

КИНГС-КРОСС

Кеше белән тулы станция. Һәркемнең каядыр барасы, каядыр китәсе бар. Шау-шу һәм этеш-төртеш арасында чемоданнар белән тулы ике йөк арбасы өстендә шакылдап торган ике зур читлек күренә. Арбаларны ике малай, ДЖЕЙМС ПОТТЕР һәм АЛЬБУС ПОТТЕР этә, әниләре ДЖИННИ артларыннан бара. ҺАРРИ, утыз жиде яшьлек ир-ат, кызы ЛИЛИЯне жылкәсенә утырткан.

АЛЬБУС: Әти, ул һаман шул сүзен сөйли.

ҺАРРИ: Джеймс, житәр инде сиңа.

ДЖЕЙМС: Мин Слизеринга элэгә аласың гына дим бит. Ул чыннан да... (Әтисенең усал карашын күрә). Ярар, ярар.

АЛЬБУС (әнисенә карап): Син миңа хатлар язачаксың бит, әйеме?

ДЖИННИ: Теләсәң, һәр көнне язармын, улым.

АЛЬБУС: Юк, һәр көнне кирәкми. Джеймс әйтә, күпләр өйдән айга бер генә хат ала, ди. Минем иркә бала дип саналасым килми...

ҺАРРИ: Без былтыр абыеңа атнасына өчәр тапкыр хат салдык.

АЛЬБУС: Нәрсә? Джеймс!

АЛЬБУС ДЖЕЙМСка гаепләүче караш ташлый.

ДЖИННИ: Әйе, әтиң дәрәс әйтә. Шулай булгач, абыеңның Һогвартс турында сөйләгән бар сүзенә дә ышанмаса кирәк. Ул бит гел шаяртырга ярата.

ДЖЕЙМС (көлемсерәп): Хәзер кузгалсак буламы инде, зинһар?

АЛЬБУС башта әтисенә, аннары әнисенә карый.

ДЖИННИ: Сөзгә тугызынчы һәм унынчы платформалар арасындагы дивар аша гына чыгарга кирәк.

ЛИЛИЯ: Бу искиткеч!

ҺАРРИ: Туктап калмагыз һәм, бәреләм дип, курка күрмәгез - бу бик мөһим! Әгәр борчылсагыз, иң яхшысы — йөгереңгә.

АЛЬБУС: Мин әзер.

ҺАРРИ белән ЛИЛИЯ кулларын АЛЬБУСның арбасына куялар – ДЖИННИ ДЖЕЙМСның арбасын тота – бергәләп, бу гаилә диварга таба йөгәрә.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТУГЫЗ ҺӘМ ДҮРТТӘН ӨЧ ПЛАТФОРМАСЫ

Платформаны ҺОГВАРТС-ЭКСПРЕССтан таралган тыгыз ак пар каплаган.

Бу платформада да ыгы-зыгы, ләкин кырыс эш костюмнарын киеп, гадәти мәшәкәтләрә артыннан чапкан халык урынына монда мантияләр тылсымчылар жыелган. Алар кадрлар балаларын озату белән мәшгуль.

АЛЬБУС: Менә килеп тә життек.

ЛИЛИЯ: Вау!

АЛЬБУС: Тугыз һәм дүрттән өч платформасы.

ЛИЛИЯ: Кайда алар? Алар мондамы? Әллә килмәделәр микән?

ҺАРРИ РОН, ҺЕРМИОНА һәм аларның кызлары РОЗАНЫ күрә ала. ЛИЛИЯ аларның каршысына йөгәрә.

Рон абый! Рон абый!

РОН борыла һәм тәгәрмәч булып йөгәрә килгән ЛИЛИЯне күтәрә ала.

РОН: Бу да минем яраткан Поттерым булмасамы!

ЛИЛИЯ: Минем фокусны күрсәтәсеңме?

РОН: Уңган Уйдырмачы Уизлиларның данлыклы борын-урлау-һавасын көтәсеңме?

РОЗА: Әни! Әти тагын бу кеше ышанмаслык әкиятен ясарга жыена.

ҺЕРМИОНА: Син кеше ышанмаслык дисең, ул искиткеч дип сөйли, ә мин әйтәм: шуларның уртасындарак торган бер нәрсә инде бу.

РОН: Чак кына көт. Хәзер мин чәйним дә бу... һаваны. Тәк, ә хәзер бик җиңел генә... Миннән берәз сарымсак исе килсә, гафу...

Ул ЛИЛИЯнең йөзенә өрә. ЛИЛИЯ көлә.

ЛИЛИЯ: Синнән ботка исе килә.

РОН: Бим! Бам! Бум! Яшь туташ, хәзер барлык исләрдән дә мәхрүм калырга әзерләнегез...

Ул аның борынын тартып ала.

ЛИЛИЯ: Кая минем борыным?

РОН: Та-да!

Аның кулы буш. Бу беркатлы шаярту гына. Бу беркатлылык һәркемне елмаерга мәжбүр итә.

ЛИЛИЯ: Жүләр син.

АЛЬБУС: Тагын бөтен кеше безгә карый.

РОН: Чөнки сезнең арагызда мин бар! Мин галәмәт танылган кеше. Минем борын экспериментлары турында риваятьләр йөри хәтта!

ҺЕРМИОНА: Алар, чыннан да, легендар ахрысы.

ҺАРРИ: Машинаңны куя алдың, димәк?

РОН: Куйдым. Һермиона минем машина йөртү өчен маггл имтиханын бирә алуыма һаман ышанмый, шулай бит? Инструкторны Конфундус белән сихерләгәнсеңдер дип уйлап йөри.

ҺЕРМИОНА: Андый уйларның минем башыма да килгәне юк, мин бит сиңа тулысынча ышанам.

РОЗА: Ә мин аның Конфундус куллануында шикләнмим дә.

РОН: Эй!

АЛЬБУС: Әти...

АЛЬБУС ҺАРРИның мантиясен тарта. ҺАРРИ аңа карый.

Әгәр дә мин... әгәр дә мин Слизеринга эләксәм... син нәрсә диярсең...

ҺАРРИ: Шулай була калса да, нәрсәсе начар соң аның?

АЛЬБУС: Слизерин бит Елан Йорты, Сихерчеләр Йорты... Анда кыю тылсымчылар юк.

ҺАРРИ: Альбус Северус, без сиңа кайчандыр Һогвартсның директоры булган ике кешенең исемен куштык. Шуларның берсе Слизериннан иде, һәм, бәлки, ул мин белгән иң кыю кешедер.

АЛЬБУС: Эгәр дә...

ҺАРРИ: Эгәр бу синең өчен бик мөһим икән, Бүлүче Эшләпә синең теләгеңне истә тотачак.

АЛЬБУС: Чыннан дамы?

ҺАРРИ: Минекен исәпкә алган иде.

ҺАРРИ, моңарчы бу турыда беркайчан да сөйләгәне булмаганын аңлап, бермәлгә тынып кала.

Һогвартс синең турында кайгыртачак, Альбус. Вәгъдә бирәм: анда куркырлык бернәрсә дә юк.

ДЖЕЙМС: Фестраллардан кала. Фестраллар белән сак бул!

АЛЬБУС: Мин алар күзгә күренмиләр дип уйлаган идем!

ҺАРРИ: Профессорларыңны тыңла, Джеймсны түгел, һәм күңел ачарга да онытма. Ә хәзер, поезд сине калдырып китмәсен дисәң, вагонга кереп өлгерергә кирәк.

ЛИЛИЯ: Мин поезд артыннан йөгерәчәкмен.

ДЖИННИ: Лилия, шунда ук кире кайт.

ҺЕРМИОНА: Роза, Невиллга сәлам әйтергә онытма.

РОЗА: Әни, мин профессорга сәлам әйтә алмыйм бит инде!

РОЗА поездга керә. Аннары АЛЬБУС, РОЗА артыннан кереп киткәнче, артка борыла һәм ДЖИННИ белән ҺАРРИны соңгы тапкыр кочаклый.

АЛЬБУС: Ярый. Хуш.

Ул вагонга керә. ҺЕРМИОНА, ДЖИННИ, РОН һәм ҺАРРИ платформадан сызгырта-сызгырта кузгалып киткән поездга карап басып торалар.

ДЖИННИ: Аларга анда яхшы булыр, шулай бит?

ҺЕРМИОНА: Һогвартс — бөек жир ул.

РОН: Бөек. Искиткеч. Ризык белән тулы. Анда кире кайту хакына берни дә кызганмас идем.

ҺАРРИ: Сәер, Ал Слизеринга элэгүдән куркып борчылган иде.

ҺЕРМИОНА: Бу нәрсә әле, менә Роза квиддич буенча беренче яки икенче ел өчен рекордларны уздыра алырмын микән дип борчыла. Аптырагач, ЯБАЛАК имтиханнарын иртәрәк бирү турында кайгыра башлады.

РОН: Белмим, кемгә охшап шулкадәр амбицияле баладыр ул!..

ДЖИННИ: Гарри, әгәр Ал чыннан да Слизеринга эләксә, син үзеңне ничек хис итәрсең?

РОН: Беләсеңме, Джинни, без гомер бакый сине Слизеринга жибәрерләр дип уйлаган идек.

ДЖИННИ: Нәрсә?

РОН: Чынлап әйтәм. Фред белән Джордж моңа ихлас ышана иде.

ҺЕРМИОНА: Кузгалабызмы? Кешеләр карап тора, беләсез бит инде.

ДЖИННИ: Кешеләр, сез өчегез бергә булганда, гел карап торалар. Аерым булганда да карыйлар. Кешеләр һәрвакыт сезгә карыйлар!

Дүрт дус чыгуга таба юнәлә. ДЖИННИ ҺАРРИНЫ туктата.

Гарри... аның белән бар да тәртиптә булачак, шулай бит?

ҺАРРИ: Әлбәттә, шулай.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, ӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС-ЭКСПРЕСС

Альбус белән Роза поезд вагоны буйлап атлыйлар.

Тәм-том төялгән арбасын этә-этә, АРБАЛЫ КАРЧЫК якынлаша.

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Тәм-том алып жибәрмисезме, балакайлар? Кабак бөлеше? Шоколадлы бака? Татлы казан?

РОЗА (*Альбусның шоколадлы бакага мэхәббәт тулы күзләр белән каравын күрү алып*): Ал. Безгә игътибарны тупларга кирәк.

АЛЬБУС: Нәрсәгә кирәк әле ул?

РОЗА. Кемнәр белән дус булачагыбызны уйлар өчен. Минем әти белән әни синең әтиң белән Һогвартс-экспресста беренче сәяхәтләрендә танышканнар, беләсең килсә.

АЛЬБУС: Ягъни без гомерлек дусларыбызны менә хәзер табарга тиешме? Куркыта бит әле бу.

РОЗА: Киресенчә, бу бик кызык бит. Мин — Грейнджер-Уизли, ә син Поттер — һәркем безнең белән дус булырга теләчәк, без үзебезгә ошаганнарын сайлый алабыз.

АЛЬБУС: Һәм ничек хәл итик: кайсы купега керик?

РОЗА: Без барысын чагыштырып карарбыз да бер фикиргә килербез.

АЛЬБУС ишекне ача һәм сары чәчле ялгыз егет — СКОРПИУСны күрә. Ул купеда берүзе генә. АЛЬБУС елмая. СКОРПИУС та елмаю белән җавап бирә.

АЛЬБУС: Сәлам. Монда...

СКОРПИУС: Купе буш. Монда мин генә.

АЛЬБУС: Шәп. Алайса, берәзгә гына кереп торсак ярыйдыр бит?

СКОРПИУС. Әлбәттә. Сәлам.

АЛЬБУС: Альбус. Ал. Минем исемем Альбус.

СКОРПИУС: Сәлам, Скорпиус. Ягъни, мин Скорпиус булам. Син Альбус. Мин Скорпиус. Ә син, күрәсең...

РОЗаның йөзе дорфалана бара.

РОЗА: Роза.

СКОРПИУС: Сәлам, Роза. Минем баллы сыбызгы бар, кирәкме?

РОЗА: Мин иртән генә ашаган идем, рәхмәт.

СКОРПИУС: Миндә тагын Шаккат-Шок, Шайтан борычы һәм дерелдәвек әкәм-төкәмнәр бар. Бу әнинең идеясе. Ул гел әйтә: *(жырлый)* «Тәмлүшкә белән дусларың бик күп булачак» *(жырлавының хата булуын аңлый)*. Жүләр фикирдер, бәлки.

АЛЬБУС: Алым әле берәрсен. Әни миңа баллы әйбер ашарга кушмый. Кайсыннан башларга икән?

РОЗА, СКОРПИУС күрмәслек итеп, АЛЬБУСка төртә.

СКОРПИУС: Әйтимме? Шайтан борычы — минем өчен тәм-томнарның патшасы. Бөтнекле конфет ул, аны ашагач, колагыңнан төтен чыга.

АЛЬБУС: Оһо, ничек шәп, алайса мин шуны алам (*РОЗА аңа тагын суга*). Роза, житәр инде миңа сугарга.

РОЗА: Мин сукмыйм сиңа.

АЛЬБУС: Юк, син миңа сугасың һәм авырттырып сугасың.

СКОРПИУСның йөзе сүрелә.

СКОРПИУС: Ул сиңа минем аркада суга.

АЛЬБУС: Нәрсә?

СКОРПИУС: Тыңлагыз әле, мин синең кем булуыңны беләм, шулай булгач, син дә минем кем икәнемне белсәң, дәрәс булыр.

АЛЬБУС: Син мине беләсең — бу ничек инде?

СКОРПИУС: Син Альбус Поттер. Ул — Роза Грейнджер-Уизли. Ә мин — Скорпиус Малфой. Ата-аналарым — Астория һәм Драко Малфой. Безнең әти-әниләр әллә ни дуслаша алмаганнар.

РОЗА: Бик йомшак әйттең әле син. Синең әтиң белән әниң — Әжәл убырлары!

СКОРПИУС (*кимсенеп*): Әти — әйе, булган, ә Әни юк.

РОЗА читкә борыла, СКОРПИУС аның ник борылганын белә.

Мин нинди гайбәт таралганын беләм, бу — ялган.

АЛЬБУС карашын, үзен уңайсыз хис иткән РОЗАдан, өметен жуя язган СКОРПИУСка күчерә.

АЛЬБУС: Нинди гайбәт ул?

СКОРПИУС: Минем әти-әниемнең балалары була алмавы турында гайбәт. Имеш, минем әти белән бабам, Малфойларның нәселе дәвам итүен шулкадәр теләгәнгә, Вакыт-күчәргеч белән әнине үткәнгә җибәргәннәр.

АЛЬБУС: Үткәнгә — кайда ул?

РОЗА: Скорпиус Волдемортның улы дигән сүзләр йөри, Альбус.

Коточкыч уңайсыз тынлык.

Бу юк-бар сүз генәдер. Мин әйтәм, кара, синең бит борының бар!

Тынлык әкрен генә бозыла. Рәхмәтле СКОРПИУС көлә.

СКОРПИУС: Әйе, мин бит әтиемә охшаган. Борыны, чәче һәм фамилиясе аныкы. Бик шәп тә димәс идем моны — әти-малай, аңлашмаган чаклар да бар. Ләкин шулай да, Караңгы Лордның малае булганчы, мин, әлбәттә, Малфой булып идем.

СКОРПИУС белән АЛЬБУС бер-берсенә карыйлар. Араларыннан ниндидер чаткы узгандай була.

РОЗА: Әйе, ярар, тагын берәр жиргә барып карыйк әле. Киттек, Альбус.

Альбус тирән уйга чума.

АЛЬБУС: Юк. (РОЗАның карашыннан качып). Мин тәртиптә. Барсаң була...

РОЗА: Альбус, мин көтеп тормаячакмын.

АЛЬБУС: Минем дә сине көтәсем килми. Ләкин мин монда калам.

РОЗА аңа бер секунд кына карый да аннары купедан чыгып китә.

РОЗА: Шәп икән!

СКОРПИУС белән АЛЬБУС икесе генә кала, алар бер-берсенә оялыбрак карап торалар.

СКОРПИУС: Рәхмәт.

АЛЬБУС: Юк, мин синең өчен калмадым. Кәнфитләрең өчен генә.

СКОРПИУС: Ә ул бик усал икән.

АЛЬБУС: Әйе. Кызганычка.

СКОРПИУС: Ә миңа ошый. Сиңа ничек эндәшергә — Альбусмы, Алмы?

СКОРПИУС елмая һәм ике конфетны авызына сала.

АЛЬБУС (уйлап): Альбус.

СКОРПИУС (колакларыннан төтен чыкканын күреп алып): Минем кәнфитләрем өчен калганга рәхмәт, Альбус!

АЛЬБУС (көлә): Вау!

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, ДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

КҮЧМӘ СӘХНӘ

Хәзер без чынлыкта булмаган, вакыты гел үзгәрел торган дөньяга керәбез. Бу күренеш тулысынча тылсым турында. Үзгәрешләр — дөньялар арасында сикерешләр кебек, бик тиз. Бердәм күренешләр юк, ләкин вакытның даими прогрессиясен күрсәтә торган өзекләр, кыйпылчыклар гына бар.

Иң әүвәл без Һогвартс эчендә, Олы залда, монда бар да АЛЬБУС тирәсендә бөтерелә.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Альбус Поттер.

КАРЛ ДЖЕНКИНС: Поттер. Безнең белән бер курста.

ЯНН ФРЕДЕРИКС: Аның чәчләре! Чәчләре нәкъ аныкы кебек.

РОЗА: Һәм ул минем ике туганым (алар борылалар). Роза Грейнджер-Уизли булам.

БҮЛҮЧЕ ЭШЛӘПӘ пәйда була, студентлар үз Йортлары буенча утырыша.

Бик тиздән ЭШЛӘПӘНЕН РОЗАга таба якынлашуы аңлашыла, ә ул исә тиздән язмышы хәл ителәчәген дулкынлану белән көтә.

БҮЛҮЧЕ ЭШЛӘПӘ:

Гасырлар буге эшемә тугърымын мин,
Һәр шәкерт башында булганмын мин,
Фикереңне казып чыгарамын — мин,
Һәркем белә — Бүлүче Эшләпәмен мин.

Биекне дә мин бүләм, кысканы да,
Таза, ябык — миннән үтә барсы да.
Йә, ки мине һәм мин белермен,
Йортың синең кайда, әйтермен.

Роза Грейнджер-Уизли.

Эшләпәне РОЗАның башына кидерә.

ГРИФФИНДОР!

Гриффиндорлар кул чаба, чөнки Роза хәзер алар белән укыячак.

РОЗА: Шөкер Дамблдорга!

СКОРПИУС БҮЛҮЧЕ ЭШЛӨПӨ янына, РОЗА утырган урындыкка таба йөгөрә.

БҮЛҮЧЕ ЭШЛӨПӨ: Скорпиус Малфой.

Ул эшләпәсен СКОРПИУСның башына кидерә.

СЛИЗЕРИН!

СКОРПИУС моны инде көткән була, ул башын ия һәм чак кына елмая. Ул Слизеринга кушылганга күрә, шул яктан кул чабулар ишетелә.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Хуш, монысы аңлашыла инде.

АЛЬБУС җитез генә сәхнәнең алгы ягына чыга.

БҮЛҮЧЕ ЭШЛӨПӨ: Альбус Поттер.

Ул эшләпәсен АЛЬБУСның башына кидерә һәм бу юлы озак кына уйлап тора, әйтерсең, ул аптырашта калган.

СЛИЗЕРИН!

Тынлык. Камил, искиткеч тынлык. Урындыкларның шыгырдавы гына ишетелә.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Слизерин?

КРЭГ БОУКЕР-кече: Оһо! Поттер? Слизериндамы?

АЛЬБУС, үзенә ышанмыйча, тирә-якка карана. СКОРПИУС елмая, сөенә, аңа кул чаба.

СКОРПИУС: Син минем янда утыра аласың.

АЛЬБУС (*бик тә оялып*). Ярар. Әйе.

ЯНН ФРЕДЕРИКС: Аның чәчләре аныкы сыман ук түгел бугай.

РОЗА: Альбус? Ләкин бу дәрес түгел бит, Альбус. Болай булырга тиеш түгел.

Һәм кинәт кенә ТЕРЕКӨМЕШ ХАНЫМның очу дәресләре башлана.

ТЕРЕКӨМЕШ ХАНЫМ: Йә, нәрсә көтеп торасыз инде? Барыгыз да оча торган себеркеләрегез янына басыгыз. Ягез, җитезрәк!

Балалар ашыга-ашыга себеркеләре янына басалар.

Кулларыгызны себерке өстендә күтәрегез һәм «Өскә!» диегез.

БАРЫСЫ ДА: Өскә!

Роза һәм Янның себеркеләре кулларына күтәрелә.

РОЗА һәм ЯНН: Булды!

ТЕРЕКӨМЕШ ХАНЫМ: Ягез, тизрәк, минем дәрес калдыручыларга вакытым юк. «Өскә!» диегез. «Өскә» — өскә күтәрелгәнән күз алдына китерегез.

БАРЫСЫ ДА (РОЗА һәм ЯННан кала): ӨСКӘ!

Себеркеләр, шул исәптән, СКОРПИУСныкы да, өскә күтәрелә. Бары АЛЬБУСның гына себеркесе аста ята.

БАРЫСЫ ДА (РОЗА, ЯНН һәм АЛЬБУСтан кала): БУЛДЫ!

АЛЬБУС: Өскә. ӨСКӘ. ӨСКӘ!

Аның себеркесе бер миллиметрда да күтәрелми. Ул, тамам өметен жуйган караш белән, себеркегә карый. Класста көлгән тавышлар ишетелә башлый.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Мерлин сакалы, нинди оят! Ул бер дә әтисенә охшамаган, шулай бит?

КАРЛ ДЖЕНКИНС: Альбус Поттер, Слизерин әтрәк-әләме.

ТЕРЕКӨМЕШ ХАНЫМ: Ярый, балалар. Очарга вакыт житте.

Кинәт кенә АЛЬБУСның артында каяндыр ҺАРРИ пәйда була, бөтен сәхнәгә пар тарала. Без янә тугыз һәм дүрттән өч платформасында, рәхимсез вакыт һаман алга бара. АЛЬБУС хәзер бер яшькә өлкәнрәк (ҺАРРИ кебек үк, ләкин анда бу бик сизелми).

АЛЬБУС: Мин бер генә нәрсә сорыйм, Әти: миннән чак кына, берәз гына читтәрәк торсана, зинһар.

ҺАРРИ (*гажәпләнә*): Икенче сыйныфтагылар хәзер әтиләре белән бергә күргәннәрен яратмыйлармы әллә?

АРТЫК ИГЪТИБАРЛЫ ТЫЛСЫМЧЫ *боларның тирәсэндә бөтерелә башлый.*

АЛЬБУС: Юк. Син ул син инде, ә мин — мин.

ҺАРРИ: Кешеләр карыйлар гына бит. Кешеләр карыйлар. Һәм алар бит сиңа түгел, миңа карыйлар.

АРТЫК ИГЪТИБАРЛЫ ТЫЛСЫМЧЫ ҺАРРИга *кул куяр өчен нидер суза, тегесе автограф бирә.*

АЛЬБУС: Һарри Поттер һәм аның өметләргә акламаучы улына.

ҺАРРИ: Нәрсә дигән сүз инде бу?

АЛЬБУС: Һарри Поттер һәм аның Слизериндагы малаена.

ДЖЕЙМС, чемоданнары белән бергә, болар яныннан узып китә.

ДЖЕЙМС: Астыртын Слизерин егете, житәр анда дерелдәргә, поездга керер вакыт житте.

ҺАРРИ: Кирәкми, Джеймс.

ДЖЕЙМС (*күпмедер вакыттан соң*): Раштуада күрешкәнгә кадәр, Әти.

ҺАРРИ, борчылып, АЛЬБУСка карый.

ҺАРРИ: Ал...

АЛЬБУС: Минем исемем Альбус, Ал түгел.

ҺАРРИ: Башка балалар сиңа начар карыймы? Эш шундамы? Бәлки, әгәр дә син берәз күбрәк дуслар табарга тырышсаң... Һермиона белән Роннан башка мин Һогвартста исән калмас идек, мин, гомумән, исән кала алмас идек.

АЛЬБУС: Ләкин миңа Рон белән Һермиона кирәкми. Минем... минем дусларым бар инде, Скорпиус, ул сиңа ошамый, беләм, ләкин миңа ул гына кирәк.

ҺАРРИ: Карале, син бәхетле булсаң, миңа шул житә бит.

АЛЬБУС: Минне станциягә кадәр озату мәҗбүри түгел, әти.

АЛЬБУС чемоданын күтәрә дә китеп бара.

ҺАРРИ: Ә мин озатырга теләр идек...

Эмма АЛЬБУС инде югалган. Халык арасынан ДРАКО МАЛФОЙ килеп чыга, ул ҺАРРИ янына килеп баса, аның мантиясе тел тидермәслек, шәп, ак чәчләре тигез койрык итеп үрелгән.

ДРАКО: Миңа ярдәмгә кирәк.

ҺАРРИ: Драко.

ДРАКО: Бу имеш-мимешләр — минем улымның тумышы турында — алар таралырга җыенмый да. Һогвартсның башка студентлары Скорпиусны һич туктаусыз кимсетә, рәнжетә... Әгәр Министрлык, барлык Вакыт-күчәргечләр дә Серләр бүлегендә булган сугышта ватылды дип рәсми игълан ясаса...

ҺАРРИ: Драко, син моның турында борчылма, гайбәтләр тиздән бетәр.

ДРАКО: Минем улым газаплана, соңгы вакытта Астория дә авырып тора, шуңа күрә булдыра алганча ярдәм итәргә кирәк иде.

ҺАРРИ: Әгәр син гайбәткә җавап бирәсең икән, син аның гомерен озынайтасың. Волдемортның баласы турында гайбәтләр еллар буена йөрде, Скорпиус шик төшкән беренче бала түгел бит. Министрлыкка, сиңа да, миңа да, бу эшләрдән ерак торырга кирәк.

ДРАКО, түземе бетеп, чыраен сыта, бу вакытта сәхнә бушый, һәм РОЗА белән АЛЬБУС чемоданнары белән әзер килеш басып торалар.

АЛЬБУС: Поезд китү белән, сиңа минем белән сөйләшергә кирәк булмаячак.

РОЗА: Мин беләм. Безгә зурлар алдында гына кыланырга кирәк.

СКОРПИУС зур багаж һәм зур өметләр белән йөгереп керә.

СКОРПИУС (өмет белән): Сәлам, Роза.

РОЗА (катгый): Сау бул, Альбус.

СКОРПИУС (һаман өмет белән): Ул әле йомшарачак.

Һәм кинәт кенә без Олы залда, монда ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ трибуна янында басып тора.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Мин зур сөенеч белән сезгә Гриффиндорның квиддич такымында яңа уенчыны — безнең (ул үзенең теҗеҗеҗе бу такымны яклай алмаганын искә төшерә) — сезнең искиткеч яңа аучыгыз — Роза Грейнджер-Уизлины тәкъдим итәм.

Зал алкышларга күмелә. СКОРПИУС алар белән бергә кул чаба.

АЛЬБУС: Син дә аңа кул чабасыңмы? Без бит квиддичны күрә алмыйбыз, һәм ул башка Йорт өчен уйный.

СКОРПИУС: Ул сиңең ике туган сеңлең, Альбус.

АЛЬБУС: Ул минем өчен кул чабар иде дип уйлайсыңмы?

СКОРПИУС: Ул искиткеч, минемчә.

Студентлар янә АЛЬБУС тирәсендә бөтерелә, кинәт кенә Төнәтмәләр дәресе башлана.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Альбус Поттер. Файдасыз, буш кеше. Ул баскычтан менгәндә, хәтта рәсемнәр да аннан йөз чөерә.

АЛЬБУС төнәтмә өстенә иелә.

АЛЬБУС: Ә хәзер без өстибез... бу икемөгез мөгеземе?

КАРЛ ДЖЕНКИНС: Волдеморт малае һәм аның дустаннан читкәрәк китегез, дим.

АЛЬБУС: Чак кына саламандра каны...

Төнәтмә каты тавыш чыгарып шартлый.

СКОРПИУС: Ярар. Нәрсәне ялгыш салдык икән? Нәрсәне төзәтергә кирәк?

АЛЬБУС: Барысын да.

Вакыт алга баруын дәвам итә, АЛЬБУСның күзләре караңгылана, йөзә агара бара. Ул әле һаман да чибәр малай, ләкин моны кешегә күрсәтмәскә тырыша.

Һәм кинәт кенә ул янә әтисе белән тугыз һәм дүрттән өч платформасында. ҺАРРИ һаман аны (һәм үзен дә) бар да әйбәт дип ышандырырга тырыша. Икесе дә бер елга өлкәнрәк.

ҺАРРИ: Өченче сыйныф. Зур ел. Менә сиңа Һогсмидка бару өчен рөхсәт кәгазе.

АЛЬБУС: Мин Һогсмидны күрә алмыйм.

ҺАРРИ: Үзең беркайчан да булмаган урынны ничек күрә алмыйсың инде син?

АЛЬБУС: Чөнки мин аның Һогвартс студентлары белән тулы булачагын беләм.

АЛЬБУС кәгазь кисәген бөгәрли.

ҺАРРИ: Син барып кына кара, йә инде, әниң күрмәгәндә, туйганчы Баллы патшалыкта булып кайту мөмкинлеген кулдан ычкындырма... Юк, Альбус, нишлисең син!

АЛЬБУС (*тылсым таягын юнәлтә*): Инсендио!

Бөгәрләнгән кәгазь кисәге утта яна башлый һәм сәхнә өстенә күтәрелә.

ҺАРРИ: Нинди жүләрлек инде бу!

АЛЬБУС: Нинди ирония. Мин бу әфсен эшләр дип уйламаган идем. Бу әфсен беркайчан да барып чыкмый иде.

ҺАРРИ: Ал... Альбус, миңа профессор МакГонагаллдан ябалаклар очып кына тора — син үз эченә бикләнеп йөрисең, ди ул. Дәресләрдә бик катнашмыйсың, гел кәефсез, син...

АЛЬБУС: Нишләвемне телисең инде? Тылсым кулланып, сөйкемле сөяк булыйммы? Үземне башка Йортка күчерттеримме? Берәр яхшырак студентка әйләнимме? Әфсенне генә әйт, әти, һәм мине үзең теләгән малайга әйләндер, яхшымы? Шулай икебезгә дә яхшырак булыр. Китәргә кирәк. Поездга өлгерергә. Дустымны табасы бар.

АЛЬБУС, бер сүз әйтә дә алмыйча, чемоданы өстендә тып-тын утырган СКОРПИУС янына йөгәрә.

АЛЬБУС (сөөнен): Скорпиус... (борчылып). Скорпиус... Бар да тәртиптәме?

СКОРПИУС дәшми. АЛЬБУС дустының күзләреннән барын да аңларга тырыша.

Әниң? Хәле начарландымы әллә?

СКОРПИУС: Хәзергедән дә начаррак була алмас инде...

АЛЬБУС СКОРПИУС янына утыра.

АЛЬБУС: Син ябалак жибәрерсең дип уйлаган идем.

СКОРПИУС: Ни дип әйтергә дә белмәдем.

АЛЬБУС: Ә хәзер мин ни әйтергә дә белмим...

СКОРПИУС: Берни дә әйтмә.

АЛЬБУС: Берәр ничек булыша аламмы?..

СКОРПИУС: Женазага кил.

АЛЬБУС: Әлбәттә.

СКОРПИУС: Һәм минем яхшы дустым бул.

Кинәт кенә сәхнә уртасында БҮЛҮЧЕ ЭШЛӘПӘ пәйда була, һәм без янә Олы залга әйләнеп кайтабыз.

БҮЛҮЧЕ ЭШЛӘПӘ:

Ишетәсе карардан куркасызмы?

Ул исемнәрдән калтыранасызмы?

Слизерин түгел! Гриффиндор түгел!

Хаффлап түгел! Каргатырн түгел!

Борчылма, әй сабый, мин беләм эшемне,

Өйрәнер көлергә, башлаган елаудан.

Лилия Поттер. ГРИФФИНДОР!

ЛИЛИЯ: Ура!

АЛЬБУС: Булды бу.

СКОРПИУС: Син чыннан да ул безгә элөгер дип уйладыңмы? Поттерлар Слизеринга кермиләр бит.

АЛЬБУС: Менә берсе кERGән бит әле.

Ул арткарак күчәргә теләгәндә, башка студентлар көлә. Ул аларның барысына да карый.

Мин сайлап алмадым моны, аңлайсызмы? Мин аның улы булуны сайламадым.

БЕРЕНЧЕ ПӨРДӨ, БИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ҺАРРИНЫҢ ЭШ БҮЛМӘСЕ

ҺЕРМИОНА ҺАРРИның пөхтәлектән бик ерак торган бүлмәсендә, бер кочак кәгазь өеме каршында утыра. Ул аларны акрын гына тәртипләп сала тора. ҺАРРИ ашыгып бүлмәгә керә. Яңагындагы жәрәхәттән кан ага.

ҺЕРМИОНА: Ничек үтте?

ҺАРРИ: Дөрес сөйләгәннәр икән.

ҺЕРМИОНА: Теодор Нотт?

ҺАРРИ: Сак астында.

ҺЕРМИОНА: Ә Вақыт-күчергеч белән ничек?

ҺАРРИ аңа Вақыт-күчергечне күрсәтә. Ул кызыктырырлык итеп ялтырый. Ул чынмы? Эшли дәме? Ул бер сәгатькә генә эшләүче күчергеч түгел бугай, озаккарак вақытка күчерәме?

ҺАРРИ: Әлегә берни дә белмибез. Мин аны шунда ук тикшереп карамакчы идем, әле ярый вақытында тукталып калырга башым житте.

ҺЕРМИОНА: Хуш, хәзер ул безнең кулда.

ҺАРРИ: Син аны чыннан да сакларга телисеңме?

ҺЕРМИОНА: Миңа калса, башка юл юк. Кара син моңа. Бу миндә булган Вақыт-күчергечтән бик аерыла.

ҺАРРИ (*коры гына*): Аңлашыла ки, безнең балачак елларыннан соң тылсым алга киткән.

ҺЕРМИОНА: Синнән кан ага.

ҺАРРИ көзгедән битен карый. Жәрәхәтен мантиясе белән сөртә.

Борчылма, ул синең маңгайдагы яраңа килешеп тора.

ҺАРРИ (*көлемсерәп*): Минем бүлмәдә нишлисең син, Һермиона?

ҺЕРМИОНА: Эчем пошканга, Теодор Нотт турында ишетергә теләдем, аннан, кәгазь эшенә керешергә дигән вәгъдәңне үтәвеңне тикшерергә дип тә уйлаган идем.

ҺАРРИ: Ah. Димәк, вәгъдәмне үтәмәгәнмен.

ҺЕРМИОНА: Юк. Сүзеңдә тормадың. Һарри, син бу мәхшәрдә ничек эшлисең ул?

ҺАРРИ таягын селкетә, һәм кәгазьләр белән дәфтәрләр пөхтә матур булып тезелә. ҺАРРИ елмая.

ҺАРРИ: Хәзер мәхшәр түгел инде.

ҺЕРМИОНА: Әмма һаман да игътибарсыз син. Беләсеңме, монда кайбер кызык хәлләр турында язалар. Тау тролльләре грифоннарга утырып, Венгрия өстендә очалар, тәннәрендә ниндидер канатлы тамга төшергән алыплар Греция диңгезләрен кичә, ә кешебүреләр жир асларына кереп югалганнар...

ҺАРРИ: Шәп, әйдә китик моннан. Мин команدامны жыям алайса.

ҺЕРМИОНА: Һарри, мин аңлыйм. Кәгазь эше күңелсез...

ҺАРРИ: Тик синең өчен түгел.

ҺЕРМИОНА: Миңа үз эшләрем дә җитә. Бу кешеләр һәм жанварлар бөөк тылсым сугышларында Волдеморт ягында сугышканнар. Алар — караңгылыкның дуслары. Бу хәлләр, әгәр Теодор Нотт турында шикләрәбезне дә өстәсәк, нидер турында сөйли. Әмма дә ләкин Тылсым тәртибен саклау идарәсе башлыгы да бу кәгазьләргә укымый икән...

ҺАРРИ: Миңа аларны укырга кирәкми дә — мин урамда йөрәп тә ишетәм болар хакында. Теодор Нотт — Вакыт-күчергеч турында йөргән сүзләргә мин ишетеп алдым, һәм нәкъ менә мин нидер эшләргә алындым. Син мине чыннан да берни өчен дә гаепли алмыйсың.

ҺЕРМИОНА ҺАРРИга карый. Катлаулы мизгел.

ҺЕРМИОНА: Кәнфит ашыйсың килмиме? Тик Ронга гына әйтмә.

ҺАРРИ: Син сүзне читкә борасың.

ҺЕРМИОНА: Нәкъ шулай. Кәнфит?

ҺАРРИ. Ашар идем дә, юк. Без хәзер баллы әйбер ашамыйбыз. *(пауза)*. Син беләсеңме, бу кәнфитләргә бәйләлек туа ала икән?

ҺЕРМИОНА: Нәрсә әйтим инде мин сиңа? Минем әти-әниләрәм теш табиблары иде, кайчан да булса аларга каршы баш күтәргә кирәк иде бит инде. Кырык яшьтә берәз соңрактыр, бәлки, тик.... Син искиктеч хезмәт башкардың. Чыннан да, сине сүгәр өчен сәбәп юк, мин бары кәгазьләреңне дә укып баруыңны телим, шул гына. Моңы Тылсым министрыңнан жиңелчә генә шелтә дип кабул ит.

ҺАРРИ аның сөйләмәндәге кинаяне аңлый. Башын кага.

Джинни ничек? Альбус ни хәлләрдә?

ҺАРРИ: Минем әти булу сәләтем дә кәгазь эшләрен башкарырга яраткан сыман гына бугай. Роза ничек? Һуго?

ҺЕРМИОНА *(елмаеп)*: Беләсеңме, Рон әйтә, мин вакытымны күбрәк аның белән түгел, ә сәркатибем Этель белән үткәрәм икән *(ишеккә төртә)*. «Шәп әни» яки «Шәп министр» булуны кайчан сайладык икән? Әйдә, жыен. Өеңә кайт, Һарри. Һогвартс-экспресс тиздән балаларны тагын бер елга алып китәчәк. Әле булган вакытыңны файдага уздыр, ә аннары саф акыл белән эшкә кил һәм бу кәгазьләреңне укып чык.

ҺАРРИ: Син, чыннан да, соңгы хәлләрдән нидер көтәргә дисеңме?

ҺЕРМИОНА *(елмаеп)*: Бәлки, шулайдыр. Шулай була икән, без көрәшер ысулны табарбыз, Һарри. Без һәрчак табабыз бит.

Ул янә елмая, авызына бер кәнфит сала да бүлмәдән чыгып киттә. ҺАРРИ үзе генә кала. Әйберләрен жый. Офисыңнан чыга һәм корридор буйлап аска бара. Бар тылсым дөньясының авыр йөгә — аның жилкәләрендә.

Арып беткән ҺАРРИ телефон будкасына керә. Ул 62442 номерын жый.

ТЕЛЕФОННАН: Сау булыгыз, Һарри Поттер.

Ул Тылсым министрлыгыңнан өскә менеп китә.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, АЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ БЕЛӘН ДЖИННИНЫҢ ЙОРТЫ

АЛЬБУС йоклый алмый интегә. Ул баскыч башында утыра. Астагы тавышлар аңа ишетелә. ҺАРРИ үзе сәхнәдә күренгәнче, без аның тавышын ишетәбез. Аның белән бергә инвалид коляскасына утырган карт кеше - АМОС ДИГГОРИ чыга.

ҺАРРИ: Амос, мин аңлыйм, чыннан да аңлыйм, ләкин мин әле яңа гына өйгә кайттым һәм...

АМОС: Мин министрлыкта сезнең белән очрашу билгеләргә тырыштым. Ә алар нәрсә ди: «Аһ, Диггори әфәнде, без менә сезнең өчен вакыт таптык, карагыз, ул ике айдан соң». Мин көттем. Сабырлык белән көттем.

ҺАРРИ: ... һәм төн уртасында, балаларым яңа уку елын башларга әзерләнеп ятканда, минем өйгә бәрәп керү — бу дәрәс эш түгел.

АМОС: Ике ай үтте, һәм миңа ябалак килә: «Мистер Диггори, ихлас күнелдән сездән гафу үтенәм, ләкин Поттер әфәндене ашыгыч эшкә чакырдылар, безгә кайбер вак мәсьәләләрне хәл итәргә туры килде, сез безгә соңрак килә аласыз, карагыз, ике айдан соң вакыт бар». Һәм шулай кабат һәм кабат... Сез минем белән качышлы уйныйсыз.

ҺАРРИ: Юк инде, әлбәттә. Мин бит Тылсым тәртибен саклау идарәсе башлыгы, һәм минем өстә зур җаваплылык...

АМОС: Син күп нәрсә өчен җаваплы.

ҺАРРИ: Гафу итегез?

АМОС: Минем улым, Седрик, син Седрикны хәтерлисез бит?

ҺАРРИ (*Седрик турында хатирәләр аның ярасына тоз сала*): Әйе, мин сезнең улыгызны хәтерлим. Аның һәлак булуы...

АМОС: Волдемортка син кирәк идең! Минем улым түгел! Син үзең сөйләдең миңа, ул «Артык жанны үтер!» дигән. Артык! Минем улым, минем кадерле улым, артык баш кына булган.

ҺАРРИ: Мистер Диггори, беләсез, мин Седрикның истәлеген мәңгеләштерү артыннан йөрүгезне тулысынча хуплыйм, ләкин...

АМОС: Мәңгеләштерү? Миңа ниндидер һәйкәлләр кирәкми. Инде кирәкми. Мин карт кеше, үлемен генә көтеп ятучы карт мин. Синнән бер генә нәрсәне сорарга, үтенергә килдем монда — улымны кире кайтарырга булыш.

ҺАРРИ аңа чиктән тыш гажәпсенеп карап тора.

ҺАРРИ: Кире кайтарырга? Амос, бу мөмкин түгел бит.

АМОС: Министрлыкта Вакыт-күчәргеч бар, шулаймы?

ҺАРРИ: Барлык Вакыт-күчергечләр дә эштән чыккан иде.

АМОС: Шулай ашыгыч килеп житүемнең сәбәбе шул: мин яңа гына сүз ишеттем, юк, гайбәт кенә түгел, ышанычлы сүзләр бу. Министрлык Теодор Ноттан канунсыз бер Вакыт-күчергечне тартып алган һәм юкка чыгармаган, саклый икән. Сынау өчен. Миңа шул Вакыт-күчергечне кулланырга бир. Миңа улымны кайтарырга ирек бир.

Озын, жан өшеткеч тынлык. ҺАРРИ үзен бик катлаулы хәлдә итеп тоя. Без АЛЬБУСның якынарак килеп тыңлавын күрәбез.

ҺАРРИ: Амос, вакыт белән уйнарга жыенасызмы? Сөз бит беләсез, без моны эшли алмыйбыз.

АМОС: Исән калган малай хақына күпме кеше үлдә? Мин синнән шуларның берсен коткарырга үтенәм.

Бу сүзләр ҺАРРИның күңеленә тия. Ул уйга бата, аның йөзгә кырыслана.

ҺАРРИ: Сөзгә нәрсә генә сөйләсәләр дә, Теодор Нотт турында ишеткәннәрегез – уйдорма. Бик кызганыч, Амос.

ДЕЛЬФИ: Сәлам!

АЛЬБУС сискәнеп һәм сикереп куя, ә егерме яшьләр тирәсендәге, тәвәккәл кыяфәтле кыз кеше – ДЕЛЬФИ – баскыч арасыннан аңа карап тора.

Ай, гафу ит. Сине куркытырга теләмәгән идем. Элегрәк мин дә баскыч башыннан тыңлап утырырга ярата идем. Утырасың шунда һәм көтәсең, көтәсең, берәр кызык сүз ишеткәнче утырасың.

АЛЬБУС: Кем син? Бу минем өй һәм ...

ДЕЛЬФИ: Мин карак, әлбәттә. Мин синең байлыгыңны урларга килдем. Кая, бир миңа алтыныңны, тылсым таягыңны һәм Шоколадлы бакаларыңны (*ул башта усал күренә, ә аннары елмая*). Йә шулай, яисә мин Дельфини Диггори (*ул баскычтан күтәрелә һәм кулын суза*). Дельфи. Мин Амосны карыйм. Һәрхәлдә, тырышам инде (*Ул АМОСка таба күрсәтә*). Ә син?

АЛЬБУС (*моңсу гына көлемсерәп*): Альбус.

ДЕЛЬФИ: Әлбәттә! Альбус Поттер! Димәк, Һарри синең әтиң? Бу искиткеч, шулайдыр инде?

АЛЬБУС: Бик шәп түгел.

ДЕЛЬФИ: Ай. Мин берәр ялгыш сүз әйттемме әллә? Минә мәктәптә гел шулай гаеплиләр иде. Дельфини Диггори көн эчендә бер жүләр сүз әйтмәсәме!

АЛЬБУС: Минем турында да фәлән төрле сүз йөри.

Пауза. ДЕЛЬФИ АЛЬБУСка игътибар белән карый.

АМОС: Дельфи.

Ул китәргә жыена, ләкин туктала. Ул АЛЬБУСка елмая.

ДЕЛЬФИ: Без үз туганнарыбызны сайламыйбыз. Амос... Ул дөваланучы гына түгел, ул — агам да, шуңа күрә мин Өске Фледжида эшли башладым. Әмма алай тагын да катлаулырак. Үткәннәрдә катып калган карт кеше белән яшәү авыр шул.

АМОС: Дельфи!

АЛЬБУС: Өске Фледжи?

ДЕЛЬФИ: Өлкән яшьтәге тылсымчы һәм тылсымчыбикәләр өчен Изге Освальдның картлар йорты. Килеп кит безнең янга. Әгәр теләсәң инде.

АМОС: ДЕЛЬФИ!

Ул елмая һәм аннары, баскычтан төкәндә абынып та куя. Ул АМОС һәм ҺАРРИ утырган бүлмәгә керә. АЛЬБУС аның артыннан карап тора.

ДЕЛЬФИ: Әйе, агам?

АМОС: Кайчандыр бөөк булган, ә хәзер таш бәгырьле түрә — Һарри Поттер белән таныш бул. Мин сезне тынычлыкта калдырам, сэр. «Тынычлык» сүзе бу дөнья өчен дәрәс сүз булса, гомумән. Дельфи, минем урындык...

ДЕЛЬФИ: Әйе, абыем.

Ул АМОСны коляскасыннан этеп бүлмәдән чыгара. ҺАРРИ кала, ул балтасы суга төшкәндәй кеше кебек. АЛЬБУС, нәрсәдер уйлап, аның артыннан күзәтә.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ БЕЛӘН ДЖИННИНЫҢ ЙОРТЫ, АЛЬБУСНЫҢ БҮЛМӘСЕ

АЛЬБУС үз бүлмәсендә караватында утыра, ә бар дөнъяның мәшәкатләре ишекнең теге ягында бара. Анда бөтенесе тыз-быз чаба, ләкин егете хәрәкәтсез. Без теге якта ДЖЕЙМСның үкерүен ишетәбез.

ДЖИННИ: Джеймс, зинһар, калдыр шул чәчләреңне, һәм шайтан олаккан бүлмәңне жыештыр инде.

ДЖЕЙМС: Ничек калдырыйм инде? Алар бит алсу төстә! Хәзер миңа Күренмәс мантиясен кияргәме инде?!

ДЖЕЙМС ишек каршында пәйда була, аның чәчләре алсу.

ДЖИННИ: Әтиң ул мантияне андый эшләр өчен бирмәде сиңа!

ЛИЛИЯ: Минем Төнәтмәләр дәреслеген күрмәдегезме?

ДЖИННИ: Лилия Поттер, иртәгә мәктәпкә болай киенәм дип хыялланма да...

ЛИЛИЯ АЛЬБУСның ишегенә каршында пәйда була. Ул феяныкы сыман канатлар кигән, алар селкенеп тора.

ЛИЛИЯ: Мин яратам аларны. Алар бит пырылдап тора.

ҺАРРИ АЛЬБУСның ишегенә якынлашу белән, ул чыгып китә. ҺАРРИ бүлмәне карый.

ҺАРРИ: Сәлам.

Алар арасында уңайсыз пауза. ДЖИННИ ишек каршында пәйда була. Ул ни булганын күрә дә бер мизгелгә туктап тора.

Гогвартс алды бүлгән, хәтта бүләкләрен, алып килдем. Рон менә моны жибәргән...

АЛЬБУС. Ярар. Сөю төнәтмәсе. Ярар.

ҺАРРИ: Бу аның ниндидер, белмим, нәрсә дигән, шаяртуы булса кирәк. Лилиягә ул ямьсез тавышлы гномнар бүләк иткән, ә Джеймска биргән тарак белән чәчкә кагылсаң, чәчләр ал төскә буяла булып чыкты. Рон — хуш, Рон Рон инде ул, беләсең инде аны.

ҺАРРИ АЛЬБУСның сөю төнәтмәсен караватына куя.

Тагын менә... монысы миннән.

Ул нәни генә бала юрганын ачып, жәеп жибәрә. ДЖИННИ моңа карап тора, ҺАРРИның тырышканын күрә һәм әкрен генә чыгып китә.

АЛЬБУС: Иске юрган?

ҺАРРИ: Быел сиңа нәрсә бүләк итәргә микән дип озак уйландым. Джеймс — әйе, Джеймска Күренмәс мантия элгәсе алдан ук билгеле иде, ә Лилия — мин аның канатлар яратканын белә идем, ә менә сиңа... Сиңа хәзер ундүрт яшь, Альбус, һәм мин сиңа мәгънәле бер нәрсә бирергә теләдем. Бу... минем әниемнән калган соңгы әйбер бу. Бердәнбер истәлек. Дурсльләргә эләккәндә, мине шунда төргән булганнар. Мин аны инде мәңгегә югалган дип уйлаган идем, тик Петуния апаң вафат булгач, аның әйберләре арасында яшереп куелган бу юрганны Дадли табып, шунда ук миңа жибәрде. Эшем уңсын

дигәндә, мин аны тартып чыгара идем дә тик тотып утыра идем... Һәм әгәр син дә...

АЛЬБУС: Мин дә тотып карасын дисеңме? Яхшы. Булды. Бу миңа уңыш китерер дип ышаныйк. Миңа чыннан да уңыш кирәк.

Ул юрганны тотып карый.

Тик шулай да сиңа аны үзәңдә калдырырга кирәктер.

ҺАРРИ: Мин уйлыйм, мин ышанам — Петуния аның миңа элэгүен теләгән, шуңа күрә саклаган да, ә хәзер мин аның сиңа күчүен теләм. Мин әниемне бөтенләй белмәдем, ләкин, минемчә, ул да бу юрганның синдә булуын теләр иде. Һәм, бәлки, мин Барча изгеләр көне алдыннан¹ сиңең хәлеңне белергә килермен. Алар үлгән төнне бу юрганның янымда булуын теләм. Бу безнең икебезгә дә файдалы булыр.

АЛЬБУС: Әти, карале, минем күп әйбер жыясым бар, ә сиңең министрлык эшләре инде муеннандыр, шулай булгач...

ҺАРРИ: Альбус, бу юрганны алсаң иде.

АЛЬБУС: Һәм нишлим мин аның белән? Тылсымлы канатлардан бер мәгънә бар әле, Әти, күренмәс мантия шулай ук мәгънәле әйбер, ә бу — бу ни?

Бу ҺАРРИның күңеленә тия, хәтерен калдыра. Ул әйтергә теләгән фикерен улына җиткерергә өметләнә.

ҺАРРИ: Сиңа булышыргамы? Әйберләреңне жыешыйммы? Мин юлга жыенырга ярата идем. Бүрекүз урамын ташлап, Һогвартска кайтуны аңлата иде бит бу. Мәктәп исә... мин беләм, син аны яратмыйсың, ләкин...

АЛЬБУС: Ә сиңең өчен ул дөньяда иң якын урын булган. Мин беләм. Мескен ятим бала, җизнәсе Һәм апасы Дурсльләр аны кимсеткән...

ҺАРРИ: Альбус, зинһар, әйдә без...

АЛЬБУС: Икетуганы Дадли аны кыерсыткан, Һәм Һогвартс кына аны коткарган. Мин беләм боларны, Әти. Бла-бла-бла.

ҺАРРИ: Мин сиңең кармагыңа эләгергә жыенмыйм, Альбус Поттер.

АЛЬБУС: Барчабызны да коткаручыга әйләнгән мескен ятим бала. Миңа, бар Тылсым дөньясы исемнән, сиңа бу каһарманлыгың өчен рәхмәт әйтергә кирәктер, бәлки? Башымны иимме хәзер, яки реверанс ясыйммы?

ҺАРРИ: Альбус, зинһар, син беләсең, миңа кеше рәхмәте беркайчан да кирәк булмады.

¹ Барча изгеләр көне — католик христианнары 1 ноябрь көнне искә ала торган дини бәйрәм. Аның алдыннан булган төн — 31 октябрь. — *тәрҗемәче искәрмәсе*

АЛЪБУС: Әмма нәкъ менә хәзер миннән ул рәхмәт ташып кына тора. Күрәсең, бу чери башлаган юрганың аркасындадыр.

ҺАРРИ: Чери башлаган юрган?

АЛЪБУС: Ә син нәрсә көткән идең? Сине кочакларга, аннары сине һәрвакыт яратуым турында әйтергә тиеш идемме? Нәрсә?

ҺАРРИ (*тәмам ачуы чыгып*): Беләсеңме, нәрсә? Синең бәхетсезлеген өчен җаваплы булудан тәмам ялыктым мин. Ахыр чиктә, синең әтиң бар. Ә минеке юк, аңладыңмы?

АЛЪБУС: Һәм бу, синеңчә, бәхетсезлекме? Миңа калса, юк.

ҺАРРИ: Үлүемне телесең әллә?

АЛЪБУС: Юк! Синең минем әтием булмавыңны гына телим!

ҺАРРИ (*кызып*): Йә, кайчак мин дә синең минем улым булмавыңны телим.

Тынлык. АЛЪБУС башын кага. Пауза. ҺАРРИ нәрсә әйтеп ташлаганын аңлый.

Юк, мин башка мәгънәдә...

АЛЪБУС. Әйе. Син шул мәгънәдә.

ҺАРРИ: Альбус, син мине ничек чыгырымнан чыгарырга икәнне беләсең.

АЛЪБУС: Әйе, син шул мәгънәдә әйттең моны, Әти. Һәм, ихластан әйткәндә, мин сине гаепләмим дә.

Коточкыч тынлык урнаша.

Сиңа мине ялгызымны калдырырга кирәктер хәзер.

ҺАРРИ: Альбус, зинһар өчен...

АЛЪБУС юрганны кулына ала да ыргыта. Ул РОНның сөю төнәтмәсенә килеп бәрелә, ул исә ачыла да, йомшак кына төтен чыгарып, бөтен юрганга һәм караватка җәелә.

АЛЪБУС: Уңыш та юк, сөю дә юк миңа хәзер.

АЛЪБУС бүлмәдән йөгереп чыгып китә. ҺАРРИ аның артыннан иярә.

ҺАРРИ: Альбус. Альбус... Зинһар...

БЕРЕНЧЕ ПӨРДӘ, СИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТӨШ, КЫЯДАГЫ АЛАЧЫК

КАТЫ ДӨБЕРДӨҮ. Аннары ШАТЫРДАГАН ТАВЫШ. ДАДЛИ ДУРСЛЬ, ПЕТУНИЯ АПА һәм ВЕРНОН ЖИЗНИ карават артына качканнар.

ДАДЛИ ДУРСЛЬ: Әни, бу миңа ошамый.

ПЕТУНИЯ АПА: Монда килеп дәрес эшләмәдек. Вернон. Вернон. Без беркая да качалмыйбыз монда. Хәтта маяк та моннан ерак.

Тагын бер КАТЫ ДӨБЕРДӨҮ.

ВЕРНОН ЖИЗНИ: Сабыр булыгыз. Сабыр. Нәрсә генә булса да бу, ул монда кермәячәк.

ПЕТУНИЯ АПА: Безне каһәрлэгәннәр! Ул ләгънәтлэгән безне! Малай актыгы безне каһәрлэгән (*КЕЧКЕНӘ ҺАРРИга карап*). Бу синең генә гаеп! Кереп кит ояңа.

ВЕРНОН ЖИЗНИ мылтыгын тартып чыгаруга, КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ артка чүгә.

ВЕРНОН ЖИЗНИ: Кем генә булсагыз да, кисәтәм: минем кулымда мылтык!

БИК КӨЧЛЕ ИТЕП БӘРГӘН ТАВЫШ. Ишек күгәннәреннән очып чыга. Уртада басып торган ҺАГРИД күренә. Ул аларның барысына да карый.

ҺАГРИД: Берәр чәшке чәй ясап жиһпәрмисезме? Юл катмарлы булды бит, әй.

ДАДЛИ ДУРСЛЬ: Карагыз. Аңа.

ВЕРНОН ЖИЗНИ: Селкенмәгез. Басып кына торыгыз. Минем артыма, Петуния. Артыма, Дадли. Хәзер мин бу табигать фажигасен куып чыгарам.

ҺАГРИД: Табигать ... нәрсә?

Ул ВЕРНОН ЖИЗНИнең мылтыгын тотып ала.

Күптән күргән юк мондыйларны.

Ул мылтыкның очын тота һәм аны төен итеп бөгеп куя.

Менә бәла!

Аннан аның игътибары читкә юнәлә. Ул КЕЧКЕНӘ ҺАРРИны күрәп ала.

Һарри Поттер.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Исәнмесез.

ҺАГРИД: Сине соңгы кат күргәндә, кечкенә генә идең. Син әтиңә охшагансың, әмма күзләрң әниңекә.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Сез минем әти-әниңә белә идегезме?

ҺАГРИД: Кая минем әдәпләлек? Туган көнәң белән сине! Сиңа бер нәстә бар монда — мин аңа утырганмындыр да бәлкем, тик тәме бозылмагандыр.

Киеменәң эчкә ягыннан ул берәз гына изелгән шоколадлы торт чыгара. Анда яшел төс белән «Туган көнәң белән Һарри» дип язылган.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Кем сез?

ҺАГРИД (*көлен*): Дәрәс, мин үзем белән дә таныштырмадым. Рубеус Һагрид, Һогвартсның Ачкычлар һәм бакчалар сакчысы (*тирә-ягына каранып*). Минем чәйнең хәлләре ничек анда? Берәр катырак нәрсә булса да, юк димим.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Һог... кайда?

ҺАГРИД: Һогвартс. Син Һогвартс турында барын да беләсең инде, әлбәттә.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Әм... юк. Гафу итегез.

ҺАГРИД: Гафу итегез? Монда алар гафу сорарга тиешләр! Хатларыңның сиңа барып житмәгәннән белдем анысы, ләкин син гомергә дә Һогвартс турында ишетмәгәнсең дип башыма да килми иде, шайтан алгыры! Әти-әниләрең бу бар нәрсәгә кайда өйрәнде икән дип уйлаганың булмадымы?

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Нәрсәгә өйрәнгәннәр?

ҺАГРИД янаулы кыяфәт белән ВЕРНОН ЖИЗНИгә таба борыла.

ҺАГРИД: Ягъни, бу малай, бу малай бер нәрсә дә белмиме?

ВЕРНОН ЖИЗНИ: Мин сезгә нәрсә дә булса хәбәр итәргә рөхсәт бирим!

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Нәрсә хәбәр итәргә?

ҺАГРИД башта ВЕРНОН АГАЙга, аннары КЕЧКЕНӘ ҺАРРИга карый.

ҺАГРИД: Һарри, син — тылсымчы, һәм син бар дөньяны үзгәрттең. Син бу дөньяда иң атаклы тылсымчыларның берсе.

Аннары бұлмә артында пышылдаган тавышлар пәйда була, алар көчәя.

Сүзләргә беркемнеке белән дә бутап булмый торган тавыш белән әйтәләр. Бу — ВОЛДЕМОРТ тавышы...

Һааааааарри Поттттеер....

БЕРЕНЧЕ ПƏРДƏ, ТУТЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ ҺӘМ ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, ЙОКЫ БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ сискәнен уянып китә. Төн. Ул бик авыр итеп сулый.

Бер мизгел көтеп тора. Үзен тынычландырырга тырыша. Аннан кинәт кенә маңгаенда бик көчле авырту сизә. Аның ярасы авырта. Тирәсендә Караңгы Тылсым — Сихер бөтерелә.

ДЖИННИ: Һарри...

ҺАРРИ: Бар да тәртиптә. Йокла.

ДЖИННИ: Люмос.

Аның тылсым таягында кабынган яктылыктан бар бүлмә яктыра. ҺАРРИ аңа карый.

Куркыныч төшләрме?

ҺАРРИ: Әйе.

ДЖИННИ: Нəрсə күрдең?

ҺАРРИ: Дурсльләр. Әйе, шулардан башланды, ә аннан тагын нəрсəдер керде.

Пауза. ДЖИННИ аңа карый, аның кайда булуын аңларга тырыша.

ДЖИННИ: Бəлки, Йокы төнəтмəсə эчəрсəң?

ҺАРРИ: Юк, мин əйбəтлəнермен. Йокла инде əйдə.

ДЖИННИ: Син рəтлənəчəккə охшамəгансың.

ҺАРРИ берни дə дəшми.

ДЖИННИ (*аның дулкынлаганын күрəп*): Бу жиңел булмас. Амос Диггори белən.

ҺАРРИ: Ачуны жиңə алам мин, лəкин аның хаклы булуы... Амос минем аркада үз улын югалтты...

ДЖИННИ: Син моны гадел булмады дип санийсың, ахры.

ҺАРРИ: Һəм мин берни дə əйтə алмыйм, беркемгə берни дə əйтə алмыйм, моны начар диюдən тыш, əлбəттə.

ДЖИННИ аның нəрсə яки кем турында уйлаганын белə.

ДЖИННИ: Ә менә нәрсә өчен борчыласың икән син. Һогвартс алды төнә! Әгәр синең укырга барасың килми икән, бу беркайчан да яхшы төн булмый. Альбуска бала юрганын бүләк итүең матур эш иде.

ҺАРРИ: Шуннан соң бары да бик начар якка китте. Джинни, мин кайбер сүзләр әйттем...

ДЖИННИ: Мин ишеттем.

ҺАРРИ: Һәм син һаман минем белән сөйләшәсеңме?

ДЖИННИ: Чөнки мин беләм: уңай форсат туры килү белән, син гафу үтенәчәксең һәм башка сүзләр әйтергә теләгәнеңне аңлатачаксың. Ә менә синең моны яшерүең... анысы башка нәрсә. Сиңа аның белән ихлас булырга кирәк, Гарри... Аңа бит шул да житә.

ҺАРРИ: Мин нибары аның Джеймс яки Лилиягә ныграк охшавын гына теләм.

ДЖИННИ (*коры гына*): Әйе, мөгаен, бу кадәр ихлас булырга кирәкмидер.

ҺАРРИ: Юк, мин аның бер ягын да үзгәртмәс идем... ләкин мин аларны аңлый алам, ә аны...

ДЖИННИ: Альбус башка төрле, һәм бу яхшы түгелмени? Син «Һарри Поттерлыгыңны» күрсәтә башлаганда, ул моны сизә. Вәләкин ул синең чын йөзеңне күрергә тели бит.

ҺАРРИ: «Хакыйкать гажәеп матур һәм искиткеч куркыныч нәрсә, шулай булгач, аңа чиксез саклык белән мөрәжәгать итәргә кирәк».

ДЖИННИ аңа гажәпләненеп карап тора.

Дамблдор.

ДЖИННИ: Балага әйтә торган сүзләр өчен сәеррәк яңгырый.

ҺАРРИ: Юк. Әгәр бу бала дөньяны коткару хакына үлергә тиеш дип ышансаң, сәер түгел.

ҺАРРИ янә авыр сулап куя, хәзер ул маңгаен тотмыйча булдыра алмый.

ДЖИННИ: Һарри, ни булды?

ҺАРРИ: Тәртип. Бар да тәртип. Мин сине ишетәм. Мин тырышырмын...

ДЖИННИ: Синең яраң авыртамы?

ҺАРРИ. Юк. Юк. Мин тәртиптә. Әйдә, Ноксла утны һәм йоклыйк инде.

ДЖИННИ: Һарри, синең яраң ничә ел авыртмады инде?

ҺАРРИ ДЖИННИга борылып карый, аның йөзе аңа барын да аңлатып бирә.

ҺАРРИ: Егерме ике ел.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС-ЭКСПРЕСС

АЛЬБУС тиз-тиз генә поезд буенча атлый.

РОЗА: Мин сине эзләгән идем...

АЛЬБУС: Мине? Нәрсәгә ул?

РОЗА әйтәсе килгән сүзләрен ничек әйтергә белми.

РОЗА: Альбус, бу дүртенче курсның башы, безнең өчен дә яңа ел башлана. Мин яңадан синең белән дус булырга теләм.

АЛЬБУС: Без беркайчан да дус булмадык.

РОЗА: Нинди тупас сүз! Миңа алты яшь булганда, без иң якын дуслар идек!

АЛЬБУС: Бу бик күптән иде.

Ул китмәкче була. РОЗА аны буш купега этеп кертә.

РОЗА: Син ишеттеңме әле нинди сүзләр йөргәннән? Министрлык берничә көн элек зур рейд оештырган ди. Синең әтиң искуитмәле батыр булган ахрысы.

АЛЬБУС: Ничек син гел моның ише нәрсәләр турында беләсең, ә мин беркайчан да белмим?

РОЗА: Ул кеше — ягъни әтиң тикшергән тылсымчы, Теодор Нотт, миңа калса, барлык кануннарны боза торган әллә нинди тылсымлы әйберләр белән эш иткән булса кирәк, һәм, шул исәптән, министрлык кешеләренең баш бәласенә әйләнгән канунсыз Вакыт-күчергеч тә булган анда.

АЛЬБУС РОЗАга карап тора, хәзер ул барын да аңлый.

АЛЬБУС: Вакыт-күчергеч? Әти Вакыт-күчергеч тапканмы?

РОЗА: Тсс! Әйе. Мин беләм. Шәп, әйе бит?

АЛЬБУС: Һәм син шикләнмисең дә?

РОЗА: Һичкенә дә.

АЛЬБУС: Миңа Скорпиусны табарга кирәк.

Ул поездның икенче башына юнәлә. РОЗА аңа иярә, һаман да аңа үз сүзен әйтергә өметләнә.

РОЗА: Альбус!

АЛЬБУС кинәт кенә борыла.

АЛЬБУС: Кем сиңа минем белән сөйләшпергә кушты?

РОЗА (*сискәнеп китә*): Ярый, бәлки, әниң минем әтигә ябалак жибәргәндер дә, ләкин бары сиңең өчен борчылганга күрә генә. Һәм мин уйлыйм...

АЛЬБУС: Бәйләнмә миңа, Роза.

СКОРПИУС гадәттә утыра торган купеда утыра. АЛЬБУС беренче булып керә, РОЗА һаман аңа ияргән.

СКОРПИУС: Альбус! О, сәлам, Роза, нинди тәм килә синнән?

РОЗА: Нинди тәм инде тагын?

СКОРПИУС: Юк, мин хуш ис димен, синнән саф чәчәкләр һәм яңа пешкән икмәк тәме килә.

РОЗА: Альбус, мин монда, ярыймы? Әгәр кирәгем чыкса.

СКОРПИУС: Мин әйтәм, матур икмәк, яхшы икмәк, икмәк... нәрсә булган икмәккә?

РОЗА башын кагып чыгып китә.

РОЗА: Нәрсә булган икмәккә!

АЛЬБУС: Мин сине бөтен җирдән эзләп чыктым...

СКОРПИУС: Һәм хәзер син мине таптың. Та-да! Мин качмадым да инде алай. Син беләсең бит инде, мин иртәрәк кузгалырга яратам. Кешеләр миңа караудан туктасын өчен. Кычкырмасыннар өчен. Чемоданга «Волдеморт малае» дип язмасыннар өчен. Бу гайбәт беркайчан да модадан чыкмас инде. Ул бит мине яратмый, шулай бит?

АЛЬБУС дустан кочаклый. Кысып кочаклый. Ул шулай бер секунд тора. СКОРПИУС моңа бик гажәпләнә.

Ярар. Сәлам. Мм... Безнең элек кочаклашкан бар идеме?

Малайлар бер-берсеннән аерыла, аларга уңайсыз.

АЛЬБУС: Соңгы егерме дүрт сәгатем берәз сәеррәк булды, шуңа гына...

СКОРПИУС: Ә нәрсә булды шул арада?

АЛЬБУС: Соңрак аңлатырмын. Безгә поезддан чыгарга кирәк.

Тыштан поезд сызгырткан тавыш ишетелә. Поезд хәрәкәтләнә башлый.

СКОРПИУС: Соң инде. Поезд кузгалды. Һогвартс, көт безне!

АЛЬБУС: Алайса безгә барган поезддан чыгарга кирәк булачак.

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Арбадан тәм-том аласызмы, балакайлар?

АЛЬБУС тәрәзәне ача һәм тышка сузылып карый.

СКОРПИУС: Кузгалып киткән тылсымлы поезд бирегез безгә.

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Кабак бәләше? Татлы казан?

СКОРПИУС: Альбус Северус Поттер, бу сәер чыраенны салып, нормаль хәлгә кайт әле.

АЛЬБУС: Беренче сорау. Син Өч тылсымчы бәйгесе турында нәрсәләр беләсең?

СКОРПИУС (*бәхетле*): Ооо, ярышмы! Өч мәктәп өч чемпионны сайлап, өч сынауга жибәрә — бер Кадэх² өчен. Ник сорыйсың әле моны?

АЛЬБУС: Син чиктән тыш китап корты, беләсеңме син шуны?

СКОРПИУС: Ah-ha.

АЛЬБУС: Икенче сорау. Ни өчен Өч тылсымчы бәйгесен инде егерме елдан артык үткәрмиләр?

СКОРПИУС: Соңгы бәйгедә синең әтиң һәм Седрик Диггори исемле егет катнашкан, алар икесе бергә жиңәргә уйлаганнар, ләкин Кадэх портал булып чыккан һәм ул аларны Волдеморт янына күчәргән. Седрикны үтерәләр. Бәйгене бу вакыйгадан соң шунда ук туктатырга булалар.

АЛЬБУС: Яхшы. Өченче сорау: Седрик үтереләргә тиеш идеме? Гади сорау, һәм гади җавап: Юк. Волдеморт нинди сүз әйткән? «Артык башны үтер», дигән. Артык жан. Ул минем әти белән бергә жиңгәч генә һәлак булган. Әти аны коткара алмаган, ә без моны булдыра алабыз. Күптән ясалган бу хатаны без төзәтербез. Вакыт-күчергеч белән.

СКОРПИУС: Альбус, билгеле бер сәбәпләр аркасында, мин Вакыт-күчергечләрнең зур жанатары түгел...

АЛЬБУС: Амос Диггори әтидән Вакыт-күчергечләр турында сорагач, ул аларның барлыгын инкаръ итте. Үз улын коткарырга гына теләгән, үз улын яраткан карт кешегә алдашты ул. Ул шулай эшләде, чөнки аңа барыбер иде, аңа хәзер дә барыбер. Барысы да әти эшләгән батырлыклар турында сөйли.

² Кадэх — җам, касә, кубок. Сүз Өч Тылсымчы Кадәхе (кубогы) турында бара. — *тәрҗемәче искәртмәсе*

Ләкин ул кайбер хаталар да ясаган. Зур хаталар, чынлыкта. Мин шул хаталарның берсен төзәтүебезне, Седрикны коткаруыбызны телим.

СКОРПИУС: Тәк, синең миенә тотып торган соңгы шөрепләр таралып төшкән бугай.

АЛЬБУС: Мин моны эшләргә жыенам, Скорпиус. Мин моны эшләргә тиеш. Һәм син бик яхшы аңлайсың инде, әгәр минем белән бармасаң, мин барын да бозып ташлармын.

Ул авызын ера. Аннан төрәздә югала. СКОРПИУС бер мизгелгә уйга кала. Аннан чыраен сыта, күтәрелә һәм АЛЬБУС артыннан юкка чыга.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНБЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС-ЭКСПРЕССНЫҢ ТҮБӘСЕ

Бар ярыйклардан искән җил түбәгә хас җиллелекне тагын да көчәйтә.

СКОРПИУС: Яхшы, хәзер без поезд түбәсендә, ул җитез, ул куркыныч, бу әлбәттә искитмәле шәп, мин үзем турында күп нәрсә белдем кебек, синең турында берәз өйрәндем бугай, ләкин...

АЛЬБУС: Минем исәпләвемчә, тиздән без виадукка җитәбез, ә анда инде Изге Освальд карт тылсымчылар йортына җиңел генә юл бар.

СКОРПИУС: Нәрсә? Кайда бар? Тыңла әле, мин синең кебек үк дулкынланам, мин үз гомеремдә беренче тапкыр бунт күтәрәм — уау. Поезд түбәсе — мәзәк, ләкин хәзер — аһ.

СКОРПИУС күрергә теләмәгән нәрсәнеләр күрә.

АЛЬБУС: әгәр безнең Егылуны йомшартучы тылсым эшләмәсә, су аны алмаштырыр.

СКОРПИУС: Альбус. Арбалы карчык.

АЛЬБУС: Юлга ашарга алырга уйлайсың әллә?

СКОРПИУС: Юк, Альбус. Арбалы карчык туры безгә таба килә.

АЛЬБУС: Юк, ул килә алмый, без бит поезд түбәсендә...

СКОРПИУС АЛЬБУСка төртеп күрсәтә, һәм хәзер ул да битараф кына үз арбасын этеп баруын давам иткән АРБАЛЫ КАРЧЫКны күрә.

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Арбадан тәм-том аласызмы, балакайлар? Кабак бөлеше? Шоколадлы бака? Татлы казан?

АЛЬБУС: Oh.

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Кешеләр минем турында белмиләр дә. Алар минем татлы казаннарны сатып алалар, ләкин мине беркайчан да күрмиләр. Миңа исем белән соңгы тапкыр кайчан дөшкәннәрдәр — анысын хәтерләмим дә инде.

АЛЬБУС: Сизнең исемегез ничек соң?

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Мин оныттым инде. Мин сиңа шунысын гына әйтә алам: Ногвартс-Экспресс барлыкка килгән чакта Отталин Гэмбол шәхсән үзе эшкә алды мине..

СКОРПИУС: Бу — йөз дә тугыз ел. Сиз бу эшнә йөз дә тугыз ел башкарасызмы?

АРБАЛЫ КАРЧЫК: Бу куллар алты миллионнан артык Кабак бөлеше ясадылар. Минем кул арты жиңел аны пешергәндә. Ләкин кешеләр беркайчан да кабак бөлешенәң жиңел генә башка нәрсәгә әверелә алуына игътибар итми.

Ул Кабак бөлешен кулына ала. Аны граната аткан сыман ата. Ул шартлый.

Ә шоколадлы бака белән нәрсә эшләп булуына ышанмассыз да. Беркайчан да, беркайчан да һәм беркемгә дә барасы жиргә барып житкәнче поезддан төшәргә ирек бирмәдем. Кайберәүләр, Сириус Блэк һәм аның иярченнәре, Фред белән Джордж Уизли тырышып карадылар. Берсенәң дә барып чыкмады, чөнки бу поезд аннан кемдер төшеп калганын яратмый...

АРБАЛЫ КАРЧЫКның куллары бик тә үткен сөңгә очларына әверелә. Ул елмая.

Бәс, сәфәребезне үз урыннарыгызда дәвам итсәгез иде, зинһар.

АЛЬБУС: Син хаклы булгансың, Скорпиус. Бу поезд тылсымлы.

СКОРПИУС: Нәкъ менә бу мизгелдә минем хаклы булырга бер теләгем дә юк.

АЛЬБУС: Ләкин мин дә дәрәс сөйләгәнмен — виадук турында — безнең аста су, Егылунны йомшарту әфсенен әйтер чак житте.

СКОРПИУС: Альбус, бу начар идея.

АЛЬБУС: Шулаймы? (*Ул берәз шикләнеп тора, ләкин уйланыларга вакыт калмаганын аңлый*). Соң инде. Өч. Ике. Бер. Моллиаре!

Ул сикергән чагында әфсенне әйтә.

СКОРПИУС: Альбус... Альбус...

Дусты сикергәч, ул өметен жуйган кеше кыяфәтендә кала. Ул якынлашып килүче АРБАЛЫ КАРЧЫКка карый. Аның чәчләре тузган. Сөңге очлары бик үткер.

Хуш, сезнең кыяфәтегез никадәр чибәр булса да, миңа дустым артыннан китәргә кирәк.

Ул борынын тота, һәм тылсым сүзен әйтә-әйтә, АЛЬБУС артыннан сикерә.

Моллиаре!

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ЗУР ЖЫЕННАР ЗАЛЫ

Сәхнә буе тылсымчы һәм тылсымчыбикәләр белән тулы. Алар чын тылсымчы һәм тылсымчыбикәләр булдыра алганча гайбәт сатып, көфер почмаклары ясап сөйләшеп утыралар. Алар арасында ДЖИННИ, ДРАКО һәм РОН да бар. Алардан өстә, сәхнәдә, ЫЕРМИОНА белән ЫАРРИ.

ЫЕРМИОНА: Тәртип. Тәртип. Нәрсә, тынычлыкны әфсенләргә кирәк әллә? *(Ул тылсым таягын кулланып, гавамны тынычландыра)*. Яхшы. Гадәттән тыш Олы жыенга рәхим итегез! Сезнең арадан шулкадәр күп тылсым иясенең монда килә алуына мин бик рәхмәтлемен. Тылсым дөнъясы озак еллар буена тынычлыкта яшәп килде. Ногвартс сугышында Волдемортны жиңгәннән бирле инде егерме ике ел узды, һәм мин сөенеп әйтәм: бүген мондый хәлләр турында ишетеп кенә белгән балалар буыны үсеп килә. Бу көнгә кадәр шулай иде. Һарри.

ЫАРРИ: Волдеморт тарафдарлары соңгы айларда күп хәрәкәтләнә башлады. Без Аурупа буйлап йөри башлаган тролльләргә, диңгезләргә кичүче алыпсарны һәм вервольфләргә күзәтәбез. Соңгыларының эзләрен без берничә атна элек жуйдык, моны мин танырга мәжбүрмен. Без бу гаскәр калдыкларының кайда юнәлгәннәрен яки аларны кем хәрәкәтләнәргә мәжбүр итүен белмибез, ләкин бу хәлләр безне шомландырга һәм аларның артында ни ятуы турында борчылырга мәжбүр итә. Шуңа без сорыйбыз: кем нәрсә күрдә? Бәлки, нидер сизенәсездер? Әгәр таягыгызны күтәрсәгез, без һәркемнең сүзен ишетербез. Профессор МакГонагалл, рәхим итегез.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Жәйге ялдан кайтып кергәч, төнәтмәләр саклагычына кереп, кемнеңдер актарынганына тап булдык. Югалтулар күп түгел анысы, берәз бумсланг тиреләре һәм алтынкүз канатлары гына, Тыелган исемлеккә кергән әйберләр юк. Без моны Пивзның эше дип бәяләдек.

ҺЕРМИОНА: Рәхмәт, Профессор. Без моны да тикшерербез (*залдагыларга карый*). Тагын кемнең нинди сүзе бар? Хуш, алайса соңгы һәм иң шомлы нәрсә — Волдеморт киткәннән бирле кабатланмаган күренеш — Һарриның ярасы янә авырта башлады.

ДРАКО: Волдеморт үлде, Волдеморт юк.

ҺЕРМИОНА: Әйе, Драко, Волдеморт һәлак булды, ләкин бу барлык хәлләр дә бер фикергә илтә: Волдемортның яки аның бер кисәгенә кире кайту мөмкинлегә булуы бар.

Бу залдагыларда реакция уята.

ҺАРРИ: Хәзер бу катлаулырак, ләкин белеп торыр өчен моны сорарга тиешбез. Кара Тамгалар³ белән билгеләнгәннәр... сез ни дә булса сизмәдегезме? Чак кына авырту?

ДРАКО: Кара Тамгалары булганнарга карата тагын начар уйлый башлыйбызмы, Поттер?

ҺЕРМИОНА: Юк, Драко. Һарри бары тик...

ДРАКО: Беләсеңме, бу нәрсә? Һарри чыраеның газеталарга кайтуын тели. Көндәлек пәйгамбәрдә Волдемортның кайтуын кимендә елга бер тапкыр хәбәр итеп, имеш-мимеш тараталар.

ҺАРРИ: Ул сүзләрнең берсен дә мин әйтмәдем!

ДРАКО: Чынлапмы? Ә Көндәлек пәйгамбәрне синең хатының мөхәррирли түгелме?

ДЖИННИ аның каршына чыга, аның ачуы чыккан.

ДЖИННИ: Спорт бүлеген генә!

ҺЕРМИОНА: Драко. Һарри бу мәсьәләне Министрлык игътибарына житкерде. Һәм мин, Тылсым министры буларак...

ДРАКО: Син аның дустан булганга күрә генә сайлауда тавыш җыя алдың.

РОН ДЖИННИны тотып кала һәм ДРАКОга усал карап куя.

РОН: Чыраңны җимерергә әллә?

ДРАКО: Инкаръ итмәгез: аның даны барыгызга да тәэсир итә. Ә бар дөнья Поттерның исемен пышылдый башласын өчен (*ҺАРРИ кебек кылана*), «минем ярам авырта, минем ярам авырта» дан да яхшырак нәрсә бар? Ә беләсезме, бу нәрсәне аңлатчак: гайбәтчеләр минем улымны аның әтисе турында мәгънәсез имеш-мимешләр белән тагын бер кат кимсетергә мөмкинлек алачак.

³ Кара Тамга – Волдемортка хезмәт итүчеләрнең беләгендә сурәтләнгән билге.

ҺАРРИ: Драко, беребезнең дә Скорпиус турында начар сүз әйткәне юк бит...

ДРАКО: Хуш, мин, мәсәлән, бу очрашуны сафсата дип бәялим. Һәм мин китәм.

Ул чыгып китә. Башкалар да аның артыннан тарала башлый.

ҺЕРМИОНА: Юк. Бу дәрәс юл түгел. Туктагыз. Безгә стратегия кирәк.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ИЗГЕ ОСВАЛЬД ИСЕМЕНДӘГЕ КАРТ ТЫЛСЫМЧЫЛАР ЙОРТЫ

Бу — хаос. Бу — тылсым. Бу — Изге Освальд ис. карт тылсымчылар йорты, һәм монда, сез күз алдына китерергә сәләтле булган дәрәжәдә, можжизалы.

Картларның таяклары жанланган, бәйләм йомгаклары тәртипсезләнә, санитарлар танго би.

Мондагы кешеләр тылсымны кирәгенчә генә куллану вазифасыннан азат, шуңа күрә тылсымчы һәм тылсымчыбикәләр тылсым белән күңел ачалар. Бу аларның төп шөгыле.

АЛЬБУС белән СКОРПИУС карана-карана килеп керәләр, алар гажәпләнгән һәм, дәрәсән әйткәндә, берәз курыккан кыяфәтле.

АЛЬБУС белән СКОРПИУС: Мм.. гафу итегез. Гафу итегез. ГАФУ ИТЕГЕЗ!

СКОРПИУС: Oh, бу кыргый урын.

АЛЬБУС: Без Амос Диггорины эзлибез.

Кинәт кенә тулы тынлык урнаша. Барысы да бермәлдә тынычлана, һәм чак кына караңгылана.

БӘЙЛӘМЛЕ КАРЧЫК: Һәм яшь егетләргә мескен карт кабахәт нәрсәгә кирәк инде?

ДЕЛЬФИ елмаеп килеп керә

ДЕЛЬФИ: Альбус? Альбус! Син килдеңме? Ничек искиткеч! Әйдә, Амос белән күрешик!

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ИЗГЕ ОСВАЛЬД ИСЕМЕНДӘГЕ КАРТ ТЫЛСЫМЧЫЛАР ЙОРТЫ, АМОСНЫҢ БҮЛМӘСЕ

АМОС СКОРПИУС белән АЛЬБУСка карый — ул ярсулы.

АМОС: Тукта, мин моны дәрәс аңладым микән. Син безнең сөйләшүне — син ишетергә тиеш булмаган сөйләшүне — тыңлап торгансың һәм, сорамыйча, әлбәттә, рәхсәтсез, башка кешенең шәхси эшенә тыкшынырга, бик тупас итеп тыкшынырга карар кылгансың.

АЛЬБУС: Минем әти сезне алдады — мин беләм моны. Аларда Вакыт-күчергеч бар.

АМОС: Әлбәттә бар. Хәзер үк китсәгез була.

АЛЬБУС: Нәрсә? Юк. Без булышырга дип килдек.

АМОС: Булышырга? Буйлары да үсеп житмәгән ике малай актыгы миңа ничек ярдәм итә алыр икән?

АЛЬБУС: Тылсым дөньясын үзгәрттер өчен зур үсү кирәк түгеллеген минем әтием исбатлады инде.

АМОС: Һәм син Поттер булганга күрә, мин сиңа бу эшкә кысылырга рәхсәт бирергә тиешме? Сиңең атаклы исеменә карапмы?

АЛЬБУС: Юк!

АМОС: Слизерин Йортында укучы Поттер — әйе, мин сиңең турында укыган идем. Үзе белән Малфойны, Һы, бәлки, Малфой түгел, ә Волдеморт малаен алып килүче Поттер... Сөз Сихер белән бәйлә түгел дип кем әйтә ала?!

АЛЬБУС: Ләкин....

АМОС: Син әйткән мәгълүмат инде билгеле иде, ә менә шуны хәбәр итеп сөйләвең файдалы буды. Сиңең атаң алдашкан. Ә хәзер барыгыз. Икегез дә. Вакытымны исраф итмәгез.

АЛЬБУС (*кодрәтле һәм көчле тавыш белән*): Юк, сез мине тыңларга тиеш, сез үзегез әйттегез: минем әтинең кулы күпме кешенең канына буялган! Моңы үзгәрттергә булышырга рәхсәт итегез. Ул ясаган хаталарның берсен төзәтергә ирек бирегез. Ышаныгыз миңа.

АМОС (*аның да тавышы күтәрелә*): Син мине ишетмәдеңме әллә, малай? Мин сиңа ышанырга бер сәбәп тә күрмим. Шулай булгач, барыгыз. Хәзер үк. Сезне китәргә мәҗбүр иткәнче.

Ул таягын янаулы итеп өскә күтәрә. АЛЬБУС таякка карый, ул авыр сулап куя. АМОС аны шаккатырды.

СКОРПИУС: Әйдә, дус, безнең яхшы ягыбыз шул инде — без кайчан китәргә икәннен яхшы беләбез.

АЛЬБУСның китәсе илми. СКОРПИУС аның кулыннан тарта. Ул борыла һәм алар чыгуга таба баралар.

ДЕЛЬФИ: Абый, минемчә, аларга таяныр өчен бер сәбәп бар.

Алар туктап кала.

Алар сиңа үзләре теләп булышырга булганнар. Улыңны теге дөньядан алып кайтыр өчен үзләрен куркыныч астына куярга әзер бит алар. Чынлыкта, бер шигем юк, монда килеп житәр өчен дә куркынычлар аша узганнардыр.

АМОС: Без Седрик турында сөйләшәбез...

ДЕЛЬФИ: Һәм син бит үзең әйткән идең, Һогвартс эчендә кемнеңдер булуы галәмәт уңай форсат булыр иде дип?

ДЕЛЬФИ АМОСның маңгаен үбә. АМОС ДЕЛЬФИга карый, ә аннары карашын егетләргә күчерә.

АМОС: Ни өчен? Ни өчен сез үзегезне куркыныч астына куясыз? Сизгә ник кирәк бу?

АЛЬБУС: Мин артык кеше булуның ни икәннен беләм. Сезнең улыгыз үтерелүгә лаек түгел иде, Мистер Диггори. Без сезгә аны кире кайтарырга булышырбыз.

АМОС (*ниһаять, хисләрен тышка чыгарып*): Минем улым... минем улым тормышымның иң гүзәл бизәге иде. Һәм син хаклы, бу гаделсезлек, коточкыч гаделсезлек иде... Әгәр сез житди...

АЛЬБУС: Без бик житди.

АМОС: Бу куркыныч булачак.

АЛЬБУС: Без беләбез.

СКОРПИУС: Без?

АМОС: Дельфи, мөгаен, син аларны озата барырга теләрсен?

ДЕЛЬФИ: Әгәр бу сине бәхетле итсә, әлбәттә, абый.

Ул АЛЬБУСка елмая, тегесе дә елмаеп җавап бирә.

АМОС: Вакыт-күчергечне кулга төшерү үзе генә дә зур куркыныч икәннен аңлайсызмы?

АЛЬБУС: Без гомерлэребезне моңа багышларга эзер.

СКОРПИУС: Без?

АМОС (*бик житди*): Мин моңа чыннан да өметлөнәм.

БЕРЕНЧЕ ПӨРДӨ, УНБИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ ҺӘМ ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, АШ БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ, РОН, ҺЕРМИОНА һәм ДЖИННИ утыралар, бергә ашыйлар.

ҺЕРМИОНА: Мин Дракога күпме әйттем: министрлыкта беркем дә Скорпиус турында сөйләнми. Гайбәт сүзләре бездән чыкмый.

ДЖИННИ: Асторияне югалткач, мин аңа язган идем, нәрсә белән булыша алабыз дип сорадым. Мин уйлаган идем... улы Альбус белән шулай якын дус булгач, Скорпиус Раштуа ялларының беразын бездә үткәергә теләр дигән идем... Минем ябалак бер жөмлөдән торган хат белән кайтты: «Әйт иреңә, минем улым турында сүзләрне мәңгегә бетертсен».

ҺЕРМИОНА: Ул бу гайбәтләр белән женләнгән ахрысы.

ДЖИННИ: Аның башы буталган, кайгысы да шунда килеп кушылган.

РОН: Мин аның кайгысын уртаклашам, ләкин ул Һермионага яла якканда... Хуш... (*ҺАРРИга карап куя*). Ай, мин аңа гел әйтәм инде моны, юкка борчыласың, юкка, дим.

ҺЕРМИОНА: Аңа?

РОН: Тролльләр мәжлескә барганнардыр, алыплар — туйга, ә син Альбус турында бик борчылганга күрә начар төшләр күрәсеңдер, яраң авырта, чөнки картаясыңдыр.

ҺАРРИ: Картаям? Рәхмәт инде, дус.

РОН: Дөрөсөн әйтим, утырган һәм баскан саен мин уфлыйм хәзер. Ә табаннарым, табаннарым - зур проблема, аларның авыртуы турында җырлар чыгара аламдыр инде. Бәлки, синең яраң белән дә шул ук хәлдер.

ДЖИННИ: Син жүләр сүз сөйлесең.

РОН: Бу минем кабатланмас сыйфатларым. Бу һәм минем Шомбай кабымлыклары. Һәм минем сезгә мәхәббәтем. Хәтта Коры Сөяк Джиннины да яратам.

ДЖИННИ: Рональд Уизли, жүләр сатуыңны туктатмасаң, Әнигә әйтәм.

РОН: Әйтмисең.

ҺЕРМИОНА: Әгәр Волдемортның бер өлеше сакланган икән, нинди генә формада булмасын ул, без моңа әзер торырга тиеш. Мин куркам.

ДЖИННИ: Мин дә куркам.

РОН: Ә мин бернидән курыкмыйм. Әнидән кала.

ҺЕРМИОНА: Һарри, чынлап әйтәм, Корнелиус Фадж кебек буласым килми. Койрыкны сыртка салып ятмам. Драко Малфойның сүзләре минем абруемны никадәр төшерсә дә, миңа барыбер.

РОН: Синең беркайчан да ижтимагый абруең юк иде бугай бит?

ҺЕРМИОНА РОНга атып үтерердәй булып карый, ләкин РОН аның карашыннан качып кала.

Тимәдең.

ДЖИННИ РОНга суга. РОН чинап җибәрә.

Бәрде. Катты итеп бәрде.

Кинәт кенә бүлмәгә ябалак очып керә. Ул акрын гына түбәнәя һәм ҺАРРИның тәлинкәсенә хат ыргыта.

ҺЕРМИОНА: Хатлар өчен соң түгелме?

ҺАРРИ хатны ача. Ул гаҗәпләнгән.

ҺАРРИ: Профессор МакГонагаллдан.

ДЖИННИ: Нәрсә язган?

ҺАРРИның йөзгә караңгылана.

ҺАРРИ: Джинни, Альбус. Альбус белән Скорпиус мәктәпкә килмәгәннәр. Алар югалганнар.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНАЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

УАЙТҮОЛЛ, ПОДВАЛ

СКОРПИУС шешәгә кырын карап тора.

СКОРПИУС: Димәк, безгә моны эчәргә генә кирәк?

АЛЬБУС: Скорпиус, сиңа, супер китап корты һәм төнәтмәләр буенча белгечкә, Әйләндерү төнәтмәсенең нәрсә икәннен аңлату чыннан да кирәкме? Дельфи ясаган искиткеч төнәтмәне эчкәч, без әвереләчәкбез һәм шулай Тылсым министрлыгына элэгәчәкбез.

СКОРПИУС: Яхшы, тик ике сорау, беренчесе — авыртамы?

ДЕЛЬФИ: Аңлавымча, бик нык.

СКОРПИУС: Рәхмәт. Белеп тору яхшырак. Икенче сорау: Берәрегез беләме, Әйләндерү төнәтмәсенең исе нинди? Чөнки, минем ишетүемчә, аннан балык тәме килә, ә әгәр бу шулай икән, мин аны кире косып чыгарачакмын. Миңа балык килешми. Беркайчан да килешмәде. Һәм килешмәячәк тә.

ДЕЛЬФИ: Белеп торырбыз (*ул бер йоту белән төнәтмәне эчә*). Балык тәме килми моннан (*Ул әверелә башлый, калтырана, газәпләна*). Чынлыкта тәме бик начар түгел икән. Бу авырттыра, ләкин... (*Ул каты тавыш белән кикерә*). Алыгыз моны. Монда берәз... (*ул тагын кикерә һәм ҺЕРМИОНАга әверелә*). Берәз бетми торган балык татымы кала.

АЛЬБУС: Оһо, бу... искитәрлек.

СКОРПИУС: Ике тапкыр искитәрлек.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Мин үземне үзем итеп тоймыйм — хәтта сөйләшүем дә аныкы кебек! Өч тапкыр искитәрлек.

АЛЬБУС: Ярар. Хәзер мин.

СКОРПИУС: Юк, юк, дускаем. Әгәр моны эшлибез икән, димәк (*ул, елмаеп, ҺАРРИныкы кебек күзлекне кия*) бергә эшлибез.

АЛЬБУС: Өч. Ике. Бер.

Алар төнәтмәне йоталар.

Юк, бу яхшы (*авыртынып тартыша*). Алай ук яхшы түгел икән.

Икесе дә әверелә һәм тартыша башлыйлар.

АЛЬБУС РОНга әверелә, СКОРПИУС — ҺАРРИга.

Икесе дә бер-берсенә карап торалар. Тынлык.

АЛЬБУС/РОН: Бу берәз сәеррәк булачак, шулай бит?

СКОРПИУС/ҺАРРИ (*рольгә кереп һәм моннан ләззәт алып*): Бар, бүлмәңә. Туры бүлмәңә бар. Син коточкыч тәртипсез һәм начар малай булдың.

АЛЬБУС/РОН (*көлеп*): Скорпиус...

СКОРПИУС/ҺАРРИ (*мантиясен жылкә аркылы киен*): Бу синең идея иде — мин ул, ә син — Рон. Күңел ачып калырга кирәк бит инде, мин өлгергәнче... (*һәм ул каты тавыш белән кикерә*). Ярар, бу бик күңелсез.

АЛЬБУС/РОН: Һы, Рон абый моны сиздермәскә тырышса да, аның корсагы ярыйсы гына икән.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Безгә китәргә кирәктер, ничек уйлыйсыз?

Алар урамны чыга һәм телефон будкасына керә. 62442 номерын жыйалар.

ТЕЛЕФОН БУДКАСЫ: Рәхим итеgez, Һарри Поттер. Рәхим итеgez, Һермиона Грейнджер. Рәхим итеgez, Рон Уизли.

Алар елмашалар. Телефон будкасы идән астына төшөп югала

БЕРЕНЧЕ ПӨРДӨ, УНЖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ОЧРАШУЛАР БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ, ҺЕРМИОНА, ДЖИННИ һәм ДРАКО кечкенә бүлмәдә тегендә-монда атлыйлар.

ДРАКО: Без тимер юлны тулысынча тикшереп чыктыкмы?

ҺАРРИ: Минем Идарә бер кат тулысынча тикшереп чыкты, хәзер яңабаштан эзләнәләр.

ДРАКО: Арбалы Карчыктан бер файдалы сүз дә тартып чыгарып булмадымы?

ҺЕРМИОНА: Арбалы карчык ярсуына чыдый алмый, һаман шул Отталин Гэмболның исеменә тап төшердем дип сөйли. Ул Һогвартста шулкадәр озак эшләве белән горурлана.

ДЖИННИ: Магглардан тылсым турында берәр хәбәр булмадымы?

ҺЕРМИОНА: Яңарак кына мин маггларның премьер-министрына хәбәр салдым. Хәзер ул «хәбәрсез югалганнар» дигән кәгазьләрне тутыра. Хм, әфсен кебек яңгырый, тик бу алай түгел.

ДРАКО: Хәзер без балаларны табу эшен маггларга йөклибезмени? Һарриның ярасы турында аларга да әйттекме соң инде?

ҺЕРМИОНА: Без алардан нибары ярдәм генә сорадык. Һәм, кем белә, Һарриның жәрәхәте моңа ничек бәйледер, ләкин бу, һичшиксез, без житди карарга тиешле мәсьәлә. Безнең аврорлар хәзер сихер белән бәйле булган һәркемне тикшерәләр һәм...

ДРАКО: Бу Әжәл убырларының әше түгел.

ҺЕРМИОНА: Мин синең ышанычынны уртаклашмас идем...

ДРАКО: Мин ышанмыйм, мин беләм: мин хаклы. Кайбер диваналар хәзер Сихер эзлиләр... Минем улым Малфой, алар аңа кагылмаслар иде.

ҺАРРИ: Яңалыклар пәйда булганчы, нәрсәнедер...

ДЖИННИ: Мин Драко белән килешәм. Әгәр бу кеше урлау икән, Альбусны алып китүләрен аңлыйм, ә икесен дә урлау...

ҺАРРИның күз карашы ДЖИННИ белән очраша, хәзер ул аның аннан ни ишетергә теләгәннен аңлый.

ДРАКО: һәм Скорпиус — иярүче генә, ул лидер түгел, гәрчә мин аны шундый булырга күпме өйрәтсәм дә. Шулай булгач, мин шикләнмим — ул Альбуска ияреп, поезддан төшкән, һәм минем сорау шул: ул аны кая алып китә ала?

ДЖИННИ: Һарри, алар качкан, син дә, мин дә беләбез моны.

ДРАКО аларның бер-берсенә карашуына игътибар итә.

ДРАКО: Сез нидер беләсезме? Ник безгә әйтмисез?

Тынлык.

Нинди мәгълүматны яшерсәгез дә, сезгә аның белән бүлешергә киңәш итәм.

ҺАРРИ: Мин Альбус белән ызгышкан идем, бер көн алдан.

ДРАКО: Һәм...

ҺАРРИ икеләнеп тора, ә аннан ДРАКОның күзләренә кыю итеп карый.

ҺАРРИ: Һәм мин аңа кайвакыт аның минем улым булуын теләмәвемне әйттем.

Башка төр тынлык. Тирән, ныклы тынлык. Аннары ДРАКО янаулы кыяфәт белән ҺАРРИга таба атлый башлый.

ДРАКО: Әгәр Скорпиуска бер-бер нәрсә булса...

ДЖИННИ ДРАКО белән ҺАРРИ арасына килеп баса.

ДЖИННИ: Драко, янаулар белән кизәнмә, зинһар, кирәкми.

ДРАКО (*кычкыра*): Минем улым югалган!

ДЖИННИ (*шулай ук кычкырып*): Минекә дә!

ДРАКО аның карашы белән очраша. Бүлмәдә чын-чынлап эмоцияләр уйный.

ДРАКО (*иреннәрен нәкъ әтисе сыман селкетеп*): Әгәр сезгә алтын кирәк булса... Малфойларда булган һөртөрле байлык... Ул минем бердәнбер варисым... Ул — минем бердәнбер гаиләм.

ҺЕРМИОНА: Министрлык моны истә тотар, рәхмәт, Драко.

ДРАКО *чыгарга жыена. Туктый да ҺАРРИга карый.*

ДРАКО: Кемне коткарсан да, нәрсәләр эшләгән булсан да, миңа барыбер. Син минем гаиләмнең чын каргышы, Һарри Поттер.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНСИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, КОРИДОР

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Бу чыннан да шушындамы?

Кырыйларынан гына сакчы узып китә. СКОРПИУС/ҺАРРИ белән ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА кыяфәт чыгарган булалар.

Әйе, Министр, мин чыннан да бу мәсьәлә министрлык өчен әһәмиятле һәм аны төрле яктан тикшерергә кирәк, дип саныйм.

САКЧЫ (*баш кагып*): Министр.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Әйдә, бу хакта бергәләп уйлашыыйк.

Сакчы китә, болар җиңел сулап куялар.

Хакыйкәт даруын куллану минем абыйның идеясе иде, без аны министрлык хезмәткәренә эчемлегенә салдык. Ул безгә Вакыт-күчәргечнең сакланганын һәм кайда яшерелгәнен әйтте. Тылсым министры үз бүлмәсендә тотып кәтә аны.

Ул ишеккә төртеп күрсәтә. Кинәт кенә тавыш ишетелә.

ҺЕРМИОНА (*эчтән*): Һарри... безгә бу турында сөйләшергә кирәк...

ҺАРРИ (*эчтән*): сөйләшсә сүз юк монда.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Ah, менә терә...

АЛЬБУС/РОН: Һермиона. Һәм әти.

Паника куба, башкаларга да күчә.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Яхшы. Качарга урын. Качарга урын юк. Гаип булу тылсымнарның беләме берәрегез?

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Без аның офисына керә алмыйбызмы?

АЛЬБУС/РОН: Ул үзе дә офисына юнәлә.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Башка урын юк бит.

Ул ишекне ачып карый. Тагын бер кат ачып карый.

ҺЕРМИОНА (*эчтән*): Әгәр син бу турында минем белән яки Джинни белән сөйләшмисең икән...

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Артка. Алоһомора!

Ул таягы белән ишеккә төртә. Ишек ачылып китә. Ул канәгатьлек белән елмаеп куя.

Альбус. Тоткарла аны. Син аны тоткарларга тиеш.

ҺАРРИ (*эчтән*): Нәрсә әйтәсең инде монда?

АЛЬБУС/РОН: Мин? Ни өчен мин?

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Соң, без була алмыйбыз бит инде. Без — алар бит.

ҺЕРМИОНА (*эчтән*): Син әйткәннәр, һичшиксез, ялгыш булган, ләкин уенда факторлар күбрәк...

АЛЬБУС/РОН: Ләкин мин булдыра алмыйм, булдыра алмыйм.

Бераз ыгы-зыгы, АЛЬБУС/РОН ишек артында басып торуын дәвам итә, ә бу вакытта ҺАРРИ белән ҺЕРМИОНА сәхнә артыннан керәләр.

ҺАРРИ: Һермиона, мин сиңа борчылганың өчен рәхмәтлемен, ләкин монда бу кирәкми...

ҺЕРМИОНА: Рон?

АЛЬБУС/РОН: Сюрприз!

ҺЕРМИОНА: Син нишлисең монда?

АЛЬБУС/РОН: Ир үзенең хатынын күрер өчен рәхсәт сорарга тиешме?

Ул ҺЕРМИОНАны каты итеп үбә.

ҺАРРИ: Мин бара торыйм...

ҺЕРМИОНА: Һарри. Минем карашым шундый... Драко нәрсә генә әйтсә дә, син Альбуска әйткән сүzlәр... Бер сүз аркасында гына төртелеп калсагыз, кемгәдер рәхәт булыр дип уйламыйм мин.

АЛЬБУС/РОН: О, сез Һарриның кайчакта минем, (*үзен төзәтә*) Альбусның аның улы булуын теләмәгәнән әйтүе турындамы?..

ҺЕРМИОНА: Рон!

АЛЬБУС/РОН: Эчәңдә йөрткәнче, әйтеп калу яхшырак, миңа калса...

ҺЕРМИОНА: Ул аңлар... Без барыбыз да әйтергә теләмәгән сүзләргә әйтәбез. Ул моны белә.

АЛЬБУС/РОН: Ә әгәр әйтергә теләгәнне әйтсәң... Алайса нишләргә?

ҺЕРМИОНА: Рон, чынлап әйтәм, хәзер вакыты түгел.

АЛЬБУС/РОН: Әлбәттә, юк. Сау бул, кадерлем.

АЛЬБУС/РОН аның киткәнен карап тора, ул офисын узып китәр дип өметләнә. Ләкин, әлбәттә, ҺЕРМИОНА китми. АЛЬБУС/РОН, министр үз бүлмәсенә кергәнче, аны тоткарлар өчен йөгәрә. Ул аны бер тоткарлый, аннан тагын, ботларын каршы куеп, аны тоткарлый.

ҺЕРМИОНА: Ник син миңа офисыма керергә комачаулыйсың?

АЛЬБУС/РОН: Мин комачауламыйм. Тоткарламыйм. Һич кенә дә.

ҺЕРМИОНА янә ишектән узмакчы була, ул аны тагын тоткарлый.

ҺЕРМИОНА: Тоткарламале дим, Рон.

АЛЬБУС/РОН: Әйдә тагын бәби алып кайтабыз.

ҺЕРМИОНА аны хәйләләргә тырыша.

ҺЕРМИОНА: Нәрсә?

АЛЬБУС/РОН: Әгәр тагын бәби теләмәсәң, ялга барыйк. Миңа йә бәби, йә ял кирәк. Мин үз дигәнәмә ирешәчәкмен, без соңрак бу турында сөйләшербез бит, кадерлем?

ҺЕРМИОНА соңгы кат бүлмәсенә керергә тырышып карый, ул исә аны үбеп тоткарлап кала. Бу җитди көрәшкә әверелә бара.

Бәлки, «Тишек казан»га барып, берәз утырып кайтырбыз? Яратам сине.

ҺЕРМИОНА (*йомшарып*): Әгәр анда тагын сасы шартлаткыч икән, бел, сиңа Мерлин да булышалмас. Ярар. Безгә барыбер маглар дөньясына чыгып керергә кирәк.

Ул чыгып китә. ҺАРРИ аның белән бергә чыга.

АЛЬБУС/РОН ишеккә таба бара. Ләкин ҺЕРМИОНА кире керә, бу юлы үзгәнә.

Бәби яки ял? Кайвакыт син барлык кысалардан чыгасың, беләсеңме син шуны?

АЛЬБУС/РОН: Син миңа шуңа күрә кияүгә чыктың бит инде, шулай түгелмени? Минем шаккатырлык юмор хисе өчен.

Ул янә чыгып китә. АЛЬБУС/РОН ишекне ача башлый, ләкин министр тагын кире керә, ул ишекне ябып куя.

ҺЕРМИОНА: Балык исе килә. Әйттем ич сиңа, ул балыклы сэндвичлардан ераграк тор дип.

АЛЬБУС/РОН: Дәрәс әйткәнсең.

ҺЕРМИОНА чыгып китә. АЛЬБУС/РОН аның киткәнен тикшерә һәм зур җиңеллек белән ишекне ача.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНТУГЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ҺЕРМИОНАНЫҢ ОФИСЫ

СКОРПИУС/ҺАРРИ белән ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА ҺЕРМИОНАНЫҢ офисында, ишекнең теге ягында көтөп торалар, бу вакытта АЛЬБУС/РОН килеп керә, ул абынып китә, кәефе бик арган кешенекә сыман.

АЛЬБУС/РОН: Бу шулкадәр сәер.

ДЕЛЬФИ/РОН: Син бик хисләнәп сөйләдең. Шәп кыстың син аны.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Мин белмим, сине мактап, кулыңны кысаргамы, әллә инде каш җыерыргамы — җиңгәңне әллә биш тапкыр үптең инде син!

АЛЬБУС/ҺАРРИ: Рон бик мәхәббәтле кеше. Мин аның башын бутарга гына тырыштым, Скорпиус. Һәм менә мин аның башын бутадым.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Һәм тагын әтиң әйткән сүзләр турында....

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Егетләр... Ул әйләнәп кайтачак, без озак тора алмыйбыз.

АЛЬБУС/РОН (СКОРПИУС/ҺАРРИга): Ишеттеңме?

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Һермиона Вакыт-күчәргечне кайда яшерә ала? (Ул бүлмәне җентекләп карый һәм китап киштәләрен күрә). Киштәләрне тикшерик.

Алар китап киштәләрендә эзләнә башлый. СКОРПИУС/ҺАРРИ дуслына аптырап карап тора.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Ник син миңа әйтмәдең?

АЛЬБУС/РОН: Этием минем аның улы булуымны теләмәве турында әйтте. Сүз башы өчен авыррак жөмлө, әйеме?

СКОРПИУС/ҺАРРИ нәрсә әйтергә икән дип уйлана.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Мин беләм, Волдеморт малае... дигән сүз — ул ялган, һәм син дә беләсең, тик шулай да, кайвакыт, мин әтинең ни уйлаганын күрәм кебек, «Ничек дөньяга китерә алдым мин моны?» ди сыман ул.

АЛЬБУС/РОН: Барыбер минем әтидән яхшырак. Бер шигем юк, ул күбрәк вакытын мине ничек үзгәртү турында уйлап йөридер.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА СКОРПИУС/ҺАРРИны китап киштәләре янына төрткәләргә тырыша.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Бәлки, без кул астында яткан нәрсәләргә игътибар итәрбез?

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Минем уйлавымча, безнең дус булуыбызның сәбәбе бардыр кебек, Альбус, бер-беребезне табуыбызның бер хикмәте, беләсеңме? Һәм ничек кенә булса да, бу мажарабыз...

Аннары ул киштәдә бер китанны күрә һәм кашларын жыера.

Сез бу китапларны күрдегезме? Монда кайбер житди китаплар бар. Тыелган китаплар. Ләгънәтле китаплар.

АЛЬБУС/РОН: Скорпиусны авыр хис кичерешләрдән ничек аерырга? Китапханәгә алып барырга.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Бу китапларның барысы да Тыелган бүлектән яки шуның ише урыннардан. «Ләгыйһнән ләгыйһ сихере», «Унбишенче гасырның явыз шайтаннары». «Фәйләсүф сонетлары» — бу китап Һогвартста бөтенләй тыелган ич!

АЛЬБУС/РОН: «Шәүләләр һәм өрәкләр. Некромантиягә эт жиләкле кереш».

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Бу шаккатыргыч китаплар, әйеме?...

АЛЬБУС/РОН: «Ак ахак утының чын хикәйте». «Империиус сихере һәм аңа ничек каршы торырга».

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Карагыз әле моңа. Һа! Сивилла Трелониның «Күзләрем. Алар белән ничек үткәннәрне күрергә» китабы. Күрәзәләр дәреслегә. Һермиона Грейнджер күрәзәләргә күрә алмый. Бу бик кызык. Бу табыш...

Ул ялгыш киштәдәге бер китанны этеп җибәрә. Ул килеп төшә һәм ачыла. Һәм сөйли башлый.

КИТАП:

Өчнөң беренчесе — өметсез тапкырлык:
Сүнде һәм үлдә — кайда уртаклык?

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Аһа. Сөйләшә торган китап. Берәз сәеррәк.

КИТАП:

Икенчесе өчен
Хужа бул берәз:
Тау башына
барырга бир әмер.
Сорау булыр аз.

Өченчесен исә әйтер атаң,
бүкән булып әгәр ятсаң.

АЛЬБУС/РОН: Бу табышмак. Китап табышмак әйтә.

КИТАП:

Ни ишеттең — шуны куш,
Җавап булыр — калма буш.

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Нишләдегез сез?

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Мин, аһ, китап ачтым. Китап ачуның үз гомеремдә бер тапкыр да шулай куркыныч эш булганы юк иде әле.

Китап сикеренә башлый һәм АЛЬБУС/РОНны эләктерә. Ул көч-хәл белән генә аннан котыла.

АЛЬБУС/РОН: Нәрсә эшлиләр болар?

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА: Ул моны корралландырган. Китапханәнең сакчылары бар — китаплар. Вакыт-күчәргеч чыннан да монда димәк. Табышмакка җавап бирик, шуннан соң табырбыз.

АЛЬБУС/РОН: Өчнөң беренчесе... Сүнде һәм үлдә — кайда уртаклык?.. Де-де? *Китаплар ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНАны йотарга маташа башлый.*

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Тау башына барырга бир әмер... әйтер атаң, бүкән булып әгәр ятсаң...

ДЕЛЬФИ/ҺЕРМИОНА (*тыны бетә язып*): Мен! Де-мен... тор? Ә, дементорлар! Дементорлар турында китап табарга кирәк! (*Китап стеллажы аны йота*). Альбус!

АЛЬБУС/РОН: Дельфи! Нәрсә соң бу?

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Фикереңне тупла, Альбус. Ул әйткәнчә эшлә. Дементорлар турында китап тап һәм игътибарлы бул.

АЛЬБУС/РОН: Менә. «Дементорлар өстеннән хакимлек: Азкабанның чын тарихы».

Китап ачылып китә һәм СКОРПИУС/ҺАРРИга таба сикерә башлый, аңа китапның юлыннан читкә китәргә кирәк. Ул китап шкафы каршына каты итеп егыла, шкаф аны йотарга маташа.

КИТАП:

Тусам да читлектә,
Ярсудан чишәлдем богауны.
Мин — Гантларның дәвамы,
Сихер — минем канымда.
Кит, торма каршымда,
Мин телім үзем булырга.

АЛЬБУС/РОН: Волдеморт.

ДЕЛЬФИ китаплар астыннан пәйда була, ул үз кыяфәтендә.

ДЕЛЬФИ: Тизрәк бул!

Ул кычкыра-кычкыра тагын китап арасына чума.

АЛЬБУС/РОН: Дельфи! Дельфи!

Ул аның кулын тотмакчы була, ләкин өлгерми.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Ул кире үз кыяфәтенә кайткан, күрдөңме?

АЛЬБУС/РОН: Юк! Чөнки мин аны ашаучы китап киштәсе турында күбрәк борчылдым! Тап. Нәрсә булса да тап. Аңа туры килгән.

Ул китап таба.

«Слизерин варисы»? Шул түгел микән?

Ул китапны киштәдән ала, китап артка тартыла, АЛЬБУС/РОНны киштә йота.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Альбус? Альбус!

Ләкин АЛЬБУС/РОН инде югалган.

Аха, монысы түгел. Волдеморт, Волдеморт, Волдеморт.

Ул киштәләрне йөрөп чыга

«Марволо: Хакыйкәт», монысыдыр бәлки...

*Ул аны ача. Китап бу юлы да сикереп китә, күзләрне камаштырыч
яктылык сирпи, һәм башта ишеткәннәрдән дә түбәнрәк тавыш сөйли
башлый.*

КИТАП:

Күзгә мин бик күренмим —
Кайчак артта, кайчак алда мин.
Шулай да, без гел бергә, син дә мин.
Чөнки мин — ул мин, һәм син дә — мин.

АЛЬБУС китаплар арасыннан пәйда була. Үз кыяфәтендә.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Альбус...

Ул Альбусның кулын тотарга тырыша.

АЛЬБУС: Юк. УЙЛА ГЫНА!

АЛЬБУСны тагын китап киштәләре эченә тартып алалар.

СКОРПИУС/ҺАРРИ: Ләкин мин белмим, нәрсә бу, нишләргә? Мин яхшы
эшли алган бердәнбер нәрсә — уйлау, тик кирәге чыккач, анысын да
булдыралмыйм...

Китаплар аны артка тарталар, аның карышырга хәле юк. Бу куркыта.

Тынлык.

*Аннары БАБАХ! Киштәдән китаплар коелып төшә, һәм СКОРПИУС алар
астыннан чыга. Артта китаплар коелу дәвам итә.*

СКОРПИУС: Юк! Тимә! Сивилла Трелони, тимә миңа!

*Ул тирә якка карана, ул китаплар арасына чумган, ләкин бик тәвәккәл
кыяфәтле.*

Бу хата булды. Альбус? Ишетәсеңме син мине? Барысы да шул корт чаккыры
Вакыт-күчергеч өчен. Уйла, Скорпиус. Уйла.

Китаплар аны эләктерергә тырыша.

Гел бергә... Кайчак артта...Кайчак алда. Әйдә, уйла. Нәрсәне онытам соң
мин... Шәүлә? Мин ул — син... Син шәүләме? «Шәүләләр һәм өрәкләр»? Бу
шул микән...

*Ул өске киштәләргә менә, шкаф исә ул күтәрелгән саен аны куркыта. Һәр
адым саен ул аны ныграк эләктерә.*

*Скорпиус киштәдән бер китанны ала. Ул ачыла, шау-шу һәм хаос кинәт
кенә бетә.*

Бу шул...

Кинәт гөрселдәгән тавыш ишетелә һәм АЛЬБУС белән ДЕЛЬФИ кишталәрдән идәнгә килеп төшәләр.

Без бәрдек. Без китапханәне бәрдек.

АЛЬБУС: Дельфи, син...?

ДЕЛЬФИ: Менә терә! Шәп булды бу.

АЛЬБУС СКОРПИУС күкрәгенә кысып тоткан китанны күрә.

АЛЬБУС: Шушымы? Скорпиус? Нәрсә ул китапта?

ДЕЛЬФИ: Без моны хәзер карарга тиеш, шулай бит?

СКОРПИУС китанны ача. Аның уртасында яшереп төрелгән Вакыт-күчергеч.

СКОРПИУС: Без Вакыт-күчергечне таптык. Мин без бу кадәр ерак китәрбез дип беркайчан да уйламаган идем.

АЛЬБУС: Дустым, хәзер бездә бу нәрсә бар, киләсе адым — Седрикны коткару. Безнең сәяхәт башлана гына әле.

СКОРПИУС: Әйе, башлана гына, ә безне үтерә яздылар инде. Шәп. Бу кызык булырга охшаган.

Пышылдаулар ишетелә, алар каты ырлашуга әверелә. Сәхнә караңгылыкка бата.

Пәрдә

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТӨШ. БҮРЕКҮЗ УРАМЫ, БАСКЫЧ АСТЫНДАГЫ ЧОЛАН

ПЕТУНИЯ АПА: Һарри. Һарри! Чынаяклар юылмаган. Бу чынаяклар пычрак. Һарри Поттер. Уян!

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ уяна һәм аның өстенә ыжгырып килгән ПЕТУНИЯ АПАны күрә.

ПЕТУНИЯ АПА: Торыр чак житкән. Син беләсең, без сине алырга ризалык биргәндә, сине төзәтә алырбыз, синнән тәүфыйклы бәндә ясый алырбыз дип өметләнгән идек. Синең шундый өметсез жан иясе булып чыгуыңда бары үзебез генә гаепледер инде.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Мин тырышам...

ПЕТУНИЯ АПА: Тырышам — булдырам дигән сүз түгел, шулай бит? Анда стаканнарда май сылашкан, ә чынаякларда кап-кара сызыклар калган. Хәзер үк тор һәм аш бүлмәсенә йөгер, жыештырырга вакыт инде.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ караватыннан тора. Ыштанының артында юеш эз.

Юк, юк! Нишләдең инде син! Син тагын ятакны юешләткәнсең.

ПЕТУНИЯ АПА жәймәне этеп куя.

Бу һич тә ярамый торган эш.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Мин... гафу ит, мин төнлә саташтым.

ПЕТУНИЯ АПА: Син жирәнгеч бала. Хайваннар гына асларына жибәрә. Хайваннар һәм жирәнгеч балалар гына.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Мин әтием белән әнием турында төш күрдем. Мин аларны, мин аларның үлгәнән күрдем бугай.

ПЕТУНИЯ АПА: Һәм ни өчен бу миңа берәз гына булса да кызык тоелырга тиеш инде?

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Анда бер кеше Адкава Ад, нәрсәдер Акабра Ад дип кычкырды, һәм елан ысылдаган кебек тавыш ишетелде. Мин әниңең кычкырганын ишеттем бугай.

ПЕТУНИЯ АПА үз-үзен кулга алып өчен туктап ала.

ПЕТУНИЯ АПА: Әгәр син чыннан да аларның үлемен күргән булсаң, син ишеткән бар нәрсә тормозның чинавы һәм жан өшеткеч бәрелү тавышлары булып иде. Синең әти-әниңең машина һәлакәтендә үлделәр. Син моны беләсең.

Әниенң кычкырыр өчен вакыты булгандыр дип уйламыйм. Алла сакласын күбрәген белүдән. Ә хәзер жәймәләргә салдыр, кухняга бар һәм савыт-сабаны юа башла. Ике кабатлаттырма.

Ул ишекне шакылдатып чыгып китә.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ, жәймә тотып, үзе генә басып кала.

Аннары сәхнә ямьсезләнә, агачлар барлыкка килә, төш башка бер нәрсәгә әйләнә.

Кинәт кенә АЛЬБУС пәйда була һәм КЕЧКЕНӘ ҺАРРИга карап тора башлый.

Аннары, бүлмәнең нәкъ артыннан, Елан теле — парсилтангта пышылдашулар ишетелә башлый.

Ул килә. Ул килә.

Бу тавышны танымау мөмкин түгел. ВОЛДЕМОРТ тавышы....

Һааааарри Потттеер.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ белән ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, БАСКЫЧ

ҺАРРИ, бик тирән сулый-сулай, караңгыда уянып китә. Ул тәмам хәлсезләнгән, аны курку баскан.

ҺАРРИ: Люмос.

ДЖИННИ керә, ул яктылыкка аптыраган.

ДЖИННИ: Тәртипме?..

ҺАРРИ: Мин йоклай идем.

ДЖИННИ: Син әйе.

ҺАРРИ: Ә син юк. Берәр яңалык бармы? Ябалаклар яки...?

ДЖИННИ: Бернәрсә дә юк.

ҺАРРИ: Мин төш күрдем. Мин чоланда идем, һәм мин аны ишеттем — Волдемортны — ап-ачык итеп.

ДЖИННИ: Волдемортны?

ҺАРРИ: Ә аннары мин Альбусны күрдем. Кызыл киёмнән. Ул Дурмстранг мантиясен кигән иде.

ДЖИННИ: Дурмстранг мантиясе?

ҺАРРИ уйлана.

ҺАРРИ: Джинни, мин аның кайда икәннен беләм бугай.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, ӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ДИРЕКТОР БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ белән ДЖИННИ ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ бүлмәсендә басып тора.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Без Тыелган урманның кайсы өлешендә булуларын белмибез, шулай бит?

ҺАРРИ: Мондый төшләрне мин еллар буена күрмәдем. Тик Альбус шунда иде. Мин беләм, ул шунда иде.

ДЖИННИ: Безгә булдыра алганча тизрәк эзли башларга кирәк.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Мин сезгә Профессор Лонгботтомны бирә алам, аның үсемлекләрне яхшы белүе файдалы булыр һәм ...

Кинәт кенә каминда дөбөрдәгән тавыш ишетелә. ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ игътибар белән шунда карый. Аннан ҺЕРМИОНА мәтәлчек атып чыга.

ҺЕРМИОНА: Бу дәресе? Булыша аламы?

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Министр... сез бер дә көтмәгәндә...

ДЖИННИ: Бу минем гаеп, мин эзләргә ярдәм итүчеләр сорап, «Көндәлек пәйгамбәрнең» ашыгыч санын чыгарырга үгетләдем.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ. Дәресе. Бик акыллы эшләгәнсез. Мин монда тагын кешеләр килер дип көтәм.

РОН бәреп керә, ул корымга баткан. Киёмәндә соус белән тапланган аш салфеткасы калган.

РОН: Соңга калмаганмындыр бит? Мин кайсы камин белән барырга микән дип икеләндем. Аш бүлмәсендәгесен сайладым ахыр чиктә. (ҺЕРМИОНА аның салфетканы салуын карап тора). Нәрсә?

Кинәт кенә каминда тагын дөбердәү ишетелә һәм каты итеп ДРАКО килеп төшә, шулай ук корымга һәм төтенгә баткан.

Һәркем аңа шаккатып карап тора. Ул торып баса һәм корымны кагып төшерергә тырыша.

ДРАКО: Палас өчен гафу итегез, Минерва.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Төтен чыккыч куйдыру минем гаеп дип танырга жөрбәт итәм.

ҺАРРИ: Сине монда күрермен дип көтмәгән идем. Син минем төшлөргә ышанмыйсың түгелмени?

ДРАКО: Юк, ышанмыйм, ләкин сиңа бар да жай килгәннен беләм. Һарри Поттер һәрчак вакыйгалар барган урында. Миңа улымның исән-сау әйләнеп кайтуы кирәк.

ДЖИННИ: Алайса, әйдәгез, Тыелган урманга барыйк һәм икесен дә эзләп табыйк.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, ДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЕЛГАН УРМАННЫҢ КЫРЫЕНДА

АЛЬБУС белән ДЕЛЬФИ, тылсым таякларын кулларына тотып, бер-берсенә каршы басканнар.

АЛЬБУС: Экспеллиармус!

ДЕЛЬФИның таягы һавада очып китә.

ДЕЛЬФИ: Бу юлы булдырдың. Яхшырак чыкты.

Ул аннан үз таягын кире ала.

(мәзәк тавыш белән): «Сез коралсызландыру эшендә оста егет икәнсез».

АЛЬБУС: Экспеллиармус!

ДЕЛЬФИның таягы янә очып китә.

ДЕЛЬФИ: Һәм безнең жиңүчебез дә табылды.

Кулга-кул бирешәләр.

АЛЬБУС: Минем әфсеннәр бик барып чыкмый иде гадәттә.

СКОРПИУС сәхнәнең арткы ягында пәйда була. Ул кыз белән сөйләшеп торган дуслына карый, күңеленең бер өлешенә бу ошый, ә икенче өлешенә моны кабул итеп бетерми.

ДЕЛЬФИ: Минем дә шул ук хәл иде, һәм бервакыт нидер үзгәрде шунда. Синең белән дә шулай булачак. Мин иң оста тылсымчы түгел инде анысы, тик шулай да, синнән шәп тылсымчы чыгар дип уйлыйм, Альбус Поттер...

АЛЬБУС: Алайса әйдә дәвам итик, тагын өйрәт мине...

ДЕЛЬФИ: Әлбәттә дәвам итәбез, без бит дуслар, шулай бит?

АЛЬБУС: Әйе. Әйе. Һичшиксез, дуслар. Һичшиксез.

ДЕЛЬФИ: Бу шундый шәп! Уиззо!

СКОРПИУС: Нәрсә ул Уиззо?

СКОРПИУС бик тәвәккәл адымнар белән керә.

АЛЬБУС: Анысын өйрәндем мин. Ул гади генә әфсен инде, тик мин әле... хуш, мин аны өйрәндем.

СКОРПИУС (*зур энтузиазм белән, болар арасына кушылырга теләп*): Ә мин мәктәпкә юл таптым. Тыңлагыз әле, бу чыннан да барып чыгар микән...

ДЕЛЬФИ: Әйе!

АЛЬБУС: Бу әкәмәт план. Седрикны үтермәсеннәр өчен, аны Өч Тылсымчы бәйгесендә җиңдермәскә кирәк. Әгәр ул җиңмәсә, аны үтермәчәкләр.

СКОРПИУС: Монысын аңладым, ләкин...

АЛЬБУС: Шулай итеп, без аның берәр сынауда җиңү форсатын юк итәргә тиешбез. Беренче биремә аждаһадан алтын йомырка урлау булган, Седрик аждаһаны ничек алдаган?

ДЕЛЬФИ кулын күтәрә. АЛЬБУС көлемсерәп куя һәм аңа төртеп күрсәтә. Бу ике кеше хәзер бер-берсен күз карашыннан ук аңлыйлар диярлек.

Диггори, әйт.

ДЕЛЬФИ: Ташны эткә әйләндергән.

АЛЬБУС: Яхшы, гади Экспеллиармус һәм бу аның барып чыкмаячак.

СКОРПИУСка ДЕЛЬФИ-АЛЬБУСның икәүләп эшләве ошамый.

СКОРПИУС: Ярар, тик ике мәсьәлә. Беренчесе, аждаһаның аны үтермәчәгендә ышаныч бармы?

ДЕЛЬФИ: Синең белән гел ике сорау йөри, шулаймы? Әлбәттә, үтермәячәк. Бу бит Һогвартс. Алар чемпионнарга зын тидермәсләр.

СКОРПИУС: Ярар, икенче сорау — катлаулырак сорау — без үткәнгә барабыз, ләкин кайта алабызмы-юкмы - анысын белмибез. Бу исә бик дулкынландыргыч мизгел. Бәлки, безгә башта бер сәгатькә кайтып карарга кирәктер, аннары инде...

ДЕЛЬФИ: Гафу ит, Скорпиус, ләкин безнең моңа вакыт юк. Монда, мәктәпкә шулай якын урында, көтеп тору бик куркыныч. Һич шигем юк, сине инде эзли башлаганнар.

АЛЬБУС: Ул хаклы.

ДЕЛЬФИ: Тәк, сезгә боларны киясе булып.

Ул ике кәгазь капчык тартып чыгара. Егетләр андагы мантияләрен ала.

АЛЬБУС: Ләкин бу Дурмстранг мантияләре бит.

ДЕЛЬФИ: Абыемның идеясе. Әгәр сез Һогвартс киёмнәре белән булсагыз, кешеләр сезнең кем икәнегезне белергә тырышчак. Ә монда Өч тылсымчы сынавында тагын ике мәктәп катнаша, Дурмстранг мантияләрендә булсагыз, дурмстранглар арасында югала аласыз.

АЛЬБУС: Дөрес уйлыйсың! Тукта, ә синең мантия кайда?

ДЕЛЬФИ: Альбус, рәхмәт инде, ләкин мин бик тырышсам да мәктәп укучысына охшый алмыйм, шулай бит? Мин сезнең тирәдә генә йөрермен һәм, бәлки, мин аждаһа көтүчесе булып кылана алырмын. Һәрхәлдә, әфсеннәр белән син шөгыйльләнәчәксең.

СКОРПИУС башта аңа, аннары АЛЬБУСка карый.

СКОРПИУС: Сиңа безнең белән барырга кирәк тә түгел.

ДЕЛЬФИ: Нәрсә?

СКОРПИУС: Син хаклы. Әфсен өчен безгә син кирәк түгел бит. Ә инде студент булып киенә алмагач, синнән шикләнәргә мөмкиннәр. Гафу, Дельфи, тик сиңа безнең белән барырга кирәкми.

ДЕЛЬФИ: Ләкин мин барырга тиеш, ул бит минем туганым. Альбус?

АЛЬБУС: Минемчә, Скорпиус хаклыдыр. Гафу ит.

ДЕЛЬФИ: Нәрсә?

АЛЬБУС: Без ялгыша алмыйбыз.

ДЕЛЬФИ: Ләкин миннән башка сез Вакыт-күчергечне эшләтә алмаячаксыз.

СКОРПИУС: Син Вакыт-күчергеч белән эшләргә өйрәттең.

ДЕЛЬФИның кәефе кырылган.

ДЕЛЬФИ: Юк, мин сезгә ирек бирә алмыйм...

АЛЬБУС: Син агаңны безгә таянырга үгетләдең, ышандырдың. Хәзер синең чират. Мәктәп хәзер якында гына. Без сине монда калдырырга тиеш.

ДЕЛЬФИ аларның икесенә дә карый һәм тирән итеп сулыш ала. Ул үз-үзенә баш кага һәм елмая.

ДЕЛЬФИ: Алайса барыгыз. Тик... шуны белеп торыгыз: сирәк кешегә тәти торган мөмкинлек бүген сезнең кулда, сез тарихны, сез вакытның үзен үзгәртәсез. Әмма бу гына да түгел, бүген бер карт кешегә үзенең улын кайтарырга мөмкинлек бар. Ул — сезнеке.

Ул елмая. АЛЬБУСка карый. Аннары берәз иелә дә, аны ике яңагынан да сөеп үбә.

Ул агачлыкка кереп китә. АЛЬБУС аннан күзен алалмый.

СКОРПИУС: Ул мине үпмәде, күрдеңме? (*ул дуслына карый*). Альбус, син тәртиптәме? Син берәз агарынгансың бугай. Һәм кызаргансың. Агаргансың да, кызаргансың да берьюлы.

АЛЬБУС: Әйдә, эшкә керешик.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, БИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЕЛГАН УРМАНДА

Урман зуррак, калыңрак булып үскән сыман тоела, агачлар арасында кешеләр йөри, алар югалган тылсымчыларны эзли. Ләкин әкрелләп кешеләр таралыша һәм ҺАРРИ ялгызы гына кала.

Ул нидер ишетә. Уң ягына борыла.

ҺАРРИ: Альбус? Скорпиус? Альбус?

Аннан ул тояк тавышларын ишетә. ҺАРРИ сискәнәп китә. Ул, тавышның каян килгәнен аңларга тырышып, тирә-ягына карана.

Кинәт кенә яктылыкка туры атлаган БЭЙН күренә. Ул — ис китәрлек кентавр.

БЭЙН: Һарри Поттер.

ҺАРРИ: Сез әле дә танийсыз икән мине, Бэйн.

БЭЙН: Син үскәнсең инде.

ҺАРРИ: Шулай.

БЭЙН: Ләкин акылың үсмәгән. Үссә, безнең жиргә аяк басмас идең.

ҺАРРИ: Мин кентаврларны һәрвакыт хөрмәт иттем. Без дошманнар түгел. Сез Һогвартс сугышында бик кыю сугыштыгыз. Мин дә сезнең белән бергә көрәштем.

БЭЙН: Мин үз өлешемне керттем. Ләкин үз халкым өчен, үз намусыбызны яклап. Һәм сугыштан соң урман кентаврлар биләмәсе дип игълан ителде. Әгәр син безнең жирдә, безнең рөхсәттән башка икән, димәк, синең безнең дошман.

ҺАРРИ: Минем улым югалды, Бэйн. Миңа аны табарга ярдәм кирәк.

БЭЙН: Ул мондамы? Безнең урмандамы?

ҺАРРИ: Әйе.

БЭЙН: Димәк, ул синең кебек үк ахмак икән.

ҺАРРИ: Син безгә булыша аласыңмы, Бэйн?

Тынлык. БЭЙН ҺАРРИга хакимле караш белән карый.

БЭЙН: Мин сиңа нәрсә белгәнемне генә әйтә алам... Ләкин мин моны синең файдаң өчен түгел, ә халкымның иминлегенә хакына әйтәм. Кентаврларга тагын бер сугыш кирәк түгел.

ҺАРРИ: Безгә дә кирәк түгел! Нәрсә беләсең син?

БЭЙН: Мин синең улыңны күргән идем, Һарри Поттер. Аны йолдызлар хәрәкәтендә күрдем.

ҺАРРИ: Йолдызлар арасындамы?

БЭЙН: Аның кайда булуын әйтә алмыйм. Аны ничек табачагыңны да әйтә алмыйм.

ҺАРРИ: Ләкин син нәрсәдер күрдең? Нәрсәдер күрәзәләдеңме әллә?

БЭЙН: Синең угълың өстендә кара болыт бар, куркыныч кара болыт бу.

ҺАРРИ: Альбус өстендә?

БЭЙН: Бу болыт барыбызга да кайгы китерә ала. Син угълыңны табарсың, Һарри Поттер. Эмма аннары син аны мәңгегә югалтырга да мөмкинсең.

Ул ат пошкырган сыман тавыш чыгара, аннары кинәт кенә кузгалып китә һәм сөмсере коелган ЫАРРИны үзен генә калдыра. ЫАРРИ тагын эзли башлый, бу юлы тагын да зуррак тырышылык белән.

ЫАРРИ: Альбус! Альбус!

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, АЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ТЫЕЛГАН УРМАННЫҢ КЫРЫЕНДА

СКОРПИУС белән АЛЬБУС агачлар арасында.

Агач ботаклары арасындагы бушлыктан гажәеп яктылык килә.

СКОРПИУС: һәм бу...

АЛЬБУС: Һогвартс. Аны болай итеп беркайчан да күргән юк иде әле.

СКОРПИУС: Бала йоннары ук кабарып чыкты, синең дә шулаймы? Моны күргәч?

Агачлар арасыннан ҺОГВАРТС — суган сыман манаралар һәм төрле корымалардан торган авыр бина күренә.

Аның турында беренче тапкыр ишетү белән, эченә керәсем килгән иде. Мин әйтәм, әти мәктәпне бик яратмаса да, аның сөйләүләре... Ун яшемнән башлап, иртән иң беренче эшем итеп «Көндәлек пәйгамбәр»не тикшерә идем. Һогвартста бер-бер фажига булып, анда баралмаячагымда шикләнмәдем.

АЛЬБУС: Ә аннан син, ниһаять, укырга кердең, һәм бу урын коточкыч булып чыкты.

СКОРПИУС: Минем өчен түгел.

АЛЬБУС, чиктән тыш гажәпләнеп, дустына карый.

Иң зур теләгем Һогвартста укый башлау һәм, берәз тәртип бозу өчен, иптәш табу иде. Нәкъ Һарри Поттер кебек. Һәм менә мин аның улын очраттым. Менә нинди икән язмыш!

АЛЬБУС: Ләкин мин әтиемә берәз гына да охшамаган бит.

СКОРПИУС: Син яхшырак. Син минем иң якин дустым, Альбус, һәм хәзер без менә дигән итеп тәртип бозабыз. Бу искиткеч, бу бөөк, бу шәп, бу бармакны өскә күтәрерлек шәп, тик, дәрәсән әйтим, берәз куркыта...

АЛЬБУС СКОРПИУСка карый һәм елмая.

АЛЬБУС: Син дә минем иң якын дустым. Һәм борчылма, күңелем сизә, бар да әйбәт килеп чыгачак.

Читтән РОНның тавышы ишетелә, аның бик ерак булмавы аңлашыла.

РОН: Альбус? Альбус.

АЛЬБУС борылып карый, ул курка.

АЛЬБУС: Әмма безгә китәргә кирәк, хәзер үк.

АЛЬБУС СКОРПИУСтан Вакыт-күчергечне ала, аңа баса һәм Вакыт-күчергеч селкәнергә керешә, аннары бар да хәрәкәткә килә.

Сәхнә үзгәрә башлый. Ике егет моңа карап тора.

Аннары галәмәт зур яктылык кабынышы була, колак тондыргыч тавыш ишетелә.

Вакыт туктап кала. Аннан ул кирегә борыла, бер мәлгә катып кала һәм кире юнәлештә хәрәкәтләнә башлый, башта әкрәңрәк...

Аннары ул тизәя.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ӨЧ ТЫЛСЫМЧЫ БӘЙГЕСЕ, ТЫЕЛГАН УРМАННЫҢ КЫРЫЕ, 1994 ЕЛ

Кинәт кенә сәхнәне котырган шау-шу биләп ала һәм АЛЬБУС белән СКОРПИУСны гавам йота.

Һәм кинәт «дөньяның иң бөек шоумены» (аның сүзләре, безнеке түгел) сәхнә башында күренә, ул тавышын көчәйтү өчен Сонорус куллана һәм... хуш, ул бу эштән ләззәт ала.

ЛЮДО БЭГМЕН: Ханымнар һәм әфәнделәр, кызлар һәм егетләр, мин сезгә бөек, искиткеч, бер һәм бердәнбер ӨЧ ТЫЛСЫМЧЫ БӘЙГЕСЕН тәкъдим итәм!

Көчле алкышлар.

Әгәр сез Һогвартстан икән, алкышлагыз.

Көчле алкышлар.

Әгәр сез Дурмстрангтан икән, алкышларыгызны ишеттерегез.

Көчле алкышлар.

ҺӘМ ӘГӘР СЕЗ СӨЙМБАТОННАН ИКӘН, АЛКЫШЛАГЫЗ.

Сыек алкышлар ишетелә.

Французларның энтузиазмы бүген азрак, азрак.

СКОРПИУС (*елмаен*): Булдырдык. Бу Людо Бэгмен.

ЛЮДО БЭГМЕН: Һәм менә алар да. Ханымнар һәм әфәнделәр, егетләр һәм кызлар, мин сезгә безне барыбызны да бу урынга жыючылар — ЧЕМПИОННАР белән танышырга тәкъдим итәм. Дурмстрангны тәкъдим итә, нинди кашлар, нинди атлау, нинди шәп егет, себеркедә ул булдыралмаган бер нәрсә дә юктыр, бу — Виктор Дуамал Крам.

СКОРПИУС белән АЛЬБУС (*алар хәзер чыннан да Дурмстранг студентлары булып кылана*): Алга, алга, Дуамал Крам. Алга, алга, Дуамал Крам.

ЛЮДО БЭГМЕН: Сөймбатон академиясеннән - *zut alors (шәйтан алгыры)* — Флёр Делакур!

Көчле булмаган әдәпле кул чабулар.

Һәм Һогвартстан бер түгел, ә ике студент, һәм тез асларыбызны калтырарга мәжбүр иткән Седрик-Сылу егет — Диггори!

Жанатарлар шашынып кул чаба.

Һәм икенчесе... Сез аны Исән калган бала дип беләсез, ә мин аны һаман барыбызны гажәпләндерүче егет дип беләм...

АЛЬБУС: Монысы минем әти.

ЛЮДО БЭГМЕН: Әйе, бу — Гарри Батыр Поттер!

Алкышлар. Бигрәк тә халык төркеменең кырыенда бик тә борчылган кыяфәтле кыз нык кул чаба, бу - ЯШЬ ҺЕРМИОНА (аны РОЗАНЫ уйнаган актриса уйный). СЕДРИККА ҺАРИГА караганда күбрәк алкышлаулары сизелә.

Ә хәзер, зинһар, тынычлык, барыгыз да. Бу — беренче бирем. Алтын йомырканы кулга әлкәтерергә. Оядан. Кемнекеннәнме? Ханымнар һәм әфәнделәр, кызлар һәм егетләр, мин сезгә әйтәм — АЖДАҺАНЫКЫННАН. Һәм аждаһалар артыннан күзәтүче — ЧАРЛИ УИЗЛИ!

Бик көчле алкышлар.

ЯШЬ ҺЕРМИОНА: Әгәр шулай якын басарга булгансыз икән, миңа шулкадәр нык өрмәвегезне сорар идем.

СКОРПИУС: Роза? Син нишлисең монда?

ЯШЬ ҺЕРМИОНА: Кем ул Роза? Һәм акцентыгыз белән ни булды?

АЛЬБУС (*начар акцент белән*): Гафу. Һермиона. Ул сине кем беләндер бутаган.

ЯШЬ ҺЕРМИОНА: Минем исемне каян беләсең?

ЛЮДО БЭГМЕН: Һәм, вакытны юкка уздырмыйча, беренче чемпионыбыз, Швед кыска-танаулы аждаһасы белән очрашачак егетебез, әйе, СЕДРИК ДИГГОРИ!

Аждаһаның үкерүе ЯШЬ ҺЕРМИОНАның игътибарын ала. АЛЬБУС тылсым таягын әзерли.

Седрик Диггори мәйданга чыга. Ул эзер кебек күренә. Курка, ләкин эзер. Ул бер якка тайпыла, менә икенче якка. Ул качар урын эзләп сикерә, кызлар хуштан яза. Алар бертавыш елашалар: «Безнең Диггориға зыян салма, Аждаһа әфәнде!» — диләр алар.

СКОРПИУС борчылган кыяфәттә.

СКОРПИУС: Альбус, нәрсәдер дәрәс түгел. Вакыт-күчәргеч калтырый.

Тек-тек иткән тавыш ишетелә башлый, туктаусыз куркыныч текелдәү бу. Ул Вакыт-күчәргечтән килә.

ЛЮДО БЭГМЕН: Һәм Седрик сул яктан урый, уңдагы чокырга сикерә Һәм таягын әзерли. Һм, бу яшь, кыю, сылу егет безне нәрсә белән гажәпләндерер икән?

АЛЬБУС (*таягын чыгарып*): Экспеллиармус!

СЕДРИКның таягы АЛЬБУСның кулына килеп төшә.

ЛЮДО БЭГМЕН: Әмма нәрсә, нәрсә булды бу? Сихерме бу яки башка нәрсәме? Аның таягы очып китте, Седрик Диггори коралсыз.

СКОРПИУС: Альбус, Вакыт-күчәргечкә нидер булды бугай...

Вакыт-күчәргеч тагын да көчләрәк тавыш белән текелди.

СКОРПИУС АЛЬБУСны эләктерә.

Текелдәү соң чигенә җитә Һәм яктылык кабына.

Һәм вакыт хәзерге заманга кайта, АЛЬБУС авыртудан кычкыра.

СКОРПИУС: Альбус! Нәрсәңне авырттырдың? Альбус, син...

АЛЬБУС: Нәрсә булды?

СКОРПИУС: Ул чикле булган, Вакыт-күчәргечнең вакыты чикле булган.

АЛЬБУС: Без булдырдык микән? Без нәрсәне дә булса үзгәртә алдык микән?

Кинәт кенә сәхнәне бөтен яктан да килеп чыккан ҺАРРИ, РОН (хәзер аның баш кырында чәч юлы бар, ә киемнәре бер-берсенә килешләрәк), ДЖИННИ һәм ДРАКО биләп ала. СКОРПИУС боларның барысына карый да Вакыт-күчергечне кесәсенә салып куя. АЛЬБУС аларга җентекләп карый алмый, ул һаман авыртына.

РОН: Әйттем ич. Әйттем ич, аларны күрдем дип.

СКОРПИУС: Хәзер беләбез дип уйлыйм.

АЛЬБУС: Сәлам, әти. Нидер булды әллә?

ҺАРРИ улына ышана алмыйча карап тора.

ҺАРРИ. Әйе. Син шулай дия аласың.

АЛЬБУС җиргә ава. ҺАРРИ белән ДЖИННИ аңа ярдәмгә атыла.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, СИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ҺОСПИТАЛЬ ЯГЫ

АЛЬБУС хоспиталь караватында йоклый. ҺАРРИ аның янында борчылып утыра. Аның артында шулай ук борчулы, мәрхәмәтле кыяфәтле кеше рәсеме. ҺАРРИ күзләрен уа, тора һәм бүлмә буйлап йөри. Аркасын турайтса, киерелеп ала.

Аннан ул күз карашы белән рәсем белән очраша. Рәсемдәге кеше дә борчулы булып күренә. ҺАРРИ да аңа борчулы караш белән җавап бирә.

ҺАРРИ: Профессор Дамблдор.

ДАМБЛДОР: Хәерле кич, Һарри.

ҺАРРИ: Мин сезне юксындым. Директор бүлмәсенә соңгы вакытта кайчангына керсәм дә, сезнең рәсем кысасы гел буш иде.

ДАМБЛДОР: Аһ, хуш, мин вакыт-вакыт башка портретларымда да күренеп алырга яратам. (*ул АЛЬБУСка карый*). Аның белән бар да тәртиптә булырмы?

ҺАРРИ: Ул инде бер тәүлек йоклый, Мадам Помфри кулын дәвалый алсын өчен инде. Ул бик сәер хәл бу, ди. Әйтерсең, кулы егерме ике ел элек сынган

да, аннан аны шулай үзенчә төзәлгә калдырганнар. Ләкин бар да әйбәт булачак, ди.

ДАМБЛДОР: Күз алдына китерәм, улыңның газаплануын күрү бер дә рәхәт түгелдер.

ҺАРРИ ДАМБЛДОРга карый, аннан АЛЬБУСка.

ҺАРРИ: Аңа сезнең исемне бирүемә ничек каравыгыз турында беркайчан да сорамадым бугай.

ДАМБЛДОР: Турысын әйткәндә, Һарри, син улыңа гажәеп авыр йөк күтәрергә кушкансың кебек тоела.

ҺАРРИ: Миңа сезнең ярдәм кирәк. Киңәшегез кирәк. Альбус куркыныч астында диде Бэйн. Мин улымны ничек саклый алам, Дамблдор?

ДАМБЛДОР: Барлык кешеләрдән мине сайлап алып, егетне коточкыч куркынычтан аралау турында сорау бирәсеңме? Без яшьләргә бәладән саклый алмыйбыз. Хәсрәт килергә тиеш, һәм ул килә.

ҺАРРИ: Миңа карап кына торыргамы?

ДАМБЛДОР. Юк. Син аны авырлыклардан чыгарга өйрәтергә тиешсең.

ҺАРРИ: Ничек? Ул бит тыңламый.

ДАМБЛДОР: Ә, бәлки, ул синең аны чынлап күрүеңне көтәдер.

ҺАРРИ, моны сеңдереп, кашын жыера.

(хис белән). Портретларның ләгънәте дә, хикмәте дә... төрлене ишетү. Мәктәптә, министрлыкта, мин кешеләрнең ни сөйләгәннен ишетәм...

ҺАРРИ: Мин һәм улым турында нинди сүзләр йөри соң?

ДАМБЛДОР: Имеш-мимешләр түгел. Борчылу. Сөз икегез капма-каршы торасыз икән дип. Ул авыр бала икән дип. Синең белән дорфа дип. Миндә шундый фикер туды: мөгаен, аны яратуың сине сукурайтадыр.

ҺАРРИ: Сукурайта?

ДАМБЛДОР: Син аны ничек бар, шулай итеп күрергә тиешсең, Һарри. Аны яралаган нәрсәне табарга тиешсең.

ҺАРРИ: Мин аны ничек бар шулай күрмиммени? Һәм нәрсә яралый аны? *(уйлана).* Яки кем яралый аны?

АЛЬБУС *(йокысында сөйләшә):* Әти...

ҺАРРИ: Бу кара болыт, ул кемдер бит, әйеме? Нәрсәдер түгел?

ДАМБЛДОР: Аһ, минем фикернең ни мәғнәсе бар соң? Мин нибары сурәт һәм хәтер генә, Һарри, сурәт һәм хәтер. Һәм минем беркайчан да улым булмады.

ҺАРРИ: Әмма миңа сезнең киңәш кирәк.

АЛЬБУС: Әти?

ҺАРРИ АЛЬБУСка карый, аннары янә ДАМБЛДОРга карамакчы була, ләкин ул инде киткән.

ҺАРРИ: Юк, хәзер тагын кая киттегез инде?

АЛЬБУС: Без, без һоспитальдәме?

ҺАРРИ игътибарын янә АЛЬБУСка юнәлтә.

ҺАРРИ (*ышаныр-ышанмас кына*): Әйе. Һәм син савыгырсың. Хәлең кайтсын өчен Мадам Помфри сиңа нәрсә бирергә дә белмәде, шуңа сиңа, мөгаен, күп шоколад ашарга кирәк булыр диде. Мин дә берәз капсам, каршы түгелсендер бит? Мин сиңа берничә сүз әйтергә теләм, һәм, уйлавымча, бу сүзләр сиңа ошамас.

АЛЬБУС әтисенә карый, аның нәрсә әйтергә теләгәнен аңлап бетерми. Ул катышмаска карар кыла.

АЛЬБУС: Яхшы.

ҺАРРИ берәз шоколад ала, ул зур кисәк каба. АЛЬБУС, аптырап әтисенә карап тора.

Жиңелрәкме?

ҺАРРИ: Күпкә жиңелрәк.

Ул шоколадны улына суза. АЛЬБУС бер кисәк ала. Әти белән ул бергә ашый.

Кулың ничек, авыртамы?

АЛЬБУС кулын бөгеп карый.

АЛЬБУС: Авыртмый, шәп.

ҺАРРИ (*йомшак кына*): Кайда булдыгыз, Альбус? Ничек борчылганыбызны әйтеп бетереп булмыйдыр. Әниң ни эшләргә дә белмәде...

АЛЬБУС әтисенең күзләренә туры карый. Ул яхшы ялганлый.

АЛЬБУС: Без мәктәпкә барырга теләмибез дигән фикергә килдек. Маглар дөньясында яңа тормыш башлый алырбыз дидек. Ялгышканыбызны аңладык аннары. Сөз безне тапканда, без Һогвартска кайтып килә идек.

ҺАРРИ: Дурмстранг мантияләрендә?

АЛЬБУС: Мантияләр... Скорпиус белән мин без әлләни уйлап тормаган идек.

ҺАРРИ: Һәм ник, ник качтың? Минем аркадамы? Мин әйткән сүзләр аркасындамы?

АЛЬБУС: Белмим. Әгәр Һогвартс сиңа килешмәсә, ул сиңа рәхәт урын булмаячак.

ҺАРРИ: Һәм Скорпиус сине качарга өндәдеме?

АЛЬБУС: Скорпиус? Юк.

ҺАРРИ АЛЬБУСка карый, аның тирәсендә нинди аура булуын аңларга тырышып, тирән уйлый.

ҺАРРИ: Мин Скорпиус Малфой белән аралашуыңны теләмим.

АЛЬБУС: Нәрсә? Скорпиус белән?

ҺАРРИ: Мин белмим, син аның белән ничек беренче тапкыр дуслашкансыңдыр, ләкин син дуслашкансың, ә хәзер мин...

АЛЬБУС: Минем иң якин дустым, бердәнбер дустым белән?

ҺАРРИ: Ул куркыныч.

АЛЬБУС: Скорпиус? Куркыныч? Синең аны күргәнең бармы? Эти, әгәр син чыннан да аны Волдеморт улы дип...

ҺАРРИ: Мин белмим, нәрсәдер ул, мин синең аны ташларга тиеш булуыңны гына беләм. Миңа Бэйн әйте.

АЛЬБУС: Кем ул Бэйн?

ҺАРРИ: Яхшы күрәзәче булган кентавр. Ул синең өстендә кара болыт бар диде һәм...

АЛЬБУС: Кара болыт?

ҺАРРИ: Һәм Сихернең кайта башлавына ышаныр өчен, ныклы дәлилләрем бар, һәм мин сине шуннан сакларга тиешмен. Аннан да сакларга. Скорпиустан араларга.

АЛЬБУС бер мизгелгә икеләнеп кала, аннан аның йөзе усаллана.

АЛЬБУС: Әгәр мин теләмәсәм? Аны калдырмасам?

ҺАРРИ, тиз-тиз уйланып, улына карый.

ҺАРРИ: Менә бу харита. Элек аны бер яхшы эш тә кылмаска сүз биреп кулланалар иде. Хәзер без аны синең арттан карап торучы өчен пергамент күз

итәчәкбез. Профессор МакГонагалл синең һәр хәрәкәтеңне күзәтәчәк. Сезнең икегезне бергә күргән саен, ул очып килеп җитәчәк, Һогвартстан чыгарга маташкан саен, ул тагын очып килеп җитәчәк. Дәрәсләреңне калдырмасың дип ышанам. Аларның берсе дә Скорпиус белән бер вакытта булмаячак, ә дәрәс арасында син Гриффиндорның кунак бүлмәсендә генә калачаксың!

АЛЬБУС: Син мине Гриффиндор бүлмәсенә кертә алмыйсың! Мин бит Слизеринда!

ҺАРРИ: Уйнама минем белән, Альбус, кайсы Йортка караганыңны яхшы беләсең. Әгәр директор сине Скорпиус белән күрсә, мин сине әфсен белән төзәтермен. Һәр хәрәкәтеңне, һәр әңгәмәңне күрергә һәм ишетергә мөмкинлегем булыр. Ә шул арада минем Идарәдә Скорпиусның чын тарихын тикшерерләр.

АЛЬБУС (*елый башилан*): Эти, син алай эшли алмыйсың, бу...

ҺАРРИ: Син мине яратмаганга, мин озак кына үземне начар эти дип санадым. Хәзер менә аңладым: миңа синең ошатуың кирәкми, миңа синең тыңлавың гына кирәк, чөнки мин синең атаң, һәм мин яхшырак беләм. Гафу ит, Альбус. Хәзер шулай булачак.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, ТУГЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС. БАСКЫЧЛАР

АЛЬБУС, ҺАРРИга ияреп, бөтен сәхнә аркылы уза.

АЛЬБУС: Ә әгәр мин качсам? Мин качачакмын.

ҺАРРИ: Альбус, бар караватыңа.

АЛЬБУС: Мин тагын качып китәчәкмен.

ҺАРРИ: Юк. Син качмаячаксың.

АЛЬБУС: Мин качырмын, һәм бу юлы Рон безне табалмаслык итәрмен.

РОН: Үз исемемне ишеттемме мин?

РОН баскычка күтәрелә, аның чәч юлы хәзер бик агрессив күренә, мантиясе чак кына кыскарак, киёмнәре, ни гажәп, бик килешеп тора.

АЛЬБУС: Рон абый! Шөкер Дамблдорга. Синең мәзәкләреңнең кайчан да булса кирәге булган икән, менә ул вакыт хәзер...

РОН аптырап каш жыера.

РОН: Мәзәк? Мин бер мәзәк тә белмим.

АЛЬБУС: Әлбәттә беләсең. Син бит шаяртулар кибете тотасың.

РОН (*хәзер бигрәк тә аптыран*): Мәзәк кибете? Хуш алайса. Һәрхәлдә, мин сине табуыма шатмын. Мин берәз кәнфит алып килмәкче идем, һы, хәл жыйр өчен шунда, ие... ә чынлыкта Падма, ул гел миннән күбрәк, тирәнрәк кереп уйлый, һәм ул сиңа мәктәпкә кирәкле берәр нәрсә бүләк итү дәрәсрәк булып диде. Шуңа күрә менә сиңа каурыйлар тупланмасы. Әйе, әйе, әйе. Карале син боларга, иң шәп каурыйлар.

АЛЬБУС: Кем ул Падма?

ҺАРРИ АЛЬБУСка каш жыера.

ҺАРРИ: Жиңгәчәң.

АЛЬБУС: Минем Падма исемле жиңгәм бармыни?

РОН (*ҺАРРИга*): Башына Конфундус әфсене тигән әллә? (*АЛЬБУСка*). Минем тормыш иптәшем, Падма. Син хәтерлисәң аны. Битеңә терәлеп диярлек әкрән генә сөйләшә, үзеннән бөтнек тәме килә берәз. (*Бөгелә*). Падма, Панджуның әнисе! (*ҺАРРИга*). Мин монда шуның аркасында инде, әлбәттә. Панджу. Ул тагын нәрсәдер майтарып ташлаган. Мин аңа Акыргыч кына жибәрмәкче идем, әмма Падма үземә килергә кушты. Белмим, нәрсәгәдер. Бу бала миннән көлә бугай.

АЛЬБУС: Әмма... син бит Һермионага өйләнгән.

Тынлык. РОН берни дә аңламый тора.

РОН: Һермиона. Юк. Юууууук! Мерлинның сакалы!

ҺАРРИ: Альбус Гриффиндорда укуын да оныткан. Бик уңайлы.

РОН: Әйе, гафу, абзыкай, син чыннан да Гриффиндорда.

АЛЬБУС: Ләкин мин ничек Гриффиндорга элэгә алдым?

РОН: Син Бүлүче Эшләпәнә ышандыра алдың, хәтерләмисеңмени? Панджу син гомергә дә Гриффиндорга элэгә алмыйсың дип ирештергәч, син аңа үч итәр өчен булса да Гриффиндорга керергә булдың. Мин сине гаепли алмыйм, (*коры*), без барыбыз да кайвакыт йөзәбездән елмаюны качырырга мәжбүр булабыз, шулай бит. (*жәфалы*). Зинһар, ни әйткәнемне Падмага сөйләмәгез.

АЛЬБУС: Кем ул Панджу?

РОН белән ҺАРРИ АЛЬБУСка текәлә.

РОН: Шайтан алгыры, син чыннан да үзең түгел бугай, ә? Һәрхәлдә, мин китем, үземә үзем Акыргыч жибәргәнче.

Китешли ул абынып китә. Анда элеккеге РОНның бер әсәре дә юк.

АЛЬБУС: Ләкин бу... мәгънәсез бит.

ҺАРРИ: Альбус, син нәрсә генә уйлап чыгарсаң да, аны эшләмәячәксең. Мин фикеремне үзгәртәргә жыйенмыйм.

АЛЬБУС: Әти, син икенәң берсен сайлайсың, йә син....

ҺАРРИ: Юк, монда син икенәң берсен сайларга тиеш, Альбус. Йә әйткәнне эшлисең, йә тагын да тирәнрәк, тирәнрәк проблемага чумасың. Аңладыңмы?

СКОРПИУС: Альбус? Син сәламәт. Бу искиткеч.

ҺАРРИ: Ул дәваланып житте. Һәм безгә китәргә кирәк.

АЛЬБУС СКОРПИУСка карый, бу аның йөрәгенә яра сала. Ул алга атлый.

СКОРПИУС: Син миңа ачулымы? Нәрсә булды ?

АЛЬБУС туктый һәм СКОРПИУСка таба борыла.

АЛЬБУС? Эшләгәнме? Нәрсә дә булса эшләгәнме?

СКОРПИУС: Юк... Ләкин, Альбус.

ҺАРРИ: Альбус. Нинди әкият сөйләсәң дә, сиңа туктарга кирәк, хәзер үк. Бу соңгы кисәтү.

АЛЬБУС әтисе һәм дуствы арасында бәргәләнгән сыман күренә.

АЛЬБУС: Мин булдыралмыйм.

СКОРПИУС: Нәрсәне?

АЛЬБУС: Безгә аерым йөрсәк яхшырак, ярыймы?

СКОРПИУС аңа карап кала. Аның да йөрәге яралы.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ДИРЕКТОР БҮЛМӘСЕ

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ бик бәхетсез күренә, ҺАРРИ бик тәвәккәл һәм максатчан, ә ДЖИННИ нинди кыяфәттә булырга тиешлегендә икеләнә.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Моның Мародерлар харитасы өчен яраклы эш булуында икеләнәм әле мин.

ҺАРРИ: Әгәр аларны икесен күрсәгез, булдыра алганча тизрәк яннарына барып житегез һәм аерыгыз.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Һарри, синеңчә, бу чыннан да дәрәс карармы? Кентаврларның хикмәт иясе булуында шикләнүдән бик ерак торсам да, Бэйн әкәмәт усал кентавр һәм... йолдызлыкларны үзенә кирәк булганча аңлату да аңа хас булмаган эш түгел.

ҺАРРИ: Мин Бэйнга ышанам. Альбус Скорпиустан аерылырга тиеш. Үзе өчен дә, башкалар өчен дә кирәк бу.

ДЖИННИ: Миңа калса, Һарри әйтергә теләгән фикер...

ҺАРРИ (*катгый итеп*): Профессор ни әйтергә теләгәнемне белә.

ДЖИННИ ҺАРРИга карый, ул аның шундый итеп аралашуына гажәпләнә.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Альбусны илдә булган иң көчле тылсымчы һәм тылсымчыбикәләр тикшерде, һәм берсе дә аның өстендә бозым яки бәддога булуын тапмады да, сизмәде дә.

ҺАРРИ: һәм Дамблдор, Дамблдор әйтте.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Нәрсә?

ҺАРРИ: Аның сурәте. Без сөйләшкән идея. Ул мәгънәле сүзләр әйтте.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Дамблдор вафат, Һарри. һәм мин инде сиңа әлегрәк әйткән идем, портретлар кешенең ярты асылын да күрсәтмиләр.

ҺАРРИ: Ул мәхәббәт сине сукурайткан диде.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Баш мөгаллимнең сурәте — хатирә генә. Ул мин кабул итәргә тиешле карарлар өчен ярдәмче чара булырга тиешле. Әмма мин бу вазифага керешкәндә үк миңа яхшы киңәш биреп, сурәтне шәхес белән бутамаска өйрәттеләр. Шуңа ук киңәш сезгә дә файдага булып.

ҺАРРИ: Әмма ул хаклы булган. Хәзер мин моны күрәм.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Һарри, син гадәттән тыш басым астында булдың, Альбусны югалту, аны эзләү, жәрәхәтенең нәрсә аңлатканыннан курку... Ләкин мин сиңа сөйләгәндә, таян миңа, син хата ясыйсың.

ҺАРРИ: Альбус мине моңарчы яратмады. Миңа хәзер дә аның ошатуы кирәкми. Тик ул иминлектә булчак. Сезгә хөрмәтем искиткеч зур булса да, Минерва, сезнең балагыз юк һәм...

ДЖИННИ: Һарри!

ҺАРРИ: һәм сез аңлап бетермисез.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ (*бик тирән рәнҗеп*): Укытучы һөнәренә багышланган гомерем ниндидер мәгънәгә иядер дип өметләнгән идем...

ҺАРРИ: Бу харита минем улымның кайда булуын һәрчак күрсәтәчәк. Сез аны кулланырсыз дип өметләнем. Һәм әгәр кулланмавыгызны ишетсәм, мин мәктәпкә булдыра алганча усаллык белән кайтачакмын һәм Министрлыкта булган бар көчне кулланачакмын — монысы аңлашыламы?

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ (*бу катылыктан башы әйләнен*): Аңлашыла.

ДЖИННИ ҺАРРИга карый, аның ниндигә өверелгәнненә ышанып бетә алмый. Ул исә бер караш белән дә җавап бирми.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНБЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, КАРАҢГЫ КӨЧЛӘРДӘН САКЛАНУ ДӘРЕСЕ БҮЛМӘСЕ

АЛЬБУС, берәз икеләнебрәк, класска керә.

ҺЕРМИОНА: Аһа. Безнең поезд тәртипләрен бозучыбыз. Ниһаять, безнең арага кушылдыгыз.

АЛЬБУС: Һермиона?

Ул гажәпләнгән. ҺЕРМИОНА укытучы урынында басып тора.

ҺЕРМИОНА: Минем исемем Профессор Грэйнджер иде бугай, Поттер.

АЛЬБУС: Сез нишлисез монда?

ҺЕРМИОНА: Укытам әле менә, үз башыма. Ә сез монда нишлисез? Белем аласыздыр дип өметләнем.

АЛЬБУС: Эмма син... син... Тылсым министры.

ҺЕРМИОНА: Тагын шул хыялларыңмы, Поттер? Бүген без Патронус әфсенен үтәрбез.

АЛЬБУС (*шаккатып*): Син Караңгы көчләрдән саклану укытучысымы?

Көлгән тавышлар ишетелә.

ҺЕРМИОНА: Сабырлыгымны югалтам хәзер. Аңгыралык өчен Гриффиндордан ун баллы кисәм.

ПОЛЛИ ЧАПМАН (*тирән үпкә белән, басып*): Юк. Юк. Ул моны махсус эшләде. Ул Гриффиндорны күрә алмый, һәм моны һәркем белә.

ҺЕРМИОНА: Утырыгыз, Полли Чапман, эш начарга киткәнче. (*ПОЛЛИ уфылдый һәм утыра*). Мин сезгә дә аның үрнәгенә иярергә тәкъдим итәм, Альбус. Һәм бу әкиятегезне тәмамлагыз.

АЛЬБУС: Ләкин сез мондый түгел бит.

ҺЕРМИОНА: Һәм Альбус Поттерга минем чыннан да шундый булуымны күрсәтер өчен Гриффиндордан егерме баллны алам.

ЯНН ФРЕДЕРИКС: Хәзер үк утырмасаң, Альбус...

АЛЬБУС утыра.

АЛЬБУС: Әйтергә генә ярыймы?

ҺЕРМИОНА: Юк, ярамый. Тыныч кына утыр, Поттер, югыйсә син булган соңгы абруенны да югалтачаксың. Хәзер исә кем миңа Патронусның ни икәнен әйтә ала? Кем? Беркем дә? Сез иң өметсез укучылар икән.

ҺЕРМИОНА нечкә итеп елмая. Ул чыннан да шактый усал.

АЛЬБУС: Юк. Бу жүләрлек. Кайда Роза? Ул сезгә мәзәк кылануыгызны әйтер иде.

ҺЕРМИОНА: Кем ул Роза? Синең уйлап чыгарылган дустаныңмы?

АЛЬБУС: Роза Грэйнджер-Уизли! Сезнең кызыгыз! (*Эшне аңлап*). Әлбәттә, сез Рон белән өйләнешмәгәч, Роза...

Көлешкән тавышлар.

ҺЕРМИОНА: Нинди оятсызлык! 50 балл — Гриффиндордан. Һәм ышан миңа, әгәр кем дә булса мине тагын бүлдерсә, йөз баллга ябешәчәкмен...

Ул класс буйлап күз йөртеп чыга. Беркем бер мускулын да селкетми.

Яхшы. Патронус — тылсымлы әфсен, сезнең иң уңай хис-кичерешләрегезнең чагылышы, ул сезнең белән барыннан да бигрәк охшашлыкка ия хайван формасын ала. Бу — яктылык бүлгәе. Әгәр дә сез Патронус чакыра аласыз икән, сез үзегезне бар дөньядан саклый аласыз. Бу исә кайбер очракларда сез уйлаганнан ешрак кирәк булачак.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, БАСКЫЧЛАР

АЛЬБУС баскыч буйлап карана-карана менә.

Ул бернәрсә дә күрми. Ул чыга. Баскычлар биегән сыман хәрәкәтләнә.

СКОРПИУС аның артыннан керә. Ул АЛЬБУСны күрдем дип уйлый, аның монда булавын аңлый.

Кырыеннан баскыч узып киткәндә, ул идәнгә утыра.

ТЕРЕКӨМЕШ ХАНЫМ керә һәм баскыч буйлап атлый. Өстән ул СКОРПИУСка китәргә кушып кул чаба.

Ул буйсына һәм моннан китә, аның ялгызлыгы ап-ачык.

АЛЬБУС керә һәм баскыч буйлап атлый.

СКОРПИУС керә һәм баскыч буйлап атлый.

Баскычлар очраша. Ике егет бер-берсенә карый.

Өметсез һәм өмет белән — барысы бергә.

Һәм аннары АЛЬБУС читкә карый, һәм бу мизгел бозыла, шуның белән бергә, мөгаен, дуслык та бозылгандыр.

Һәм хәзер баскычлар аерыла, ике караш очраша — берсе гаепле, икенчесе — сыкрулулы. Икесе дә бәхетсез.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ белән ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, АШ БҮЛМӘСЕ

ДЖИННИ белән ҺАРРИ бер-берсенә сак кына карыйлар. Алар арасында бәхәс бар, һәм икесе дә бу турында белә.

ҺАРРИ: Бу дәрәс карар.

ДЖИННИ: Син ышандырырга теләгән төсле.

ҺАРРИ: Син аның белән ихлас булырга дидең, әмма чынлыкта миңа үзем белән ихлас булулары кирәк, йөрәгем әйткәнгә ышанулары кирәк...

ДЖИННИ: Һарри, дөньяда кайчан да булса яшәгән тылсымчыларның иң бөек йөрәкләренең берсе — синеке, мин йөрәгеңнең шулай эшләргә әмер бирүенә ышанмыйм.

Алар ишек каккан тавыш ишетәләр.

Ишек коткарды.

Ул чыга.

Бер мизгелдән соң ДРАКО керә, аны ачу баскан, ләкин ул моны яхшы итеп яшерган.

ДРАКО: Мин озак торалмыйм. Һәм безгә озак вакыт кирәкми дә.

ҺАРРИ: Мин ничек ярдәм итә алам?

ДРАКО: Мин монда синең белән капма-каршы торыр өчен түгел. Әмма минем улым күз яшенә буыла, мин аның әтисе, шулай булгач, мин монда синнән сорарга килдем: нигә син ике яхшы дусны аерасың?

ҺАРРИ: Мин аларны аермыйм.

ДРАКО: Син мәктәп жәдвәлен үзгәрткәнсең, укытучыларга һәм Альбусның үзенә янагансың. Нигә?

ҺАРРИ ДРАКОга игътибар белән карый һәм аннары читкә борыла.

ҺАРРИ: Мин улымны якларга тиешмен.

ДРАКО: Скорпиустанмы?

ҺАРРИ: Бәйн улым өстендә караңгылыкны сизүен әйтте. Улым тирәсендә караңгылык.

ДРАКО: Нәрсә әйтмәкче буласың, Поттер.

ҺАРРИ борыла һәм ДРАКОга туп-туры карый.

ҺАРРИ: Син чыннан да... чыннан да ул синеке дип уйлыйсыңмы, Драко?

Үле тынлык.

ДРАКО: Син сүзләреңне... кире кайтарачаксың.

ҺАРРИ сүзен кире алмый.

ДРАКО кулына таягын ала.

ҺАРРИ: Син бит моны эшләргә теләмисең.

ДРАКО: Телим..

ҺАРРИ: Минем сиңа зыян саласым килми, Драко.

ДРАКО: Кызык, ә менә минем сиңа зыян саласы килә.

Алар сугышырга әзерләнә, таякларын чыгаралар.

ДРАКО белән ҺАРРИ: Экспеллиармус!

Әфсеннәр бәрелешә һәм капма-каршы якка китә.

ДРАКО: Инкарцерио!

ҺАРРИ ДРАКОның таягынан чыккан кабыныштан тайпылып кала.

ҺАРРИ: Таранталлегра!

ДРАКО читкә сикерә.

Син әзерләнәп килгәнсең, Драко.

ДРАКО: Ә син осталыгыңны югалткансың, Потер. Денсажео!

ҺАРРИ читкә тайпылырга өлгереп кала.

ҺАРРИ: Риктусемпра!

ДРАКО урындык белән кабынышны тоткарлап кала.

ДРАКО: Флипендо!

ҺАРРИ һавада әйләнә башлый. ДРАКО көлә.

Ничек анда, картлач.

ҺАРРИ: Без яшьтәшләр, Драко.

ДРАКО: Ә мин яшьрәк күренәм.

ҺАРРИ: Брахиабиндо!

Тылсымлы баулар ДРАКОны нык итеп бәйли.

ДРАКО: Шушы да булдымы тылсым? Эмансипаре.

ДРАКО баулардан азат ителә.

Левикорпус!

ҺАРРИ тайпылырга өлгерә.

Мобиликорпус! Оһ, бу шулкадәр кызык...

ДРАКО ЫАРРИНЫ өскө күтөртө һәм өстөлгә сикертеп төшерә. ЫАРРИ тәгәрәгәндә, ДРАКО өстөлгә сикереп менә, ул таягын әзерли, әмма ЫАРРИ әфсен атарга житешә...

ЫАРРИ: Обскуро!

ДРАКО шунда ук күз бәйләвечен салып ташлый.

Болар тагын сугышка әзерләнә, ЫАРРИ аңа урындык ыргыта.

ДРАКО аның астына сикерергә өлгерә һәм таягы белән аның тизлеген әкрәнәйтә.

ДЖИННИ: Өч минут элек кенә чыгып киттем!

Ул аш бүлмәсенең нәрсәгә әйләнгәнән карый. Урындыкларның һавада туктап калганын күрә. Ул таягы белән аларны кире идәнгә төшерә.

(корырактан корырак). Йә, нәрсә булды инде монда?

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҖОГВАРТС, БАСКЫЧЛАР

Бик бәхетсез кыяфәтле СКОРПИУС баскыч буйлап төшә.

ДЕЛЬФИ икенче яктан йөгереп чыга.

ДЕЛЬФИ: Хуш, мин монда булырга тиеш түгел.

СКОРПИУС: Дельфи?

ДЕЛЬФИ: Чынлыкта, мин безнең бөтен эшебезне харап итә яздым... ул инде ... белүеңчә, мин табигатем белән куркыныч яратучы түгел. Минем Җогвартста моңарчы булганым юк. Сакчылар монда бик ялкау, шулай бит? Һәм бик күп портретлар. Һәм коридорлар. Һәм өрәкләр! Бер башсыз диярлек, сәр кыяфәтле өрәк миңа сине кайда табып булганын аңлатты, ышанасыңмы-юкмы?

СКОРПИУС: Синең Җогвартста булганың юкмени?

ДЕЛЬФИ: Бала чагымда мин авырдым, берничә ел рәттән. Башка кешеләр барды, ә мин — юк.

СКОРПИУС: Син шулкадәр авырдыңмы? Гафу ит, мин бу турыда белмәдем.

ДЕЛЬФИ: Мин бу хакта бик сөйләмим, ниндидер фажигә мисалы булып, кеше игътибарында буласым килми, аңлуйсыңдыр?

СКОРПИУС моны аңлый. Ул нидер әйтмәкче булып аңа карый, ләкин ДЕЛЬФИ кинәт кенә күз карашыннан югала, студентлар үтә. СКОРПИУС студентлар үтәп киткәнче үзен гадәттәгечә тотарга тырыша.

Алар киттеме?

СКОРПИУС: Дельфи, монда булу синең өчен артык куркынычтыр, бәлки.

ДЕЛЬФИ: Хуш, кемдер шундыйрак эш башкарырга тиеш инде.

СКОРПИУС: Дельфи, безнең сәяхәт барып чыкмады, вакытны үзгәртә алмадык.

ДЕЛЬФИ: Мин беләм. Альбус миңа ябалаклады. Тарих китаплары үзгәрде, ләкин тиешенчә түгел — Седрик әле һаман вафат. Чынлыкта, беренче биремне башкара алмавы аны икенчесендә жиңу теләген арттырган гына.

СКОРПИУС: Һәм Рон белән Һермиона тәмам бозылышканнар, мин һаман аңламыйм, нигә икән.

ДЕЛЬФИ: Һәм менә шуңа күрә Седрик мәсьәләсә көтеп торырга тиеш. Болар барысы да тәмам буталчык хәзер, һәм син Вакыт-күчергенче саклап дәрәс эшләгәнсең, Скорпиус. Әмма мин нәрсә әйткән идем, кемдер сезнең икегез белән нидер эшләргә тиеш.

СКОРПИУС: Oh.

ДЕЛЬФИ: Сез иң якын дуслар. Ул жибәргән һәр ябалак хатында аның сине юксынганын сизәм. Ул моның өчен бик борчыла.

СКОРПИУС: Ул елашыр өчен жылкә тапканга охшаган. Сиңа күпме ябалак жибәрде инде ул?

ДЕЛЬФИ йомшак кына итеп елмая.

Гафу. Мин әйтмим... Мин бары ни барганын гына аңламыйм. Мин аны күрергә, аның белән сөйләшәргә тырыштым, әмма мин шулай тырышкан саен ул каядыр кача.

ДЕЛЬФИ: Син беләсең, сезнең яшәтә булганда, минем якын дуслым юк иде. Миңа ул кирәк иде. Өзгәләндем мин аның өчен. Кечкенәрәк чакта мин бер дуслы уйлап чыгарган идем, ләкин...

СКОРПИУС: Минем дә шундый бар иде берәү. Фларри исемле. Аннан гобстоунс кагыйдәләре аркасында талаштык.

ДЕЛЬФИ: Альбуска син кирәк, Скорпиус. Бу сокландыргыч нәрсә.

СКОРПИУС: Мин аңа ни өчен кирәк?

ДЕЛЬФИ: Бар хикмәте шунда түгелмени инде? Дуслыкның, мин әйтәм. Син аңа ни кирәклеген белмисең. Син моның аңа кирәк булуын гына беләсең. Тап аны, Скорпиус. Сез икегез бер-берегезгә бәйләнгән.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНБИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ белән ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, АШ БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ белән ДРАКО бер-берсеннән бик ерак утыра, ДЖИННИ аларның арасында.

ДРАКО: Кухня өчен гафу ит, Джинни.

ДЖИННИ: Аһ, бу минем кухня түгел. Күпчелек вакыт Һарри пешеренә.

ДРАКО: Мин дә аның белән сөйләшә алмыйм. Скорпиус. Бигрәк тә Астория китеп баргач. Мин хәтта әнисен югалтуның аңа ничек тәэсир итүе турында да сөйләшә алмыйм. Ничек кенә тырышсам да, аңа барып житә алмыйм. Син Альбус белән сөйләшә алмыйсың. Мин Скорпиус белән сөйләшә алмыйм. Эш менә шунда. Улымның явыз булуында түгел. Син тәкәббер кентаврның сүзләренә никадәр ышансаң да, син барыбер дуслыкның көчен аңлайсың.

ҺАРРИ: Драко, син нәрсә генә уйласаң да...

ДРАКО: Мин һәрвакыт синнән көнләштем, беләсеңме, Узли һәм Грейнджер. Минем исә...

ДЖИННИ: Крэбб белән Гойл.

ДРАКО: Себеркенең бер башын икенчесеннән аера алмаган ике бүкән. Сез, сез өчегез балкый идегез. Бер-берегезне ошата идегез. Сизгә күңелле иде. Һәм бу дуслыкка мин бар нәрсәдән дә ныграк кызыга идем.

ДЖИННИ: Мин дә алардан көнләшә идем.

ҺАРРИ ДЖИННИга гажәпләнен карый.

ҺАРРИ: Мин аны якларга тиеш.

ДРАКО: Минем әти дә мине яклыйм дип уйлый иде. Күпчелек очракта. Минемчә, кеше кайсыдыр мизгелдә сайларга тиеш: ул нинди кеше булырга тели. Һәм әйтәм сиңа, бу вакытта сиңең яныңда ата-ана яки дустан булырга тиеш. Ләкин әгәр син бу вакытта әти-әниеңне күрә алмасаң, ә дустан булмаса... ул очракта син тәмам ялгыз. Ә ялгыз булу — бик авыр. Мин ялгыз идем. Бу мине чын караңгылыкка китерде. Том Редл шулай ук ялгыз бала булган. Син, бәлки, аңламассың да моны, Һарри, әмма мин аңлайм, һәм Джинни да аңлай дип уйлайм.

ДЖИННИ: Ул хаклы.

ДРАКО: Том Реддл караңгылыктан килеп чыкмады. Том Реддл әкреләп Лорд Волдемортка әйләнде. Бәлки, Бэйн күргән кара болыт Альбусның ялгызлыгы

булгандыр. Аның йөрәк сыкравы. Аның нәфрәте. Югалтма баланы. Син үкенәчәксең. Һәм ул да. Чөнки син аңа кирәк, һәм Скорпиус та кирәк, әлегә моны аңласа да, аңламаса да.

ҺАРРИ ДРАКОга карый, ул уйлана.

Ул сүз әйтер өчен авызын ача. Ул уйлый.

ДЖИННИ: Һарри. Очу дарысын үзең аласыңмы, әллә мин алыыммы?

ҺАРРИ хатынына карый.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНАЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, КИТАПХАНӘ

СКОРПИУС китапханәгә килә. Ул уңга һәм сулга карана. Аннары ул АЛЬБУСны күрә. АЛЬБУС та аны күреп ала.

СКОРПИУС: Сәлам.

АЛЬБУС: Скорпиус. Миңа ярамый...

СКОРПИУС: Беләм. Син хәзер Гриффиндорда. Мине күрәсең килми хәзер. Ләкин мин барыбер монда. Синең белән сөйләшер өчен.

АЛЬБУС: Безгә сөйләшергә дә ярамый.

СКОРПИУС: Син тиеш. Үткән эшләр турында онытып булыр дип уйлыйсыңмы? Дөнья акылдан язган, игътибар иттеңме?

АЛЬБУС: Мин беләм, аңлашыламы? Рон сәерләнгән. Һермиона — укытучы, болар барысы да хата, әмма...

СКОРПИУС: Һәм Роза хәзер юк.

АЛЬБУС: Мин беләм. Кара, мин барысын да аңлап бетермим, ләкин син монда булырга тиеш түгел.

СКОРПИУС: Безнең аркада Роза дөньяга килмәгән. Өч Тылсымчы бәйгесе вакытында үткәрелгән Раштуа алды мәжлесе турында сөйләгәннәрне ишеттеңме? Дүрт чемпионның дүртесе дә үз парлары белән чыга. Синең әтиң Парвати Патил белән чыккан, Виктор Крам.

АЛЬБУС: Һермиона белән. Һәм Ронның ачуы чыгып, ул үзен дуңгыз кебек тота башлаган.

СКОРПИУС: Шулай түгел шул. Мин бу хакта Рита Скитерның китабын таптым. Анда бөтенләй башкача язылган. Рон мәжлескә Һермиона белән чыккан.

АЛЬБУС: Нәрсә?

ПОЛЛИ ЧАПМАН: тсссс!

СКОРПИУС ПОЛЛИга карый һәм тынычрак тавыш белән сөйләшә башлый.

СКОРПИУС: Дуслар буларак. Аннан алар дусларча гына биегәннәр, һәм бу гүзәл булган, ә аннары ул Падма Патил белән биегән, һәм бу тагын да гүзәлрәк булган, нәтижәдә алар очраша башлаган, ул берәз үзгәргән, һәм алар өйләнешкән, ә бу вакытта Һермиона...

АЛЬБУС: Психка өйләнгән.

СКОРПИУС: Һермиона мәжлескә Крам белән барырга тиеш булган, әмма беләсезме ник бармаган? Чөнки ул беренче бирем башланганда очраткан ике сәер Дурмстранг егетен Седрикның таягы югалуда гаепле дип уйлаган. Без Крам кушканга күрә Седрика комачаулаганбыз дигән ул.

АЛЬБУС: Оһо.

СКОРПИУС: Крам булмагач, Рон котырмаган, ә аның котыруы бик кирәк булган. Шулай итеп, Рон белән Һермиона бик яхшы дуслар булып калган, әмма беркайчан да бер-берсенә гашыйк булмаганнар, беркайчан да өйләнмәгәннәр, Роза беркайчан да тумаган.

АЛЬБУС: Димәк, шуңа күрә әти дә үзгәргән?

СКОРПИУС: Бер шигем дә юк, әтиң шул ук калган. Тылсым тәртибе саклау идарәсе башлыгы. Джиннига өйләнгән. Өч баласы бар.

АЛЬБУС: Алайса, нигә ул шулкадәр...

КИТАПХАНӘЧЕ бүлмәнең артында пәйда була.

СКОРПИУС: Ишетәсезме мине, Альбус? Синнән һәм әтиңнән мөһимрәк эшләр бар. Профессор Крокер кагыйдәсе: сәяхәтчегә яки вакытның үзенә җитди зыян салмыйча үткәннәргә сәяхәт итүнең иң озак вакыты — биш сәгать. Ә без фәлән елга артка бардык. Кечкенә генә хәрәкәт, нәни генә үзгәреш, һәм бөтен вакыт бозылып бетә. Һәм без, без бик начар үзгәрешләр ясаганбыз. Безнең аркада Роза беркайчан да тумаган. Роза.

КИТАПХАНӘЧЕ: Тссс!

АЛЬБУС тиз-tiz уйлый.

АЛЬБУС: Ярар, әйдә кире артка, төзәтик бу эшне. Седрикны һәм Розаны кайтарык.

СКОРПИУС: ... бу дөрөс жавап түгел.

АЛЬБУС: Вакыт-күчөргөч һаман синдә, шулай бит? Беркем дә тапмадымы аны?

СКОРПИУС кесәсеннән чыгара.

СКОРПУС: Әйе, ләкин...

АЛЬБУС аны аның кулыннан тартып ала.

Юк. Кирәкми... Альбус. Нинди начар нәтижәгә китерә алуын аңламадыңмы син?

СКОРПИУС Вакыт-күчөргөчкә алмакчы була, АЛЬБУС аны этеп җибәрә, алар белер-белмәс кенә сугышалар.

АЛЬБУС: Эшкә төзәтергә кирәк, Скорпиус. Седрикны коткарырга кирәк һаман да. Розаны кайтарырга кирәк. Без бу юлы игътибарлырак булырбыз. Крокер нәрсә генә әйтсә дә, ышан миңа, ышан үзәбезгә. Без бу юлы дөрөс эшләребез.

СКОРПИУС: Юк. Эшләмәячәкбез. Кирәк бир, Альбус! Бир аны!

АЛЬБУС: Бирә алмыйм. Бу бик мөһим.

СКОРПИУС: Әйе, бу бик мөһим — безнең өчен. Без бу эштә наданнар. Без барын да бозачакбыз.

АЛЬБУС: Кем әйтә без бозачакбыз дип?

СКОРПИУС: Мин әйтәм. Чөнки без шулай эшләдек инде. Без бар эшкә харап итәбез. Без гел җиңеләбез. Без пешмәгәннәр, чып-чын пешмәгәннәр. Аңламадыңмыни әле һаман?

АЛЬБУС, ниһаять, өстен чыга һәм СКОРПИУСны идәнгә тери.

АЛЬБУС: Хуш, синең белән танышканчы мин пешмәгән егет түгел идем.

СКОРПИУС: Альбус, әтиңдә нәрсә генә исбатларга теләсәң дә, бу дөрөс адым түгел.

АЛЬБУС: Минем әтигә берни дә исбатлыйсым юк. Миңа бары Седрикны коткарырга кирәк, Розаны коткарыр өчен. Һәм, бәлки, әгәр син мине тыеп тормасаң, моны яхшырак башкарып чыгармын.

СКОРПИУС: Миннән башка? Аһ, бичара Альбус Поттер. Мескенкәем. Бичара Поттер. Ничек моңсу.

АЛЬБУС: Нәрсә сөйләсәң син?

СКОРПИУС (*котырын*): Мин булып яшәп кара! Кешеләр гел сиңа бага, чөнки әтиң — данлыклы Гарри Поттер, бар тылсым дөньясын коткаручы. Ә миңа кешеләр әтием Волдеморт дип уйлаганга күрә карап торалар. Волдеморт улы!

АЛЬБУС: Маташма да...

СКОРПИУС: Син моның ничек булуын берәз гына булса да күз алдына китерә аласыңмы? Бер тапкыр булса да тырышып карадыңмы? Юк. Чөнки син үз борыныңнан ары бернәрсә дә күрмисең. Чөнки әтиң белән бу ахмак хәлдән башка берни дә белергә теләмисең Ул һәрвакыт Гарри Поттер булачак, син беләсең моны, шулай бит? Һәм син дә мәңгә аның улы булып калачаксың. Мин беләм, бу авыр, башка балалар коточкыч, әмма син моңа өйрәнергә тиешсең, чөнки, чөнки моннан да начаррак хәлләр бар, шулаймы?

Тынлык.

Вакытның үзгәргән аңлагач, мин бермәлне сөнгән идем, ул мәлдә мин әнием авырмагандыр дип уйладым. Бәлки, ул вафат булмагандыр дигән идем. Әмма юк, ул үлгән. Мин әле һаман Волдеморт малае, ярым ятим, әнисез, үземә әле һаман да яхшылык белән җавап кайтармаган егеткә яхшылык эшләргә тырышам. Хуш, алайса, сиңең тормышыңны җимергән өчен гафу ит, чөнки мин сиңа әйтәм: син минекен җимерә алмас идең, чөнки ул инде болай да җимерек тормыш иде. Син аны яхшыртмадың гына. Чөнки син коточкыч, иң коточкыч дус.

АЛЬБУС моны башына сеңдерә. Ул дуслыгына ни эшләгән аңлай.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ (*тыштан*): Альбус? Альбус Поттер. Скорпиус Малfoy. Сиз бергә утырасызмы? Ялгышмаска киңеш бирәм.

АЛЬБУС СКОРПИУСка карый, ул букчасынан мантия тартып чыгара.

АЛЬБУС: Тизрәк. Качарга кирәк.

СКОРПИУС: Нәрсә?

АЛЬБУС: Скорпиус, миңа кара әле.

СКОРПИУС: Бу Күренмәү мантиясеми? Джеймсның түгелмени ул?

АЛЬБУС: Әгәр дә Директор безне тапса, безне мәңгегә аерачаклар. Зинһар. Мин моңарчы аңламадым. Гафу ит.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: (*тыштан — боларга форсат бирергә тырышып*): Мин керергә җыенам.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ бүлмәгә керә, кулында — Мародерлар Харитасы. Егетләр мантия астында яшеренә. Ул ачуланган килеш бүлмәдә карана.

Йә, кайда инде алар, мин гомергә дә моны кулланырга теләмәс идем, ә хәзер ул минем белән шаярта да әле.

Ул уйлана. Ул харитага карый. Егетләр кайда булырга тиешлеген чамалый. Бүлмәгә карана. Егетләр күренмиçә генә хәрәкәтләнгәндә, кайбер әйберләр селкенә. МАКГОНАГАЛЛ аларның кайда яшеренгәнән күрә, ул аларны тотарга тырыша. Әмма алар аннан кача.

Шул гына булса инде... Атаңның мантиясе.

Ул харитага карый, аннан егетләргә. Ул үз-үзенә елмая.

Хуш, мин сезне күрмәгәнмен икән, димәк, сезне күрмәгәнмен.

Ул чыгып китә. Ике егет мантия астыннан чыга. Алар бер мизгел тын гына утыра.

АЛЬБУС: Әйе, мин моны Джеймстан урладым. Аны кулга төшерү жиңел булды, аның серсүзе әтиләр беренче себеркесен бүләк иткән көн. Мантия белән хулиганнардан качу жиңелрәк икән.

СКОРПИУС *баш кага.*

Миңа бик кызганыч, әниң өчен... Беләм, без аның турында күп сөйләшмәдек, ләкин өметләнәм, син беләсеңдер, мин гафу үтенәм, бу бик авыр, бу коточкыч — аның белән булган хәл һәм синең хәлең...

СКОРПИУС: Рәхмәт.

АЛЬБУС: Әти сине минем өстәгә кара болыт булдың ди. Ул уйлый башлаган иде... Мин синнән читтә булырга тиешлегенме генә белә идем, һәм әгәр шулай эшләмәсәм, әти нәрсә эшләчәген...

СКОРПИУС: Әтиң имеш-мимешләр — мин Волдеморт улы дигән сүз — дәресе диме?

АЛЬБУС (*башын кагып*): Аның Идарәсе хәзер моны тикшерә.

СКОРПИУС: Яхшы. Тикшерсеннәр. Кайвакыт, кайвакыт мин үзем дә бәлки алар хаклыдыр дип уйланам.

АЛЬБУС: Юк. Алар ялгыша. Һәм мин сиңа әйтермен, нигә икәнән. Чөнки мин Волдемортның яхшы баласы була ала дип уйламыйм, ә син яхшы кеше, Скорпиус. Күңелеңнең иң төбенә кадәр, бармак очларыңа кадәр яхшы син. Мин жаным-тәнем белән ышанам — Волдемортның синең кебек улы була алмас иде.

Тынлык. Бу СКОРПИУСны эртеп жибәрә.

СКОРПИУС: Бу... синнән моны ишетүе бик рәхәт.

АЛЬБУС: Мин моны сиңа элгрәк әйтергә тиеш идем. Чынлыкта, син, мөгаен, мин белгән иң яхшы кешедер. Һәм син... син мине артка сөйрәмисең. Син мине көчләрәк итәсең, һәм Әти безне аергач, синнән башка...

СКОРПИУС: Миңа да синнән башка тормышым күңелсез тоелды.

АЛЬБУС: Һәм беләм, мин һәрчак Һарри Поттерның улы булачакмын, һәм миңа моны башка сеңдерергә кирәк булачак, һәм беләм, сиңең белән чагыштырганда, минем тормышым бик әйбәт. Әти һәм мин — безгә әле рәхәт, һәм...

СКОРПИУС (*бүлдереп*): Альбус, гафу үтенүләр, болар искиткеч әйбәт, әмма син тагын күбрәк үзең турында сөйли башладың, шуңа күрә соң булганчы, тукта.

АЛЬБУС елмая һәм кулын суза.

АЛЬБУС: Дуслыкмы?

СКОРПИУС: Мәңгегә.

СКОРПИУС кулын чыгара, АЛЬБУС СКОРПИУСны кочаклап ала.

Син икенче тапкыр мине кочаклыйсың.

Ике егет бер-берсеннән аерыла һәм елмаялар.

АЛЬБУС: Ләкин мин бүген бәхәсләшүбезгә сөенәм, чөнки миңа бер шәп фикер килде.

СКОРПИУС: Нәрсә турында?

АЛЬБУС: Икенче бирем һәм оятка калдыру турында.

СКОРПИУС: Син һаман үткәнгә кайту турындамы? Без бер үк нәрсә турында сөйләштекме ул?

АЛЬБУС: Син хаклы, без пешмәгәннәр. Эш пешмәүдә без әкәмәтләр инде, шуңа күрә без үз сәләтебезне хәзер күрсәтергә тиеш. Безнең куәтебезне. Пешмәгәннәрне пешмәгәннәр дип уйлыйлар да инде. Пешмәгән баланы өйрәтү өчен бер генә ысул бар — һәм без моны башкалардан яхшырак беләбез — оятка калдыру. Без Седрикны оятка калдырырга тиеш. Һәм икенче биремдә без моны эшли алабыз.

СКОРПИУС уйлый, озак уйлый һәм елмая.

СКОРПИУС: Бу чыннан да яхшы стратегия.

АЛЬБУС: Беләм.

СКОРПИУС: Мин әйтәм, таң калдыргыч. Седрикны коткарыр өчен, Седрикны хур калдыру. Акыллы. Ә Роза?

АЛЬБУС: Ә монысы икенче сюрприз. Мин моны синнән башка да eryl чыга алам, әмма мин синең анда булуыңны телим. Чөнки без моны бергә эшләргә тиеш. Бергә төзәтергә моны. Алайса... Син барасыңмы?

СКОРПИУС: Әмма, тукта, бер сорау, икенче биремне күлдә үтәгәннәр түгелме? Сиңа бит мәктәптән чыгарга ярамый?

АЛЬБУС көлеп куя.

АЛЬБУС: Әйе. Монысы өчен... Безгә беренче каттагы кызлар бәдрәфен табасы була.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНҖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, БАСКЫЧЛАР

РОН баскыч буйлап аска төшә, ул уйга баткан, аннан ул ҺЕРМИОНАны күрә һәм аның халәте кинәт үзгәрә.

РОН: Профессор Грейнджер.

ҺЕРМИОНА аңа карый, аның йөрәге тизрәк тибә башлый (ләкин ул моны күрсәтми).

ҺЕРМИОНА: Рон. Нишләп йөрисең монда?

РОН: Панджу Төнәтмәләр дәресендә берәз артыгын кыланып ташлаган. Кылтайган, билгеле, һәм кирәкмәгән дарулар салгалаган, шуңа хәзер кашлары юк, ләкин зур мыек үсеп чыккан. Аңа бер дә килешми. Мин килергә җыенмаган идем, әмма Падма мондый чакларда малайларга әтиләре кирәк, диде. Син чәчеңне нишләттең ул?

ҺЕРМИОНА: Тарадым гына бугай.

РОН: Хуш... Чәч тарау сиңа килешә.

ҺЕРМИОНА РОНга сәерсенебрәк карый.

ҺЕРМИОНА: Рон, миңа алай карама әле.

РОН (*ышаныч белән*): Беләсеңме, Гарриның улы Альбус бервакыт шулай мине һәм сине өйләнгән дип күрүе турында сөйләде. ha-ha. ha. ha. Бик мәзәк, мин уйлыйм.

ҺЕРМИОНА: Бу әкәмәт.

РОН: Ул хэтта безнең кызыбыз да бар дип уйлаган. Бу бик сәер, шулай түгелме?

Ике караш очраша. ЫЕРМИОНА беренче булып карашын читкә ала.

ЫЕРМИОНА: Сәер генәме соң.

РОН: Нәкъ шулай. Без дуслар, һәм шуның белән бетте-китте.

ЫЕРМИОНА: Дөрөс. Бары дуслар гына.

РОН: Дуслар гына. Мәзәк сүз — дуслар. Мәзәк түгел инде. Сүз генә инде шунда. Дуслар. Дус. Мәзәк дус. Син минем мәзәк дуслым, Ыермионам. Юк, минем Ыермиона түгел, аңлайсыңдыр, минеке түгел, минеке түгел, беләсең, ләкин...

ЫЕРМИОНА: Беләм.

Тынлык. Берсе дә нәни генә хәрәкәт тә ясамый. Бу мизгел бик аһәмиятле булып тоела. Аннан РОН тамак кыра.

РОН: Хуш. Китәргә кирәк. Панджуны коткарырга. Мыек йөртергә өйрәтергә кирәк.

Ул китәр өчен кузгала, борыла һәм ЫЕРМИОНАга карый. Ул да карый, Рон янә ашыгып кузгалып китә.

Синең чәчләрең сиңа бик тә килешә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНСИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ЫОГВАРТС, ДИРЕКТОР БҮЛМӘСЕ

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ үз бүлмәсендә басып тора. Ул картага карый. Кашын жыера. Картага таягы белән төртә. Аннан яхшы карар табуы өчен үзенә үзе елмая.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Шаярту барып чыкты.

Дөбердәгән тавыш.

Бөтен сәхнә вибрация бирә башлый.

ДЖИННИ беренче булып каминнан килеп чыга, аннары ЫАРРИ.

ДЖИННИ: Профессор, бу әйтеп бетерә алмаслык коточкычка әйләнде

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Поттер. Әйләнеп кайттыгыз. Һәм минем паласны тәмам юк итәргә булгансыз ахры.

ҺАРРИ: Миңа улымны табарга кирәк. Безгә кирәк ул.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Һарри, мин бу турыда уйландым да бу эштә катнашмаска булдым. Нәрсә дип янасагыз да...

ҺАРРИ: Минерва, мин монда дуслык белән, сугыш белән түгел. Мин беркайчан да сезнең белән бу турында сөйләшмәдем.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Мин дуслар арасына кысыла алам дип уйламыйм, һәм ышанам.

ҺАРРИ: Миңа сездән һәм Альбустан гафу үтенергә кирәк, сез миңа мөмкинлек бирерсезме?

ДРАКО аның артында корымга батып пәйда була.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Драко?

ДРАКО: Аңа үз улы, ә миңа үземнеке кирәк.

ҺАРРИ: Мин әйткәнчә - тынычлык, сугыш түгел.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ аның йөзен өйрәнә; күрергә теләгән ихласлыкны күрә. Картаны кесәсеннән тартып чыгара. Ачып җибәрә.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Хуш, дуслык эшендә минем дә катнашасы килә.

Ул картага таягы белән төртә.

(Сулап куя). Тантана белән ант бирәм, бары шаярту һәм тәртип бозу гына.

Карта җәелеп, эшли башлый.

Хуш, алар бергә.

ДРАКО: Беренче каттагы кызлар бәдрәфендә. Тагын нәрсә эшлиләр инде алар анда?

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНТУГЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, КЫЗЛАР БӘДРӘФЕ

СКОРПИУС белән АЛЬБУС бәдрәфкә керә. Уртада Виктория чорына караган зур улак (су агып китү өчен куелган жиһаз) тора.

СКОРПИУС: Тукта, дәрәс аңладыммы мин? Безнең план — Энгоргиолау?

АЛЬБУС: Әйе. Скорпиус, менә бу сабынны, авыр булмаса...

СКОРПИУС улактан сабынны тотып ала.

Энгоргио.

Аның тылсым таягыннан, бөтен бүлмәне ярып үтеп, әфсен чыга. Сабын дүрт тапкырға зурая.

СКОРПИУС: Шәп. Минә энгоргио-шаккаткан дип санный аласың.

АЛЬБУС: Икенче бирем күлдә булган. Аларга үзләреннән урланган нәрсәне кайтарырга кушканнар, ә бу нәрсәләр исә...

СКОРПИУС: ... аларның кадерле кешеләре булган.

АЛЬБУС: Седрик күл төбәндә йөзәр өчен Баш куыгы тылсымын кулланган. Без менә нәрсә эшләячәкбез: аның артыннан иярәбез һәм Энгоргиомент белән башын зурайтабыз. Вакыт-күчергеч безгә озаклап йөрергә бирмәс, шуңа без тиз әйләнеп кайтырбыз. Аны куып тотырга, башын Энгоргио белән әфсенләргә һәм күлдән ничек калкып чыгачагын карап торырга: әгәр биремнән чыга икән, димәк, бәйгене дә калдыра...

СКОРПИУС: Ләкин син һаман да күлгә ничек барып житәчәгебезне әйтмәдең...

Кинәт кенә улактан су агымы килә, аның артыннан бик юеш ЕЛАК МИРТЛ күтәрелә.

ЕЛАК МИРТЛ: Вау! Шулкадәр рәхәт. Моннан беркайчан да ялыкмам. Менә минем яшыкә житегез әле, сез дә үзегез теләгәнне эшли алырсыз.

СКОРПИУС: Әлбәттә! Син гений! Елак Миртл...

ЕЛАК МИРТЛ СКОРПИУСка ыргыла.

ЕЛАК МИРТЛ: Кем дидең мине? Мин елыйммы? Әллә мин елыйм хәзер? Елыйммы? Елыйммы?!

СКОРПИУС: Юк, мин бит теләмәдем....

ЕЛАК МИРТЛ: Минем исемем ничек әле?

СКОРПИУС: Миртл.

ЕЛАК МИРТЛ: Дәрәс. Миртл. Миртл Элизабет Уорен — гүзәл исем — минем исемем. Аны Елак дияргә кирәкми.

СКОРПИУС: Ярар...

ЕЛАК МИРТЛ (*кеткелди*): Күптөн булды инде бу хэл. Егетләр. Минем бәдрәфтә. Минем кызлар бәдрәфемдә. Хуш, бу дәрәс түгел инде. Әмма мин Поттерларга гел мәкиббән идем. Малфойга да йомшак булдым. Хәзер мин сезләргә ничек булыша алам?

АЛЬБУС: Син анда булгансың, Миртл, шул күлдә. Синең турында китапларда искә алганнар. Димәк, бу торбалардан тышка илтүче юл булырга тиеш.

ЕЛАК МИРТЛ: Мин булмаган жир юк. Әмма сез төгәл кайсы жир турында әйтәсез?

АЛЬБУС: Икенче бирем. Күлдәге бирем. Өч тылсымлы бәйгесендә. 25 ел элек. Гарри белән Седрик.

ЕЛАК МИРТЛ: Шулкадәр чибәр булганы үлдә шул. Синең әтиң сөйкемле түгел димим, әмма Седрик Диггори... Бу бәдрәфтә күпме кызның гыйшык төнәтмәләре ясаганын ишеткәнемне белсәң, шаккатырсың... Ә ул һалак булгач, күпмесенең монда елаганын белсәң икән!

АЛЬБУС: Булыш безгә, Миртл, шул ук күлгә эләгергә булыш.

ЕЛАК МИРТЛ: Вакыт аша сәяхәт итәргә булыша алырмын дип уйлыйсызмы?

АЛЬБУС: Син сер тота беләсеңме?

ЕЛАК МИРТЛ: Мин яратам серләргә. Бер тере жанга да әйтмәм. Кулымны күкрәгемә куеп ант итәм, үлгәнчә саклармын. Яки үлемгә охшаш берәр нәрсәгә кадәр. Яки нәрсә анда өрәкләрдә. Аңладыгыз инде.

АЛЬБУС СКОРПИУСка баш кага, ул Вакыт-күчергечне чыгарып күрсәтә.

АЛЬБУС: Без вакытта сәяхәт итә алабыз. Син безгә торба аша сәяхәт итәргә булыша аласың. Ә без Седрик Диггорины коткарырга жыенабыз.

ЕЛАК МИРТЛ (*көлемсерәп*): Йә, кызык булачак бугай.

АЛЬБУС: Без вакытны әрәм итә алмыйбыз.

ЕЛАК МИРТЛ: Бу үзенчәлекле улак. Бу үзенчәлекле улак туры күлгә илтә. Әлбәттә, аның монда булуы кагыйдәләргә каршы килә, әмма бу мәктәптә иске нәрсәләр гел күп булды. Чыгыгыз шунда, һәм торба сезне туры күлгә илтәр.

АЛЬБУС улакка керә һәм мантиясен сала. СКОРПИУС аңа иярә

АЛЬБУС сумкасыннан берничә яшел яфрак алып, шуларны СКОРПИУСка суза.

АЛЬБУС: Берәз сиңа һәм берәз миңа.

СКОРПИУС: Саңагүсемнәр? Без саңагүсемнәр кулланабызмы? Су астында сулар өчен?

АЛЬБУС: Әтием кебек. Йә, әзерме син?

СКОРПИУС: Исеңдә тот: вакыт бу юлы безне көтмәгәндә эләктерергә тиеш түгел.

АЛЬБУС: Биш минут, бүгенгегә кире кайтыр өчен безнең шул гына бар.

СКОРПИУС: Бар да әйбәт булачак диген әле.

АЛЬБУС (*көлемсерәп*): Бар да искиткеч шәп узачак. Әзерме?

АЛЬБУС саңагүсемне авызына каба һәм аска төшеп югала.

СКОРПИУС: Юк, Альбус, Альбус.

Ул карана, ул һәм ЕЛАК МИРТЛ үзләре генә.

ЕЛАК МИРТЛ: Кыю егетләр миңа ошый.

СКОРПИУС (*берәз курка, ләкин кыюланыйрга тырыша*): Алайса мин дә тулысынча әзер. Нәрсә генә булса да.

Ул саңагүсемне каба һәм аска төшеп югала.

Сәхнәдә ЕЛАК МИРТЛ үзе генә.

Галәмәт зур яктылык кабынышы була, колак тондыргыч тавыш ишетелә.

Вакыт туктап кала. Аннан ул кирегә борыла, бер мәлгә катып кала һәм кире юнәлештә хәрәкәтләнә башлый.

Егетләр юк.

ҺАРРИ йөгереп килеп керә, кашларын бик жыерган. Аның артыннан ДРАКО, ДЖИННИ һәм ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ килеп керә.

ҺАРРИ: Альбус... Альбус...

ЕЛАК МИРТЛ: ул китте.

Егетләренең жирдә яткан мантияләрен табалар.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ (*карта буенча карап*): Ул юкка чыкты. Юк, ул Һогвартс идәне астында йөри, ә юк, ул юк булды...

ДРАКО: Ничек алай итә ала ул?

ЕЛАК МИРТЛ: Ул ялтыравык һәм сирәк бер нәрсә белән эшли.

ҺАРРИ: Миртл!

ЕЛАК МИРТЛ: Ой, син тоттың мине. Ә мин шулкадәр качырга тырыштым. Сәлам, Һарри. Сәлам, Драко. Сез тагын начар малайлар булдыгызмы?

ҺАРРИ: Нинди ялтыравык кулланды ул?

ЕЛАК МИРТЛ: Миңа калса, бу сер иде, әмма мин синнән беркайчан да бернәрсә дә яшерә алмас идем, Һарри. Ничек син шулай үскән саен сөйкемлерәк һәм сөйкемлерәк буласың? Буең да үскән.

ҺАРРИ: Минем улым куркыныч астында. Миңа ярдәмәң кирәк. Нишләделәр алар, Миртл?

ЕЛАК МИРТЛ: Күз явын алырлык чибәр егетне коткарырга киттеләр. Седрик Диггорины, әлбәттә.

ҺАРРИ шунда ук эшнәң нидә икәннен аңлап ала, һәм куркуга бата.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Ләкин Седрик Диггори фәлән ел элек һәлак булды...

ЕЛАК МИРТЛ: Ул моны үзгәртә алуына тулысынча ышана иде. Ул бик үз-үзенә ышанучан бала, Һарри, нәкъ синең кебек.

ҺАРРИ: Ул Амос Диггори белән әңгәмәмне ишеткән... Альбус министрлыкның Вакыт-күчергечен куллана булса кирәк. Әмма юк, бу мөмкин түгел!

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Министрлыкта Вакыт-күчергеч бармени? Мин алар ватылып беткән дип уйлаган идем.

ЕЛАК МИРТЛ: Сез барыгыз да шундый тәртипсезме ул?

ДРАКО: Кем дә булса аңлата аламы — нәрсә бу?

ҺАРРИ: Альбус белән Скорпиус югалмыйлар да, пәйда да булмыйлар — алар сәяхәттә. Вакыт буйлап сәяхәттә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЕГЕРМЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ӨЧ ТЫЛСЫМЧЫ БӘЙГЕСЕ, КҮЛ, 1995 ел

ЛЮДО БЭГМЕН: Ханымнар һәм әфәндедәр, кызлар һәм егетләр, мин сезне бөөкләрдән бөөк, шаккатып туя алмаслык, бер һәм бердәнбер Өч тылсымчы бәйгесен карарга тәкъдим итәм. Кемнәр безнең Һогвартсан алкышларыгызны ишеттерегез.

Көчле алкышлар.

Хәзер АЛЬБУС белән СКОРПИУС күл аркылы йөзә. Алар жиңел генә, грация белән суны кичәләр.

Әгәр сез Дурмстрангтан икән, кул чабыгыз.

Көчле алкышлар.

ҺӘМ ӘГӘР СЕЗ СӨЙМБАТОННАН БУЛСАГЫЗ, АЛКЫШЛАГЫЗ.

Бик зәгыйфь алкышлар ишетелә.

Французлар бүген дә бик шаулашалар икән.

Һәм алар башлылар!.. Виктор — акула, әлбәттә, бу ул, Флёр исә бик шәп күренә, батыр Гарри саңагүсем куллана, акыллы Гарри, бик акыллы, һәм Седрик, хуш, Седрик, ничек кызык, ә, ханымнар һәм әфәнделәр, Седрик күлне йөзеп чыгар өчен Куык әфсене куллана.

СЕДРИК ДИГГОРИ су астында егетләргә якынлаша, аның башында куык. АЛЬБУС белән СКОРПИУС икесе бергә таякларын күтәрәләр һәм су астында Энгоргиолау әфсенен жибәрәләр.

СЕДРИК борыла һәм аларга аптырап карый. Әфсен аңа барып житә, һәм аның тирәсендә су алтын төскә керә.

Шуннан соң СЕДРИК үсә һәм үсә, бик зур булып үсә башлый. Ул үз-үзенә карана, тәмам паникага бирелә. Егетләр берни эшли алмаган СЕДРИКның су өстенә күтәрелүен карап тора.

Вәләкин юк, нәрсә бу... Седрик Диггори су өстенә калкып чыкты һәм, күрәсең, ярыштан да чыгадыр. Аһ, ханымнар һәм әфәнделәр, безнең жиңүчебез юк, ләкин шунысы ачык: безнең жиңелүчебез бар. Седрик Диггори шар эчендә калды, хәзер бу шар очарга жыена. Очарга, жәмәгать, очарга. Бу биремнән һәм бөтен бәйгедән очып китәргә, йә Хода, хәлләр тагын да мәзәгрәк була бара, һәм менә Седрик янында фейерверклар ата башлады, «Рон ярата һермионаны» дигән язу ата алар. Тамашачыларга бу ошый, аһ, жәмәгать, Седрикның йөзендәге караш... Мондагы картина, бу караш, бу фажигә... Нинди хурлык, моны тасвирлар өчен бер сүз дә таба алмыйм.

Һәм АЛЬБУС су астында СКОРПИУСка киң итеп елмая һәм алар учка уч сугыша.

Аннары АЛЬБУС өскә таба төртеп күрсәтә, СКОРПИУС баш кага, һәм алар өскә таба йөзә башлылар. СЕДРИК калкып чыгу белән, кешеләр көләргә тотына, һәм барысы да үзгәрә.

Дөнья караңгылана. Дөнья тулысынча диярлек караңгы төскә керә.

Яктылык. Баһ иткән тавыш. Вакыт-күчергечнең текелдәве туктала. Без хәзерге заманда.

СКОРПИУС кинәт кенә судан атылып йөзеп чыга. Ул бик шатлана.

СКОРПИУС: Вууууууу-хууууу!

Ул тирә-якка карана, гажәпләнә. Кая АЛЬБУС? Ул кулын өскә күтәрә.

Без булдырдык!

Бер мизгел көтеп тора.

Альбус?

АЛЬБУС һаман калыкмый. СКОРПИУС суга таба атлый, уйлый да кире суга сикерә.

Янә калкып чыга. Хәзер инде паникада. Тирә-якка карана.

Альбус.... АЛЬБУС... АЛЬБУС.

Парсилтангта пышылдау яңгырый. Тавыш бик тиз бөтен бүлмәгә тарала.

Ул килә. Ул килә. Ул килә.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Скорпиус Малфой. Күлдән чыгыгыз. Күлдән чыгыгыз. Хәзер үк.

Ул аны судан тартып чыгара.

СКОРПИУС: Мисс. Миңа ярдәм кирәк. Зинһар өчен, Мисс.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Мисс? Мин Профессор Амбридж, мәктәбеңнең директоры, мин сиңа «Мисс» түгел.

СКОРПИУС: Сез директор? Әмма мин....

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Мин директор, һәм сиңең гаиләң никадәр йогынтылы булса да, бу сиңа исәрләнәп йөрергә ирек бирми.

СКОРПИУС: Бу күлдә бер малай бар. Сез аңа булышырга тиеш. Мин дуслымны эзли, Мисс. Профессор. Директор. Һогвартс студентларының берсе, Мисс. Мин Альбус Поттерны юллайм.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Поттер? Альбус Поттер? Монда андый студент юк. Гомумән, Һогвартста Поттерның булмавына инде фәлән ел, һәм соңгысы да тәртипле егет түгел иде. Урының жәннәттә булмасын, Һарри Поттер, урының хәсрәттә булсын. Коточкыч гаугачы иде.

СКОРПИУС: Һарри Поттер үлгәнме?

Кинәт кенә бөтен зал буйлап җил искәне сизелә. Кешеләр арасында кара капчыксыман киемле затлар килеп чыга. Кара киёмнәр кара кыяфәткә әйләнә. Болар — дементорлар.

Дементорлар зал буйлап оча. Бу кап-кара, үлем китерүче затлар, караңгы үлем көчләрe. Алар һәркемне куркуга сала. Алар бүлмәдәге җаннарны суыра.

Жил тына. Бу тәмуг кебек. Аннан залның иң артыннан һәркемгә ишетелерлек пышылдау килә.

Бу сүзләрне һәркем танырлык тавыш әйтә. ВОЛДЕМОРТ тавышы...

Һааааарри Потттер.

ҺАРРИның төше чынга аша.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Нәрсә, берәр кызык нәрсә йоттың әллә? Без күрмәгәндә генә шакшы канлыга⁴ әйләндеңме? Һарри Поттер егерме ел элек мәктәпне басып алмакчы булганда үлде. Ул Һогвартс өчен сугышта безгә каршы сугышкан Дамблдор террористларының берсе иде. Ә хәзер киттек, белмим, нинди уен уйнап ятасыңдыр, ләкин син дементорларның кәефен кырасың һәм Волдеморт көненең ямен бозасың.

Елан телендәге пышылдауларның тавышы көчәйгәннән-көчәя. Коточкыч каты тавышка әйләнә. Сәхнә өстендә елан тамгасы белән гигант зурлыкта баннер килеп чыга.

СКОРПИУС: Волдеморт көне?

Сәхнә караңгылыкка күмелә.

Пәрдә

⁴ Шакшы канлы – маглар гаиләсендә туган тылсымчыга карата әйтелә торган начар сүз.

ҺАРРИ ПОТТЕР

һәм

ЛӘГЪНӘТЛЕ БАЛА

БЕРЕНЧЕ КИСӘК

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

НОГВАРТС, ДИРЕКТОР БҮЛМӘСЕ

СКОРПИУС ДОЛОРЕС АМБРИДЖның кабинетына керә. Ул хәзер элеккесеннән караңгырак, кара мантия кигән. Аның йөзөндә уйчан караш, ул хәлдән тайган һәм шомга калган кебек күренә.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Скорпиус. Мине күрергә кәргәненң өчен рәхмәт.

СКОРПИУС: Директор.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Скорпиус, беләсең инде, мин озак кына вакыт синең айдаман булырлык сәләтең бар дип уйлап йөрдәм. Саф канлы, табигатең белән лидер үзең, искиткеч спортчы.

СКОРПИУС: Спортчы?

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Тыйнакланмасаң да була, Скорпиус. Сине квиддич кырында күргәнем булды, син тотта алмаган снитч юктыр ул. Син югары бәяләнә торган студент. Синең Йорт та бәһаңне белә. Аеруча мин үзем сине югары бәялим. Авгурейга жибәргән соңгы хисапнамәдә дә синең турыңда бик уңай фикерләр яздым. Мәктәбебезне зәгыйфь укучылардан арындыру эшен бергәләп алып бару Ногвартсны иминрәк, сафрак урынга әйләндерде.

СКОРПИУС: Чыннан дамы?

Тыштан кычкырган тавыш ишетелә. СКОРПИУС шуны ишетеп борыла. Әмма аның фикере чуала. Ул үзен контрольдә тотарга тиеш һәм тотачак та.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Әмма Волдеморт төнендә сине күлдә тапканнан бирле, бу соңгы өч көндә, син торган саен сәеррәк күренәсең. Мәсәлән, синең кинәт кенә Гарри Поттер белән җенләнүең...

СКОРПИУС: Мин аның белән кызыксынмыйм...

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Сорау биреп булган һәркемне Ногвартс сугышы белән йөдәтәсең. Поттерның ничек үлгәнен сорыйсың. Ник үлгәнен... Һәм бу Седрик Диггори белән кеше көлдергеч кызыксынуың. Скорпиус, без синдә каргышлар һәм бозымнар юк микән дип тикшердек, берни таба алмадык, шулай булгач, сорыйм гына: сине элекке хәлеңә кайтару өчен нәрсә эшли алам?

СКОРПИУС: Юк, юк. Минә савыккан дип санагыз. Вакытлы җенләнү генә. Бары шул гына.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Алайса без бергә эшләүне дәвам итә алабыздыр.

СКОРПИУС: Әлбәттә.

Директор кулын йөрәгенә куя һәм беләзекләрен тоташтыра.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Волдеморт һәм Гайрәт өчен.

СКОРПИУС (*кабатларга тырышып*): В.. ым... шуның өчен.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ЖИР АСТЫ

КАРЛ ДЖЕНКИНС: Һей, Скорпиус патша.

СКОРПИУС аның белән кул сугыша, бу аның кулын авырттыра, әмма ул түзә.

ЯНН ФРЕДЕРИКС: Иртәгә төнлә чыгабыз, шулай бит?

КАРЛ ДЖЕНКИНС: Без берәз шакшы кан эчәкләрен актарырга әзер инде.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Скорпиус.

ПОЛЛИ ЧАПМАН баскычта басып тора, СКОРПИУС аңа таба борыла, ул ПОЛЛИның аңа исемен әйтеп эндәшүенә гажәпләнә.

СКОРПИУС: Полли Чапман?

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Әйдә, кыскарак тотыйк. Беләм, һәркем синең кемне чакырасыңны белергә тели, чөнки сиңа кемнеләр чакырырга кирәк, ә миңа инде өч кеше тәкъдим ясады, һәм мин беләм, мин аларны борып жибәргән бердәнбер кыз түгел. Әгәр шунда мине чакырам дисәң, белеп тор диюем.

СКОРПИУС: Ярар.

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Ә бу исә искиткеч булыр иде. Әгәр кызык дисәң инде. Ә сүз йөри, син кызыксынасың икән. Минем барын да ап-ачык хәл итәсе килә, бу мизгелдә үк, минем дә теләк бар. Һәм бу имеш-мимеш түгел. Бу — ф-а-к-т, факт.

СКОРПИУС: Бу, мм, шәп, әмма, без нәрсә турында сөйләшәбез әле?

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Канлы мәжлес, әлбәттә. Син, Скорпиус-патша, Канлы мәжлескә кем белән барачаксың, шул турында.

СКОРПИУС: Син — Полли Чапман, баллга синең белән чыгуымны телесеңме?

Аның артында гына кычкырган тавыш ишетелә.

Нинди кычкыру бу?

ПОЛЛИ ЧАПМАН: Шакшы каннар, әлбәттә. Зинданнарда. Синең идея иде түгелмени? Нәрсә булды соң сиңа? Аһ, Поттер алгыры, аягыма тагын кан буялган...

Ул иелә һәм аяк киемендәге канны тырышып сөртә.

Авгурей әйткәндәй, киләчәкне без төзибез, шулай булгач, мин монда, киләчәкне төзим, синең белән. Волдеморт һәм Гайрэт өчен.

СКОРПИУС: Волдеморт һәм шуның өчен.

ПОЛЛИ китә, СКОРПИУС аңа гаҗиз булып карап кала. Нинди дөнья бу, һәм ул бу дөньяда нинди урын били?

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ТЫЛСЫМ ТӘРТИБЕН САКЛАУ ИДАРӘСЕ
БАШЛЫГЫ БҮЛМӘСЕ

ДРАКОның мондый тәэсирле кыяфәтен күргәнебез юк әле. Аннан кодрәт рухы бөркеп тора. Бүлмәнең ике як кырыена Авгурей байраklары куелган, анда нацистлар стилиндә бизәлгән кош сурәтләнгән.

ДРАКО: Син соңга калдың.

СКОРПИУС: Бу синең бүлмәме?

ДРАКО: Син соңга калдың һәм үзеңне әдәпсез тотасың, бәлки, син проблемалар җыярга булгансыңдыр?

СКОРПИУС: Син Тылсым тәртибен саклау идарәсе башлыгымы?

ДРАКО: Оятсыз! Минә кеше алдында кызарырга һәм көтәргә мәҗбүр итәргә, аннан хәтта гафу да үтенмәскә ничек оятың җитә синең!

СКОРПИУС: Гафу.

ДРАКО: Сэр.

СКОРПИУС: Гафу итегез, сэр.

ДРАКО: Жебегән бала булсын дип үстермәдем мин сине, Скорпиус. Минә Һогвартста хурлыкка калдырсын дип тә үстермәдем.

СКОРПИУС: Сезде хурлыкка калдырырга, сэр?

ДРАКО: Гарри Поттер, Гарри Поттер турында сораулар бирү, башка барлык юк-бар белән мавыгуларың. Малфойлар исеменә тап төшерергә ничек оятың житә?

СКОРПИУС: Oh, юктыр. Чынлапмы? Юк, юк, булмастыр.

ДРАКО: Скорпиус...

СКОРПИУС: «Көндәлек пәйгамбәр»нең бүгенге санында өч тылсымчы, бер атуда күпме маглыны үтереп булганын белү өчен, күперне шартлаткан — синең эшме?

ДРАКО: Саграк...

СКОРПИУС: «Шакшыканнар» өчен үлем лагерьларе, газаплаулар, Аңа каршы чыкканнарны тереләй яндыру. Боларның күпмесе синең эш? Әни һәрвакыт син чынлыкта күпкә яхшырак кеше дип әйтә иде, әмма бу синең чын йөзең түгелме соң? Кеше үтерүче, газаплаучы...

ДРАКО торып баса һәм СКОРПИУСны өстәлгә китереп тери. Аның рәхимсезлеге СКОРПИУСны гажәпләндерә һәм куркыта.

ДРАКО: Аның исемен юк-барга искә алма, Скорпиус. Моңың белән үзең савап җыярга маташма. Ул изгерәккә лаек.

Куркып беткән СКОРПИУС берни дә әйтми. ДРАКО аның курыкканын аңлый. Кулын СКОРПИУСның башыннан ала. Ул улына авырттырырга яратмый.

Һәм юк, магларны шартлаткан ахмаклар минем идея түгел, гәрчә Авгурейның эмере буенча магларның премьер-министрын алтын белән сатып алучы мин булсам да... Әниң минем турында чыннан да шулай дигән идемени?

СКОРПИУС: Ул дәү әтинең аны бик өнәп бетермәвен, хәтта яратмавын сөйли иде. Дәү әти әнине магларны артык яратучы бик зәгыйфь кеше дип санаган, ә син әнине яклап чыккансың. Ул моны үз гомерендә күргән иң кыю гамәл дия иде.

ДРАКО: Әниңә мине кыю кешегә әйләндерү жиңел килә иде.

СКОРПИУС: Ләкин бу — башка син идең.

Ул әтисенә карый, ә әтисе кашын җыера.

Мин начар эшләр эшләдем, ә син тагын да начарракларын. Кемгә әйләндәк без, әти?

ДРАКО: Без беркемгә дә әйләнмәдек. Без нинди бар - шундый гына.

СКОРПИУС: Малфойлар. Дөньяны караңгылатырга теләсәң, бу гаиләгә һәрвакыт таяна аласың.

Бу ДРАКОНЫ тәэсирләндерә. Ул СКОРПИУСка игътибар белән карый.

ДРАКО: Мәктәптәге кыланмышларың — кемнән килде башыңа андый уйлар?

СКОРПИУС: Минем мин буласым килми.

ДРАКО: Нишләп алай уйлый башладың әле?

СКОРПИУС булган хәлләрне сөйләп бирү турында өметсез генә уйланып ала.

СКОРПИУС: Мин үземне башка яклардан күрдем.

ДРАКО: Беләсеңме, әниңдә нәрсәне барыннан да ныграк ярата идем? Ул миңа һәрвакыт караңгылыкта яктылык табарга булыша иде. Ул дөньяның, һәрхәлдә, минем дөньяның, син әйткәндәй, «караңгылыгын» яктылык белән баета ала иде.

СКОРПИУС: Чыннан дамы?

ДРАКО улын күзәтә.

ДРАКО: Синдә аның сыйфатлары мин уйлаганнан күбрәк икән.

Тынлык. Ул игътибар белән СКОРПИУСка карый.

Нәрсә генә эшләсәң дә, сак бул. Сине дә югалтасым килми минем.

СКОРПИУС: Ярар. Сэр.

ДРАКО улына соңгы тапкыр карый, аның башында ни булганын аңларга тырыша.

ДРАКО: Волдеморт һәм Гайрэт хакына.

СКОРПИУС аңа карый һәм бүлмәдән чыгуга таба юнәлә.

СКОРПИУС: Волдеморт һәм Гайрэт хакына.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, КИТАПХАНӘ

СКОРПИУС китапханәгә керә һәм китаплар арасында өметсез генә эзләнә башлый. Ул тарих kitabын таба.

СКОРПИУС: Седрик ничек Әжәл убырына әйләнгән? Нәрсәне төшереп калдырдым мин? Караңгылык эчендә берәз яктылык тап миңа. Серләреңне чиш миңа. Нәрсәне онытам мин?

КРЭГ БОУКЕР-кече: Нишләп син монда?

СКОРПИУС борыла һәм аңа өметсез карап белән карап торган КРЭГны күрә, аның киёмнәре тәмам таушалган, умырылып беткән.

СКОРПИУС: Нишләп миңа монда булмаска әле?

КРЭГ БОУКЕР-кече: Әзер түгел әле. Мин булдыра алганча тиз эшлим. Әмма Профессор Снейп шулкадәр күп эш кушкан, ә монда бер үк эссены ике төрле итеп язарга кирәк. Мин... Мин зарланмыйм, гафу.

СКОРПИУС: Яңадан сөйлә әле. Башыннан ук. Нәрсә әзер түгел?

КРЭГ БОУКЕР-кесе: Синең төнәтмәләр буенча өй эшең. Мин аны сөенеп эшлим, мин бәхетле моңа, мин бит беләм, син өй эшләрен, китапларны күрә алмыйсың, һәм мин беркайчан да синең эшләреңне эшләми калдырмам, моны беләсең.

СКОРПИУС: Мин өй эшләрен яратмыйм?

КРЭГ БОУКЕР-кече: Син Скорпиус - патша. Әлбәттә син аларны күрә алмыйсың. Ә «Тылсым тарихы» сиңа нәрсәгә? Миңа аннан нидер эшләргә кирәкме?

Пауза. СКОРПИУС КРЭГка бер мизгел карап тора да китеп бара. КРЭГ чыгып китә.

Бер мизгелдән соң СКОРПИУС кашын жыерып кире керә.

СКОРПИУС: Снейп дидеме ул?

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, БИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ТӨНӘТМӘЛӘР ДӘРЕСЕ БҮЛМӘСЕ

СКОРПИУС Төнәтмәләр бүлмәсенә йөгереп килеп керә, ишекне шапылдатып яба. СЕВЕРУС СНЕЙП аңа карап тора.

СНЕЙП: Сине беркем дә ишек шакырга өйрәтмәдеме, малай?

СКОРПИУС, ничек суларга икәнән дә онытып, ышанып бетә алмыйча, шул ук вакытта искиткеч балкып, СНЕЙПка карый

СКОРПИУС: Северус Снейп. Нинди горурлык сезне күрү.

СНЕЙП: «Профессор Снейп» яхшырак булып. Син мәктәптә патшадыр да, бәлки, Малфой, әмма бу барыбызны да сиңа баш иючеләр итми.

СКОРПИУС: Ләкин сез ул — жавап...

СНЕЙП: Йөрәгемә май булып ятты. Әгәр әйтер сүзең бар икән, егет, рәхим итеп әйт. Булмаса, ишекке теге яктан яп.

СКОРПИУС: Миңа ярдәмегез кирәк.

СНЕЙП: Мин хезмәт итәр өчен туган.

СКОРПИУС: Ләкин миңа нинди ярдәм кирәклеген мин белмим. Сез һаман да идәнәстә эшендәме? һаман да яшерен генә Дамблдорга хезмәт итәсезме?

СНЕЙП: Дамблдор? Дамблдор вафат. Һәм минем аңа булган хезмәтем ап-ачык иде — мин аның мәктәбендә укыттым.

СКОРПИУС: Юк. Бу сезнең бөтен эшегез түгел әле. Сез аның кушуы буенча Әжәл улылары артынан күзәткәнсез. Сез аңа киңәшләр биргәнсез. Бөтенесе дә сез аны үтергәнсез дип уйлаган, ләкин юк, сез аңа булышкансыз булып чыккан. Сез дөньяны коткаргансыз.

СНЕЙП: Бик куркыныч сүзләр әйтәсең, малай. Малфой фамилиясе сине акылга өйрәтерлек жәзадан саклар дип уйлама да.

СКОРПИУС: Әгәр мин сезгә башка бер дөнья, Һогвартс сугышында Волдеморт һәлак булган, Һарри Поттер белән Дамблдор гаскәре жиңгән башка бер дөнья барлыгын әйтсәм, үзегезне ничек хис итәрсез...

СНЕЙП: Мин моңа каршы Һогвартсның сөйкемле сөяге Скорпиус-патша акылынан язган дигән сүзләрнең нигезе ныклы дип жавап бирер идем.

СКОРПИУС: Урланган Вакыт-күчәргеч бар иде. Мин урладым аны. Альбус белән бергә. Без Седрик Диггорины үлемнән коткармакчы идек, ул әле үлгән чагында. Без аны Өч Тылсымчы бәйгесендә жиңдермәскә тырыштык. Әмма болай эшләп, без аннан бөтенләй башка шәхес ясаганбыз.

СНЕЙП: Ул бәйгедә Һарри Поттер жиңде.

СКОРПИУС: Ул үзе генә булырга тиеш түгел иде. Седрик аның белән бергә жиңәргә тиеш булган. Әмма без аны бәйгедә оятка калдырдык. Мәсхәрәләнгәнгә күрә ул Әжәл улы булырга карар кылган. Мин белмим, Һогвартс сугышында ул нәрсә эшләгәндер, берәрсен үтергәнме, һәрхәлдә, ул нидер эшләгән һәм барысын да үзгәрткән.

СНЕЙП: Седрик Диггори бер генә тылсымчыны үтерде, анысы да күренекле кеше түгел — Невилл Лонгботтом.

СКОРПИУС: Аһа, әлбәттә, шулай була! Профессор Лонгботтом Волдемортның еланы Нагайнаны үтерергә тиеш иде. Нагайна Волдеморт үлгәнче үк үлергә тиеш иде. Шул бу! Сез моны да чишеп бирдегез! Без Седрикны боздык, ул Невиллны үтерде, Волдеморт сугышта жиңде. Күрәсезме? Күрәсезме моны?

СНЕЙП: Күрәм, бу Малфойның тагын бер уены. Әтиеңне чакырып, сине тирән хәсрәткә салганчы, тай моннан.

СКОРПИУС уйга кала һәм соңгы, инде өметле дә булып күренмәгән картасын чыгара.

СКОРПИУС: Сез аның әнисен яраткансыз. Мин барысын да хәтерләмим. Тик беләм, сез аның әнисен яраткансыз. Гарриның әнисен. Лилияне. Мин беләм, сез күп елларны идәнастында уздыргансыз. Мин беләм, сездән башка бу сугышта беркайчан да жиңеп булмас иде. Әгәр мин башка дөньяны күрмәгән булсам, боларны каян белер идем?

Тетрәнгән СНЕЙП дәшми.

Дамблдор гына белгән, шулай бит? Һәм ул да киткәч, сез үзегезне бик ялгыз итеп хис иткәнсез булса кирәк. Мин беләм, сез яхшы кеше. Гарри Поттер үзенең улы белән сөйләшкәндә сезне бөек кеше диде.

СНЕЙП СКОРПИУСка карый, ул бу хәлләргә ышанмый әле. Шаяртумы бу? Ул чыннан да югалып кала.

СНЕЙП: Гарри Поттер үлде.

СКОРПИУС: Әмма минем дөньяда түгел. Ул сезне үз юлында очраган иң кыю кеше дип атады. Ул серегезне дә, Дамблдор өчен нәрсә эшләгәнегезне дә белгән. Һәм ул шуның өчен сезгә соклана, чынлап та. Нәкъ менә шуңа күрә ул үзенең улына, минем иң якын дуслыма, икегезнең дә исемен кушкан. Альбус Северус Поттер.

СНЕЙП туктый. Ул бик әкрән хәрәкәтләр ясый.

Зинһар, Лилия, дөнья хакына, булышыгыз миңа.

СНЕЙП уйлый һәм, таягын чыгара-чыгара, СКОРПИУСка таба атлый. СКОРПИУС куркып артка чигенә. СНЕЙП таягын ишеккә юнәлтә.

СНЕЙП: Коллопортус!

Күзгә күренмәс йозак бүлмәне бикли. СНЕЙП бүлмә артындагы люкны ача.

Хуш, әйдә, алайса...

СКОРПИУС: Бер генә сорау, без кайда барабыз?

СНЕЙП: Без күп тапкыр урын алыштырдык. Урнашкан һәр урыныбызны таба килделәр. Бу юл безне Улак тал тамырлары астындагы бүлмәгә илтә.

СКОРПИУС: Ярар, ә кем ул — без?

СНЕЙП: Oh. Күрерсең.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, АЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ГОМУМИ БҮЛМӘ

Искиткеч гүзәл күренүче ҺЕРМИОНА СКОРПИУСны өстәлгә тери. Аның киёмнәре тузган, күзләре яна, ул чын сугышчыга охшаган, һәм бу аңа бик килешә.

ҺЕРМИОНА: Бер нәни генә хәрәкәт һәм синең миләрең бакага, ә кулларың җилемгә әйләнәчәк.

СНЕЙП: Тыныч. Ул куркыныч түгел (*Тынлык*). Беләсеңме, син беркайчан да тыңлый белмәдең. Студент чагында син булдыксыз студент идең, ә хәзер син... кем генә булсаң да, барыбер булдыксыз.

ҺЕРМИОНА: Мин искиткеч студент идем.

СНЕЙП: Искитәрлек бер нәрсәң дә юк иде. Ул безнең кеше!

СКОРПИУС: Бу шулай, Һермиона.

ҺЕРМИОНА СКОРПИУСка карый, һаман аңа ышанмый.

ҺЕРМИОНА: Күпчелек кеше мине Грейнджер дип белә. Һәм мин синең бер сүзеңә дә ышанмыйм, Малфой.

СКОРПУС: Бу минем хата. Минем хата. Һәм Альбусныкы.

ҺЕРМИОНА: Альбус? Альбус Дамблдор? Альбус Дамблдор нишләде моның белән?

СНЕЙП: Ул Дамблдорны әйтми. Сиңа утырырга кирәк.

РОН йөгереп керә. Аның чәче тырпайган, киёмнәре пычрак. Аның гыйсъянчы киёмнәре ҺЕРМИОНАныкыннан чак кына начаррак.

РОН: Снейп, сез үзегез монда, һәм (*ул СКОРПИУСны күрә һәм шунда ук кабынып*) бу монда нишли?

Ул таягын чыгара.

Мин коралланган һәм бик куркынычмын, сиңа чынлап киңәш бирәм.

Ул таягын дәрәс яктан тотмавын күрә һәм аны борып тотат.

Бик сак булырга.

СНЕЙП: Ул куркыныч түгел, Рон.

РОН ҺЕРМИОНАга карый, ул исә башын кага.

РОН: Дамблдорга шөкер.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОМУМИ БҮЛМӘ

ҺЕРМИОНА Вакыт-күчергечне өйрәнеп утыра, РОН исә бу вакытта өстенә ишелеп төшкән яңалыкларны аңларга тырыша.

РОН: Димәк, син бөтен тарих Невилл Лонгботтомга килеп терәлә димәкче буласың? Әкәмәт икән.

ҺЕРМИОНА: Бу дәрәс, Рон.

РОН: Ярар. Һәм сиңең монда шигең дә юк, чөнки...

ҺЕРМИОНА: Аның Снейп турында ни белүе, барыбыз турында булган мәгълүматы. Ул башкача аны таба алмас иде.

РОН: Бәлки, ул бик шәп табышмак чишүчедер?

СКОРПИУС: Юк, алай түгел. Сөз миңа булыша аласызмы?

РОН: Бары без генә булыша алабыз да инде. Дамблдор гаскәре куәтле вакытларыннан күпкә азайды. Чынлыкта, бер без генә калганбыздыр да инде, ләкин без һаман көрәшәбез. Качып йөрибез. Тегеләрнең теңкәләренә тияр өчен барын да эшләргә тырышабыз. Грейнджер — кирәкмәгән затлар исемлегендә беренче. Мин дә шунда.

СНЕЙП (*корыгына*): Тик беренче түгел.

ҺЕРМИОНА: Ачыклап бетерик. Башка дөньяда...? Сөз килеп катышканчы?

СКОРПИУС: Волдеморт үлгән. Һогвартс сугышында үтерелгән. Һарри Тылсым тәртибен саклау идарәсе башлыгы. Сөз Тылсым министры.

ҺЕРМИОНА гажәпләнеп туктап кала һәм елмаеп карый.

ҺЕРМИОНА: Мин Тылсым министры?

РОН (*күңелле мизгелгә кушылырга теләп*): Искиткеч. Ә мин нәрсә эшлим?

СКОРПИУС: Син Уңган Уенчы Уизлилар кибетен алып барасың.

РОН: Аһа, димәк, ул — Тылсым министры, ә мин — шаяртулар кибете хужасы?

СКОРПИУС РОНның сыкранган йөзенә карый.

СКОРПИУС: Син күбрәк балаларыңны тәрбияләү турында кайгыртасың.

РОН: Шәп алайса. Әниләре бик гүзәлдер дип өметләнәм.

СКОРПИУС (*кызарып чыгып*): Мм... Ничек күз алдына китерәсең инде... Эш шунда ки, икегезнең дә балаларыгыз бар — уртақ балалар. Кыз һәм малай.

Тегеләр икесе, чиктән тыш хәйран калып, өскә карыйлар.

Өйләнгәнсез. Бер-берегезне яратасыз. Барысы да инде. Сез икенче дөньяда да бик гажәпләнгән идегез. Сез Кара көчләрдән саклану укыткан, ә Рон Падмага өйләнгән чакта. Сез моңа һәрвакыт гажәпләнәсез.

ҺЕРМИОНА белән РОН икесе дә бер-берсенә карыйлар, аннары карашларын читкә алалар. Аннары РОН кире карый. РОН берничә кат тамак кара. Тамак кырган саен үз-үзенә ышанычы кими.

ҺЕРМИОНА: Миңа караган чакта авызыңны яп, Уизли.

РОН әйткәнне эшли. Шулай да ул башы әйләнгән кеше сыман кала бирә.

Һәм Снейп? Башка дөньяда ул нишли?

СНЕЙП: Аңлашыла ки, мин үләргә тиеш.

Ул СКОРПИУСка карый, аның исә йөзе кача. СНЕЙП нечкә итеп елмая.

Син мине шаккатыра алмас идең. Ничек итеп?

СКОРПИУС: Бик кыю.

СНЕЙП: Кем?

СКОРПИУС: Волдеморт.

СНЕЙП: Ничек күңелсез.

СНЕЙП бу турында уйлаган арада тынлык.

Шулай да Караңгы Лордның үзе тарафыннан жаның кыюлу — казаныш, миңа калса.

ҺЕРМИОНА: Кызганыч, Северус.

СНЕЙП аңа карый, бөтен авыртуын йота. Ул РОНга таба башы белән төртә.

СНЕЙП: Хуш, һәрхәлдә, мин әле аңа өйләнмәгән.

ҺЕРМИОНА: Сез нинди әфсеннәрне кулландыгыз?

СКОРПИУС: Беренче биремдә Экспеллиармус, икенчесендә Энгоргио.

РОН: Гади Калкан әфсеннәре икесендә дә эшнә рәтләргә тиеш.

СНЕЙП: Һәм аннары сез киттегезме?

СКОРПИУС: Вакыт-күчәргеч безне кайтарды, әйе. Бу нәрсә, бу Вакыт-күчәргеч, ул үткән заманда йөрү өчен биш минут кына бирә.

ҺЕРМИОНА: Һәм сез бары вакытта гына сәяхәт итә аласыз, урыннарны алыштырып булмый?

СКОРПИУС: Әйе, әйе, бу, ыһ, син басып торган урынында элеккегә күчәсез генә.

ҺЕРМИОНА: Кызык.

СНЕЙП белән ҺЕРМИОНА икесе дә моның ни аңлатканын белә.

СНЕЙП: Алайса мин Һәм егет кенә.

ҺЕРМИОНА: Үпкәләштән булмасын, Снейп, ләкин бу эшнә мин беркемгә дә ышанып тапшыра алмыйм, бу бик мөһим.

СНЕЙП: Һермиона, син тылсым дөньясында иң эзләнелә торган тылсымчы. Моңы башкару өчен сиңа урамда булырга туры киләчәк. Соңгы тапкыр кайчан чыктың әле тышка?

ҺЕРМИОНА: Әллә ни күптән түгел, ләкин...

СНЕЙП: Әгәр сине тышта тапсалар, дементорлар сине үбәчәк, алар синең жаныңны суырып алачак.

ҺЕРМИОНА: Северус, мин өзек-өзекләр белән яшәүдән Һәм барып чыкмаган баш күтәрүләрдән ялыктым. Дөньяны үзгәртү өчен безнең форсат бит бу.

Ул РОНга ымлый, ул картаны чыгара.

Бәйгенең беренче биремә Тыелган урманның кырыенда уздырылган. Без вакытны шунда күчәрербез, бәйгегә барып, әфсенгә калкан куярбыз, исән-имин генә кайтырбыз. Бу төп-төгәл итеп үтәлгән булачак, Һәм безгә хәзерге вакытыбызга кайтып тышта күренеп йөрисебез дә булмаячак. Аннан без

вакытны тагын күчереп, күл буена барырбыз һәм икенче биремне дә төзәтербез.

СНЕЙП: Син барысын да куркыныч астына куясың.

ҺЕРМИОНА: Без моны дәрәс эшләсәк, Һарри исән була, Волдеморт үлә, һәм Авгурей бетә, моның өчен бернәрсә дә куркыныч булып тоелмый. Шулай да... Сөз китерәчәк корбан өчен гафу итегез...

СНЕЙП: Кайбер хаклар түләнүгә лаеклы.

Алар бер-берсенә карыйлар, СНЕЙП башын кага, ҺЕРМИОНА башын кагып җавап бирә, СНЕЙПның йөзгә берәз моңсулана.

Мин нәрсә, Дамблдорны кабатладым әллә?

ҺЕРМИОНА (елмая): Юк, һичшиксез, бу Северус Снейп үзгә иде.

ҺЕРМИОНА СКОРПИУСка борыла, Вакыт-күчәргәчкә күрсәтә.

Малфой.

СКОРПИУС аңа Вакыт-күчәргәчкә бирә. ҺЕРМИОНА елмая, Вакыт-күчәргәчкә янә кулланы алуына сөенә, аны бу максат өчен кулланышына тагын да ныграк шат.

Эшәбез барып чыгар дип өметләнә.

Ул Вакыт-күчәргәчкә эшләтеп җибәрә. Җайланма калтырарга керешә, аннан бар да хәрәкәтләнә башлый.

Галәмәт зур яктылык кабынышы. Колак тондыргыч тавыш ишетелә.

Вакыт туктап кала. Аннан ул кирегә борыла, бер мәлгә катып кала һәм кире юнәлештә хәрәкәтләнә башлый, башта әкрәңрәк...

Гөрсәлдәгән тавыш, кабыныш һәм кешеләр югала.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, СИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЕЛГАН УРМАННЫҢ КЫРЫЕНДА, 1994

Беренчә кискәтә булган күренешнең кире уйналуын күрәбез, ләкин бу юлы без сәхнәнең арткы ягында. Дурмстранг мантияләрен кигән АЛЬБУС белән СКОРПИУС күренә. Шуңа ук вакытта без «иң шәп» (аның сүзләре, безнеке түгел) ЛЮДО БЭГМЕНны ишетәбез.

СКОРПИУС, ЁЕРМИОНА, РОН һәм СНЕЙП моны борчылып тыңлап тора.

ЛЮДО БЭГМЕН: Седрик Диггори мәйданга чыга. Ул эзер кебек күренә. Курка, ләкин эзер. Ул бер якка тайпыла, менә икенче якка. Ул качар урын эзләп сикерә, кызлар хуштан яза. Алар бертавыш булып елашалар: «Безнең Диггорига зыян салма, Аждаһа әфәнде!» — диләр алар. Һәм Седрик сул яктан урый, уңдагы чокырга сикерә һәм таягын эзерли.

СНЕЙП: Озакка китте. Вакыт-күчергеч селкенә башлады инде.

ЛЮДО БЭГМЕН: Һм, бу яшь, кыю, сылу егет безне нәрсә белән гажәпләндерер микән?

АЛЬБУС СЕДРИКның таягын тартып алырга маташканда, ЁЕРМИОНА аның әфсененә калкан куя. АЛЬБУС, балтасы суга төшкән кебек, таягына карый, әфсеннең нигә эшләмәвен аңламый.

Аннары Вакыт-күчергеч әйләнә, болар моны күреп, паникага биреләләр, вакыт аларны йота башлый.

Эт. Ул ташны эткә әйләндерде, аждаһаны алдар өчен эт ясады! Седрик Диггори, аһ, этлекле алдакчы!

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ТУГЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ТЫЕЛГАН УРМАННЫҢ ЧИГЕ

Алар хәзерге вакытка, урманның кырыена, агачлар янына кайттылар, РОН бик нык авыртына. СНЕЙП тирә-якка карана, ул хәлләрнең тәртиптә түгел икәнен шунда ук аңлый.

РОН: Ооһ.. Оооооһ...

ЁЕРМИОНА: Рон... Рон... Нәрсә булды сиңа?

СНЕЙП: Аһ, юк. Мин моны белгән идем.

СКОРПИУС: Без беренче тапкыр әйләнеп кайткач, Вакыт-күчергеч Альбуска да нидер эшләде.

РОН: Вакытын таптың, аһ, безгә әйтергә.

СНЕЙП: Без әле жир өстендә. Китәргә кирәк. Хәзер үк.

ЁЕРМИОНА: Рон, син атлый аласың әле, әйдә...

РОН торып баса, авыртуына чыдый алмый кычырып жибәрә. СНЕЙП таягын күтәрә.

СКОРПИУС: Бу эшләдеме?

ҺЕРМИОНА: Без әфсенне туктаттык. Седрикның таягы үзендә. Әйе. Бу эшләде.

СНЕЙП: Әмма без дәрес түгел урынга әйләнәп кайттык, без ачык һавада. Син куркыныч астында!

РОН: Без Вакыт-күчәргечне, моннан китәр өчен, тагын кушарга тиеш.

СНЕЙП: Безгә качар урын табарга кирәк. Монда безне табулары бик җиңел.

Кинәт кенә залда боз сыман салкын җил исеп китә.

Кешеләр арасында кара киёмнәр күренә. Болар кара рәвешләргә әйләнә. Бу — дементорлар.

ҺЕРМИОНА: Соң инде.

СНЕЙП: Беттек.

ҺЕРМИОНА (*нишләргә тиеш булуын аңлап*): Алар минем арттан килә, сезнең арттан түгел. Рон. Мин сине яратам һәм һәрвакыт яраттым. Әмма сез, өчегез, качарга тиеш. Барыгыз. Хәзер үк.

РОН: Нәрсә?

СКОРПИУС: Нәрсә?

РОН: Башта сөю эшләре турында сөйләшә алабызмы?

ҺЕРМИОНА: Бу әле һаман Волдеморт дөньясы. Мин моннан туйдым инде. Икенче биремне төзәтү барысын да үзгәртәчәк.

СКОРПИУС: Әмма алар сине үбәчәк. Алар синең жаныңны суырачак.

ҺЕРМИОНА: Ә син үткәннәргә үзгәртәрсез. Һәм алар моны булдыра алмас. Бар. Хәзер үк.

Дементорлар аларны сизә. Һәр яктан шомлы итеп акырган фигуралар пәйда була.

СНЕЙП: Киттек. Без киттек.

Ул СКОРПИУСның кулына төртә. СКОРПИУС, теләр-теләмәс кенә, аның артыннан китә.

ҺЕРМИОНА РОНга карый.

ҺЕРМИОНА: Сиңа да китәргә кирәк.

РОН: Хуш, алар бераз минем арттан да килгән бит, һәм миңа чыннан да авыр. Һәм, беләсеңме, мин монда калам әле. Экспекто.

Ул әфсенне әйтәм дигәндә генә ҺЕРМИОНА аның кулын туктата.

ҺЕРМИОНА: Монда якынак килсеннәр, егеткә күбрәк форсат бирик.

РОН аңа карый һәм моңсу гына башын кага.

Кызыбыз.

РОН: Һәм улыбыз. Миңа да бу фикер ошый.

Ул тирә-якка карый. Ул үз тәкъдирен аңлаган төсле.

Мин куркам.

ҺЕРМИОНА: Үп мине.

РОН уйлый һәм аны үбә. Аннан аларны бер-берсеннән тартып алалар һәм жиргә аталар. Без аларның гәүдәләре өстеннән алтынсу-ак яктылык күтәрелгәнән күрәбез. Аларның жаннарын суырып алдылар. Бу коточкыч.

СКОРПИУС берни дә эшли алмыйча карап тора.

СНЕЙП: Әйдә, суга төшик. Атлап. Йөгермик.

СНЕЙП СКОРПИУСка карый.

Тыныч бул, Скорпиус. Алар, суыр булсалар да, синең куркуыңны тоялар.

СКОРПИУС СНЕЙПка карый.

СКОРПИУС: Алар яңа гына аларның жаннарын суырдылар.

Бер дементор аларның янына очып төшә һәм СКОРПИУСның каршында туктый.

СНЕЙП: Башка нәрсә турында уйла, Скорпиус. Фикерләреңне яшер.

СКОРПИУС: Миңа салкын. Берни күрмим. Күңелемдә томан, алдымда да томан.

СНЕЙП: Син патша, ә мин профессор. Алар житди сәбәп белән генә бәйләнәләр. Яраткан кешеләрең хақында, бу адымга ник баруың турында уйла.

СКОРПИУС: Мин әниемне ишетәм. Мин аңа кирәк, ул ярдәм сорый, ләкин белә, мин ярдәм итә алмыйм.

СНЕЙП: Тыңла мине, Скорпиус. Альбус турында уйла. Син патшалыгыңны да Альбус өчен бирер идең бит, шулаймы?

СКОРПИУС чарасыз. Дементор аркасында хэлдән таюы сизелә башлый.

Бер кеше. Барысы да бер кеше өчен. Мин Лилия хакына Гаррины коткарып кала алмадым. Шуңа күрә хәзер мин ул ышанган нәрсәгә бар булганымны фида кылам. Һәм мин моны булдырам, моңа шулкадәр бирелгәнгә, бәлки, үзем дә ышана башлаганмындыр.

СКОРПИУС СНЕЙПка елмая. Ул ышанычлы адым белән дементордан читкә атлый.

СКОРПИУС: Дөнья үзгәрә, һәм без дә аның белән бергә үзгәрәбез. Мин бу дөньяда яхшырак. Ләкин дөньясы яхшырак түгел. Миңа бу кирәкми.

Кинәт кенә аларның каршында ДОЛОРЕС АМБРИДЖ килеп чыга.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Профессор Снейп!

СНЕЙП: Профессор Амбридж.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Ишеттегезме яңалыкларны? Без яңа гына теге хыянәтче Шакшыкан Һермиона Грейнджерны тоттык. Ул монда гына булган.

СНЕЙП: Кеше ышанмаслык!

АМБРИДЖ СНЕЙПка текәлеп карый. Ул да аңа карый.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Сездең белән. Грейнджер сезнең белән бергә булган.

СНЕЙП: Минем белән? Ялгышасыз.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Сез һәм Скорпиус Малфой белән. Мине торган саен ныграк борчый торган студент белән.

СКОРПИУС: Хуш...

СНЕЙП: Долорес, без класска соңга калабыз, безне гафу итеп...

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Әгәр сез дәрәскә соңарсагыз, ник мәктәпкә таба атламыйсыз? Нәрсәгә күлгә барасыз?

Бер мизгел саф тынлык. Аннан СНЕЙП чиктән тыш көтелмәгән адымга бара — ул елмая.

СНЕЙП: Кайчаннан бирле шикләнәсез инде?

АМБРИДЖ жир өстенә күтәрелә. Ул кулларын өскә күтәрә, алар Кара Магия— Сихер белән тулы. Ул таягын күтәрә.

ДОЛОРЕС АМБРИДЖ: Еллар буена. Мин моны иртәрәк аңларга тиеш идем.

СНЕЙП таягын кулына ала, ул өлгеррәк булып чыга.

СНЕЙП: Депульсо!

АМБРИДЖ хавада очып китә.

Бәхете инде, ул артык таза иде. Хәзер артка юл юк.

Боларның өстендә күк йөзе караңгырак була баилый.

Эспекто Патронум!

СНЕЙП Патронус чыгара, бу — искиткеч гүзәл кыяфәтле ак нәфис болан.

СКОРПИУС: Болан? Лилиянең патронусы.

СНЕЙП: Сәер, шулай бит? Минем күңел шундый инде.

Аларның өстендә дементорлар пәйда була. СНЕЙП моның нәрсәгә илтәчәген аңлый.

Сиңа йөгерергә кирәк. Мин аларны булдыра алганча тоткарлармын.

СКОРПИУС: Караңгылыкта минем яктылыгым булган өчен рәхмәт сезгә.

СНЕЙП аңа карый, ул чын каһарман, йомшак кына елмая.

СНЕЙП: Альбуска, Альбус Северуска, әйт, аның минем адашым булуы белән горурланам. Ә хәзер бар. Йөгер.

Нәфис болан СКОРПИУСка борылып карый һәм йөгереп китә.

СКОРПИУС уйлап тора да нәфис болан артыннан йөгерә, аның тирәсендә дөнья куркынычрак була бара. Бер якта йөрәкне ярырлык кычкыру ишетелә. Ул күлне күрә һәм шунда керә.

СНЕЙП әзерләнә.

СНЕЙПны бик каты итеп җиргә атып бәрәләр, аннары хавага ыргыталар, аның җаны чыккан инде. Бу вакытта кычкырган тавышлар күбәйгән кебек тоела.

Нәфис болан нәфис күзләре белән борылып карый һәм юкка чыга.

Гөрселдәгән тавыш һәм яктылык. Аннары тынычлык. Тынычлык арта бара.

Һаман тып-тын, бар да имин, гажәеп тынычлык.

Аннан СКОРПИУС су өстенә калкып чыга. Тирән итеп сулыш ала. Тирә-ягына карана. Тирән сулай, паникага бирелеп сулай. Күк йөзенә карый. Күк йөзе ап-ачык күренә, ул хәзер зәңгәррәк.

Аннары аның артыннан АЛЬБУС калкып чыга. Тынлык. СКОРПИУС, ышанып бетә алмыйча, АЛЬБУСка карап тик тора. Икесе дә сулыш ала.

АЛЬБУС: Ohho!

СКОРИУС: Альбус!

АЛЬБУС: Шундый якын иде! Син Тритонны күрдеңме? Теге егетне һәм теге нәрсәне... Oh!

СКОРПИУС: Бу син.

АЛЬБУС: Шулай да бу сәер булды, мин Седрикның үсә башлаганын күрдем дип уйлаган идем, әмма аннан ул яңадан кечерәя башлады, һәм мин сиңа карадым, һәм син таягыңны тоткан нидең...

СКОРПИУС: Сине яңадан күрү ничек яхшы булуын күз алдына да китерә алмыйсың.

АЛЬБУС: Син мине ике минут элек кенә күрдең.

СКОРПИУС АЛЬБУСны суда кочаклап ала, суда бу авыр.

СКОРПИУС: Шуннан соң күп сулар акты.

АЛЬБУС: Саграк. Батырасың хәзер. Нәрсә кидең син?

СКОРПИУС: Мин нәрсә кидем? (*Ул киемен салып ата*). Ә син нәрсә кигәнсең? Әйе! Син Слизеринда.

АЛЬБУС: Барып чыктымы? Без булдырдыкмы?

СКОРПИУС: Юк. Һәм бу искиткеч.

АЛЬБУС аңа карый, ышана алмый.

АЛЬБУС? Нәрсә? Без жиңелдек.

СКОРПИУС: Әйе. Әйе! Һәм бу искиткеч!

Ул суда чәбәләшә. АЛЬБУС ярга таба йөзә.

АЛЬБУС: Скорпиус. Син тагын күп итеп кәнфит ашадыңмы?

СКОРПИУС: Аһа, булды, күрдеңме, тагын синең коры шаяртуларың — бу чын Альбус! Яратам шул мәзәкләреңне.

АЛЬБУС: Хәзер мин борчыла башлыйм...

ҺАРРИ керә һәм суга таба йөгерә. Аның артыннан ДРАКО, ДЖИННИ һәм ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ ияргән.

ҺАРРИ: Альбус. Альбус. Син тәртиптәме?

СКОРПИУС (*галәмәт нык шатланып*): Һарри! Бу Һарри Поттер! Һәм Джинни. Һәм Профессор МакГонагал. Һәм әти. Минем әтием. Сәлам. Әти.

ДРАКО: Сәлам, Скорпиус.

АЛЬБУС: Сез барыгыз да монда.

ДЖИННИ: Миртл безгә барын да сөйләде.

АЛЬБУС: Нәрсә булды?

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Монда сез генә вакыт аша сәяхәттән кайттыгыз. Шулай булгач, ник бездән сорыйсыз? Үзегез сөйләгез.

СКОРПИУС шунда ук аларның ниләр белүен аңлый.

СКОРПИУС: Аһ, юк. Ни бәла. Кайда ул?

АЛЬБУС: Кайдан кайттык?

СКОРПИУС: Югалттым бугай! Мин Вакыт-күчергечне югалттым.

АЛЬБУС (*СКОРПИУСка бик ачуланып карап*): Нәрсәне югалттың?

ҺАРРИ: Альбус, кыланыр вакытың узды..

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Күп әйберне аңлатасыгыз булачак бугай.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ДИРЕКТОР БҮЛМӘСЕ

ДРАКО, ДЖИННИ һәм ҺАРРИ барын да таныган һәм үкенгән кыяфәтле СКОРПИУС белән АЛЬБУСның яннарында басып торалар. ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ ярсып чыккан.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Йә, әйдәгез, ачыклап бетерик: сез канунсыз рәвештә, Һогвартс-Экспресстан чыгып сикердегез, Тылсым министрлыгына канунсыз рәвештә кердегез һәм аннан әйбер урладыгыз, сезгә вакытны үзгәртәргә ярый дип карар кылдыгыз, нәтижәдә ике кешене юк иттегез...

АЛЬБУС: Мин килешәм, бу начар яңгырый...

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Һуго һәм Роза Грейнджер-Уизли юкка чыкканга җавап итеп, сез кире вакытны үзгәртәргә булдыгыз, һәм бу юлы ике кешегә алмашка меңләгән кешене югалттыгыз, һәм синең әтиңне үтердегез, шулай итеп, дөньяда кайчан да булса яшәгән иң начар тылсымчыны кайтардыгыз һәм Сихер дөньясының яңа гасырына нигез салдыгыз. (*Корыгына*). Сез хаклы, Мистер Поттер, бу бер дә яхшы сүз булып ишетелми, шулаймы? Никадәр ахмак булуыгызны аңладыгызмы инде?

СКОРПИУС: Әйе, профессор.

АЛЬБУС бер мизгел икеләнен тора. Ул ҺАРРИга карый.

АЛЬБУС: Әйе.

ҺАРРИ: Профессор, әгәр мөмкин булса...

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Мөмкин түгел. Ата-ана буларак, болар белән нишләргә икәнен сайлау сезнең эш, әмма бу минем мәктәп, һәм болар минем студентлар, һәм аларга тиешле җәзаны мин үзем сайлармын.

ДРАКО: Гадел бу.

ҺАРРИ башын чайкаган ДЖИННИга карый.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Мин сезне Һогвартстан куарга тиеш идем дә (*ҺАРРИга карап*), ләкин бөтенесен дә исәпкә алсаң... миңа калса, минем күз уңымда булуыгыз яхшырактыр. Сез җәза астында, вакыты... хуш, ел буена җәза үтисез дип уйлагыз үзегезне. Раштуа сезнең өчен юк. Һогсмидка бару турында да онытыгыз. Һәм бу башы гына әле.

Кинәт кенә ҺЕРМИОНА атылып килеп керә. Ул бик тәвәккәл күренә.

ҺЕРМИОНА: Нәрсәне калдырдым?

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ (*бик усал итеп*): Бүлмәгә кергәнче ишек шаку әдәплелек дип санала, Һермиона Грейнджер, сез моны оныткансыз булса кирәк.

ҺЕРМИОНА хата ясаганын аңлый.

ҺЕРМИОНА: Ah.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Әгәр сезгә җәза бирү минем вәкаләтемдә булса, Министр, мин җәза бирер идем. Вакыт-күчергечне саклап тоту - нинди ахмаклык!

ҺЕРМИОНА: Үземне аклап, шуны...

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Китап киштәсендә. Сез аны китап киштәсендә саклагансыз. Адәм көлкесе.

ҺЕРМИОНА: Минерва. (*Сулмыш алып*). Профессор Макгонагалл.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Сезнең балаларыгыз хәтта юкка чыккан иде!

ҺЕРМИОНА моңа ни дип тә җавап бирергә белми.

Бу хәл минем мәктәптә, минем каравым астында булды. Дамблдорның кылган барлык изге гамәлләреннән соң мин моның белән яши алмас идем....

ҺЕРМИОНА: Мин беләм.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ (*үзен кулга алып*): Седрикны коткару ниятегез кыю, әмма акылсыз адым иде. Сез, Скорпиус һәм сез, Альбус, үзегезне бик тәвәккәл тоткансыз ахрысы, ләкин хәтта сезнең әтиегез дә оныта торган хикмәт шунда — тәвәкәллек ахмаклыкны акламый. Һәрвакыт уйларга. Нәрсә булырга мөмкин — уйларга. Волдеморт идарәсе астындагы дөнья...

СКОРПИУС: Котчыкчы дөнья.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Сез шулкадәр яшә. (Ул ҺАРРИ, ДРАКО, ДЖИННИ һәм ҺЕРМИОНАга карый). Сез барыгыз да яшә. Тылсым сугышларының никадәр караңгы була алуын күз алдына да китерә алмыйсыз сез. Кайбер кешеләр, минем дә, сезнең дә кадерле дусларыбыз күп нәрсәне корбан итеп төзегән һәм тигезлеген саклаган дөньяга сез җавапсыз карадыгыз.

АЛЬБУС: Әйе, Профессор.

СКОРПИУС: Әйе, Профессор.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Барыгыз. Китегез. Барыгыз да. Һәм Вакыт-күчергечне табыгыз миңа.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНБЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, СЛИЗЕРИННЫҢ ЯШӘУ БҮЛМӘСЕ

АЛЬБУС *бүлмәдә утыра. ҺАРРИ керә һәм улына карый — ул бик ачулы, ләкин ачуын улына чыгармаса тырыша.*

ҺАРРИ: Монда керергә рөхсәт биргәнең өчен рәхмәт.

АЛЬБУС *борыла, әтисенә баш кага. Ул да сак булырга тырыша.*

Вакыт-күчергечне табалмыйлар әле. Су халкын, тритоннар һәм су аналарын күл төбен актарып чыгарга сорадык.

Ул уңайсыз итеп утыра.

Матур бүлмә.

АЛЬБУС: Яшел — тынычландыра торган төс, шулаймы? Мин әйтәм, Гриффиндор бүлмәләре дә матур һәм яхшы, ләкин кызыл төс белән катлаулырак, ул кешене жүләр адымнарға этәрә диләр, минем бер каршы сүз дә...

ҺАРРИ: Нигә бу адымга баруыңны аңлата аласыңмы?

АЛЬБУС: Мин... нидер үзгөртө алырмын дип уйладым. Седрик... аның белән булган хәл гадел түгелдер дип уйладым.

ҺАРРИ: Әлбәттә, бу дәрәс хәл түгел, Альбус, мин моны белмим дип уйладыңмы? Мин анда булдым. Мин аның үлемен күрдем. Эмма бу... барын да куркыныч астына кую...

АЛЬБУС: Мин беләм.

ҺАРРИ (*ачуын тыя алмый*): Әгәр син минем кебек булырга теләгән булсаң, ялгыш юлдан киткәнсең. Мин беркайчан да мажаралар эзләп йөрмәдем, мин аларга кушылырга мәжбүр булдым. Син чып-чын җавапсыз адымга, тәмам жүләр һәм куркыныч адымга, барын да җимерә алган эшкә тотындың...

АЛЬБУС: Мин беләм. Ярар. Мин беләм.

Тынлык. АЛЬБУС күз яшьләрен сөртә, ҺАРРИ моны күрә һәм сулыш ала. Ул үзен кулга ала.

ҺАРРИ: Хуш, мин дә ялгыштым. Скорпиусны Волдеморт улы дип уйлап. Ул кара болыт булмаган.

АЛЬБУС: Юк.

ҺАРРИ: Һәм мин картаны алып куйдым. Син аны башка күрмәссең. Әниң син качкач, бүлмәңне ничек бар, шулай тотты, беләсеңме шуны? Минә дә кертмәде, беркемне дә кертмәде шунда. Син шулкадәр куркуга салдың аны... Һәм мине.

АЛЬБУС: Чыннан да сине куркыттыммы?

ҺАРРИ: Әйе.

АЛЬБУС: Һарри Поттер бернәрсәдән дә курыкмыйдыр дип уйлаган идем.

ҺАРРИ: Син шулай уйлый идеңме?

АЛЬБУС әтисенә карый, аны аңларга тырыша.

АЛЬБУС: Скорпиус моны әйтмәгәндер, ләкин без беренче биремне бозып кайткач, мин кинәт кенә Гриффиндор йортына эләктем. Ул чакта да безнең аралар яхшырак түгел иде, шулай булгач, минем Слизеринда булуым — безнең проблеманың сәбәбе түгел. Монда бу гына түгел.

ҺАРРИ: Юк. Мин беләм. Бу гына түгел.

ҺАРРИ АЛЬБУСка карый.

Син тәртиптәме, Альбус?

АЛЬБУС: Юк.

ҺАРРИ: Юк. Мин дә юк.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТӨШ, ГОДРИК ЧОКЫРЫ, ЗИРАТ

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ чәчәккә күмелгән кабер ташына карап басып тора. Аның кулында кечкенә генә чәчәк бәйләмә.

ПЕТУНИЯ АПА: Йә инде, шул килбәтсез вак чәчәкләреңне куй да китәбез. Мин бу шыксыз бәләкәй авылны күрә алмый башладым инде, каян килде башыма бу фикер — Годрик чокыры, Котсыз чокыр бу, әтрәк-әләм жыелган урын, йә, әйдә.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ кабергә якынлаша. Ул уйланып тора.

Хәзер үк, Һарри... Минем моңа вакытым юк. Дадли бүген скаутлар жыелышына бара, беләсең бит инде, ул соңга калырга яратмый.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ: Петуния апа. Син минем исән булган соңгы туганым, шулай бит?

ПЕТУНИЯ АПА: Әйе. Син һәм мин. Әйе.

ЯШЬ ҺАРРИ: Һәм алар. Аларның дуслары да булмаганмы? Син аларның дуслары юк иде дигән идең?

ПЕТУНИЯ АПА: Лилия тырышты, урыны жәннәттә булсын, ул тырышты, бу аның гаебе түгел, ләкин аның холкы аркасында кешеләр аннан читләшә иде. Бу аның кыланмышлары, аның дөнъясы, аның юлы иде. Ә әтиең — күңел кайтаргыч, бик жирәнгеч булды. Дуслары юк иде. Берсенең дә.

ЯШЬ ҺАРРИ: Ә нигә монда шулкадәр күп чәчәкләр? Нигә чәчәкләр каберләрен күмеп киткән?

ПЕТУНИЯ АПА каберләргә карый, һәм, ниһаять, барлык чәчәкләрне күрә, бу аны дулкынландыра. Ул сеңлесенең каберенә килә һәм шуның кырыена утыра, көч-хәл белән ургылып килгән хисләрен яшерергә тырыша, әмма барыбер аларга бирешә.

ПЕТУНИЯ АПА: Оһ. Әйе. Хуш, берәз бар икән. Аларны күрше каберләрдән жил китергәндер. Яки берәрсе шаяртадыр. Әйе, миңа калса, шулайдыр, буш вакыты күп булган берәр яшь сукбай башка каберләрдән чәчәкләр жыеп, монда куядыр.

ЯШЬ ҺАРРИ: Ләкин аларның барысына да аларның исемнәре язылган...
«Лилия һәм Джеймс, гамәлләрегезне беркайчан да онытмабыз», «Лилия һәм Джеймс, сезнең фидакарълек...»

ВОЛДЕМОРТ: Мин гаеп сизәм, һавада гаепнең сасы исе...

ПЕТУНИЯ АПА (КЕЧКЕНӘ ҺАРРИГА): Кит. Кит аннан.

Ул аны артка тарта. ВОЛДЕМОРТның кулы Поттерларның кабер ташы өстендә һавада пәйда була, гәүдәсенең калган өлеше кулы артыннан хасил була бара. Без аның йөзен күрмибез, ләкин гәүдәсе кәкре-бөкре, жан өшеткеч форма ала.

Белгән идем. Бу урын куркыныч. Годрик чокырыннан тизрәк китсәң, яхшырак.

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИны сәхнәдән чыгаралар, ләкин ул йөзен ВОЛДЕМОРТка борырга җитешә.

ВОЛДЕМОРТ: Һаман минем күзләрем белән карыйсыңмы, Һарри Поттер?

КЕЧКЕНӘ ҺАРРИ чыгып китә, бу вакытта исә ВОЛДЕМОРТның мантиясе эченнән АЛЬБУС атылып чыга. Чарасыз бала кулларын әтисенә суза.

АЛЬБУС: Әти.... Әти...

Парсилтангта яңгыраган сүзләр.

Ул килә. Ул якынлаша, ул якынлаша.

Аннары кычкырган тавыш.

Аннары сәхнәнең артыннан пышылдашулар ишетелә.

Бер ялгышсыз танып була торган тавыш. ВОЛДЕМОРТ тавышы.

Һаааааарри Поттттер....

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ БЕЛӘН ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, АШ БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ коточкыч хәлдә, ул, төшенең нәрсә аңлатуы турында уйлап, катып калган.

ДЖИННИ: Һарри? Һарри? Ни булды? Син кычкырып җибәрдең...

ҺАРРИ: Алар Һаман бетми. Төшләр.

ДЖИННИ: Алар шунда ук бетә торганга охшамаган да бит. Бу бик авыр вакыт булды һәм...

ҺАРРИ: Әмма мин беркайчан да Петуния белән Годрик чокырына бармадым.

ДЖИННИ: Һарри, син мине нык куркытасың.

ҺАРРИ: Ул һаман монда, Джинни.

ДЖИННИ: Кем монда?

ҺАРРИ: Волдепорт. Мин Волдепортны һәм Альбусны күрдем.

ДЖИННИ: Һәм Альбусны?...

ҺАРРИ: Ул әйтте. Волдепорт әйтте: «Мин гаеп сизәм, һавада гаепнең сасы исе...» Ул миңа әйтте моны.

ҺАРРИ ДЖИННИга карый. Ярасына кагыла. ДЖИННИның йөзе сүрелә.

ДЖИННИ: Һарри, Альбуска һаман нидер яныймы?

ҺАРРИның йөзе агара.

ҺАРРИ: Минемчә, безгә барыбызга да нидер яный.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, СЛИЗЕРИННЫҢ ГОМУМИ БҮЛМӘСЕ

СКОРПИУС АЛЬБУСның баш өстенә дәһшәтле итеп иелә.

СКОРПИУС: Альбус... псст... Альбус.

АЛЬБУС уянымый.

АЛЬБУС!

АЛЬБУС аптырап уянып китә. СКОРПИУС көлә.

АЛЬБУС: Булдырасың. Кешене уятыр өчен моннан да шәбрәк һәм куркынычсызрак ысул юктыр.

СКОРПИУС: Беләсеңме, бу бик сәер нәрсә, ләкин күз алдына китереп булган иң куркыныч урында булганнан соң, минем курку белән эшләрем пешә башлады. Мин — Курку белмәс Скорпиус. Мин — Дерт тә итми торган Малфой.

АЛЬБУС: Яхшы.

СКОРПИУС: Мин әйтәм, әлек мине шулай бик астында яткырып, артымнан күзәтеп кенә торсалар, мин сынар идем, әмма хәзер тагын да начаррак нәрсә эшли алалар инде? Волди абзыкайны кайтарып, мине газаларга мәжбүр итәрләрме? Юк.

АЛЬБУС: Кәефең яхшы булганда, син куркыныч, беләсеңме шуны?

СКОРПИУС: Бүген Төнәтмәләрдә Роза минем янга килеп, миңа Күмәчбаш дигәч, аны кочакларга әзер идем. Һы, юк, нигә әзер генә, мин аны чыннан да кочакларга тырыштым, һәм ул минем ботыма китереп сукты.

АЛЬБУС: Курку белмәс егет булу синең сәламәтлегеңә бик файдага түгел бугай.

СКОРПИУС АЛЬБУСка карый, аның йөзгә уйчанлана.

СКОРПИУС: Монда кире кайтуның нинди яхшылык икәннән белмисең син, Альбус. Теге урын күрә алмаслык иде.

АЛЬБУС: Сине берәз ошаткан Полли Чапманны исәпләмәгәндә.

СКОРПИУС: Скорпиус бөтенләй башка кеше иде — караңгы, куркыныч бәндә. Әтием - тегеләр нәрсә куша, шуны башкаручы кеше. Ә мин? Мин башка Скорпиусны таптым, беләсеңме? Башкисәр, явыз, кабахәт. Кешеләр миннән курка иде. Әйтерсең, барыбыз да сынау үткәнбез, һәм барыбыз да сынатканбыз.

АЛЬБУС: Әмма син моны үзгәрттең. Синең кулда форсат бар иде, һәм син вакытны кирегә төзәттең. Үзеңне кире кайтардың.

СКОРПИУС: Чын үзем нинди булганын белгәнгә күрә генә.

АЛЬБУС моны башына сеңдерергә тырыша.

АЛЬБУС: Мин дә сыналганмын микән, ничек уйлыйсың? Минә дә сынаганнар, шулаймы?

СКОРПИУС: Юк. Әлегә юк.

АЛЬБУС: Ялгышасың. Бер кат барып кайту жүләрлек түгел иде әле. Һәркем ялгыша ала. Жүләрлек — шулкадәр тәкәббер булып, икенче кат сәяхәт итүебез.

СКОРПИУС: Без икебез дә кире киттек, Альбус?

АЛЬБУС: Һәм ни өчен мин моңа шулкадәр теләп бардым? Седрик өченме? Чынлапмы? Юк. Миңа нидер исбатларга гына кирәк иде. Әти хаклы, ул мажара эзләп йөрмәгән. Мин, бу нәрсә, бу барысы да минем хата. Һәм әгәр син булмасаң, барысы да караңгыга күмелер иде.

СКОРПИУС: Әмма алай булмады бит. Һәм моның өчен миңа ғына түгел, сиңа да рәхмәт әйтергә кирәк. Дементорлар минем башымда ук булганда Северус Снейп миңа сиңең турында уйларга кушты. Син анда үзең булмасаң да, син көрәштең, минем белән бергә көрәштең.

АЛЬБУС баш кага. Бу аның күңелен йомшартып җибәрә.

Һәм Седрикны коткару — бу алай ук начар фикер түгел иде, һәрхәлдә, минем өчен, шулай да, беләсеңме, без бу адымга башка бара алмыйбыз.

АЛЬБУС: Әйе. Аңлыйм. Мин моны беләм.

СКОРПИУС: Яхшы. Алайса син миңа моны юк итәргә булыша аласың.

СКОРПИУС Вакыт-күчергечне АЛЬБУСка күрсәтә.

АЛЬБУС: Минем шигем юк, син бөтен кешегә дә моны күл төбөндә дип әйткәнсең.

СКОРПИУС: Күрәсең, Дерт итмәс Малфой яхшы ғына алдаша белә икән!

АЛЬБУС: Скорпиус... Без бу турыда кемгәдер әйтергә тиештер.

СКОРПИУС: Кемгә? Министрлык моны инде саклаган, алга таба саклауны да аларга ышанып тапшырыр идеңме? Бары без икебез генә моның никадәр куркыныч нәрсә икәнен үзебез сынап белдек, димәк, без икәү аны җимерергә тиеш тә инде. Беркем дә без эшлэгәнне эшли алмый, Альбус. Беркем дә. Юк (*тантаналы итеп*), вакыт-күчергечләрне узган заман калдыгына әйләндерер вакыт.

АЛЬБУС: Бу сүзләрдә берәз горурлык бар, сизәсеңме?

СКОРПИУС: Көне буге шуны әйтергә әзерләндем.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНБИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, СЛИЗЕРИННЫҢ ГОМУМИ БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ белән ДЖИННИ тиз адымнар белән Гомуми бүлмәдә йөри. КРЭГ БОУКЕР-кече алар артыннан иярә.

КРЭГ БОУКЕР-кече.: Тагын кабатларгамы? Бу барлык кагыйдәләргә каршы килә, һәм хәзер төн уртасы.

ҺАРРИ: Мин улымны табарга тиеш.

КРЭГ БОУКЕР Кч.: Мин сезнең кем икәнегезне беләм, Поттер әфәнде, ләкин хәтта сез дә аңларга тиеш бит инде, Йортларның бүлмәләренә профессорлар һәм әти-әниләргә керү өчен ашыгыч рөхсәт кәгазен...

Аның артында ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ пәйда була.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Зинһар, шулкадәр вакчылланмагыз, Крэг.

ҺАРРИ: Безнең хатны алдыгызмы? Яхшы.

КРЭГ БОУКЕР Кч. (*шаккатып*): Директор. Мин, мин бары...

ҺАРРИ карават чаршавын ача.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Ул киткәнме?

ҺАРРИ: Әйе.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Яшь Малфой дамы?

ДЖИННИ башка чаршауны ача

ДЖИННИ: Ул да.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Алайса мәктәпнең астын өскә карап чыгыйк. Крэг, безгә эшләргә кирәк...

ДЖИННИ белән ҺАРРИ караватка карап басып кала.

ДЖИННИ: Без моны бер тапкыр уздык бит инде?

ҺАРРИ: Бу юлы нәрсәдер начаррак булып тоела.

Тәмам куркуга сабышкан ДЖИННИ иренә карый.

ДЖИННИ: Син аның белән сөйләшкән идеңме?

ҺАРРИ: Әйе.

ДЖИННИ: Син аның бүлмәсенә кереп, аның белән сөйләштеңме?

ҺАРРИ: Беләсең ич, әйе.

ДЖИННИ: Улыбызга нәрсә әйттең, Һарри?

ҺАРРИ аның тавышында гаепләү ишетә.

ҺАРРИ: Мин син әйткәнчә ихлас булырга тырыштым — берни дә әйтмәдем.

ДЖИННИ: Һәм үзеңне кулда тоттыңмы? Никадәр кызган булдыгыз?

ҺАРРИ: ... Мин уйламыйм алай... Мин аны тагын куркыттым дип уйлыйсыңмы?

ДЖИННИ: Бер хатаңны гафу итә алам, һарри, бәлки, хәтта икене дә, әмма хаталар арткан саен, сине кичерү авырлаша бара.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНАЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, ЯБАЛАКХАНӘ

СКОРПИУС белән АЛЬБУС көмеш яктылыкка күмелгән түбәдә пәйда булалар. Ябалакларның йомшак кына итеп уһылдаулары ишетелә.

СКОРПИУС: Минемчә, гади Конфринго да житәр кебек.

АЛЬБУС: Юк бит инде. Моның ише нәрсәгә Экпульсо кирәк.

СКОРПИУС: Экпульсо? Экпульсо диген һәм без ябалакханәне Вакыт-күчергеч калдыкларыннан фәлән көн буге чистартачакбыз.

АЛЬБУС: Бомбарда?

СКОРПИУС: Һәм бөтен Һогвартсны уятыргамы? Бәлки, Ступефай? Аларны теге вакытта Ступефай белән юк иткәннәр...

АЛЬБУС: Менә шул шул, элек шулай булган. Әйдә берәр яңа, кызык нәрсә уйлап табыйк инде.

СКОРПИУС: Кызык нәрсәме? Кара, тылсымчыларның күбесе дәрәс әфсен сайлауга игътибар итми, әмма бу бик мәһим. Минемчә, бу хәзерге тылсымның иң аз өйрәнелгән өлеше.

ДЕЛЬФИ: «Хәзерге тылсымның иң аз өйрәнелмәгән өлеше» — сез икегез текә, беләсезме?

СКОРПИУС, ДЕЛЬФИның артларыннан килеп чыгуына гажәпләнеп, борылып карый.

СКОРПИУС: Вау!. Син... мм... Син нишлисез монда?

АЛЬБУС: Аңа ябалак жибәрергә кирәк дидем, безнең нишләвебезне аңа хәбәр итәргә, аңлайсыңмы?

СКОРПИУС дуствына гаепләүле караш ташлый.

Бу аңа да кагыла бит.

СКОРПИУС уйлый, аннары, килешеп, баш кага.

ДЕЛЬФИ: Нәрсә миңа кагыла? Нәрсә турында сез?

АЛЬБУС Вакыт-күчергечне ала.

АЛЬБУС: Без Вакыт-күчергечне юк итəргə тиеш. Скорпиус икенче биремнəн соң күргəн нəрсəлəр... Миңа бик кызганыч. Без кире кайтып, дəньяны тагын куркыныч астына куя алмыйбыз. Синең кузеныңны коткарып булмый.

ДЕЛЬФИ башта Вакыт-күчергечкə, аннары егетлəргə карый.

ДЕЛЬФИ: Синең ябалак бик кыска хəбər китерде...

АЛЬБУС: Була алган иң коточкыч дəньяны күз алдына китер, аннары шуны икегə тапкырла. Кешелəрне газаплылар, бəтен жирдə дементорлар, диктатор Волдеморт, минем əти үлгəн, дəнья Сихердəн газап чигə — без моңа юл куярга тиеш түгел.

ДЕЛЬФИ икелəнə. Аннары аның йөзə үзгəрə.

ДЕЛЬФИ: Волдеморт идарə итə? Ул исəн идеме?

СКОРПИУС: Ул барына да хужа. Коточкыч иде.

ДЕЛЬФИ: Безнең аркада шулаймы?

СКОРПИУС: Седрикны мəсхəрəлəү аны бик усал егеткə əйлəндерə, аннары ул Əжəл убыры була һәм... һәм барысы да ялгыш юлдан китə. Бик ялгыш юлдан.

ДЕЛЬФИ игътибар белəн СКОРПИУСның йөзəнə карый. Аның йөзə үзгəрə.

ДЕЛЬФИ: Əжəл убыры?

СКОРПИУС: һәм кеше үтерүче. Ул Профессор Лонгботтомны үтергəн.

ДЕЛЬФИ: Димəк, əлбəттə, без моны жимерергə тиеш.

АЛЬБУС: Син аңлыйсың?

ДЕЛЬФИ: Седрик та аңлар иде. Без моны бергə юк итəрбез, аннары минем агама барырбыз. Эшне аңлатырбыз.

АЛЬБУС: Рəхмəт сиңа.

ДЕЛЬФИ аңа моңсу гына елмая, аннары Вакыт-күчергечне кулына ала. Ул аңа карый да, аның йөз-кыяфəтə бераз гына үзгəрə.

О, матур тамга.

ДЕЛЬФИ: Нəрсə?

ДЕЛЬФИның мантиясə чишелеп киткəнгə, муены артында əвгурей татусы күренə.

АЛЬБУС: Аркаңда. Моңарчы күргəн юк иде əле. Канатлар. Магглар моны тату дип атыйлар бугай?

ДЕЛЬФИ: Оһ. Әйе. Бу Авгурей.

СКОРПИУС: Авгурей?

ДЕЛЬФИ: Тылсымлы жанварларны тәрбияләү дәресендә күрмәдегезмени? Бу куркыныч кыяфәтле кара кошлар яңгыр якынлашканда елыйлар. Тылсымчылар авгурей елавын үлемгә юрый. Мин кечкенә чакта минем опекун берсен читлектә тотта иде.

СКОРПИУС: Синең... опекун?

ДЕЛЬФИ СКОРПИУСка карый, хәзер аның кулында Вакыт-күчергеч, һәм ул бу уеннан ләззәт ала.

ДЕЛЬФИ: Ул авгурей минем күңелсез киләчәгемне күрәп елый дип әйтә иде. Ул мине яратмады. Эуфемия Роул... ул мине алтын хакына гына тәрбияләде.

АЛЬБУС: Алайса син нигә аның кошын тәненә ясаттың?

ДЕЛЬФИ: Ул киләчәгемне үзем төзиячәгемне хәтерләтә.

АЛЬБУС: Текә. Миңа да авгурей татусы кирәк.

СКОРПИУС: Роуллар бик куркыныч Әжәл убырлары булганнар.

СКОРПИУСның башында меңләгән уй бөтерелә.

АЛЬБУС: Йә, әйдә, ватыйк моны... Конфринго? Ступефай? Бомбарда? Кайсын кулланабыз?

СКОРПИУС: Кире бир әле. Вакыт-күчергечне бир әле.

ДЕЛЬФИ: Нәрсә?

АЛЬБУС: Скорпиус? Нишлисең син?

СКОРПИУС: Мин синең авырган булуыңа ышанмыйм. Нигә син Һогвартска бармадың? Һәм хәзер син нишлисең монда?

ДЕЛЬФИ: Мин кузенымны кайтарырга тырышам!

СКОРПИУС: Алар сине Авгурей дип атадылар, теге дөньяда, алар сине Авгурей диделәр.

ДЕЛЬФИның йөзәндә әкрән генә елмая барлыкка килә.

ДЕЛЬФИ: Авгурей? Миңа ошый.

АЛЬБУС: Дельфи?

ДЕЛЬФИ бик җитез. Таягын кулланып, СКОРПИУСка һөжүм итә, ул бик көчле. СКОРПИУС аңа каршы һөжүм итмәкче була, ләкин ул бик тиз аны җиңә.

ДЕЛЬФИ: Фулгари!

СКОРПИУСның кулларын бик каты, яктыртып торучы баулар бәйли.

СКОРПИУС: Альбус, кач!

АЛЬБУС, аны-моны аңламыйча, тирә-ягына карана. Аннары йөггерергә керешә.

ДЕЛЬФИ: Фулгари!

АЛЬБУС идәнгә егыла, аның да куллары хәзер шундый ук каты баулар белән бәйләнгән.

Сезгә каршы кулланган беренче әфсен. Мин күбрәк кирәк булып дип уйлаган идем. Әмма сезнең белән идарә итү, Амос белән чагыштырганда, җиңелрәк тә. Балалар, инде акыл керә башлаган балалар, шундый буйсынучан, шулай түгелме? Ә хәзер бу тәртипсезлекне хәл итик, мәңгелек итеп...

АЛЬБУС: Тик нигә? Нәрсә өчен? Кем син?

ДЕЛЬФИ: Альбус. Мин яңа тарих.

Ул АЛЬБУСның таягын тартып ала һәм шартлатып сындыра.

Мин яңа киләчәк.

Ул СКОРПИУСның таягын ала һәм шартлатып сындыра.

Мин дөнья биргән сорауларга җавап.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНҖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ҺЕРМИОНАНЫҢ ЭШ БҮЛМӘСЕ

РОН, ҺЕРМИОНАның өстәле артында утырып, ботка ашый.

РОН: Һаман баштан чыкмый. Кайбер чынбарлыкларда синең белән өйләнмәгән булуны әйтәм.

ҺЕРМИОНА: Рон, нәрсә генә булса да, Гринготтс иминлеге турында сөйләшер өчен киләчәк гоблиннар күренүгә ун минут вакытым калды...

РОН: Мин әйтәм, без синең шулкадәр вакыт бергә булдык, һәм өйләнгәнгә дә күптән инде, мәйтәм, шулкадәр күп...

ҺЕРМИОНА: Әгәр син шулай аерылышу турында әйтмәкче буласың икән, Рон, алайса, ап-ачык әйт, мин менә бу каурый белән эчеңне тишәрмен.

РОН: Дәшми тор әле. Бераз булса да дәшмичә тора аласыңмы син? Мин яңадан туй ясарга телім. Шуның ише нәрсәләр турында укыган идем. Туйны яңартабыз. Ничек уйлыйсың?

ҺЕРМИОНА (*әкрән генә эрән*): Син миңа яңадан өйләнергә телисеңме?

РОН: Без беренче туй ясаганда, без бик яшь идек, мин салган идем, һәм, дәресең әйткәндә, мин күп нәрсәне хәтерләмим һәм... Иң дәресе шул: мин яратам сине, Һермиона Грэйнджер, моны никадәр әйтсәм дә, мин моны тагын бер кат, башка кешеләр каршында әйтү мөмкинлегенә сөенәчәкмен. Тагын бер кат. Айнык килеш.

ҺЕРМИОНА иренә елмаеп карый, аннан аны үзенә тарта да үбә.

ҺЕРМИОНА: Син баллы.

РОН: Ә синнән ирис кәнфите тәме килә...

ҺЕРМИОНА көлә. Алар янә үбешергә жыенганда, ҺАРРИ, ДЖИННИ һәм ДРАКО килеп керәләр. Алар бер-берсеннән аерыла.

ҺЕРМИОНА: Һарри, Джинни һәм... Мин, аһ, Драко, шатмын сезне күрергә....

ҺАРРИ: Төшләр. Алар тагын башландылар. Хәер, тукталмаган да иде алар.

ДЖИННИ: Һәм Альбус югалды. Тагын.

ДРАКО: Скорпиус та. Без МакГонагаллга бөтен мәктәпне тикшерергә әйттек. Алар качканнар.

ҺЕРМИОНА: Мин хәзер үк аврорлар белән элементгә керәм, мин...

РОН: Юк, берни дә эшләмә, бар да тәртиптә. Альбус. Мин аны узган кичне күрдем. Бар да яхшы.

ДРАКО: Кайда?

Барысы да РОНга карый, ул бераз ояла да аннан туктаусыз сөйли башлый.

РОН: Без Һогсмидта Невилл белән бер-ике касә утлывиски эчеп алдык, сезнең кебек, дөньяны ничек дәресләргә дип фикер алыштык, анысы инде безнең кебек; аннан кайтырга чыктык, соң, бик соң иде. Мин инде кайсы Очу дарысын кулланырга микән дип бик озак уйландым, чөнки, беләсез инде, бераз салгач, синең кысыласы яки каядыр күчереләсе килми башлый...

ДЖИННИ: Рон, без сине буа башлаганчы, әйтер сүзеңне әйтәсеңме, юкмы?

РОН: Ул беркая качмаган, аңа анда бик рэхәт иде, ул үзеннән зуррак кыз белән йөри иде.

ҺАРРИ: Үзеннән зуррак кыз?

РОН: Шәп кызый, малай, искиткеч көмеш чәчләре шуның. Ябалакханә янында, түбәдә күрдем икесен, яннарында Скорпиус та бар иде, араларына кысылып йөри иде шунда. Минем сөю төнәтмәләренең эшләвен күрү күңелле икән, ә?

ҺАРРИ уйга кала.

ҺАРРИ: Аның чәчләре көмеш һәм зәңгәр идеме?

РОН: Нәкъ шулай. Көмеш һәм зәңгәр. Аһа.

ҺАРРИ: Ул Дельфи Диггори турында әйтә. Амос Диггориның туганының кызы.

ДЖИННИ: Тагын Седрик буенчамы?

ҺАРРИ берни дә дәшми, ул бик тиз уйларга баткан. ҺЕРМИОНА бүлмәгә карана, борчыла, аннан ишеккә кычкыра.

ҺЕРМИОНА: Этель! Гоблиннарны кире бор.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНСИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ИЗГЕ ОСВАЛЬД ИСЕМЕНДӘГЕ КАРТ ТЫЛСЫМЧЫЛАР ЙОРТЫ

Әфсен әйтергә әзер торган таягы белән ҺАРРИ килеп керә, ДРАКО да аның белән.

ҺАРРИ: Кайда алар?

АМОС: Һарри Поттер, нинди хезмәт күрсәтә алам сезгә, әфәндем? Һәм Драко Малфой. Нинди хөрмәт.

ҺАРРИ: Улымны ничек кулланганыгызны беләм.

АМОС: Сезнең улыгызны кулланганмын? Юк. Сез, сэр, минем алтын улымны куландыгыз.

ДРАКО: Әйт, хәзер үк, Альбус белән Скорпиус кайда? Әйтмәсәң, нәтижәсе аянычлы булчак.

АМОС: Аларның кайда булуын мин каян белергә тиеш соң?

ДРАКО: Жүлөргө салышып шаярма безнең белән, карт. Син аңа ябалаклар жибөргөнсең, белөбез.

АМОС: Мин бернәрсә дә эшләмәдем.

ҺАРРИ: Амос, сез Азкабанга жибөрмәслек карт түгел. Аларны югалыр алдыннан соңгы тапкыр Һогвартс манарасында сезнең туганыгызының кызы белән күргәннәр.

АМОС: Мин берни дә аңламыйм... *(ул аптырап туктап кала)*. Туганымның кызы?

ҺАРРИ: Сезне анда жибөрү өчен берни комачау итми, әйе, туганыгызының кызы, аның сез өйткәннәрне үтәп йөрүен дә инкаръ итәсезме?

АМОС: Әйе, инкаръ итәм, чөнки минем туганнарымның кызы юк.

ҺАРРИ туктап кала.

ДРАКО: Юк, сезнең бар, ул монда шәфкать туташы булып эшли. Туганыгызының кызы... Дельфини Диггори.

АМОС: Туганымның кызы булмавын мин төгәл беләм, чөнки минем бернинди дә абый-энеләрем яки апа-сеңелләрем булмады. Хатынымның да юк иде.

ДРАКО: Хәзер үк ул кызының кем булуын белергә кирәк.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНТУГЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, КВИДДИЧ КЫРЫ

Без шәхесенең үзгәрүенә куанган, моның һәр секундыннан ләззәт алган ДЕЛЬФИНЫ күрәбез. Элек аңа үзен ачу куркыныч булып, аңа гел уңайсыз булса, хәзер ул бар көчен куллана ала.

АЛЬБУС: Нишлибез без квиддич кырында?

ДЕЛЬФИ берни өйтми.

СКОРПИУС: Өч тылсымчы бәйгесе. Өченче бирем. Лабиринт. Бу лабиринт торган урын. Без Седрик артыннан барабыз.

ДЕЛЬФИ: Әйе, бу артык жанны инде мәңгегә юк итәр вакыт. Без Седрик артыннан барабыз. Шулай итеп без, Скорпиус, син күргән дөньяны тергезербез...

СКОРПИУС: Тәмуг. Син тәмугны тергезергә телисеңме?

ДЕЛЬФИ: Мин саф һәм көчле тылсымны кайтарырга телим. Мин Караңгылыкны кире тудырырга хыялланам.

СКОРПИУС: Син Волдемортның кайтуын телесеңме?

ДЕЛЬФИ: Тылсым дөньясының бердәнбер дәрәс хакиме. Ул кайтачак. Хәзер, сез алдагы ике биремне тылсым белән тутырырга өлгердегез, икесенә дә кимендә ике тапкыр киләчәктән килеп сәяхәт иттеләр, шуңа мин анда барып күренеп яки игътибарымны читкә юнәлтәп эшнә куркыныч астына куймыйм. Өченчә бирем чиста, шулай булгач, керешәбез, әйеме?

АЛЬБУС: Без аны туктата алмаячакбыз. Безне ничек мәжбүр итсәң дә, аңа бәйгене минем әти белән бергә җиңәргә кирәк икәннән беләбез.

ДЕЛЬФИ: Миңа сезнең аны туктатуыгыз кирәкми дә. Сез аны мәсхәрәләргә тиеш. Ул шәмәхә каурыйдан ясалган себеркегә шәрә килеш утырып, лабиринт өстеннән очып чыгарга тиеш. Теге юлы хур калдыру үз эшен эшләгән бит, һәм хәзер дә ул безгә булышчак. Һәм күрәзә чынга ашчак.

СКОРПИУС: Күрәзә бар дип ишеткәнем булмады, нинди күрәзә тагын?

ДЕЛЬФИ: Скорпиус, син дөньяның нинди булырга тиешлеген күрдең, һәм бүген без аның кайтуын тәмин итәчәкбез.

АЛЬБУС: Без түгел. Без сиңа буйсынмыйбыз. Кем булсаң да. Безне нишләтсәң дә.

ДЕЛЬФИ: Әлбәттә, син барын да эшләячәксең.

АЛЬБУС: Сиңа Империя кулланасы булчак. Минем белән идарә итәргә туры киләчәк.

ДЕЛЬФИ: Юк. Күрәзә чынга ашсын өчен, син үзең барын эшләргә тиеш, сиңең курчагың түгел. Седрикны хур калдыручы син булырга тиеш, шуңа Империядән файда чыкмаячак. Мин сезне башкача тыңлатырмын.

Ул таягын чыгара. Аны иягән өскә күтәрәп-күтәрәп алган АЛЬБУСка юнәлтә.

АЛЬБУС: Шул да булдымы эш!

ДЕЛЬФИ аңа карый. Аннары таягын СКОРПИУСка юнәл.

ДЕЛЬФИ: Булдырым.

АЛЬБУС: Юк!

ДЕЛЬФИ: Әйе, дәрәс уйлаганмын. Бу сиңа яхшырак тәсир итәчәк.

СКОРПИУС: Альбус, ул миңа нәрсә эшләсә дә, без аңа ирек...

ДЕЛЬФИ: Круцио!

СКОРПИУС авыртудан кычкырып жибәрә.

АЛЬБУС: Мин...

ДЕЛЬФИ (*көлөп*): Нәрсә? Нидер эшли алырмын дип уйлайсыңмы? Тылсым дөньясының хатасы! Гаилә тарихының хурлыгы! Кирәксез бала! Бердәнбер дустаныңга газаптарга комачауламакчы буласыңмы? Алайса, кушылган эшнә эшлә.

Ул АЛЬБУСка карый, аның карашында җитди карарга килүе чагыла.

Юкмы? Круцио!

АЛЬБУС: Тукта. Зинһар.

Энергиясе чиктән ашкан КРЭГ килеп керә.

КРЭГ БОУКЕР-кече: Скорпиус? Альбус? Бөтенесе сезне эзли.

АЛЬБУС: Крэг! Кит моннан! Ярдәм чакыр!

КРЭГ БОУКЕР-кече: Ни булды?

ДЕЛЬФИ: Авада Кедавра!

ДЕЛЬФИ аткан яшел яктылык кабынышы сәхнә уртасыннан очып үтә, ул КРЭГны артка ега һәм шунда ук үтерә.

Тынлык. Ул мәңгегә сузылып сыман.

Аңламадыгызмы әле? Бала-чага уены уйнамыйбыз. Сөз миңа кирәк әлегә, ә дусларыгыз — юк.

АЛЬБУС белән СКОРПИУС КРЭГның гәүдәсенә карый — алар коточкыч хәлдә.

Синең зәгыйфь ягыңны табар өчен күп вакытым китте, Альбус Поттер. Мин моны горурлыктыр дигән идем, әтиңдә уңай фикер калдырырга тырышу дип тә уйладым, әмма аннары аңладым, синең көчсез ягың атаңныкы кебек үк: дуслык. Сиңа ни әйтелде, шуны төгәл үтәчәксең, юк икән, Скорпиус үлчәк, нәкъ менә бу артык баш кебек.

Ул икесенә дә карый.

Волдеморт кайтачак, һәм Авгурей аның янына утырачак. Күрәзә кылынганча. «Артык жан артыкка чыккач, вакыт үзгәргәч, күренмәгән балалар аталарын үтергәч, Караңгы Лорд кире кайтыр».

Ул елмая. Кинәт кырыс кына итеп СКОРПИУСны үзенә таба тарта.

Седрик ул артык жан, ә Альбус...

Кинәт кырыс кына итеп АЛЪБУСны үзенә тарта.

вакытны үзгәртеп, атасын үтерәчәк һәм шулай Караңгы Лордны янадан кайтарачак.

Вакыт-күчергеч селкәнергә керешә. ДЕЛЬФИ өчесенең дә кулларын вакыт-күчергечкә куя.

Хәзер!

Галәмәт зур яктылык кабынышы. Гөрселдәгән тавыш.

Вакыт туктый. Аннан кире борыла, берәз уйлана һәм артка таба хәрәкәтләнә башлый, әүвәл әкрәнләп, аннан....

Аннан ул бик тизәя.

Суырып алгандай тавыш. БАҺ!

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЕГЕРМЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ӨЧ ТЫЛСЫМЧЫ БӘЙГЕСЕ, ЛАБИРИНТ, 1995

Лабиринт гел хәрәкәтләнеп торган җанлы коймалардан (үсемлек коймаларыннан) торган спиральдән гыйбарәт. ДЕЛЬФИ бик тәвәккәллек белән аның аркылы атлый. Аның артыннан ул АЛЪБУС белән СКОРПИУСны сөйрәтеп бара. Аларның куллары бәйләнгән, аяклары теләр-теләмәс кенә атлый.

ЛЮДО БЭГМЕН: Ханымнар һәм әфәнделәр, кызлар һәм егетләр, мин сезгә бөөк, искиткеч, бер һәм бердәнбер ӨЧ ТЫЛСЫМЧЫ БӘЙГЕСЕН тәкъдим итәм!

Көчле алкышлар. ДЕЛЬФИ сулга борыла

Әгәр сез Һогвартстан икән, алкышлагыз.

Көчле алкышлар.

Әгәр сез Дурмстрангтан икән, алкышларыгызны ишеттерегез.

Көчле алкышлар.

ҺӘМ ӘГӘР СЕЗ СӨЙМБАТОННАН ИКӘН, АЛКЫШЛАГЫЗ.

Сыек, ихлас булмаган алкышлар ишетелә.

ДЕЛЬФИ һәм егетләр күчәргә мәҗбүр, чөнки койма аларның юлын яба.

Французлар инде, ниһаять, үзләренең нәрсәгә сәләтле булуларын күрсәттеләр. Ханымнар һәм әфәндеһәр, мин сезгә Өч тылсымчы биремнәренең иң ахыргысын игълан итәм. Серләр лабиринты, һич тә баш бирми торган караңгылык упкыны — ул тере. Ул тере, жәмәгать.

ВИКТОР КРАМ сәхнә аша уза, ул лабиринтка таба атлый.

Ләкин бу жанланган тере мәхшәргә кереп, гомереңне куркыныч астына кую нигә кирәк соң? Ә кирәк, чөнки лабиринтның эчендә Кадәх, һәм теләсә нинди кадәх түгел, әйе-әйе, бу яшеллек эчендә Өч тылсымчы бәйгесенең төп бүләге басып тора.

ДЕЛЬФИ: Кайда ул? Кайда Седрик?

Тере койма АЛЬБУС белән СКОРПИУСны икегә яра яза.

СКОРПИУС: Коймалар безне дә үтерергә жыенамы? Минут саен кызыграк һәм кызыграк әле бу.

ДЕЛЬФИ: Селкенегез әйдә, әшегез хөртиләнгәнче.

ЛЮДО БЭГМЕН: Әйе, куркыныч зур, ләкин бүләге тагын да зуррак. Кем үз юлын ахыргача көрәшеп чыгар? Кем соңгы сынауда җиңелер? Арабызда нинди каһарманнар бар икән? Бары вакыт кына әйтә алып, ханымнар һәм әфәндеһәр, бары вакыт кына.

Алар лабиринт аркылы уза, СКОРПИУС белән АЛЬБУС ДЕЛЬФИ артыннан барырга мәҗбүр. Ул алгарак киткәч, егетләренең сөйләшеп алырга мөмкинлек туа.

СКОРПИУС: Альбус, без нидер эшләргә тиеш.

АЛЬБУС: Беләм, ләкин нишлик соң? Ул таякларыбызны сындырды, куллар бәйләнгән, һәм ул сине үтерәм дип куркыта.

СКОРПИУС: Волдемортны кайтармас өчен мин үләргә әзер.

АЛЬБУС: Чынлапмы?

СКОРПИУС: Син мине сагынырга да җитешмәссең, мине үтергәч, ул сине дә озак тотмас.

АЛЬБУС (өметсезлек белән): Вакыт-күчергечнең җитешсезлегенә - биш минут кагыйдәсе. Күбрәк вакытны исраф итәр өчен без барын да эшләргә тиеш.

СКОРПИУС: Барып чыкмаячак.

Тере койма юнәлешен үзгәртү белән, ДЕЛЬФИ АЛЬБУС белән СКОРПИУСны үзе артыннан тарта. Алар бу өметсезлек лабиринты аша атлауларын давам итә.

ЛЮДО БЭГМЕН: Ә хәзер монда кемнәр басып торганын искә төшерергә рөхсәт итегез. Беренче урынны бүләшәләр — Мистер Седрик Диггори белән Мистер Гарри Поттер. Икенче урында — Мистер Виктор Крам. Һәм өченче урында — *sacré bleu (шайтан алгыры)*, Мисс Флёр Делакур.

Кинәт кенә АЛЬБУС белән СКОРПИУС койма артыннан пәйда була, алар йөгәрә.

АЛЬБУС: Кайда китте ул?

СКОРПИУС: Барыбер түгелме? Кайда барабыз хәзер?

ДЕЛЬФИ алар артыннан килеп чыга. Ул оча, себеркесез оча.

ДЕЛЬФИ: Мескен бәндәләр.

Ул егетләргә жиргә ыргыта.

Миннән качтык дип уйладыгызмы?

АЛЬБУС (*шаккатып*): Син бит... хәтта себеркедә түгел...

ДЕЛЬФИ: Себерке — шундый кыргый, уңайсыз нәрсә. Өч минут үтте инде. Ике минутыбыз гына калды. Ә сез әйтелгәнне эшләчәксез.

СКОРПИУС: Юк. Берни дә эшләмибез.

ДЕЛЬФИ: Минем белән көрәшә алырмын дип уйлыйсыңмы?

СКОРПИУС: Юк. Без сиңа каршы чыга алабыз, гәрчә моның өчен гомерләребезне бирергә туры килсә дә.

ДЕЛЬФИ: Күрәзә үтәлергә тиеш. Без аны үтәтербез.

СКОРПИУС: Күрәзәләр ялгыш булырга мөмкин.

ДЕЛЬФИ: Ялгышасың, сабий, күрәзәләр ул — киләчәк.

СКОРПИУС: Ләкин әгәр күрәзәләрдән узып булмый икән, нишләп син аңа булышырга тырышасың? Синәң гамәлләрең сүзләрең каршы килә. Син безне бу лабиринт аркылы сөйрәп йөрисең, чөнки күрәзәне чыңга аштырырга кирәк дип саныйсың, шуңа күрә, мантыйк буенча карасаң, бу күрәзә эшләмәскә дә мөмкин.

ДЕЛЬФИ: Син артык күп сөйләнәсең, сабий! Круцио!

СКОРПИУС газәпләнгән кычкыра.

АЛЬБУС: Скорпиус!

СКОРПИУС: Сиңа сынау кирәк иде, Альбус, менә бу, һәм без аның аша узарбыз.

АЛЬБУС СКОРПИУС *Ка карый, нишлэргэ тиеш икэнен хэзер тэмам аңлый.*
Баш кага.

ДЕЛЬФИ: Алайса сез үлэрсез.

АЛЬБУС (*көч белән*): Әйе. Үлэрбез. Һәм без шатланып үлэрбез, чөнки бу сине туктатачагын беләчәкбез.

ДЕЛЬФИ *күтәрелә — ярсу белән тулы.*

ДЕЛЬФИ: Минем моңа вакытым юк. Кру...

БИЛГЕСЕЗ ТАВЫШ: Экспеллиармус!

Баһ! ДЕЛЬФИның таягы аның кулыннан читкә очып китә. СКОРПИУС моңа шаккатып карап тора.

Брахиабиндо!

ДЕЛЬФИның куллары бәйләнә. СКОРПИУС белән АЛЬБУС икесе берьюлы борылып, әфсен килгән якка хәйран калып карыйлар: анда яшь, чибәр кыяфәтле, унжиде яшь тирәсендәге егет — СЕДРИК тора.

СЕДРИК: Якын килмәгез.

СКОРПИУС: Син...

СЕДРИК: Седрик Диггори. Кычкырган тавышны ишетеп, монда килдем. Кем сез, әйтегез үзегезне, мәхлуклар, мин сезне жиңәрмен.

АЛЬБУС *аптырап карый.*

АЛЬБУС: Седрик?

СКОРПИУС: Син безне коткардың.

СЕДРИК: Сез дә биреммени? Сынауы? Әйтегез. Мин сезне дә жиңэргэ тиешме?

Тынлык.

СКОРПИУС: Юк. Син безне азат итэргэ генә тиеш. Шул бирем.

СЕДРИК уйлана, моның берәр төрле капкын түгеллеген аңларга тырыша, аннан таягы белән хэрәкәт ясый.

СЕДРИК: Эмансипаре! Эмансипаре!

Егетләр азат.

Хэзер китә аламмы? Лабиринтны тэмамларга?

Егетләр СЕДРИКка карый, аларның бәгырьләре телгәләнә (беләләр: ул алга барса, үләчәк).

АЛЬБУС: Кызганычка, син лабиринтны тәмамларга тиешсең.

СЕДРИК: Алайса мин китим.

СЕДРИК үзенә ышаныч белән атлап китә. АЛЬБУС аңа нәрсә әйтергә белмичә өзгәләнен карап кала.

АЛЬБУС: Седрик!

СЕДРИК аңа таба борыла.

Әтиң сине бик ярата.

СЕДРИК: Нәрсә?

Аның артында ДЕЛЬФИның гәүдәсе хәрәкәткә килә башлый. Ул туфрак буйлап шуыша.

АЛЬБУС: Син моны белергә тиеш дип кенә уйладым.

СЕДРИК: Ярар. Мм... Рәхмәт

СЕДРИК АЛЬБУСка бер мизгел күбрәк карый да аннан атлавын дәвам итә. ДЕЛЬФИ мантиясеннән Вакыт-күчергечне тартып чыгара.

СКОРПИУС: Альбус.

АЛЬБУС: Юк, сабыр...

СКОРПИУС: Вакыт-күчергеч текелди... Кара, нәрсә эшли ул... Ул бездән башка китә алмый.

АЛЬБУС белән СКОРПИУС Вакыт-күчергечне тотып алып өчен шуышып килә.

Аннары галәмәт зур яктылык кабынышы. Гөрселдәгән тавыш.

Вакыт туктала. Аннан борыла, берәз уйлана, һәм артка таба хәрәкәтләнә башлый, башта әкренрәк...

Аннары тизлеге арта.

Альбус...

АЛЬБУС: Нишләдек без?

СКОРПИУС: Без Вакыт-күчергечне алырга һәм Дельфины туктатырга тиеш идек.

ДЕЛЬФИ: Мине туктатырга? Мине ничек туктатып калмакчы идегез инде? Йә, мин моңа нокта куярмын. Бәлки, сез Седрикны караңгы дөнья өчен куллану форсатын юк иткәнсездер дә, ләкин, ихтимал, син хаклыдыр, Скорпиус, күрәзаләрне туктатып, аларны үзгәртеп була. Шунысын төгәл әйтә алам: мин монда сез, ике пешмәгән, бернигә ярамаган мәхлукны кулланып, тәмам ялыктым. Икегезнең беренә дә кадерле секундларымны башка әрәм итмәм. Яңа алымнарга күчәр вакыт җитте.

Ул Вакыт-күчергечне җимәрә. Ул меңләгән кискәккә таркала.

ДЕЛЬФИ янә һавага күтәрелә. Ул үз эшләренә үзе сөенеп көлә һәм очып югала.

Егетләр аны тоткарларга тырышып карый, ләкин аларның нәни генә булса да шанслары юк. Ул оча, ә егетләр чаба.

АЛЬБУС: Юк.... Юк... Син алай итә алмыйсың...

СКОРПИУС артка борыла һәм Вакыт-күчергечнең калдыкларын җыярга тырыша.

Вакыт-күчергеч? Ватылганмы?

СКОРПИУС: Тәмам. Без монда кысылып калдык. Вакыт эчендә. Нинди генә вакыт булса да. Ул нәрсә генә уйлаган булса да.

АЛЬБУС: Һогвартс шул ук булып күренә.

СКОРПИУС: Әйе. Һәм безне монда күрергә тиеш түгелләр. Тотылганчы китик моннан.

АЛЬБУС: Без аны туктатырга тиеш, Скорпиус.

СКОРПИУС: Беләм тиеш булуыбызны — ләкин ничек?

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЕГЕРМЕ БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ИЗГЕ ОСВАЛЬД ИСЕМЕНДӘГЕ КАРТ ТЫЛСЫМЧЫЛАР ЙОРТЫ

ҺАРРИ, ҺЕРМИОНА, РОН, ДРАКО һәм ДЖИННИ гади, имән панельләр белән тышланган бүлмәне карый.

ҺАРРИ: Ул Амоска карата Конфундус әфсенен кулланган булса кирәк. Барысына да шуны кулланган. Шәфкать туташы булуын уйлап чыгарган, туганының кызы дип тә алдашкан.

ҺЕРМИОНА: Мин Министрлык белән яңа тикшереп чыктым, әмма аның турында бер язма да юк. Безнең өчен ул өрәк кенә.

ДРАКО: Специалис Ревелио!

Һәммәсә дә ДРАКОга карый.

Хуш, барып чыкмады, ә сез нәрсә көттегез? Без берни белмибез, шуңа, бәлки, бүлмә нидер яшерәдер дип өметләнәсә генә кала.

ДЖИННИ: Ә ул монда кайда әйбер яшерә ала? Бүлмәсә бик тыйнак бит.

РОН: Бу панель такталарда нәрсәдер яшерелгән булырга тиеш.

ДРАКО: Яки караватта.

ДРАКО караватны, ДЖИННИ лампаны, ә калганнар дивар панельләрен тикшерә башлый.

РОН (*такталарга сугып, кычкыра*): Нәрсә яшерәсез сез? Нәрсә бар сездә?

ҺЕРМИОНА: Бәлки, безгә барыбызга да бер мизгелгә туктарга һәм уйларга кирәктер...

ДЖИННИ май лампасының торбасын сүтеп ала. Аннан сулыш алган тавыш килә. Һәм ысылдап әйткән сүзләр ишетелә. Барысы да шуңа борыла.

Нәрсә булды бу?

ҺАРРИ: Аңлармын дип уйламаган идем, ләкин бу парсилтанг. Елан теле.

ҺЕРМИОНА: Нәрсә ди ул?

ҺАРРИ: Ничек мин...? Мин Волдеморт үлгәннән бирле Елан телен аңламый идем.

ҺЕРМИОНА: Синең яраң да шул вакыттан бирле авыртмаган иде.

ҺАРРИ ҺЕРМИОНАга карый.

ҺАРРИ: Ул «Рәхим ит, Августей» ди. Минемчә, ул ачылсын өчен нидер әйтергә кирәк...

ДРАКО: Әйт алайса.

ҺАРРИ күзләрен йома. Ул Парсилтангта сөйләшә.

Аның тирәсендә бүлмә үзгәрә, ул караңгылана, өметсезлек хисе тарала. Барлык диварларда елан рәсемнәре һәм язулар пәйда була.

Алар өстендә флуоресцент буяу белән күрәзә язылган.

Нәрсә бу?

РОН: «Артык жан артыкка чыккач, вакыт үзгәргәч, күренмәгән балалар аталарын үтергәч, Караңгы Лорд кире кайтыр».

ДЖИННИ: Күрәзә. Бу яңа күрәзә.

ҺЕРМИОНА: Седрик, Седрикны артык жан диделәр.

РОН: Вакыт үзгәргәч, аның кулында Вакыт-күчәргәч, шулай бит?

Аларның йөзләре сузыла.

ҺЕРМИОНА: Шулай булса кирәк.

РОН: Әмма Скорпиус яки Альбус аңарга ник кирәк булды?

ҺАРРИ: Чөнки мин үз баласын күрми торган ата. Улымны аңламый торган әти.

ДРАКО: Кем ул? Нигә моның белән җенләнгән ул?

ДЖИННИ: Миңа калса, җавап менә монда.

Барысы да аңа борылып карыйлар. Ул төртеп күрсәтә... Барысының да йөзләре тагын да ныграк сузыла һәм курку белән тула.

Сүзләр бүлмәнең бөтен диварларында язылган. Куркыныч, жан өшеткеч сүзләр бу.

«Мин Караңгылыкны кире тудырым. Мин әтиемне кайтарырым».

РОН: Юк. Ул һич тә...

ҺЕРМИОНА: Бу ничек мөмкин соң?

ДРАКО: Волдемпортның кызы булган?

Алар бик куркынган кыяфәттә. ДЖИННИ ҺАРРИНЫң кулын тотта.

ҺАРРИ: Юк, юк, юк. Бу гына түгел. Бу гына түгел...

Сәхнәне караңгылык баса.

Пәрдә

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ЗУР ОЧРАШУЛАР ЗАЛЫ

Кереп була торган бөтен ишек-тишекләрдән агылган тылсымчы һәм тылсымчыбикәләр Зур очрашулар залына керәләр. ҺЕРМИОНА ашык-пошык кына эшләп куелган сәхнәгә күтәрелә. Ул, тынычлык сорап, кулын күтәрә. Тынычлык урнаша. Ул моның өчен шулай аз көч түгәргә туры килүенә гажәпләнә. Тирә-ягына карана.

ҺЕРМИОНА: Рәхмәт. Сөзләрнең мин инде икенче тапкыр жыйган Гадәттән тыш җыенга шулай күп булып килүегезгә мин бик рәхмәтлемен. Минем сезгә әйтер сүзләрем бар, һәм мин үтенәм сездән, сорауларны, ә сораулар бик күп булачак, мин сөйләгәннән соң бирсәгез иде.

Күпләрегез белгәнчә, Һогвартста үле гәүдә табылды. Бу — Крэг Боукер. Ул яхшы егет иде. Бу җинаять өчен кем җавап тотуы турында әлегә бер мәгълүматыбыз да юк, ләкин без кичә Изге Освальд йортын тентедек.

Анда бер бүлмәдә ике нәрсәгә тап булдык: беренчедән, караңгылыкның кире кайтачагын вәгдә иткән күрәзә бар, икенчедән, түшәмгә язылган хәбәр әйтә — Караңгы Лордның, Волдемортның, баласы бар.

Бу сүзләр бөтен залны дулкынландырып җибәрә.

Без тулы мәгълүматны белмибез. Әлегә тикшерәбез, эзләнәбез, Әжәл убырларына катнашы булганнардан сорау алабыз. Һәм әлегә күрәзә турында яисә бала турында бер документаль дәлилебез булмаса да, бу хәбәрләр артында дәрәслек ята кебек тоела. Бу бала тылсым дөньясыннан яшерелгән булган, һәм хәзер, хуш, хәзер ул кыз...

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Кыз? Аның кыз баласы булганмы?

ҺЕРМИОНА: Әйе. Кызы.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Һәм ул инде сак астындамы?

ҺАРРИ: Профессор, сорауларны соңрак диде бит.

ҺЕРМИОНА: Зыян юк, Һарри. Юк, Профессор, менә монда безнең эшләр мөшкелрәк булып чыга әле. Кызганычка, аны сак астына алу өчен бер мөмкинлегебез дә юк. Яки, гомумән, аны тоткарлау, аның белән нидер эшләү мөмкин түгел. Без аны тота алмыйбыз.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Нишләп аны табалмыйбыз соң?

ҺЕРМИОНА: Җитди ышаныч белән шуны әйтә алам: ул вакыт артында яшеренә.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Мөмкин була алган барлык ахмак эшләр арасыннан, сез инде булган хәлләрдән соң да, Вакыт-күчергечне сакларга дигәнне сайладыгызмы?

ҺЕРМИОНА: Профессор, ышаныгыз...

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Оят түгелме, Һермиона Грейнджер!

ҺЕРМИОНА ярсуланып китәр алдыннан дерт итеп куя.

ҺАРРИ: Юк, ул бу сүзләргә лаек түгел. Сез ачулана аласыз. Барыгыз да моңа хокуклы. Ләкин бу тулысы белән Һермионаның ялгышы түгел. Без сихерченең кулына Вакыт-күчергечнең ничек элэгүен белмибез бит. Әгәр минем улым гына бирмәгән булса.

ДЖИННИ: Безнең улыбыз бирмәгән булса. Яки аннан урламаган булсалар.

ДЖИННИ сәхнәгә ҺАРРИ янына килеп баса.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Сезнең бердәмлегегезгә сокланып туймаслык, ләкин бу сезнең гаебегезне киметми.

ДРАКО: Алайса, бу гаеп минеке дә.

ДРАКО сәхнәгә күтәрелә һәм ДЖИННИ янына баса. Бу бик дулкынландыргыч мизгел. Аһ иткән тавышлар ишетелә.

Һермиона белән Һарри бер начарлык та эшләмәде, бары безне сакларга тырыштылар һәм сакладылар да. Әгәр алар гаепле икән, димәк, мин дә.

ҺЕРМИОНА иптәшләренә карый, бу аның күңеленә тия. РОН да алар янына сәхнәгә күтәрелә.

РОН: Әйтеп кенә куям, мин бу турыда күп белмим, шуңа җаваплылык та ала алмыйм, һәм бер шигем дә юк, минем балалар мондый эшләр белән шөгыйльләнми, ләкин болар барысы монда баскан икән, мин дә монда булырга тиеш.

ДЖИННИ: Берәү дә аларның хәзер кайда булуын белә алмый, алар бергә булсалар да, аерылсалар да. Мин ышанам, улларыбыз аны туктатыр өчен булдыра алган кадәр барын да эшләр, ләкин...

ҺЕРМИОНА: Без бирешмибез. Без алыпларга бардык. Тролльләргә. Таба алган һәркемгә. Аврорлар тегендә-монда очалар, эзлиләр, сер белүчеләр белән сөйләшәләр, серләрен чишәргә теләмәгәннәр артыннан күзәтәләр.

ҺАРРИ: Без инкаръ итә алмаган бер хакыйкәт бар: кайдадыр үткәннәрдә бер сихерче без белгән һәр нәрсәнең тарихын яңадан язарга омтыла, без исә бары көтә генә алабыз. Ул үз дигәнәнә ирешәчәк яки җиңеләчәк мизгелне көтәбез.

ПРОФЕССОР МАКГОНАГАЛЛ: Ул үз дигәнәнә ирешсә?

ҺАРРИ: Ул очракта, һич шигем юк, монда утыручыларның күбесе юкка чыгачак. Без яшәүдән туктаячакбыз, ә Волдеморт яңадан идарә итә башлаячак.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ШОТЛАНД КАЛКУЛЫКЛАРЫ, АВЬЕМОР ТИМЕР ЮЛ СТАНЦИЯСЕ

АЛЬБУС белән СКОРПИУС, куркып-шикләнеп кенә, СТАНЦИЯ КАРАУЧЫСЫНА карап торалар.

АЛЬБУС: Икебезнең беребез аның белән сөйләшергә тиеш, ничек уйлыйсың?

СКОРПИУС: Саумысыз, Станция караучы әфәнде. Мистер Маггл. Сорау: Сез монда сихерченең очканын күрмәдегезме? Сүз уңаеннан, бу ничәнче ел әле? Без яңа гына Һогвартстан качтык, чөнки кайбер күнелсез вакыйгалардан курыктык. Ләкин бу гадәти хәлдер инде?

АЛЬБУС: Беләсезме, нәрсә барыннан да бигрәк эчнә пошыра? Эти без моны махсус эшләдек дип уйлаячак.

СКОРПИУС: Альбус? Чынлапмы? Мин әйтәм, чын-чынлапмы? Без капкында — вакыт эчендә югалып калдык, ихтимал, мәңгегәдер, һәм син эти нәрсә уйлар дип борчыласыңмы? Мин сез икегезне мәңгә аңламам ахры.

АЛЬБУС: Монда күп нәрсәне аңлыйсы бар. Эти бик катлаулы кеше.

СКОРПИУС: Ә син юкмы? Кызларга зәвыгыңа бәйләнәсез килми, ләкин син аны ошата идек бит...

Икесе дә кем турында сүз барганын белә.

АЛЬБУС: Әйе, ничек шулай була алды икән? Крэг белән нишләде ул...

СКОРПИУС: Әйдә, уйламыйк бу турыда. Башка нәрсә белән башны катырыйк әле: бездә таяклар да, себеркеләр юк, үз вакытыбызны кайтару турында берни белмибез. Бездә нибары башыбыз һәм... ә, туктале, бары башыбыз гына бар икән, һәм без әле ул хатынны туктатырга да тиеш.

СТАНЦИЯ КАРАУЧЫСЫ (*бик көчле шотланд акценты белән*): Идинбур пуез соңармак була, беләмсез шуны, малайлар?

СКОРПИУС: Гафу итегез?

СТАНЦИЯ КАРАУЧЫСЫ: Гәр сез Идинбур пуез көтмәк булсагыз, сез белмәк кирәк: ул соңара була. Линияда эшлиләр. Пуез вакыты үзгәрмәк була расписанийыда.

Ул аларга карый, егетләр аптыраудан гажиз калган. Ул кашын жыера һәм егетләргә төзәтелгән жәдвәлне күрсәтә. Ул аның уң ягына төртеп күрсәтә.

Соңга кала.

АЛЬБУС аны кулга ала һәм тикшерә. Аның йөзгә үзгәрә, чөнки ул нормаль булмаган нәрсә белеп ала. СКОРПИУС СТАНЦИЯ КАРАУЧЫСЫНА карап тик тора.

АЛЬБУС: Мин беләм аның кайда булуын.

СКОРПИУС: Кайдан белдең?

АЛЬБУС: Вакытка кара. Жәдвәлдәге вакытка.

СКОРПИУС сузыла һәм укый.

СКОРПИУС: 30 нчы октябрь, 1981 ел. Барча изгеләр көненә бер көн калган, утыз тугыз ел элек бу. Ләкин — нигә? Аһ...

СКОРПИУС эшнәң нидә икәннән аңлый, йөзгә сүрелә.

АЛЬБУС: Дәү әти белән дәү әнинәң үлеме. Бишек баласы булган әтигә һөжүм... Волдемортның ләгънәт әфсәне үзен жәрәхәтләгән мизгел. Ул үз күрәзәсен башкарырга жыенмый — ул башка, зуррак күрәзәне туктатырга тырыша.

СКОРПИУС: Зуррагын?

АЛЬБУС: «Караңгы Лордны жиңәр куәте булган...»

СКОРПИУС кушыла.

СКОРПИУС белән АЛЬБУС: «Өч тапкыр Аңа каршы чыкканнар жиденче ай үлгәндә тудырган зат килә...»

СКОРПИУСның йөзгә әйтелгән һәр сүздән соң сүрелгәннән-сүрелә бара.

СКОРПИУС: Бу минем гаеп. Күрәзәләрне бозып булганны, күрәзәләрнең мантийгы шикле булуын мин әйттем...

АЛЬБУС: Егерме дүрт сәгать эчендә Волдеморт, сабий Гарри Поттерны үтерергә тырышканда, үз-үзенә ләгънәт сугачак. Дельфи бу ләгънәтне булдырмаска тырышчак. Ул Гаррины үзе үтерергә жыена. Без Годрик чокырына барырга тиеш. Хәзер үк.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, ӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, 1981

АЛЬБУС белән СКОРПИУС Годрик Чокырының уртасыннан атлыйлар, бу – шау-шулы, ләкин бик матур кечкенә генә авыл.

СКОРПИУС: Монда һөжүмнең күзгә күренерлек бер билгесен дә күрмим әлегә.

АЛЬБУС: Бу Годрик чокырымы?

СКОРПИУС: Әтиң беркайчан да үзе белән ияртмәде әллә монда?

АЛЬБУС: Юк, ул берничә тапкыр маташкан иде, ләкин мин баш тарттым.

СКОРПИУС: Хуш, экскурсия ясарга вакытыбыз юк, дөнъяны жан кыючы сихерчедән коткарасыбыз бар, тик шулай да, тукта, игъйбар ит: Чиркәү, Изге Джером чиркәве...

Ул аңа төртеп күрсәткәндә, чиркәү күренә башлый.

АЛЬБУС: Бу искиткеч.

СКОРПИУС: Һәм Изге Джером зираты, ул өрәкләр белән тулган булса кирәк, *(икенче якка төртеп күрсәтә)* Һәм монда Һарри белән әти-әниләренә һәйкәле торачак...

АЛЬБУС: Минем әтиңә һәйкәле бармы?

СКОРПИУС: Оһ. Әлегә юк. Ләкин булачак. Шулай дип өметләнәм. Ә бу, бу йортта Батильда Бэгшот яшәгән, яши...

АЛЬБУС: Батильда Бэгшот. Тылсым тарихындагы Батильда Бэгшотмы?

СКОРПИУС: Нәкъ үзе. Йә Хода, бу ул. Вау! Текә. Минем китап корты йөрәге урынынан кузгалырга тора.

АЛЬБУС: Скорпиус!

СКОРПИУС: Һәм менә бу инде...

АЛЬБУС: Джеймс, Лилия Һәм Һарри Поттерларның йорты...

Яшь, сокланып туймаслык бер пар коляскага утыртылган бала белән йорттан чыга. АЛЬБУС аларга таба атлый, ләкин СКОРПИУС аны артка тарта.

СКОРПИУС: Алар сине күрергә тиеш түгел, Альбус, бу вакытка зыян сала ала, без алай эшләмәячәкбез. Бу юлы түгел.

АЛЪБУС: Ләкин, димәк, ул әле... Без булдырдык. Ул әле...

СКОРПИУС: Алайса хәзер без нишлибез? Аның белән көрәшкә әерләнәбезме? Ул бит... бик явыз.

АЛЪБУС: Әйе. Без бу турында бөтенләй уйламаганбыз, шулай бит? Хәзер нишлибез? Әтине ничек яклайбыз?

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, ДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ТЫЛСЫМ МИНИСТРЛЫГЫ, ҺАРРИНЫҢ ЭШ БҮЛМӘСЕ

ҺАРРИ кабалана-кабалана кәгазьләрен актара.

ДАМБЛДОР: Хәерле кич, Һарри.

Тынлык. ҺАРРИ ДАМБЛДОРның портретына карый, аның йөзгә сүрелгән.

ҺАРРИ: Профессор Дамблдор, минем бүлмәдә, нинди хөрмәт. Мин бүген игътибар үзәгендә ахрысы?

ДАМБЛДОР: Нәрсә эшлисез?

ҺАРРИ: Кәгазьләргә актарам, күрмә калырга ярамаган кайсы нәрсәләргә күрмә калдым икән дип эзләнем. Көрәшкә өчен мөмкинлекләребез бик тар булса да, көрәшчәк көчләргә тупларга тырышам. Югыйсә, беләм дә инде, чын сугыш бездән бик еракта бара. Ләкин тагын нәрсә эшли алам мин?

Пауза. ДАМБЛДОР берни дә дәшми.

Кайда булдыгыз сез, Дамблдор?

ДАМБЛДОР: Хәзер мин монда.

ҺАРРИ: Монда, сугышны оттыра язган вакытта, сез монда. Яки сез Волдемортның әйләнеп кайтырга жыенуын инкаръ итәсезме?

ДАМБЛДОР: Бу — мөмкин хәл.

ҺАРРИ: Барыгыз. Китегез. Мин сезне монда күргә теләмим, сез миңа кирәкми. Иң кирәк чакында сез гел каядыр югалдыгыз. Мин сездән башка да аның белән өч тапкыр сугыштым. Тагын аның белән очрашырмын, кирәк булса, ялгызым гына.

ДАМБЛДОР: Һарри, сине аның белән көрәшкә теләдем дип уйлайсыңмы син? Әгәр булдыра алсам, мин сине шунда ук бу йөктән азат иткән булып идем...

ҺАРРИ: «Сөю безне сукурайта», имеш? Сез моның нәрсә аңлатканын кайчан да булса белдегезме? Моның нинди начар киңәш булуын аңлайсызмы? Минем улым. Кайчандыр мин сезнең өчен көрәшкән кебек, минем улым хәзер безнең өчен сугыша. Һәм мин аңа начар әти булып калдым, нәкъ сез миңа начар ата булган кебек. Үзен беркемгә кирәк түгел итеп хис иткән урында калдыру, соңрак аңлар, кичерер өчен еллар таләп ителәчәк үпкә-рәнжешләрне тәрбияләү...

ДАМБЛДОР: Әгәр син Бүрекүз урамы турында әйтсәң, алайса...

ҺАРРИ: Еллар — еллар буена мин ялгыз булдым, кем булуымны, ник анда торуымны, кемгә дә булса кирәк булуымны белмичә!

ДАМБЛДОР: Мин сиңа ияләшергә теләмәдем.

ҺАРРИ: Хәтта шул вакытта да үзегезне яклап!

ДАМБЛДОР: Юк. Мин сине якладым. Синең йөрәгеңә яра салырга теләмәдем...

ДАМБЛДОР портретыннан чыгарга омтылып карый, ләкин, әлбәттә, булдыра алмый. Ул елый башлый, ләкин моны яшерергә тырыша.

Ләкин ахыр чиктә мин сине күрергә тиеш идем... сиңа унбер яшь, һәм син шундый кыю идең. Шундый яхшы. Син карышмыйча астыңа жәелгән сукмак буйлап атладың. Әлбәттә, мин сине яраттым... һәм моның янә кабатланачагын белә идем... мин яратсам, шунда ук кире төзәтеп булмаслык зыян китерәм. Мин яратырга дип тумаган. Мин беркайчан да башкаларга зыян салмыйча ярата белмәдем.

Тынлык.

ҺАРРИ: Әгәр моны теге вакытта ук әйтсәгез, азрак яралаган булыр идегез.

ДАМБЛДОР (*хәзер ачыктан-ачык сулкылдап*): Мин сукуыр идем. Менә мәхәббәт нәрсә эшли. Бу йомык, хәйләкәр, куркыныч картның... яратуы турында ишетү сиңа кирәк булуын мин күрмәдем.

Пауза. Ике ир-атны эмоцияләр биләп ала.

ҺАРРИ: Мин беркайчан да бәхәсләшмәдем диюегез дәрәс түгел.

ДАМБЛДОР: Һарри, бу буталчык, хисләр дөньяда беркайчан да камил җавап булмый. Камиллек кешелек барып җитә алмаслык, тылсым да ирешә алмаслык нәрсә. Бәхетнең һәрбер якты мизгелендә шушы бер тамчы агу бар: син газапның яңадан кайтачагын беләсең. Яраткан кешеләрең белән ихлас бул, авыртуыңны күрсәт. Газап чигү адәм баласы өчен сулыш алган кебек үк табигый нәрсә.

ҺАРРИ: Сез миңа моны бер тапкыр әйткән идегез инде.

ДАМБЛДОР: Мин сиңа бүген әйтә алган бар нәрсә шушы.

Ул китәргә жыена.

ҺАРРИ: Китмәгез!

ДАМБЛДОР: Безне яраткан кешеләр безне беркайчан да калдырмый, Һарри. Әжәл кагыла алмый торган нәрсәләр бар. Сурәт... һәм хәтер... һәм сөю.

ҺАРРИ: Мин дә сезне яраттым, Дамблдор.

ДАМБЛДОР: Мин беләм.

Ул китә. ҺАРРИ ялгызы. ДРАКО керә.

ДРАКО: Син белгән идеңме, Скорпиус күргән чынбарлыкта башка чынбарлыкта мин Тылсым тәртибен саклау идарәсе башлыгы булганмын. Бәлки, бу бүлмә соңрак минекә булыр әле. Син нихәлдә?

ҺАРРИ үз кайгысына баткан.

ҺАРРИ: Кер, бүлмә белән таныштырырмын.

ДРАКО кыяр-кыймас кенә бүлмәгә керә. Ул чирканып кына бүлмәгә карый.

ДРАКО: Ләкин иң кызыгы шунда — мин беркайчан да министрлык кешесе булырга дип хыялланмадым. Хәтта бала чагымда да. Әти, әйе, аның иң теләгәне шул булды, мин — юк.

ҺАРРИ: Ә син нәрсә турында хыялландың?

ДРАКО: Квиддич. Әмма мин аны житәрлек дәрәжәдә яхшы уйнамадым. Барыннан да бигрәк мин бәхетле булырга теләдем.

ҺАРРИ баш кага. ДРАКО аңа бер секунд озаграк карый.

Гафу, мин акыллы әңгәмәләр алып баруда оста түгел, бер житди эш буенча сөйләшсәк каршы түгелме?

ҺАРРИ: Әлбәттә. Нинди житди эш?

Тынлык.

ДРАКО: Теодор Нотта гына Вакыт-күчергеч булгандыр дисеңме?

ҺАРРИ: Нәрсә?

ДРАКО: Министрлык кулга төшергәне ул прототип кына иде. Арзан металлдан эшләнгән. Ул эшлиме? Әлбәттә, эшли. Әмма вакытны биш минутка гына күчерә ала. Бу аның житди кимчелеге, моны чын сихер сөючеләренә гомергә дә сата алмыйсың.

ҺАРРИ ДРАКОның ни әйткәнен аңлый.

ҺАРРИ: Ул сиңа дип ясадымы?

ДРАКО: Юк. Этигә. Эти беркемдә дә булмаган нәрсәләргә хужа булырга ярата иде. Министрлыкның Вакыт-күчергече, рәхмәт яусын Кроукерга, аның өчен һәрчак бик җиңел шаярту гына иде. Ул бер сәгатътән дә озаграк вакытка артка бару мөмкинлеген теләде, аңа хәтта фәлән ел артка бару мөмкинлегенә кирәк иде. Ул беркайчан да аны кулланмады. Миңа калса, күңеленең иң яшерен бер урынында ул Волдеморт булмаган дөньяны яраткандыр. Ләкин, әйе, Вакыт-күчергеч махсус аның өчен ясалды.

ҺАРРИ: Һәм син аны һаман саклайсың?

ДРАКО Вакыт-күчергечне күрсәтә.

ДРАКО: Биш минут проблемасы юк, ул алтын кебек ялтырый — нәкъ Малфойлар яратканча. Син елмаясың.

ҺАРРИ: Һермиона Грейнджер. Ул шуңа күрә беренчесен саклап калды. Икенчесе дә булырга мөмкин дип куркып. Кулыңда бу бар чакта сине Азкабанга җибәрә алалар.

ДРАКО: Ә син икенче яктан да кара әле, кешеләр минем вакытка сәяхәт итү мөмкинлегенә барлыгын белгән булсалар, нәрсә булыр иде? Шундый көчле дәлиле булган имеш-мимеш нинди гайбәткә әйләнә алыр иде, күз алдына гына китер син.

ҺАРРИ ДРАКОга карый, ул аны бик яхшы аңлый.

ҺАРРИ: Скорпиус.

ДРАКО: Без бала таба ала идек, ләкин Асториянең сәламәтлегенә начар булды. Кан ләгънәте, бик көчле. Аның кайсыдыр бабасын ләгънәтләгәннәр, һәм бу... аңа төште. Беләсеңме, мондый нәрсәләр ничә буыннан соң да чагылырга мөмкин икән...

ҺАРРИ: Миңа бик кызганыч, Драко.

ДРАКО: Мин аның гомере белән шаярырга теләмәдем, эти нәрсә генә әйтсә дә, Малфойлар нәселе өзеләме, каламы - барыбер, дидем, ләкин Астория... Астория Малфойлар, кан чисталыгы яки дан өчен түгел, ә үзегез өчен бала теләвен әйтте. Безнең улыбыз Скорпиус туды... Бу икебезнең дә гомерендә иң бәхетле көн иде, гәрчә Астория тәмам хәлсезләнсә дә. Без өчегез кешеләргә күренмәскә тырыштык. Мин аның көчен сакларга теләдем... нәтижәдә имеш-мимешләр чыкты.

ҺАРРИ: Сөзгә төшкән авырлыкны күз алдына да китерә алмыйм.

ДРАКО: Астория картлыгына кадәр яшәмәгән һәрвакыт белде. Үзе киткәч минем янда кемнеләр калдырасы килде аның, чөнки... Драко Малфой булу — ул тәмам ялгыз булу. Миннән һәрвакыт шикләнеләр иде. Үткәннәрдән качып

булмый. Улымны бу гайбәт һәм хурлаулардан коткарам дип, аны үзем беркайчан да күрмәгән коточкыч шикләнүләр белән тулы гомергә дучар итүемне аңламадым.

ҺАРРИ: Сөю сукурайта. Без икебез дә улларыбызга аларга кирәкне түгел, ә үзебезгә кирәк булганны бирергә тырышканбыз. Үзебезнең үткәннәргә кире язарга тырышу белән шулкадәр мәшгуль булганга, аларның хәзерге тормышын агулаганбыз.

ДРАКО: Менә шуңа күрә сиңа бу кирәк. Мин моны сакладым, көч-хәл белән аны кулландан баш тарттым, гәрчә Астория белән бер минут булу өчен жанымны сатарга эзер булсам да.

ҺАРРИ: Эһ, Драко... алай ярамый. Без моны куллана алмыйбыз.

ДРАКО ҺАРРИга карый, һәм беренче тапкыр, бу коточкыч укынның төбөндә булган хәлдә, алар бер-берсенә дусларча карый.

ДРАКО: Без аларны табарга тиеш. Моның өчен гасырлар кирәк булса да, без балаларыбызны табарга тиеш.

ҺАРРИ: Без аларның кайда яки кайчан булулары турында берни белмибез. Кайсы өлешендә эзләргә икәннән белмичә вакыт эчендә эзләнү — мәгънәсез эш. Юк, мәхәббәт тә, Вакыт-күчергеч тә эшли алмый моны, ни кызганыч. Хәзер улларыбызның чираты. Бары алар гына безне коткара ала.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, БИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, ДЖЕЙМС БЕЛӘН ЛИЛИЯ ПОТТЕРЛАР
ЙОРТЫНЫҢ ТЫШКЫ ЯГЫ, 1981

АЛЬБУС: Минем әби белән бабайга әйтәбезме соң инде?

СКОРПИУС: Улларының ничек үсәчәген беркайчан да күрмәячәкләренме?

АЛЬБУС: Әби бик көчле — беләм, ул көчле кеше — син аны күрдең бит.

СКОРПИУС: Ул искиткеч күренә, Альбус. Һәм әгәр мин сиңең урында булсам, мин дә аңа барын да әйтер өчен өзгәләнер идем. Ләкин ул Волдеморктан Һаррины исән калдырырга дип үтенергә тиеш, ул аны үләргә мөмкин дип уйларга тиеш, ә син дөньяда иң начар спойлерчы, өстәвенә, алдакчы спойлерчы да әле.

АЛЬБУС: Дамблдор. Дамблдор исән. Без Дамблдорга хәбәр итәрбез. Син Снейпка әйткән кебек.

СКОРПИУС: Этиң исән калачак дип әйтә алабызмы без аңа? Балалары булачак дип?

АЛЬБУС: Ул бит Дамблдор! Ул теләсә нәрсәне ерып чыга ала.

СКОРПИУС: Альбус, Дамблдорның ни белүе, ничек боларны белүе, яки кылган гамәлләрен ничек кылуы турында йөзлөгән китап бар. Ләкин һичшиксез булган хакыйкәт шул — ул эшлөгән эшен эшләргә тиеш, һәм мин аңа нидер хәбәр итеп, барын да куркыныч астына куярга жыенмыйм. Әйе, мин тегендә ярдәм сорый ала идем, чөнки мин анда икенче төрле чынбарлыкта булдым. Ә без юк. Без үткәннәрдә. Без күбрәк проблема чыгару өчен вакытны төзәтә алмыйбыз. Әгәр мажараларыбыз нәрсәгә дә булса өйрәтә ала икән, нәкъ менә моны без аңларга тиеш инде. Кемгә дә булса нидер әйтү, вакытны бозу - бик куркыныч нәрсә.

АЛЬБУС: Алайса киләчәккә әйтик. Этигә хәбәр бирергә кирәк.

СКОРПИУС: Ләкин безнең вакыт аша оча белгән ябалагыбыз юк. Ә аның Вакыт-күчәргече калмады.

АЛЬБУС: Без әтигә хәбәр калдырыйк, ул монда килү юлын тапмый калмас. Хәтта Вакыт-күчәргечне үзенә ясарга туры килсә дә...

СКОРПИУС: Хәтеренә истәлек жибәреп була. Бу Фикер илгә⁵ кебек: янына килеп басабыз да хәбәр житкәрәбез, һәм нәкъ кирәк мизгелдә исенә төшерер дип өметләнәбез. Без... Бик барып чыгар кебек тоелмаса да... Бала янына басарга да берничә кат «Ярдәм! Ярдәм! Ярдәм!» дип кычкырырга. Сабыйның күңелен жәрәхәтләргә мөмкин инде анысы...

АЛЬБУС: Бераз гына.

СКОРПИУС: Кечкенә жәрәхәт соңрак булачагы белән чагыштырырлык та түгел, һәм... бәлки, ул уйга калыр да безнең йөзләргә һәм ничек кычкырганыбызны искә төшерер.

АЛЬБУС: Ярдәм!

СКОРПИУС АЛЬБУСка карый.

СКОРПИУС: Син хаклы. Бу начар идея.

АЛЬБУС: Бу синең иң начар идеяләреңнең берсе.

СКОРПИУС: Таптым! Без аны үзәбез житкәрәбез. Кырык ел көтәбез дә әйтәбез.

АЛЬБУС: Бер форсат та юк. Дельфи вакытны үзе теләгәнчә боргач, ул гаскәр жибәреп, безне табарга һәм үтертергә тырышчак.

⁵ Фикер илгә – Pensieve – хатирәләргә салып, укый-искә төшерә, күзәтеп була торган тылсымлы жайланма.

СКОРПИУС: Алайса берәр яхшы урынга качабыз?

АЛЬБУС: Жир астына кереп, киләсе кырык елны шунда качып үткәрү ничек рәхәт булса да... алар безне табачаклар. Һәм без үлчәкбез, һәм вакыт ялгыш ноктада калачак. Юк. Үзөбез идарә итә ала торган, төгәл бер вакытта булчагын яхшы белгән нәрсә кирәк безгә. Безгә...

СКОРПИУС: Монда бернәрсә дә юк. Шулай да, әгәр мәңгелек караңгылыкка кайту өчен иптәш сайларга тиеш булсам, мин сине сайлар идем.

АЛЬБУС: Бигайбә, ләкин мин гәүдәләрәк һәм тылсымда чып-чынлап оста булган кешене сайларга тырышыр идем.

ЛИЛИЯ коляскадагы САБЫЙ ҺАРРИ белән йорттан чыга, ул бик яратып аның өстенә юрганын яба.

Юрганы. Ул аны юрганына төрә.

СКОРПИУС: Әйе, көне салкынча бүген.

АЛЬБУС: Ул һәрвакыт әйтә иде: бу әнисеннән калган бердәнбер истәлегә. Кара, нинди мәхәббәт белән улының өстенә яба! Минемчә, әти бу хакта белергә теләр иде. Эһ, әйтсә иде аңа бу турыда.

СКОРПИУС: Ә мин әтиемә менә нәрсә әйтергә теләр идем... хуш, мин нәрсә әйтәсемне дә белмим. Миңа калса, мин аңа кайвакыт ул уйлаганнан кыюрак адымнарға бара алуымны әйтер идем.

АЛЬБУСның башына фикер килә.

АЛЬБУС: Скорпиус, бу юрган һаман минем әтидә.

СКОРПИУС: Барып чыкмаячак. Әгәр без хәзер хәбәр язсак, хәтта бик кечкенә итеп булса да, ул аны артык иртә укыячак. Вакыт бозылачак.

АЛЬБУС: Ә син сөю төнәтмәләре турында нәрсә беләсең? Аларның барысы да нәрсәдән ясала?

СКОРПИУС: Башка нәрсәләреннән тыш жәүһәр тузаны салалар.

АЛЬБУС: Жәүһәр тузаны шактый сирәк очрый торган әйбер, шулай бит?

СКОРПИУС: Кыйммәт булганга сирәк тә инде. Нәрсә әйтмәкче буласың, Альбус?

АЛЬБУС: Мәктәпкә китәргә бер көн калганда без әти белән кычкырыштык.

СКОРПИУС: Анысын беләм мин. Уйлавымча, шуның аркасында без бу чуалчыкка эләтек дә инде.

АЛЬБУС: Мин юрганны бүлмә аркылы ыргыттым. Ул Рон абый шаяртып бүләк иткән сөю төнәтмәсенә килеп бәрелде.

СКОРПИУС: Ул шаян абый.

АЛЬБУС: Төнөтмө түгелде дә юрганга акты. Мин тагын шуны беләм: мин киткәннән бирле эни этигә бүлмәмдә бернигә тидертмәде.

СКОРПИУС: Димәк?..

АЛЬБУС: Димәк, аларның вакытында да Барча изгеләр көне житеп килә. Эти бу көнне һәрвакыт юрганны кулына ала, чөнки көнен шуның белән уздырырга кирәк дип саний. Әнисе аңа биргән соңгы әйбер, һәм ул аны бу юлы да эзләчәк һәм тапкач...

СКОРПИУС: Юк. Наман аңламыйм әле.

АЛЬБУС: Жәүһәр тузаны нәрсә белән реакциягә керә?

СКОРПИУС: Демигайз⁶ тиресе төнөтмәсе белән жәүһәр тузаны очрашса, алар... яна диләр.

АЛЬБУС: Һәм Демигайз (*ул бу сүзне ничек әйтергә икәннен төгәл белми*) тиресе төнөтмәсе ачык күзгә күренәме?

СКОРПИУС: Юк.

АЛЬБУС: Хуш, әгәр дә без юрганны алып, анда Демигайз тиресе төнөтмәсе белән язсак...

СКОРПИУС (*эврика!*): Ул сөю төнөтмәсе белән очрашканчы, бер реакция дә булмагач. Синең бүлмәдә, киләчәктә генә булачак бу. Бөек Дамблдор, мина бу ошый!

АЛЬБУС: Безгә бары берәз ... Демигайзлар гына табасы калды.

СКОРПИУС: Беләсеңме, бер сүз йөри, имеш, Батильда Бэгшот беркайчан да тылсымчы һәм тылсымчыбикәләренең үз ишекләрен бикләп йөрүләренең мәгънәсен күрмәгән.

Ишек ачыла.

Дөрөс сүз булган икән. Таяклар урларга һәм төнөтмә төнөтергә кирәк хәзер.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, АЛТЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ҺАРРИ ҺӘМ ДЖИННИ ПОТТЕРЛАРНЫҢ ЙОРТЫ, АЛЬБУС БҮЛМӘСЕ

⁶ Демигайз – ябык кына маймылга охшаган тылсымлы жанвар, үтәкүренмәле булу сәләтенә ия.

ҺАРРИ АЛЬБУСның караватында утыра. ДЖИННИ керә. Ул иренә карый.

ДЖИННИ: Сине монда күрермен дип уйламаган идем.

ҺАРРИ: Борчылма, мин бернигә дә кагылмадым. Синең изге бүлмәңдә берни бозылмады. (*Ул кашын жыера*). Гафу. Дөрөс сүزلәр сайламадым ахрысы.

ДЖИННИ берни дә дәшми, ҺАРРИ аңа карап куя.

Беләсең, минем тормышымда Изгеләр көннәренең бик начар узган чаклары күп булды инде, ләкин монысы, һичшиксез, начарлыгы буенча икенче булып тора.

ДЖИННИ: Сине гаепләп дөрөс эшләмәгәнмен. Мин гел сине утка туры керүдә гаепләдем, ә бу юлы үзем шундый булдым. Альбус югалгач, мин моны синең гаебең дидем. Мин моның өчен үкенәм, гафу ит.

ҺАРРИ: Син моны минем гаеп дип санамыйсыңмы?

ДЖИННИ: Һарри, аны кодрәтле караңгы сихерче урлады, ничек инде бу синең гаеп булсын?

ҺАРРИ: Мин аны читкә кудым. Мин аны туры аның янына кудым.

ДЖИННИ: Әйдә без бу сугышта инде жиңелгән төсле сөйләшмик, ярыймы?

ДЖИННИ башын кага. ҺАРРИ елый башлый.

ҺАРРИ: Гафу ит мине, Джин...

ДЖИННИ: Син ишетәсеңме мине? Мин дә гафу үтенәм.

ҺАРРИ: Мин исән калырга тиеш түгел идем, минем тәкъдиремә үлергә дип язылган иде. Хәтта Дамблдор да шулай санаган. Ә мин барыбер исән. Мин Волдемортны жиңдем. Бу барча кешеләр, бу барча кешеләр, әти-әниләрем, Фред, Илле шәһит⁷ — һәм менә мин исән булып өчен кайттыммы? Ничек бу шулай? Барлык бу һәлак булучылар — алар минем гаеп.

ДЖИННИ: Аларны Волдеморт үтерде.

ҺАРРИ: Ләкин мин аны иртәрәк туктаткан булсам? Аларның каны минем өстә. Ә хәзер безнең улыбыз да корбан булды...

ДЖИННИ: Ул үлмәде. Ишетәсеңме мине, Һарри? Ул үлмәде.

Ул ҺАРРИны кочагына ала. Озын һәм бик хәсрәтле тынлык урнаша.

ҺАРРИ: Исән калган малай. Исән калган малай өчен күпме кеше һәлак булды?

⁷ Илле шәһит — Һогвартс өчен сугышта Волдемортка каршы көрәшеп һәлак булган 50 каһарман.

ҺАРРИ бер мизгел икеләнә. Аннары ул юрганны күрәп ала. Ул аңа таба атлый.

Бу юрган минем бердәнбер истәлегем, беләсең... теге Изгеләр көненнән соң калган бердәнбер ядкарь. Мин алардан бары шуны гына алдым. Һәм әлегә...

Ул юрганны кулына ала, анда тишекләр таба, шуларга борчылып карый.

Тишелә башлаган. Ронның жүләрләр өчен сөю төенәтмәсе моны тишәп чыккан. Кара инде моңа. Әрәм булган. Юкка чыга башлаган бит .

Ул юрганны чишәп җибәрә. Ул анда нәрсәнеңдер яндырып язылганын күрәп гажәпләнә.

Нәрсә?

ДЖИННИ: Һарри, анда ниндидер язу бар.

Сәхнәнең икенче ягында АЛЬБУС белән СКОРПИУС килеп чыга.

АЛЬБУС: «Әти...»

СКОРПИУС: Без «Әти» дип башлыйбызмы?

АЛЬБУС: Шулай ул хатның миннән икәнән беләчәк.

СКОРПИУС: Аның исеме Һарри. Без «Һарри» дип башларга тиеш.

АЛЬБУС (*каты итеп*): Без «Әти» дип башлыйбыз.

ҺАРРИ: «Әти», монда «Әти» дип язылганмы? Бик түгел.

СКОРПИУС: «Әти, БУЛЫШ».

ДЖИННИ: «Бурыч»? «Бурыч» дигәнме анда? Аннан... «Гомер».

ҺАРРИ: «Әти Бурыч Гомер Чакыр»? Юк. Бу ... сәер мазәк.

АЛЬБУС: «Әти. Булыш. Годрик чокыры».

ДЖИННИ: Бир әле. Минем күзем синнән яхшырак күрә. Әйе. «Әти Бурыч Гомер» — дүртенчәсе «Чакыр» түгел, бу «Чатыр» яки «Чокыр»? Аннары саннар — алары ачыграк — «3-1-1-0-8-1». Бу берәр нинди магл телефоны номерымы? Яки ниндидер координатлар яисә...

ҺАРРИ кашларын күтәрә, аның башына берьюлы берничә фикер килә.

ҺАРРИ: Юк. Бу дата. 31 октябрь, 1981. Әтием һәм әнием үтерелгән көн.

ДЖИННИ башта ҺАРРИга, аннан янә юрганга карый.

ДЖИННИ: Ә монысы «Бурыч» димәгән. «Булыш» дигән сүз бу.

ҺАРРИ: «Эти. Булыш. Годрик чокыры». 31.10.81». Бу безгә хәбәр. Башлы малай миңа хат салган.

ҺАРРИ ДЖИННИны кысып-кысып үбә.

ДЖИННИ: Альбус язганмы моны?

ҺАРРИ: Һәм ул миңа кайда, кайсы вакытта булуларын да хәбәр итте. Хәзер без теге кызның кайсы вакытта һәм кайсы урында булуын беләбез.

Ул янә хатынын кысып үбә.

ДЖИННИ: Әле коткармадык бит әле аларны.

ҺАРРИ: Мин Һермионага ябалак жибәрәм. Син Дракога очырт. Годрикта очрашабыз диген, Вакыт-күчергечне алсын.

ДЖИННИ: Һәм бу юлы «без», ярыймы? Миннән башка бару турында уйлама да, Һарри.

ҺАРРИ: Әлбәттә, син барасың. Безнең кулда форсат бар, Джинни, һәм Дамблдор әйткәнчә, бу безгә кирәк бердәнбер нәрсә — форсат.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, ЖИДЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ

РОН, ҺЕРМИОНА, ДРАКО, ҺАРРИ һәм ДЖИННИ хәзерге замандагы Годрик чокыры буйлап атлыйлар. Кеше белән тулы сәүдә шәһәре, еллар узгач, ул шактый киңәйгән.

ҺЕРМИОНА: Годрик чокыры. Егерме ел булгандыр инде...

ДЖИННИ: Миңа гына шулай тоеламы, әллә чыннан да маглар күбәйдеме...

ҺЕРМИОНА: Ял көннәрендә бу урын халык белән тула.

ДРАКО: Күрәм нигә икәннен — карагыз теге салам түбәләргә. Бу фермерлар базары түгелме?

ҺЕРМИОНА ҺАРРИга мөрәжғәгать итә. Ул исә тирә-ягына карана, ул күргән тамашага шаккаткан.

ҺЕРМИОНА: Соңгы тапкыр монда булганыбызны хәтерлисезме? Нәкъ элеккеге вакыттагы кебек.

РОН: Иске хатирәләргә бу юлы берничә күңелсез койрык тагылганмы?

ДРАКО моның төрттерү икәнән белә.

ДРАКО: Әйтсәм буламы?

РОН: Малфой, син һарри белән хәзер бик дуслар, һәм синең улың чыннан да бик шәп баладыр, ләкин син минем хатыным турында һәм шәхсән үзенә кайбер килешми торган нәрсәләр әйттең...

ҺЕРМИОНА: Һәм синең хатыныңа синең аның өчен сугыш оештыруың кирәк түгел.

ҺЕРМИОНА РОНны карашы белән көйдәреп ала, РОН моңа берәз гына үпкәли.

РОН: Ярар. Тик аның турында яки минем турында бер кыяк сүз әйтеп кара...

ДРАКО: Нәрсә эшләрсен, Уизли?

ҺЕРМИОНА: Ул сине кочаклар. Чөнки без барыбыз да бер команда, шулай түгелме, Рон?

РОН (*аның какшамас карашыннан икеләнеп калып*): Ярар. Мин, мм... синең чәчәң бик матур, минемчә. Драко.

ҺЕРМИОНА: Рәхмәт, хәлэл жефетем. Менә бу урын яхшы бугай. Әйдә, керешик.

ДРАКО Вакыт-күчәргәчә чыгара. Ул текелди башлый, бу вакытта башкалар аның тирәсендә үз урыннарына баса.

Галәмәт зур яктылык кабынышы. Гөрселдәгән тавыш.

Вакыт туктый. Аннан кире кузгала, берәз уйлана, аннан артка таба хәрәкәтләнә башлый, башта акрын...

Аннан тизләгә артта.

Алар тирә-якларына карый.

РОН: Һәм? Эшләдеме бу?

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, СИГЕЗЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, АБЗАР, 1981

АЛЬБУС кашларын өскә күтәрә, ул башта ДЖИННИ, аннан ЫАРРИны күреп, сөенеченә туя алмый, аннан ул бәхетле команданың башка әгъзаларын (РОН, ДРАКО һәм ЫЕРМИОНА) күрә.

АЛЬБУС: ӘНИ?

ЫАРРИ: Альбус Северус Поттер. Без сине күрүгә шат.

АЛЬБУС йөгереп килеп ДЖИННИны кочагына сарыла. Бәхетле ДЖИННИ улын кочаклый.

АЛЬБУС: Сез хәбәрне алдыгыз?..

ДЖИННИ: Алдык, улым.

СКОРПИУС әтисе янына йөгереп килә.

ДРАКО: Теләсәң, без дә кочаклаша алабыз.

СКОРПИУС, бер мизгел икеләнебрәк, әтисенә карый. Аннан алар оялыбрак кына ыртылаш кочаклашалар. ДРАКО елмая.

РОН: Хуш, кая теге Дельфи?

СКОРПИУС: Сез Дельфи турында да беләсезме?

АЛЬБУС: Ул монда, ул сине үтерергә телидер дип уйлыйбыз. Волдемортның әфсене үзенә кире кайтканчы, ул сине үтереп, күрәзәне үзгәртәргә һәм...

ЫЕРМИОНА: Әйе, без шулай булырга мөмкин дип уйладык инде. Менә хәзер кайсы урында булуын белмисезме?

СКОРПИУС: Ул юкка чыкты. Ә сез ничек, Вақыт-күчергечтән башка, монда..

ЫАРРИ (*аны бүлдереп*): Моның хикәяте озын һәм катлаулы, Скорпиус. Һәм безнең моңа әлегә вакытыбыз юк.

ДРАКО ЫАРРИга рәхмәт белән елмая.

ЫЕРМИОНА: Һарри хаклы. Вақыт хәзер хәлиткеч нәрсә. Без позицияләргә кеше бастырырга тиеш. Хәзер Годрик чокыры бик зур урын түгел, ләкин Дельфи да теләсә кайсы яктан килергә мөмкин. Шулай булгач, авыл бик яхшы күренгән, аны берничә яктан күзәтеп булган нокта кирәк. Һәм бу урында нәрсәсе менә бик мөһим: без яшеренә алырга тиеш, чөнки кешегә күренеп, эшнә харап итәргә ярамый.

Алар барысы да уйга батып кашларын жыера.

Минемчә, Изге Джером чиркәве бар яктан да туры килә, нәрсә дисез?

ДҮРТЕНЧЕ ПӨРДӨ, ТУТЫЗЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, ИЗГЕ ДЖЕРОМ ЧИРКӘВЕ, МӘЗБӘХ (АЛТАРЬ),
1981

АЛЬБУС эскәмиядә йоклый. ДЖИННИ игътибар белән аның артыннан күзәтә. ҺАРРИ каршы яктагы тәрәзгә карый.

ҺАРРИ: Юк. Берни дә юк. Ник ул монда түгел?

ДЖИННИ: Без бергә, синең әниң белән әтиң исән. Без вакытны үзгәртә алабыз, Һарри, тик аны тизәйтә алу бездән килми. Ул эзер булгач, монда килер, син дә аны каршыларга эзер булырсың.

Ул йоклап яткан АЛЬБУСка карый.

Яки берәребез эзер булачак.

ҺАРРИ: Мескен бала дөньяны коткарырга тиеш дип санаган үзен.

ДЖИННИ: Мескен бала дөньяны коткарды. Юрган искиткеч акыллы алым булды ич. Ул жиһанны юкка чыгара язса да, бәлки, моны калдырып торыргадыр?

ҺАРРИ: Ничек уйлыйсың, ул тәртиптәме?

ДЖИННИ: Ул моны ерып чыгар, берәз вакыт кына кирәк булыр. Сиңа да вакыт кирәк булачак.

ҺАРРИ елмая. ДЖИННИ АЛЬБУСка карый. ҺАРРИ да.

Беләсеңме, Волдеморт мине теге коточкыч көндәлегә белән сихерләп, мин Серләр бүлмәсен ачкач һәм барыбызны да харап итә язгач...

ҺАРРИ: Мин хәтерлим.

ДЖИННИ: Мин һоспитальдән чыкканда, барысы да миннән читләште. Жаны теләгән бар нәрсәсә дә булган бер малайдан кала... ул Гриффиндор гомум бүлмәсенең теге башыннан атлап килде дә мине шарт-кәрт уйнарга чакырды. Кешеләр синең турында барын да беләбез дип уйлый. Ләкин синең иң гүзәл сыйфатың — нинди генә каһарманлыктан соң да гади булып калуың. Минем карашым шундый: болар барысы да беткәч, булдыра алсаң, шуны истә тот: кайвакыт кешеләргә, аеруча балаларга, шарт-кәрт уйнарга иптәш кенә кирәк.

ҺАРРИ: Синеңчә, без нәкъ шуны... шарт-кәртне оныттыкмы?

ДЖИННИ: Юк. Ләкин шул көнне миңа бүләк иткән жылыны Альбуска өләшмисең бугай.

ҺАРРИ: Мин аның өчен барын да эшләргә әзер.

ДЖИННИ: Һарри, син бар кешегә дә барысын да эшләргә әзер. Син үзеңне дөнья өчен корбан иткәндә, искиткеч бәхетле идең. Әмма аңа үзгә төр мәхәббәтне тоярга кирәк. Бу аны да, сине дә көчлерәк итәчәк.

ҺАРРИ: Беләсеңме, Альбус тәмам югалды дип уйлаганчы мин әниемнең минем өчен нәрсә эшләргә әзер булганын чынлап торып аңламый идем. Яклаучы тылсым шулкадәр көчле ки, хәтта үлем әфсенен дә кире кайтарырга куәте житкән.

ДЖИННИ: Һәм Волдеморт аңлый алмаган бердәнбер әфсен — мәхәббәт.

ҺАРРИ: Мин аны үзгә итеп яратам, Джинни.

ДЖИННИ: Мин беләм, ләкин ул моны тоярга тиеш.

ҺАРРИ: Мин сиңа уңдым, шулай бит?

ДЖИННИ: Әлбәттә. Никадәр уңганың турында башка вакытта сөйләшсәк тагын да ныграк сөенермен. Ләкин хәзер әйдә Дельфины туктату турында уйлыйк.

ҺАРРИ: Вакытыбыз бетеп бара.

ДЖИННИның башына фикер килә.

ДЖИННИ: Ә бәлки.. Һарри, сез уйламадыгызмы, нигә ул шушы көнне сайлаган икән?

ҺАРРИ: Чөнки бу көн — барысын да үзгәрткән көн...

ДЖИННИ: Хәзер сиңа бер яшь, дөрөс әйтәмме?

ҺАРРИ: Яшь тә өч ай.

ДЖИННИ: Ул сине инде бер ел һәм өч ай вакыт дәвамында үтерә ала иде. Хәтта хәзер дә ул Годрик чокрында инде егерме дүрт сәгать тора. Нәрсә көтә ул?

ҺАРРИ: Фикереңне аңлап бетерә алмыйм әле...

ДЖИННИ: Ә бәлки ул сине көтмидер? Бәлки, ул аны көтәдер... аны туктатыр өчен?

ҺАРРИ: Нәрсә?

ДЖИННИ: Дельфи бу көнне нигә сайлаган, чөнки аның әтисе монда киләчәк. Ул аны күрергә тели. Аның белән, әтисенең мәхәббәте белән булырга тели. Волдемортның проблемалары сиңа һөжүм иткәннән соң башланды. Әгәр ул моны эшләмәсә...

ҺАРРИ: Ул тагын да кодрәтлерәк булачак, караңгылык тагын да караңгыракка гына әйләнәчәк.

ДЖИННИ: Күрәзәне чынга ашырмау өчен иң кулай ысул Һарри Поттерны үтерү түгел, ә Волдемортны нидер эшләүдән туктату.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНЫНЧЫ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, ИЗГЕ ДЖЕРОМ ЧИРКӘВЕ, 1981

Болар барысы бергә жыелган, барысы да аптырашта калган.

РОН: Тукта, мин дәрәс аңладыммы? Без Волдемортны якларга жыенабыз?

АЛЬБУС: Дәү әти белән дәү әнине үтерергә жыенучы Волдемортны. Әтине үтерергә жыенучы Волдемортны!

ҺЕРМИОНА: Әлбәттә, Джинни. Дельфи Һаррины үтерергә теләми. Ул Һаррины үтерергә кизәнгән Волдемортны туктата. Искиткеч.

ДРАКО: Һәм без бары көтәбез генәме? Волдеморт килеп чыкканчы?

АЛЬБУС: Ул аның кайчан киләчәген беләме соң? Аның төгәл кайсы вакытта Һәм кайсы яктан киләчәген белмәгәнгә күрә монда егерме дүрт сәгать алдан килеп басмады микән соң ул? Тарих китапларында, әгәр ялгышсам, төзәт, Скорпиус, аның Годрик чокырына кайчан Һәм ничек килүе турында берни әйтелмәгән ич?

СКОРПИУС белән ҺЕРМИОНА: Дәрәс!

РОН: Шайтан алгыры! Хәзер алар икәү!

ДРАКО: Хуш, без ничек бу мөмкинлекне куллана алабыз?

АЛЬБУС: Беләсезме мин нәрсәдә чын-чынлап оста?

ҺАРРИ: Син күп нәрсәгә оста, Альбус.

АЛЬБУС: Төнәтмәләрдә. Һәм минемчә, Батильда Бэгшотның базында Әверелү төнәтмәсе өчен кирәк булган бар нәрсә дә бардыр. Без Волдемортка әйләнеп, Дельфины монда китерә алабыз.

РОН: Әйләндерү төнәтмәсе өчен безгә кешенең берәр әйбере кирәк. Бездә Волдемортның бернәрсәсе дә юк.

ҺЕРМИОНА: Ләкин идея миңа ошый, мәче белән тычкан уены була бу.

ҺАРРИ: Трансфигурация белән барып чыга аламы соң?

ҺЕРМИОНА: Без аның кыяфәтен беләбез. Һәм безнең арада бик сәләтле тылсымчылар бар.

ДЖИННИ: Син Волдемортка әверелергә телесеңме?

АЛЬБУС: Бу бердәнбер юл.

ҺЕРМИОНА: Шулай.

РОН бик кыю гына алга чыга.

РОН: Алайса мин үземне тәкъдим итәм, минемчә, мин аңа әйләнергә тиеш. Волдеморт булу бик матур нәрсә түгелдер инде анысы, ләкин мин үземне белдертмәм кебек тоела, чөнки мин, мөгаен, сезнең арагызда иң салкын канлы кешедер... шулай булгач, минем аңа, Караңгы Лордка әйләнеп алуым сезгә, бик хислеләргә караганда, күпкә иминрәк булыр.

ҺАРРИ уйга батып читкә атлый.

ҺЕРМИОНА: Син мине хислеләргә дидеңме?

ДРАКО: Мин дә теләк белдерәм. Минемчә, Волдеморт булу зур төгәллек сорый. Бигайбә, Рон, һәм Сихер серләрен дә белергә кирәк, һәм...

ҺЕРМИОНА: Мин дә булырга теләм. Тылсым министрлыгы буларак, бу минем җаваплылыгым һәм хокукым дип уйлыйм.

СКОРПИУС: Бәлки без жирәбә ташларбыз...

ДРАКО: Син монда катнашмыйсың, Скорпиус.

АЛЬБУС: Чынлыкта...

ДЖИННИ: Юк, берничек тә. Сөз барыгыз да акылдан язган бугай. Башыңда аның тавышын ишетүнең нәрсә икәннен беләм мин, һәм мин аны тагын ишетергә теләмим.

ҺАРРИ: Ни генә дисәгез дә бу мин булырга тиеш.

Барысы да ҺАРРИга борыла.

ДРАКО: Нәрсә?

ҺАРРИ: Бу план барып чыксын өчен, Дельфиның икеләнүләрсез аңа ышануы кирәк. Ул Парсилтанг кулланачак — мин беләм, һаман елан телен аңлавыма бу сәбәп булган. Һәм бу гына да түгел, мин аның кебек хис итүнең нәрсә икәннен беләм. Волдеморт булуның нәрсә икәннен мин беләм. Мин аңа әверелергә тиеш.

РОН: Сафсата. Матур әйттең, тик бу сафсата. Һарри Волдемортка әйләнергә тиеш түгел.

ДЖИННИ: Мин абыем белән ризалашуны күрә алмыйм, ләкин...

РОН: Ул мәңгегә Волдеморт булып калырга мөмкин бит.

ҺЕРМИОНА: Без барыбыз да ул булып кала алабыз. Борчылуың нигезле, ләкин...

ҺАРРИ: Житәр, Һермиона. Джин?

ДЖИННИ белән ҺАРРИ күзгә-күз караша.

Әгәр син каршы килсәң, мин моны эшләмәм. Ләкин күрәсең, бу бердәнбер юл бугай, мин ялгышмыймы?

ДЖИННИ берәз уйлана һәм аннары акрын гына башын кага. ҺАРРИның йөзгә катылана.

ДЖИННИ: Син хаклы.

ҺАРРИ: Алайса әйдәгез, эшләп атыйк моны.

ДРАКО: Без синең кайсы юлдан китәчәгеңне сөйләшәргә тиеш түгелме...

ҺАРРИ: Ул аны эзли — ул мине табачак.

ДРАКО: Аннары нәрсә? Ул синең белән булгач. Аның бик көчле сихерче булуын искә төшерергәме?

РОН: Бу бик жиңел булачак. Ул аны монда китерә. Без аны бергәләп эләктерәбез.

ДРАКО: «Эләктерәбез»?

ҺЕРМИОНА залга әйбәтлән карый.

ҺЕРМИОНА: Без бу ишәкләр артында яшеренербез. Әгәр аны бу урынга китерә алсаң (*ул гөлчәчәк тибындагы чиркәү тәрәзәсеннән идәнгә яктылык төшкән урынга күрсәтә*), без шунда чыгарбыз, аның качарга бер форсаты калмас.

РОН (*ДРАКОга карап*): Һәм шунда без аны эләктерәбез.

ҺЕРМИОНА: Һарри, соңгы тапкыр сорыйм, син моны эшли алуыңда шикләнмисеңме?

ҺАРРИ: Мин булдырачакмын.

ДРАКО: Юк, монда шарт фиғыльләр артык күп. Ялгышлар күп була ала, бәлки, Трансфигурация озака чыдамас, бәлки, ул әфсеннәребез аркылы күрә аладыр, әгәр дә ул бездән качса, нинди зыян салачагын әйтеп тә булмый, безгә план төзер өчен вакыт кирәк...

АЛЬБУС: Драко, минем әтигә таяна аласыз. Ул безне авыр хәлгә куймас.

ҺАРРИ АЛЬБУСка карый, улының сүзләре аның күңелен эретеп җибәрә.

ҺЕРМИОНА: Таяклар.

Барысы да таякларын күтәрә. ҺАРРИ үзенең яшерә.

Нәрсәнедер яралта, нәрсәнедер җимерә торган яктылык.

Әверелеш акрын һәм җан өшеткеч дәрәҗәдә куркыныч бара.

ҺАРРИ урынына ВОЛДЕМОРТ гәүдәсә барлыкка килә.

Бу коточкыч.

Ул борыла.

Ул дусларына һәм гаиләсенә карый.

Алар аңа хәйран калып карый.

РОН: Йә Хода...

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Килеп чыктымы?

ДЖИННИ (*бик авыр сулап*): Әйе, килеп чыкты.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНБЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, ИЗГЕ ДЖЕРОМ ЧИРКӘВЕ, 1981

РОН, ҺЕРМИОНА, ДРАКО, СКОРПИУС һәм АЛЬБУС тәрәзә янында, тышка карап торалар. ДЖИННИ карый алмый. Ул читтәрәк утыра.

АЛЬБУС әнисенең аерым утыруын күрә. Ул аның янына атлый.

АЛЬБУС: Бар да яхшы булачак, беләсең бит, әни?

ДЖИННИ: Беләм, шулай булачак. Яки беләм дип өметләнәм инде. Аны мондый кыяфәттә күрергә генә теләим. Яраткан кешем күрә алмаган затка әверелде.

АЛЬБУС әнисе янына утыра.

АЛЬБУС: Мин аны ошата идем, Әни, беләсеңме шуны? Чып-чынлап ошата идем. Дельфи. Ә ул Волдеморتنың кызы булган...

ДЖИННИ: Алар шул ягы белән көчле дә инде — гаепсез кешеләрне үз кармакларына эләктерә беләләр.

АЛЬБУС: Мин барысына да гепле.

ДЖИННИ АЛЬБУСны кочаклап ала.

ДЖИННИ: Ничек кызык. Этиең исә үзен барысы өчен дә гаепле саный. Сәер сөз икегез дә.

СКОРПИУС: Менә ул, менә ул. Ул аны күрә.

ҺЕРМИОНА: Урыннарга. Барыгыз да. Һәм онытмагыз: Һарри аны яктыга чыгарганчы якын килмибез. Безнең кулда бер генә форсат, аны да югалта алмыйбыз.

Барысы да бик тиз урыннарга баса.

ДРАКО: Һермиона Грейнджер, Һермиона Грейнджер миңа боерык бирә (ҺЕРМИОНА аңа таба борыла. Ул исә елмая). Бу миңа берәз ошый да хәтта.

СКОРПИУС: Эти...

Алар таралышалар һәм ике төп ишек артына качалар.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ чиркәүгә кире керә. Ул берничә адым атлый да артына борыла.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Кайсы тылсымчы яки тылсымчыбикә мине эзәрлекләсә дә, бел: син моңа үкенәчәксең.

ДЕЛЬФИ аның каршына килеп чыга. Ул аңа буйсынырга мәжбүр. Бу аның әтисе, һәм бу мизгелне ул гомере буена көткән.

ДЕЛЬФИ: Лорд Волдеморт. Бу мин. Мин сезнең арттан килдем.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Мин сине белмим. Калдыр мине.

ДЕЛЬФИның сулышы ешая.

ДЕЛЬФИ: Мин синең кызың.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Әгәр син минем кызым булсаң, мин сине белер идем.

ДЕЛЬФИ аңа ялварулы караш белән карый.

ДЕЛЬФИ: Мин киләчәктән. Синең һәм Беллатриса Лэйнгрейндрның баласы. Мин Малфойлар сараенда туганмын, Һогвартс сугышы алдыннан. Син җиңеләчәк сугыш алдыннан. Мин сине коткарырга дип килдем.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ борыла. Аларның карашлары очраша.

Родольфус Лэстрейндж, Беллатрисаның рәсми ире, Азкабаннан кайткач, миңа кем булуымны әйтте һәм үзе уйлавынча, мин чынга ашырырга тиеш булган күрәзәне ачты. Мин сезнең кызыгыз, әфәндем.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Мин Беллатриса белән таныш, һәм чыннан да йөзләрегездә охшашлык бар, гәрчә син аның иң гүзәл якларын мирас итеп алмасаң да. Әмма дәлилләрең булмагач...

ДЕЛЬФИ Елан телендә сөйләшә башлый.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ бик явыз итеп көлә.

Шушы да булдымы синең дәлилең?

ДЕЛЬФИ жиңел генә һавага күтәрелә. ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ артка чигенә — ул шаккаткан.

ДЕЛЬФИ: Караңгы Лорд, мин сезнең Авгурей, һәм мин кулымда булган бар нәрсәне сезне яклауга багышларга әзер.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ (*шаккатуын күрсәтмәскә тырышып*): Син очарга миннән өйрәндеңме?

ДЕЛЬФИ: Мин сез салган юлдан тайпылмаска тырыштым.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Әле моңарчы минем белән бер дәрәжәдә булган бер тылсымчыны да очратканым булмады.

ДЕЛЬФИ: Ялгышмагыз, мин сезнең дәрәжәгезгә күтәрелергә лаеклы дип авыз да ача алмыйм, Лорд. Әмма мин балачактан ук гомеремне сезнең горурлыгыгыз булуга багышладым.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ (*аны бүлдереп*): Мин синең хәзер кем булуыңны һәм кем була алуыңны күрәм. Кызым.

ДЕЛЬФИ аңа карый, бу сүзләр аның күңелен йомшарта.

ДЕЛЬФИ: Атам?

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Бергәләп без гажәеп кодрәткә ия булырбыз.

ДЕЛЬФИ: Әти...

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Кил монда, яктыга, минем каным нәрсә яралтканны күрим.

ДЕЛЬФИ: Синең монда килүең — хата. Һарри Поттерга һөжүм итү хата. Ул сине юк итәчәк.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТның кулы ҺАРРИның кулына әйләнә. Ул моңа гажәпләнеп һәм борчылып карый да кулын тиз генә жиңенә яшерә.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Ул сабий гына.

ДЕЛЬФИ: Анда әнисенең мәхәббәте. Синең әфсенең үзеңне яралап, сине жимерәчәк һәм аны бик көчле, ә сине бик зәгыйфь итәчәк. Киләсе унжиде елыңны аның белән көрәшкә сарыф итеп, нәтижәдә, җиңеләчәксең.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТның чәчләре үсә башлый, ул моны сизә һәм моны яшерергә тырыша. Капюшонын башына кия.

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТ: Алайса мин аңа һөжүм итмим. Син хаклы.

ДЕЛЬФИ: Әти?

ҺАРРИ/ВОЛДЕМОРТның буге кыскара. Хәзер ул ҺАРРИга ныграк охшаган. Ул ДЕЛЬФИга аркасы белән борыла.

Әти?

ҺАРРИ (*һаман Волдемортныкы сыман тавыш белән сөйләшергә тырышып*): Синең план яхшы. Көрәш тәмам. Син миңа яхшы хезмәт иттең, ә хәзер кил, яктыга чык, күрим үзеңне.

ДЕЛЬФИ ишекнең чак кына ачылып, аннан кире ябылуын күрә. Ул кашын җыера, тиз-тиз уйлый, шикләре көчәя.

ДЕЛЬФИ: Әти...

Ул аның йөзен тагын күрмәкче була, аның янында биш диарлек.

Син Лорд Волдеморт түгел.

ДЕЛЬФИ кулыннан яшен ата. ҺАРРИ читкә сикереп кала.

Инсендио!

ҺАРРИ: Инсендио!

Яшен- кабынышлар очрашып, бүлмә уртасында бик матур шартлау ясый.

Башка кулы белән ДЕЛЬФИ ике ишеккә дә әфсен җибәрә, бу вакытта тегеләр аларны ачмакчы була.

ДЕЛЬФИ: Поттер. Коллопортус!

ҺАРРИ ишекләргә карый, ул бик борчылган.

Нәрсә? Дусларың синең янга кушылыр иде дип уйладыңмы?

ҺЕРМИОНА (*эчтән*): Һарри... Һарри...

ДЖИННИ (*эчтән*): Сихерче ишекләргә теге яктан бикләде ахры.

ҺАРРИ: Яхшы. Мин синең белән үзем генә көрәшермен.

Ул аңа тагын һөжүм итеп карый. Ләкин ул күпкә көчләрәк. ҺАРРИның таягы өскә күтәрелә һәм аның янына оча. Хәзер ҺАРРИ коралсыз. Ул ярдәмгә мохтаж.

ДЕЛЬФИ: Мин озак еллар буенча синең арттан күзәттем, Һарри Поттер. Мин сине әтием белгәннән яхшырак беләм.

ҺАРРИ: Минем зәгыйфьлегемне белдем дип уйлыйсыңмы?

ДЕЛЬФИ: Мин аңа лаеклы булыр өчен күп нәрсәгә өйрәндем. Әйе, гәрчә ул һаман да дөньяда булган иң бөек тылсымчы булып калса да, ул минем белән горурланыр иде. Экспульсо!

ҺАРРИ, артындагы идән шартлауга, читкә тәгәрәп китә. Ул чиркәү эскәмиясе астында шуышып, аның белән ничек көрәшсә икән аңларга тырыша.

Син миннән качасыңмы? Һарри Поттер. Тылсым дөньясының каһарманы. Кумак кебек миннән шуышып ята. Вингардиум Левиоса!

Чиркәү эскәмияләре һавага күтәрелә.

Сорау менә нидә — сине үтереп вакытымны әрәм итәргә кирәкме? Атамны туктату белән синең һәлак булчагың хәл ителәчәген белә торып. Нишләргә? Ah, бу миңа кызык түгел, мин сине үтерәм.

Ул бер эскәмияне бик каты итеп ҺАРРИның өстенә төшсә. Ул исә читкә тәгәрәп китә, шуңа эскәмия челпәрәмә килә.

Идәндәге баз ишегеннән АЛЬБУС килеп чыга. Аны беркем күрми.

Авада.

АЛЬБУС: Әти...

ҺАРРИ: Альбус! Юк!

ДЕЛЬФИ: Икегез дә монда? Сайларга, сайларга... Башта малайны үтерермен. Авада Кедавра!

Ул Үтерүче Әфсенне АЛЬБУСка ата, ләкин ҺАРРИ улын читкә этәргә җитешә. Яшен идәнгә килеп бәрелә.

ҺАРРИ җавап итеп яшен ата.

Миннән көчләрәк дип уйлыйсыңмы үзеңне?

ҺАРРИ: Мин — юк.

Алар бер-берсенә, кызганмыйча, яшен атышалар, бу вакытта исә АЛЬБУС алардан бик тиз генә читкә йөгереп китә дә башта бер, аннары икенче ишеккә әфсен әйтә.

Ләкин без — әйе.

АЛЬБУС ике ишекне дә таягы белән ача.

АЛЬБУС: Алоһомора! Алоһомора!

ҺАРРИ: Мин беркайчан да ялгыз көрәшмәдем, күрәсеңме. Һәм ялгыз көрәшмәячәкмен дә.

ҺЕРМИОНА, РОН, ДЖИННИ һәм ДРАКО ишекләрдән чыгалар һәм әфсеннәрне ДЕЛЬФИга аталар, ул исә ярсуына чыдый алмый кычкыра. Ул галәмәт көчле булса да, барысы белән берьюлы көрәшә алмый.

Гөрселдәү, шартлаулар, аннан тар-мар ителгән ДЕЛЬФИ идәнгә егыла.

ДЕЛЬФИ: Юк... Юк...

ҺЕРМИОНА: Брахиабиндо!

ДЕЛЬФИ хәзер баулар белән бәйләнгән.

ҺАРРИ ДЕЛЬФИ янына бара башлый. Ул аннан күзләрен ала алмый. Башкалар арттарак басып тора.

ҺАРРИ: Альбус, син тәртиптәме?

АЛЬБУС: Әйе, әти, мин тәртиптә.

ҺАРРИ һаман күзен ДЕЛЬФИдан ала алмый. Ул һаман аннан курка.

ҺАРРИ: Джинни, ул яраланмадымы? Мин белергә тиеш...

ДЖИННИ: Ул бик каты торды. Баз ишегенә ул гына сыя иде. Мин аны туктатырга тырыштым.

ҺАРРИ: Ул тәртиптә дип кенә әйт.

АЛЬБУС: Минем белән бар да әйбәт, әти, чынлап әйтәм.

ҺАРРИ ДЕЛЬФИ таба якынлашуын давам итә.

ҺАРРИ: Күп кешеләр миңа зыян салырга теләделәр, ләкин минем улымны! Син минем улымны газәпләргә жөрәт иттең!

ДЕЛЬФИ: Мин әтиемне күрергә дип хыялландым.

Бу сүзләр ҺАРРИны гәҗәпләндерә.

ҺАРРИ: Син язмышыңны кире кора алмыйсың. Син һәрвакыт ятим булачаксың. Моннан качып булмый.

ДЕЛЬФИ: Аны күрергә генә мөмкинлек бир.

ҺАРРИ: Мин булдыра алмыйм һәм күрсәтмәячәкмен.

ДЕЛЬФИ (*чынлап бичара*): Алайса үтер мине.

ҺАРРИ бер мизгел уйлана.

ҺАРРИ: Мин анысын да эшли алмыйм.

АЛЬБУС: Нәрсә? Әти? Ул куркыныч зат бит!

ҺАРРИ: Юк, Альбус...

АЛЬБУС: Ләкин ул кеше үтерүче. Мин үзем күрдем. *ҺАРРИ борыла һәм улына, аннан ДЖИННИга карый.*

ҺАРРИ: Әйе, Альбус, ул кеше үтерүче, вәләкин без — юк.

ҺЕРМИОНА: Без алардан яхшырак булырга тиеш.

РОН: Әйе, бу эчне пошыра, ләкин бу без өйрәнгән нәрсә.

ДЕЛЬФИ: Акылымны ал. Хәтеремне жуйдырыгыз. Кем булуымны оныттырыгыз.

РОН: Юк. Без сине үз вакытыбызга кайтарабыз.

ҺЕРМИОНА: Һәм син Азкабанга китәчәксең. Әниң кебек үк.

ДРАКО: Син анда черерсең.

ҺАРРИ каяндыр тавыш ишетә. Ысылдаган тавыш.

Аннан үлем кебек тавыш — без беркайчан да ишетмәгән, берни белән дә чагыштырып булмый торган тавыш.

Һааарри Потттеер..

СКОРПИУС: Нәрсә бу?

ҺАРРИ: Юк. Юк. Хәзер түгел.

АЛЬБУС: Нәрсә?

РОН: Волдеморт.

ДЕЛЬФИ: Әти?

ҺЕРМИОНА: Хәзер? Кайда?

ДЕЛЬФИ: Эти!

ДРАКО: Силенцио! (*ДЕЛЬФИ тавышсыз кала*). Вингардиум Левиоса! (*ДЕЛЬФИ өскө һәм кырыйга күтөрөлө*).

ҺАРРИ: Ул килә. Ул хәзер килә.

Сәхнәнең икенче башында ВОЛДЕМОРТ килеп чыга, ул сәхнәне кисеп уза һәм залга төшә. Ул һәркайда үлем китерә. Һәм һәркем моны белә.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, 1981

ҺАРРИ, чарасыз, ВОЛДЕМОРТ артыннан күзәтә.

ҺАРРИ: Волдеморт әтием белән әниемне үтерергә жыена. Ә мин аны туктатыр өчен берни дә эшли алмыйм.

ДРАКО: Бу дөрөс түгел.

СКОРПИУС: Эти, вакыты ул түгел...

АЛЬБУС: Син аны туктата аласың. Ләкин туктатмаячаксың.

ДРАКО: Бу каһарманлык.

ДЖИННИ ҺАРРИның кулын тота.

ДЖИННИ: Сиңа моны күрү мәжбүри түгел. Без өйгә кайта алабыз.

ҺАРРИ: Мин моңа ирек куям... Әлбәттә, мин карарга тиеш.

ҺКРМИОНА: Алайса без барыбыз да шаһит булабыз.

РОН: Без барыбыз да күрербез.

Таныш булмаган тавышлар ишетелә....

ДЖЕЙМС (*тыштан*): Лилия, Һаррины ал да йөгер! Бу ул! Бар! Йөгер! Мин аны тоткарлармын...

Гөрселдәгән тавыш, һәм көлү.

Якын килмә, аңладыңмы, якын килмә.

ВОЛДЕМОРТ (*тыштан*): Авада Кедавра!

Яшел яктылык балкышы залны яктыртуга, ҺАРРИ сискәнәп куя.

АЛЪБУС аның кулын тота. ҺАРРИ аны нык итеп кыса. Ул моңа мохтаж.

АЛЪБУС: Ул кулыннан килгәннең барын да эшләде.

ДЖИННИ икенче ягыннан килеп чыга һәм ҺАРРИның икенче кулын тота. ҺАРРИ аларга таяна, хәзер алар аны тотып торалар диярлек.

ҺАРРИ: Бу әнием, тәрәзә янында. Мин әниемне күрәм, ул шундый гүзәл.

Ишекнең гөрселдәп килеп төшүе ишетелә.

ЛИЛИЯ (тыштан): Һаррины гына түгел, Һаррига тимә, зинһар, Һаррига тимә...

ВОЛДЕМОРТ (тыштан): Читкә кит, син, жүләр кызый... Юлдан кит димен...

ЛИЛИЯ (тыштан): Һаррига тимәгез, зинһар, мине, мине үтерегез, аңа тимәгез...

ВОЛДЕМОРТ (тыштан): Соңгы тапкыр әйтүем.

ЛИЛИЯ (тыштан): Һаррины түгел! Зинһар... Мәрхәмәтле булыгыз, мәрхәмәтле булыгыз. Улыма тимәгез! Зинһар, ни сорасагыз да...

ВОЛДЕМОРТ (тыштан): Авада Кедавра!

ҺАРРИны яшен суккандай була. Ул, коточкыч кайгысына чыдый алмый, идәнгә сузыла.

Тонкыч кычкыру сыман тавыш бер күтәрелә, бер төшә.

Без карыйбыз гына.

Һәм әкрелләр монда булган нәрсәләр юкка чыга башлый.

Сәхнә әкрелләр үзгәрә һәм әйләнә.

ҺАРРИ, гаиләсе һәм дуслары белән сәхнә белән бергә әйләнә, аннары тәмам юкка чыга.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГОДРИК ЧОКЫРЫ, ДЖЕЙМС ҺӘМ ЛИЛИЯ ПОТТЕРЛАР ЙОРТЫНЫҢ
ТЫШЫНДА, 1981

Хәзер без йортның җиммерекләрен күрәбез. Йорт явыз һөҗүмнән соң җиммерелгән.

ҺАГРИД җимерекләр арасында йөри.

ҺАГРИД: Джеймс!

Ул тирә-ягына карана.

Лилия!

Ул акрын гына атлый, аның монда булган хәлләрне барысын берьюлы һәм бик тиз күрәсе килми. Ул тәмам гажиз булган.

Аннары ул аларны күрә, туктый һәм берни дәшми.

Oh. Oh. Бу... юк, юк... мин... юк.... әйткәннәр иде... ләкин.. мин өметләнгән идем...

Ул аларга карый һәм башын селки. Ул авыз эченнән генә ниндидер сүзләр пышылдый, аннары тирән кесәсеннән таушалган чәчәкләр ала һәм идәнгә сала.

Ничек кызганыч... Дамблдор монда озак торырга кушмады. Маглар да килә бугай, күрәм, якты зәңгәр утлар белән, алар миндәй гәүдәле адәмне күреп сөенмәсләр, шулай бит?

Ул сулкылдап куя.

Сезне монда калдыру бик авыр.

Тик белеп торыгыз: сезне онытмаячаклар. Мин дә, башка беркем дә.

Аннан ул тавыш ишетә: бала мышный. ҺАГРИД шуңа таба борыла, хәзер тизрәк атлый.

Ул аска карый һәм бишек янында туктый. Бишектән яктылык таралган кебек.

Аһа. Сәлам. Син Һарридыр инде.

Сәлам, Һарри Поттер.

Мин Рубеус Һагрид.

Мин синең дустан булырга җыенам, теләсәң дә, теләмәсәң дә.

Чөнки сиңа җиңел булмаячак, моны әлегә белмәсәң дә.

Һәм сиңа дуслар кирәк булачак.

Һәм хәзер сиңа минем белән бару хәерлерәк, нәрсә диярсәң?

Зәңгәр утлар илаһи диярлек яктылык белән бүлмәне яктырта башлагач, ул САБЫЙ ҺАРРИНЫ йомшак кына итеп кулына ала.

Аннары, артка борылып карамыйча, зур адымнар белән йорттан чыгып китә.

Һәм безне йомшак караңгылык каплый.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ, УНДҮРТЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ҺОГВАРТС, УКУ БҮЛМӘСЕ

СКОРПИУС белән АЛЬБУС, таң калган хәлдә, бүлмәгә йөгереп керәләр. Артларыннан ишекне шапылдап ябалар.

СКОРПИУС: Моны эшләвемә ышанып бетә алмыйм.

АЛЬБУС: Мин дә синең моны эшләвеңә ышаналмыйм.

СКОРПИУС: Роза Грейнджер-Уизли. Мин Роза Грейнджер-Уизлины очрашуга чакырдым.

АЛЬБУС: Һәм ул юк диде.

СКОРПИУС: Ләкин мин аны чакырдым. Мин орлык салдым. Бу гөл безнең тугебыз булып үсеп житәчәк.

АЛЬБУС: Син үзеңнең чиктән тыш хыялый икәнеңне беләсеңме?

СКОРПИУС: Һәм мин синең белән килешер идем дә, ләкин Полли Чапман үзе мине мәктәп мәжлесенә чакырды...

АЛЬБУС: Син күпкә, бик күпкә популяррак булган чынбарлыкта сине башка кыз очрашырга чакырды, һәм бу нәрсә аңлата инде...

СКОРПИУС: Һәм әйе, мантыйк миңа Полли артыннан чабарга, яки аңа минем арттан чабарга рөхсәт бирергә куша. Ул бит шулкадәр чибәр, ахыр чиктә, ләкин Роза — ул Роза.

АЛЬБУС: Беләсеңме, мантыйк сиңа, бәлки, дивана булуыңны да әйтер? Роза сине күрә алмый.

СКОРПИУС: Төзәтмә: ул мине күрә алмый иде, ләкин мин аны чакырганда, нинди күзләр белән караганын күрдеңме? Бу нәфрәт түгел, бу кызгану иде.

АЛЬБУС: Кызгангач, димәк, әйбәт инде?

СКОРПИУС: Кызгану - ул башы гына әле, дуслым, бу мәхәббәт сараеның нигезе.

АЛЬБУС: Дөрөсөн әйткәндә, мин кызлар белән беренчерәк йөри башлармын дигән идем.

СКОРПИУС: Oh, әлбәттә, син беренче булырсың, бәлки, теге яңа соры күзле Төнәтмәләр укучысың ошатырсың. Ул сиңа ошарлык дәрәжәдә карт, дөрөс бит?

АЛЬБУС: Миңа олы кызлар ошамый!

СКОРПИУС: Аның мәхәббәтен яулар өчен, вакытың бик күп сиңең. Чөнки Розаны үтетләр өчен әле еллар кирәк булырга охшаган.

АЛЬБУС: Мин сиңең ышанычыңа сокланам.

РОЗА алар артында, баскычта күренә. Ул аларның икесенә дә карый.

РОЗА: Сәлам.

Егетләрнең берсе дә нәрсә дип җавап бирергә белми. РОЗА исә ул СКОРПИУСка карый.

Сәер булып күренергә юл куйсаң гына бу сәер күренәчәк.

СКОРПИУС: Ишеттем һәм тулысынча сөндөм.

РОЗА: Ярар. «Скорпиус патша».

Ул елмаеп үтөп китә. СКОРПИУС белән АЛЬБУС бер-берсенә карый. АЛЬБУС көлеп куя һәм СКОРПИУСның кулына төртә.

АЛЬБУС: Бәлки син хаклыдыр да, кызгану башы гынадыр.

СКОРПИУС: Син квиддичка барасыңмы? Слизерин Хаффлпафф белән уйный. Көчле уен булачак.

АЛЬБУС: Без Квиддичны күрә алмыйбыз дип уйлый идем?

СКОРПИУС: Кешеләр үзгәрә ала. Мин берәз шөгыльләнәп алдым әле. Бәлки, кайчан да булса такымга да алырлар. Әйдә.

АЛЬБУС: Бара алмыйм. Әти килергә тиеш.

СКОРПИУС: Ул министрлыкта буш вакыт тапкан әллә?

АЛЬБУС: Ул йөрәп алырга тели — нидер күрсәтергә, миңа нидер бирергә җыена.

СКОРПИУС: Йөрәп алырга?

АЛЬБУС: Беләм, миңа калса, бу безне берләштерергә тиешле берәр чүп-чар яки шуның ише башка, косасыны китергеч нәрсәдер инде. Шулай булгач, миңа барырга кирәк ахрысы.

СКОРПИУС кулын суза һәм АЛЬБУСны кочаклый.

Нәрсә бу? Без кочаклашмаска дип сөйләшкән идек дип уйлаган идем.

СКОРПИУС: Мин әле уйлап бетермәдем. Бәлки бу кирәктер. Башымдагы безнең яңа версиядә...

АЛЬБУС: Иң яхшысы Розадан сораргадыр.

СКОРПИУС: Һа! Әйе. Дөрөс әйттең.

Ике егет аерылыша һәм бер-берсенә карап көлемсери.

АЛЬБУС: Кичке ашта күрешербез.

ДҮРТЕНЧЕ ПӨРДӨ, УНБИШЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

ГҮЗӘЛ БЕР КАЛКУЛЫКТА

ҺАРРИ белән АЛЬБУС жәйге матур көнне калкулыкка күтәрелеп киләләр. Алар сөйләшмиләр, бары өскәрәк күтәрелгән саен йөзләрен ныграк яктырткан кояшка кинәнәләр генә.

ҺАРРИ: Йә, син әзерме инде?

АЛЬБУС: Нәрсәгә ул?

ҺАРРИ: Ни дип әйтим, менә син дүртенче курс имтиханнарыңны тапшырып киләсең, ә аннары бишенче сыйныф башлана, озын ел ул. Бишенче курста укыганда мин...

Ул АЛЬБУСка карый, елмая, кызу сөйләвен дәвам итә.

Мин күп нәрсә майтарып ташладым. Кайсыларыдыр яхшы иде. Кайберләре начар. Күбесе бөтенләй аңлаешсыз.

АЛЬБУС: Моңы белү файдага булыр.

ҺАРРИ елмая.

Мин аларны күрдем бит, беләсеңме... Озак түгел, билгеле. Әтиң белән әниңне әйтәм. Аларга... сезгә бергә күңелле иде. Әтиң сиңең белән утырып, тәмәке төтеннән божралар ясарга ярата торган булган икән, ә син рәхәтләнеп, туктый алмыйча, көлгәнсең.

ҺАРРИ: Чынлапмы?

АЛЬБУС: Минем уйлавымча, син аларны бик яратыр идең. Мин, Лилия һәм Джеймс та аларны яратыр идек.

ҺАРРИ башын кагып куя. Чак кына авыр тынлык. Икесе дә берсе берсенә нидер әйтмәкче була кебек, ләкин булдыра алмыйлар.

ҺАРРИ: Беләсеңме, мин аны — Волдемортны — югалттым дип уйлаган идем. Әйе, ул югалды дигән идем, һәм менә минем маңгайдагы ярамның авыртуы кайтты, мин янә аның турында төшләр белән саташтым, янә Елан телен аңлый башладым. Миндә шундый хис туды, әйтерсең, мин бер нәрсәне дә үзгәртмәгәнмен, имеш, ул беркайчан да миннән китмәгән икән.

АЛЬБУС: Ә ул киттеме соң?

ҺАРРИ: Жанымның Волдеморт булган өлеше күп еллар элек һәлак булса да, жисеме юкка чыкканнан гына аннан котылып булмый икән шул. Миңа фикерләрем белән дә аннан котылырга кирәк булган. Һәм кырык яшьлек ир өйрәнергә тиешле нәрсә шул булып чыкты.

Ул АЛЬБУСка карый.

Мин сиңа әйткән сүзләр... аларны гафу итеп булмый, һәм мин сиңа аларны оныт дип тә әйтә алмыйм, ләкин без моны үткәндә калдыра алырбыз дип ышанам. Мин яхшырак әти булырга тырышчакмын, Альбус. Мин тырышырга телим, сиңең белән ачыктан-ачык сөйләшергә һәм...

АЛЬБУС: Әти, бу сиңа мәжбүри түгел...

ҺАРРИ: Син бернәрсәдән дә курыкмыйсың дип уйлыйм дигән идең, тик чынлыкта, дәресең әйтим, мин бар нәрсәдән дә куркам. Мин караңгыдан куркам, димәкче буламын, аңлайсыңмы?

АЛЬБУС: Һарри Поттер караңгыдан курка?

ҺАРРИ: Мин кысан бүлмәләргә, тар урыннарны яратмыйм, һәм тагын, минем бу турыда әле беркемгә дә әйткәнем юк, ләкин мин *(моны әйткәнче уйланып, шикләнеп тора)* күгәрченнәргә бик өнәп бетерим.

АЛЬБУС: Сиңа күгәрченнәр ошамыймы?

ҺАРРИ *(йөзен жыерып)*: Ямьсез, шапшак, килбәтсез жан ияләре. Алар янда булганда, бөтен тән кычыткандай була.

АЛЬБУС: Эмма күгәрченнәргә бер зыяны да юк бит!

ҺАРРИ: Мин беләм анысын. Альбус Северус Поттер, беләсеңме, мин барыннан да ныграк курыккан нәрсә — сиңең әтиң булу. Чөнки бу вазыйфамда минем остазларым юк. Күпчелек кешеләргә үзләрен чагыштырып карар өчен һич югы әтиләре бар — алар аны кабатларгамы, кабатламаскамы икән генә хәл итә. Минем исә беркемем дә юк. Булса да, аз

гына тәжрибәм ул. Шуңа күрә мин гел өйрәнәм, ярыймы? Һәм мин бар булганым белән сиңа яхшы әти булырға тырышачакмын.

АЛЬБУС: Ә мин яхшырак ул булырға тырышырмын һәм булырмын да. Мин беләм, мин Джеймс түгел, һәм мин беркайчан да сез икегез кебек булмаячакмын, әти.

ҺАРРИ: Джеймс минем кебек түгел бит ул.

АЛЬБУС: Шулаймы?

ҺАРРИ: Джеймска бар да жиңел бирелә. Минем балачак исә даими көрәш иде.

АЛЬБУС: Минем дә шулай булды бит. Димәк, мин сиңең сыман дисең инде?

ҺАРРИ АЛЬБУСка карап елмая.

ҺАРРИ: Чынлыкта син күбрәк әниңә охшагансың — кыю, каты һәм шаян — нәкъ мин яратканча. Минемчә, син шуңа күрә шундый яхшы бала да инде.

АЛЬБУС: Мин бар дөньяны юк итә яздым.

ҺАРРИ: Дельфи күренергә жыенмый иде, Альбус, син аны яктыга чыгардың, һәм сез аның белән көрәшер өчен юл таптыгыз. Син, бәлки, моны хәзер аңлап бетермисеңдер, ләкин син безне коткардың.

АЛЬБУС: Ләкин мин яхшырак та эшли ала идем бит?

ҺАРРИ: Сиңең уйлаганың юкмы, бәлки, мин дә шул ук сораулар белән янамдыр?

АЛЬБУС (*әтисенең беркайчан да алай эшләмәгән белгәнгә күрә оялып*): Ә аннары, без аны эләктергәч, мин аны үтерергә теләгән идем.

ҺАРРИ: Син аның Крэгны үтергән күргәнсең, шуңа син ачулы идең, Альбус. Бу аңлашыла, борчылма. Һәм син моны барыбер эшләмәс идең.

АЛЬБУС: Каян чыгып әйтә аласың моны? Бәлки, бу минем Слизеринга туры килгән сыйфатларымдыр. Бәлки, Бүлүче Эшләпә миндә шуны күргәндер.

ҺАРРИ: Мин сиңең башында ни булганын аңламыйм, Альбус. Син беләсең моны, син бит яшүсмер, мин сиңең уйларыңны аңларлык дәрәжәдә булырға тиеш тә түгелмен, ләкин мин сиңең йөрәгеңне аңлыйм. Башта, әйе, озак вакыт төшенә алмасам да, хәзер менә, бу хәерсезлекләргә рәхмәт инде, мин сиңең күңелеңдә ни икән беләм. Слизерин, Гриффиндор, сиңа кайсы тамга тагылса да, мин беләм, әйе, беләм, йөрәгең караңгы түгел сиңең, сиңа ошаса да, ошамаса да, син тылсымчыга әйләнүнең үзеңнеке булган юлында торасың.

АЛЬБУС: Эһ, ә мин тылсымчы булырға теләим, минем күгәрченнәр очыртучы буласы килә. Бу минем йөрәкне кыздыра башлады инде.

ҺАРРИ көлемсерәп куя.

ҺАРРИ: Синең исемнәрең, алар сиңа авыр йөк булып төшмәсен. Альбус Дамблдорның үз сынаулары булган, син беләсең, һәм Северус Снейп, хәер, син аның турында барын да беләсең.

АЛЬБУС: Алар яхшы кешеләр булган.

ҺАРРИ: Алар бер кочак кимчелекләре булган бөөк кешеләр иде, һәм син нигә бөөк булуларын да беләсең. Шушы кимчелекләре аларны бөөгрәк итә язган иде.

АЛЬБУС тирә-ягына карана.

АЛЬБУС: Әти? Без монда нишлибез ул?

ҺАРРИ: Мин монда еш киләм.

АЛЬБУС: Әмма бу зират...

ҺАРРИ: Һәм монда Седрикның кабере.

АЛЬБУС: Әти?

ҺАРРИ: Һәлак булган егет — Крэг Боукер — син аның белән якыннан таныш идеңме?

АЛЬБУС: Бик якин түгел.

ҺАРРИ: Мин дә Седрикны якыннан белми идем. Ул Англия өчен квиддич уйный алыр иде... Яки искиткеч аврор булыр иде. Ул җаны теләгән әллә нинди эшләрне башкарып чыгара алыр иде. Карт Амос хак әйтте — аны урладылар. Шуңа мин монда киләм. Гафу үтәнер өчен. Гафу сорый алган чагымда...

АЛЬБУС: Бу — лаеклы гамәл.

АЛЬБУС әтисе янына, СЕДРИКның кабере кырыена килеп баса. ҺАРРИ улына елмая һәм күккә карый.

ҺАРРИ: Миңа калса, көн бик шәп булачак.

Ул улының җилкәсенә кагыла. Алар арасында сизелер-сизелмәс кенә бердәмлек хисе узып китә.

АЛЬБУС (елмая): Мин дә шулай уйлыйм.

ТӘМӘМ

СПЕКТАКЛЬНЕ ӘЗЕРЛӘҮЧЕЛӘР ТУРЫНДА

«Harry Potter һәм Ләгънәтле бала. Беренче һәм икенче кисәкләр» беренче тапкыр Sonia Friedman Productions, Colin callender һәм Harry Potter Theatrical Prodictions тарафыннан әзерләнде. Премьерасы 2016 елның 30 июлендә, Англиянең Palace Theatre театры сәхнәсендә булды. Беренче куелышта уйнадылар:

Крэг Боукер-кече
Джереми Анг Джонс

Елак Миртл, Лилия Поттер-өлкәне
Аннабель Болдуин

Вернон жизни, Северус Снейп, Лорд Волдеморт
Паул Бентал

Скорпиус Малфой
Энтони Бойл

Альбус Поттер
Сэм Клэммет

Һермиона Грейнджер
Нома Думезвени

Полли Чапман
Клаудия Грант

Һагрид, Бүлүче Эшләпә
Крис Жармен

Янн Фредерикс
Джеймс Ле Лашер

Петуния апа, Терекөмеш ханым, Долорес Амбридж
Һелена Ламбери

Амос Диггори, Альбус Дамблдор
Барри МакКарти

Арбалы карчык, Профессор МакГонагалл
Сэнди МакДэйд

Станция караучысы
Адам МакНамара

Джинни Поттер

Поппи Миллер

Седрик Диггори, Джеймс Поттер-кече, Джеймс Поттер-өлкәне

Том Миллиган

Дадли Дурсль, Карл Дженкинс, Виктор Крам

Джек Норт

Һарри Поттер

Джейми Паркер

Драко Малфой

Алекс Прайс

Бэйн

Нуно Сильва

Роза Грейнджер-Уизли, Яшь Һермиона

Черрелл Скит

Дельфи Диггори

Эстер Смит

Рон Уизли

Пол Торнли

Яшь Һарри Поттер

Руди Гудман, Альфред Джонс, Билли Кеоф, Эван Резерфорд,

Натаниэль Смит, Дилан Станден

Лилия Поттер-кече

Зои Бру, Кристина Фрай, Кристина Һатчингс

Башка рольләрдә

Никола Алексис, Джереми Анг Джонс, Розмари Аннабелла, Джек

Беннет, Паул Бенталл, Морэг Кросс, Клаудиа Грант, Джеймс

Һовард, Лаури Джеймс, Крис Джармен, Мартин Джонстон,

Джеймс Ле Лешер, Һелена Ламбери, Барри МакКарти, Эндрю

МакДональд, Адам МакНамара, Том Миллиган, Джек Норт,

Стюарт Рамси, Нуно Сильва, Черелле Скит